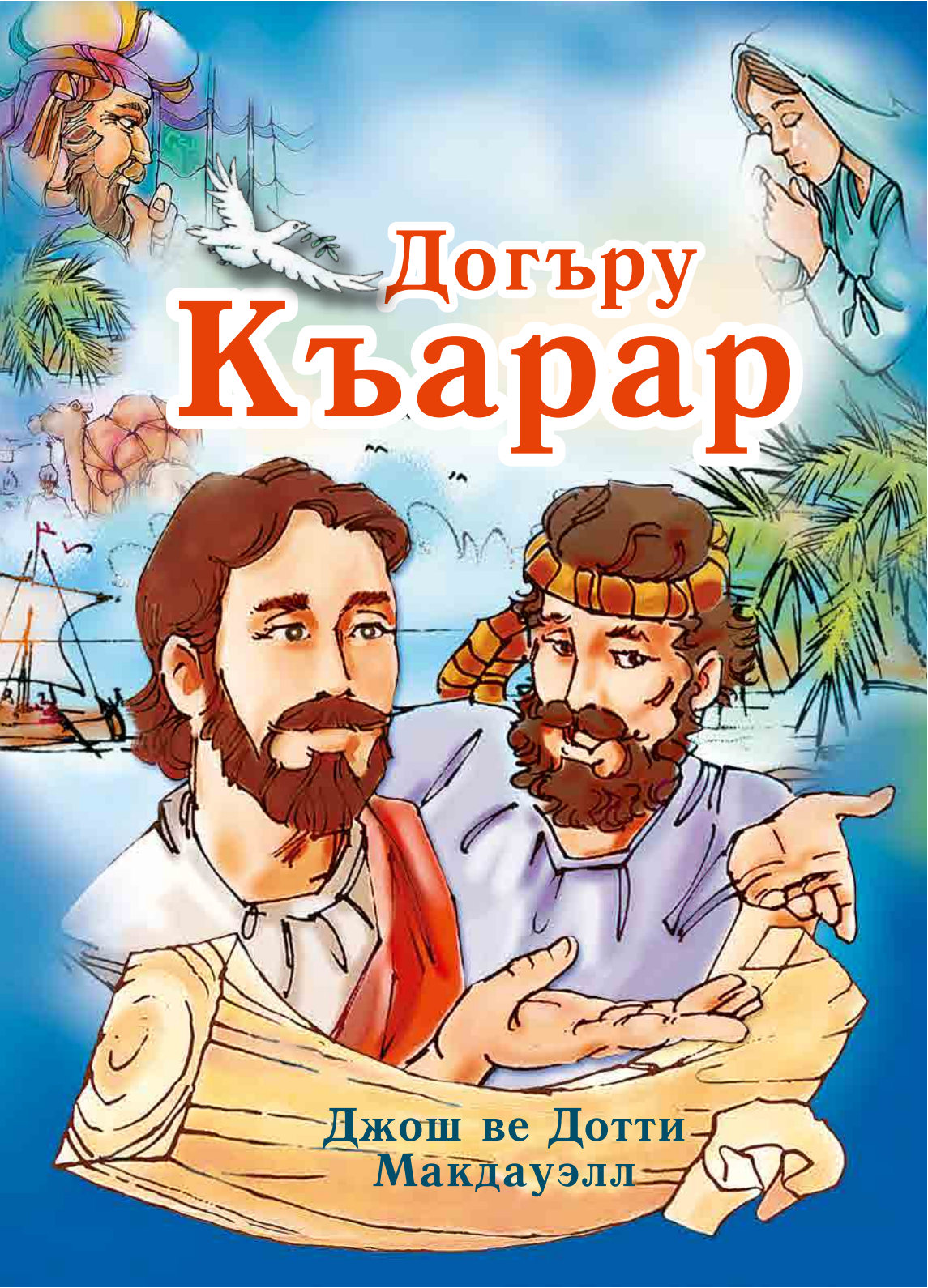

Догъру
Къарар
Джош ве Дотти
Макдауэлл

Догъру Къарар

Josh McDowell Ministry

Голос мучеников

EAST

Джош ве Дотти Макдауэлл «Догъру Къарар», къырымтатар тилинде.

Терджиман: Эбабиль
Муаррир: Джевкет

eBooks for download
east.om.org/ebooks

First Published in English as *The Right Choices Bible* by Tyndale House Publishers. All rights reserved.

Text © 1998 by Josh D. McDowell and Dottie McDowell

Illustrations © 1998 by Joe Boddy

Crimean Tatar Edition © 2014 by OM EAST with permission of Josh McDowell Ministries. No unauthorized reproduction in any form allowed without the written permission of OM EAST.

ISBN 978-617-503-121-6

The Crimean Tatar edition is a joint project of Josh McDowell Ministries, OM EAST, and Voice of the Martyrs.

http://east.om.org/ebooks/

Сабырсызлыкънен бекленильген келеджек торунларымызгъа севги иле багъышлана!

Джош ве Дотти Макдауэлл

Мундеридже

Догъру ве янълыш къарарларнынъ мисаль ве икяелери

Биринджи багъча. Теврат: Башланув 2.4-3.23; 5.4-5 11
Адем ве Ава Алланынъ эмирини ерине кетирдилерми?

Ялдагъан айванат багъчасы. Теврат: Башланув 6.9-9.17. . . 17
Нух Алланынъ эмирини динълеп, сандыкъны къурдымы?

«Оны даа да юксек къурунъыз!» Теврат: Башланув 11.1-9 . 23
Алла эр шейни идаре эткенини адамлар анъладылармы?

Эвини ташлап кеткенде. Теврат: Башланув 12.1-8; 13.2 29
Алланынъ буюргъаныны беджерип, Ибраим узакъ мемлекетке кеттими?

Топракънен пайлашмакъ. Теврат: Башланув 13.5-18 35
Ибраим Луткъа истегине коре топракъны сечмеге имкян бердими?

Саренинъ баласы. Теврат: Башланув 18.1-15; 21.1-7 39
Алла берген сёзюни ерине кетиреджегине Саре инандымы?

Берджимек шорбасы. Теврат: Башланув 25.19-34 43
Исав келеджекте союнынъ башы олмагъа истедими?

Юньлю къоллар. Теврат: Башланув 27 49
Якъуп озь бабасына керчекни айттымы?

Агъа-къардашлар. Теврат: Башланув 32-33 53
Исав Якъупны багъышладымы?

Чукъур ичинде. Теврат: Башланув 37.12-35 59
Агъалары Юсуфкъа яхшы бакъа эдилерми?

Сюрекли беклев. Теврат: Башланув 39-41 67
Юсуф эр шейде Аллагъа ишандымы?

«Мен Юсуфым!» Теврат: Башланув 42-45 73
Юсуф омрюнде олгъан яхшылыкъ акъкъында тюшюндими?

Ялдагъан сепет. Теврат: Чыкъыш 1.6-2.10 81
Мерьем озь огълан къардашына ярдым эттими?

«Тек мен дегилим!» Теврат: Чыкъыш 2.11-4.20 87
Муса Алланы динъледими?

«Ёкъ!» Теврат: Чыкъыш 7-10. 93
Фыравун Алланынъ къудретли кучюне инандымы?

Песах Байрамы. Теврат: Чыкъыш 11-12 97
Халкъ, Алла оларны къуртараджагъына инандымы?

Денъиз ичинде къуру ёлда. Теврат: Чыкъыш 13.17-14.31. . 101
Алланынъ халкъы Муса оларны денъизден кечиреджегине инандымы?

Алланынъ яхшы эмирлери. Теврат: Чыкъыш 19.16-20.21; 31.18; Текрар 5. 109
Муса Алланынъ эмирлерини динъледими?

«Муса ёкъ олды!» Теврат: Чыкъыш 32-34 113
Харун башкъаларынен берабер Мусанынъ къайткъаныны беклеп, Алланынъ эмирлерини беджердими?

«Бору чалынъыз!» Теврат: Текрар 34; Ехошуа 6. 119
Нуннынъ огълу Ехошуа Ерихо акъкъында Алланынъ эмирлерини беджердими?

«Берабер кетейик!» Рут 1-4. 125
Рут Ноомийни севип, онъа яхшы бакъа эдими?

«Санъа ялварам, манъа огъул бер!» 1 Падишалар 1.1-2.21 131
Алла онынъ дуваларыны къабул этеджегине Ханна инандымы?

Дев киби аскер. 1 Падишалар 17 137
Давут джесюр адам эдими?

Омюр бою достлар. 1 Падишалар 18.1-4; 20. 143
Ёнатан Давутнынъ акъикъий досту эдими?

Падишалар биле янълышалар. 2 Падишалар 11-12.10; Зебур 50 147
Давут падиша янълыш япкъанына пешман олдымы?

Бахшышларнынъ энъ яхшысы. 3 Падишалар 3 151
Сулейман Алладан икмет сорадымы?

Бир авуч ун. 3 Падишалар 17:7-16. 155
Къадын Ильяснен отьмекнен болюштими?

Бир куньде еди кере ювунув. 4 Падишалар 5. 159
Кичкене къызчыкъ Нааманъа ярдым эттими?

«Динъленъиз!» 4 Падишалар 22-23. 165
Ёшия Алланынъ Къануныны озь халкъына окъудымы?

Арсланлардан ким къоркъа? Даниял 6 169
Даниял Аллагъа дува этмеге девам эттими?

Балабан балыкънынъ къурсагъында сеят. Юнус 1-2 . . . 177
Юнус Алланынъ ярдымджысы олмагъа истедими?

Алланынъ аджайип ниети. Инджиль: Лука 1.26-50 183
Мерьем Алла ондан истеген шейни япмагъа разы олдымы?

Мерьем ве Иса акъкъында къайгъырув. Матта 1.18-25 . . . 189
Юсуф озь бойнуна Иса ве Мерьем акъкъында къайгъырувны алдымы?

«Къоркъманъыз!» Инджиль: Лука 2.8-20 195
Чобанлар мелеклернинъ сёзлерине инандылармы?

Янъы йылдыз. Инджиль: Матта 2.1-11 203
Тылсымджы алимлер Алланынъ Озю оларгъа ёл косьтергенине инандылармы?

«Агъларынъызны къалдырынъыз!» Инджиль: Марк 1.16-20 209
Симон, Андрей, Якъуп ве Юхан Исанынъ артындан кеттилерми?

Къую янында. Инджиль: Юхан 4.4-30, 39 215
Къую янында Исаны расткетирген къадын озь танышларына Онынъ акъкъында айттымы?

Месафеде тедавийлев. Инджиль: Матта 8.5-13 221
Римли юзбашы Исанынъ узакъта тедавийлев кучюне инандымы?

Ярдым къолу. Инджиль: Матта 12.9-14 227
Иса мерametли олмагъа ве адамларгъа ярдым этмеге къарар чыкъардымы?

«Мен бириндзим!» Инджиль: Марк 9.33-37. 231
Исанынъ шегиртлери бир-бирине къол туттылармы?

Иса балаларны севе. Инджиль: Матта 19.13-15 237
Исанынъ шегиртлери балаларгъа Оджасынынъ янына кельмеге имкян бердилерми?

«Ким ярдым этер?» Инджиль: Лука 10.25-37 243
Самариели адам олю алда олгъан инсангъа ярдым эттими?

Эвден узакъ ерде. Инджиль: Лука 15.11-24 249
Ёлуны шашыргъан огъул акълы олмагъаныны анълап, эвге къайттымы?

«Оны эр ерде къыдырынъыз!» Инджиль: Матта 18.12-14; Лука 15.3-7; Юхан 10.11 255
Чобан джоюлгъан къойны исрарлыкънен къыдырдымы?

«Иса, Санъа тешеккюр этем!» Инджиль: Лука 17.11-19 . . . 261
Акъай Исагъа озюнинъ тедавийленгени ичюн тешеккюр бильдирдими?

Къушларны корьди. Инджиль: Марк 10.46-52 267
Бартимай Иса онъа ярдым этеджегине инандымы?

«Янымда отур!» Инджиль: Лука 10.38-42 273
Мерьем Исаны динъледими?

Терек устюнде. Инджиль: Лука 19.1-10 277
Заки Исагъа озь хаталарыны айтып, оларны япкъаны ичюн пешман олдымы?

Иса ичюн бахшыш. Инджиль: Лука 7.36-50 283
Къадын онда олгъан энъ яхшы шейни Исагъа багъышладымы?

Ерусалим шеэрине. Инджиль: Матта 21.1-11, 14-16; Лука 19.29-38 289
Исанынъ шегиртлери Онъа эшекни кетирдилерми?

Тек эки капик. Инджиль: Лука 21.1-4 295
Фукъаре къадын озь акъчаларыны Алланынъ ишине бердими?

Хызметчи кимдир? Инджиль: Лука 22.7-13; Юхан 13.1-17 301
Иса адамларгъа хызмет эттими?

«Уянынъыз!» Инджиль: Марк 14.26-42 307
Исанынъ шегиртлери Гетсимани багъчасында Онынъ садыкъ достлары эдилерми?

Атеш янында. Инджиль: Лука 22.54-62; Юхан 13.37-38; 18.10-11, 15-18, 25-27. 313
Исанынъ досту оларакъ озюни танытмакъ Пётрнынъ джесарети еттими?

«О, Алланынъ Огълудыр!» Инджиль: Матта 27.22-66; Лука 23.44-49; Юхан 19.1-30 319
Римли юзбашы Иса Алланынъ Огълу олгъанына инандымы?

Саба эрте. Инджиль: Матта 28.1-10; Лука 24.9-10 325
Мерьем ве онынъ достлары Исанынъ шегиртлерине мелекнинъ сёзлерини айттылармы?

«Мен корьмек кереким!» Инджиль: Юхан 20.19-31. 331
Тома Иса сагъ олгъаныны айткъан достларына инандымы?

«Меним къойларымны отлат!» Инджиль: Юхан 21.1-17 . . 335
Пётр Исаны севгенини Онъа айттымы?

«Эр бири анълап ола!» Инджиль: Матта 28.16-20; Фаалиет 1–2 341
Пётрнынъ чокъ адамларгъа Иса акъкъында айтмагъа джесарети еттими?

Дамаск ёлунда. Инджиль: Фаалиет 9.1-22. 345
Саул яманлыкъ япмакътан вазгечтими?

Самимий къаршылав. Инджиль: Фаалиет 16.6-15. 351
Лидия Алланынъ ишчилерине ярдым эттими?

Алланы зинданда шуретлев. Инджиль: Фаалиет 16.16-36. 355
Энъ агъыр вакътында, Павел Аллагъа ишандымы?

«Эр кесни огретинъиз!» Инджиль: Фаалиет 18 361
Аполлос озь оджаларынынъ сёзюни динъледими?

Сенинъ къарарынъ

Санъа не ашамакъ? Насыл кийинмек?
Не айтмакъ, насыл таранмакъ?

Къарар чыкъармакъ керексинъ, къолай къарар дегиль,
Куньде огюнъе бир суаллер чыкъа.

Эбет? Я бельки, ёкъ? Яшынъ буюкми я да кучюкми?
Башкъаларнен болюшейджек я да озюнъе
къалдыраджакъсынъмы?

Бу догъру олурмы? Бельки, янълышмы?
Бутюн кунь джевапларны къыдырмакъ керексинъ.

Дюньяны Алла яратты, Алла – сенинъ Яратыджынъдыр.
О, эр бир джевапны, энъ къыйын джевапны биле!

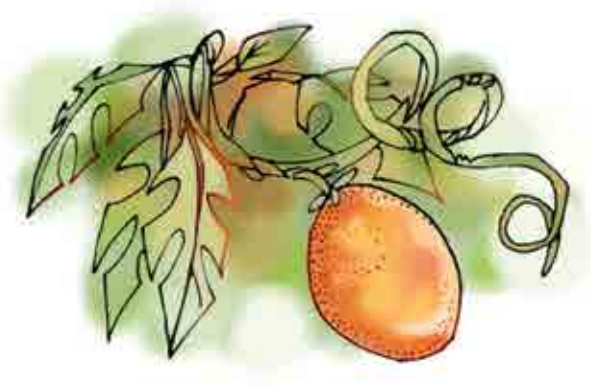
Мукъаддес Китаптаки икяелерни окъуп,
къайсы ерде акъикъат, къайсы ерде исе ялан,
деп тюшюнген къараманларны билирсинъ.

Мукъаддес Китапнынъ бир къараманы яман ёлуны
сечти.
Башкъасы исе догъру япып, Алланынъ разылыгъыны
къазанды.

Бу икяелерни окъуп, яхшылыкъ япмагъа огрен,
омюр узунлыгъында оюнда догъру къарар чыкъар.

(Китаптаки гузель ресимлерге бакъ да,
кучюк дикъкъатлы чегирткилерни тап!)

Биринджи багъча

Теврат: Башланув 2.4-3.23; 5.4-5

АДЕМ ВЕ АВА АЛАНЫНЪ ЭМИРИНИ ЕРИНЕ КЕТИРДИЛЕРМИ? Я ДА АЛЛАНЫ ДИНЪЛЕМЕДИЛЕРМИ?

Алла юксек дагълары, даллы-пытакълы тереклери ве беджериксиз сув айгъырлары биле олгъан аджайип дюньяны яратты. Эм де Алла адамларны яратты, олар Онынъ яраткъан шейлеринден зевкъланып, оларны къайгъырсынлар деп, яратты.

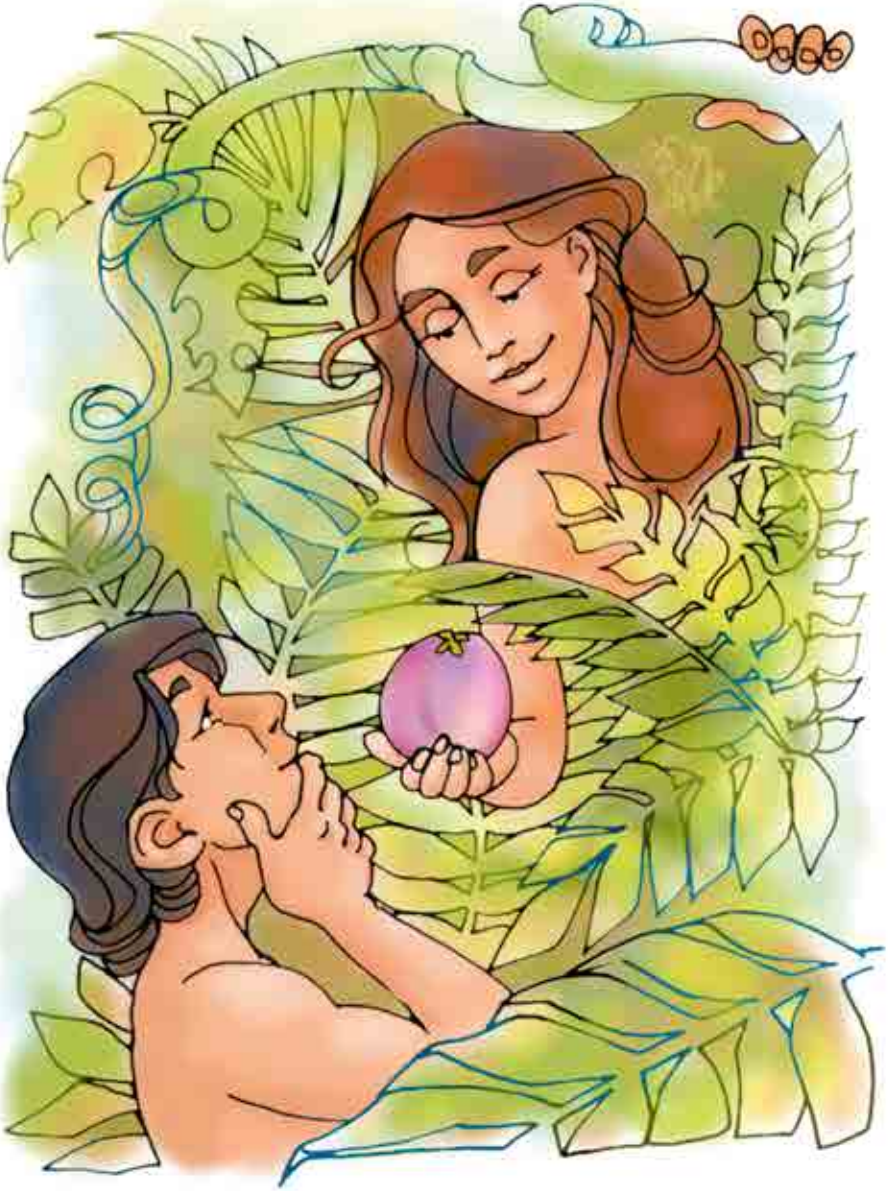
Яраткъан адамларгъа Алла Адем ве Ава адларыны берди. Олар Алла яраткъан дюньяны пек бегене эдилер. Багъчаны бегене эдилер, анда оларны тойдургъан чокъ

леззетли ве файдалы мейвалар бар эди: ешиль нохут, армут, юзюм.

Амма эр шейден зияде Адем ве Ава багъчада Алланен берабер олмагъа бегене эдилер. Алла адамларны пек севе эди. Акъикъатен де, Алла адамларны о къадар севди ки, оларгъа Онъа итаат этип яшамагъа ярдым этмеге истеди. Бу себептен Алла Адем ве Авагъа олар япып оладжакъ чокъ гузель шейлер акъкъында айтты. Тек ич бир вакъыт япмагъа олмагъан бир шейни ясакъ этти. Багъчанынъ ортасында оськен терекни косьтерип: «Бу терекнинъ мейваларыны ашамагъа Мен сизге разылыкъ бермейим. Шу теректен махсул ашагъан куню оледжексинъиз», – айтты.

Алла Адем ве Ава Онынъ сёзюни динълегенлерини истеди, оларны телюкеден къорчаламагъа ниетинде эди. О заман олар бу аджайип багъчада эбедиен яшар эдилер.

Алла ярткъан багъчада йылан да яшады. Алланынъ махлюкъларындан о энъ айнеджи ве пезевенк эди. Йылан Алланы севмей эди, Алла яраткъан дюньяны ве багъчада яшагъан адамларны да кореджек козю ёкъ эди.

Иште бир кунь йылан Аванен лаф этип, ондан:

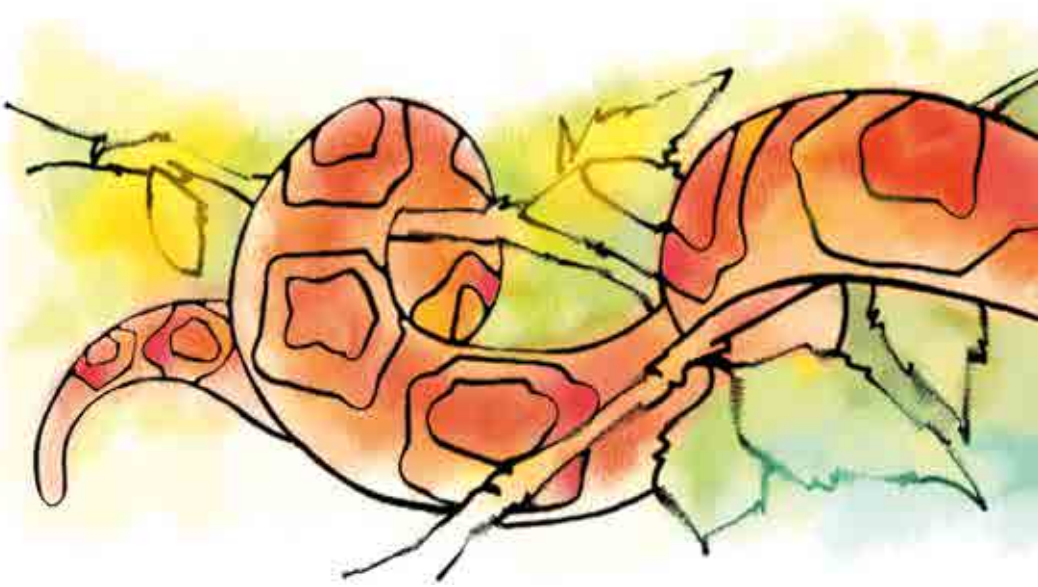
– Не ичюн сиз Адемнен багъча ортасында оскен теректен мейва ашамайсыз? – деп сорады.

– Алла бизге бу махсулларны ашамагъа ясакъ этти. Егер биз Онынъ ясагъыны бозсакъ, оледжекмиз, – деп джевапланды Ава.

– Сиз бу теректен махсул ашасанъыз, ольмезсинъиз. Аксине, оларны ашагъан сонъ, сиз эр шейни билип, Алла дайын оладжакъсынъыз, – деди йылан.

Ава ясакъ махсуллардан бирине дикъкъатнен бакъып, оны о къадар гузель олгъаныны корьди ве дам-леззетини бильмек истеди.

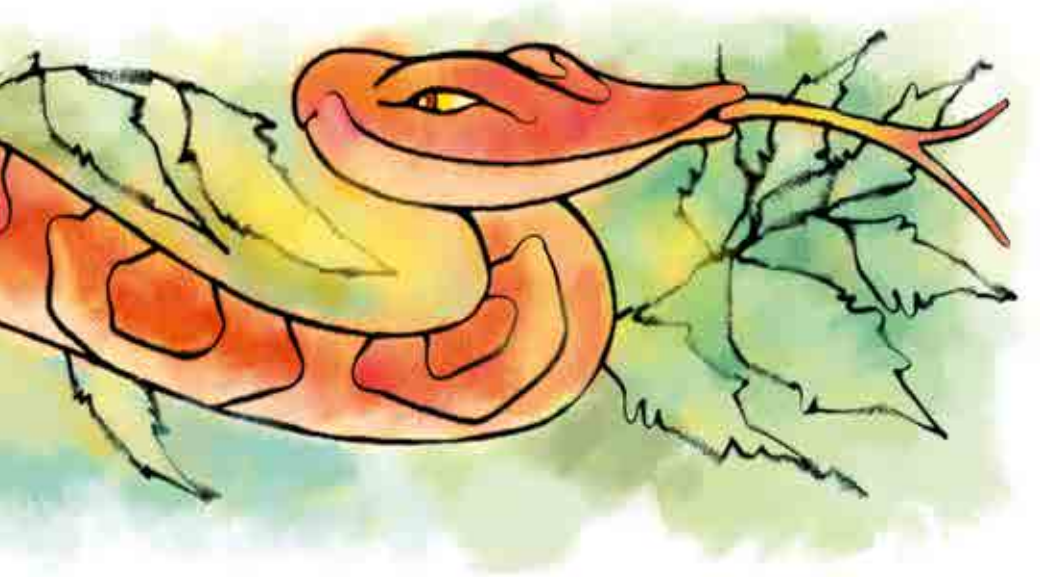
Ава муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. О, ясакъ махсулны ашамайып, Алланынъ эмирини ерине

кетирип олур эди. Я да Алланынъ сёзюни динълемейип, козьге яхшы корюнген махсулны ашап бакъар эди.

Ава озь истегине берилип, бир къач махсулны узьди ве ашады. Махсулдан акъайына да берди, о да ашады. Адем ве Ава Алланынъ сёзюни динълемеди, онынъ ичюн олар багъчадан кетип, чокъ ве омюр-билля чекишип чалышмагъа меджбур эдилер. Олар башкъа ич бир вакъыт бу аджайип багъчагъа къайтып оламай эдилер.

Йыллар кечти. Адем ве Ава къартайып, ахыры ольдилер. Алла Адем ве Аваны эр заман севе эди. Амма олар янълыш къарар чыкъарып, Онынъ эмирини беджермегенлери ичюн Оны пек ынджыттылар.

Хатырлайыкъ

Эдем багъчасында Алла яраткъан айванларындан энъ айнеджиси не эди?
Алла адамларгъа не буюрды?
Адем ве Ава догъру къарар чыкъардылармы?
Багъчадан къувалангъан сонъ, Адем ве Аванынъ алы не олды?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Анълат, Аллагъа итаат этмеге не демек? (Башкъаларнынъ шейлерини сорамайып алмамакъ, ялан айтмамакъ, мераметли олмакъ, Алланынъ махлюкъларыны тюшюнмек, ана-бабанынъ сёзюни динълемек, ана-баба бельгилеген къаиделерни риает этмек.) Къорантанъда насыл къаиделер бар?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Кягъыттан кесильген бир даиречикте кедерли бетнинъ ресмини яп, экинджисинде исе къуванчлы союны. Бу даиречиклернинъ арасына къуршун къалемни туттур. Эр акъшам, ятмаздан эвель, Аллагъа итаат эткенинъ акъкъында айт. Башта сен кунь девамында Аллагъа итаат этмеген алларыны айт, ве кедерли бетнинъ ресмини косьтер. Ондан сонъ Аллагъа итаат эткен алларыны айт, ве къуванчлы бетнинъ ресмини косьтер.

Биз озюмиз ичюн Аллагъа итаат этмекни сечкен вакъытта, О бизни къорчалай ве омрюмизни къуванчкъа толдура!

Дува этейик

Я Раббим, бизге догъру къарар чыкъармагъа – Санъа итаат этмеге ярдым эткенинъ ичюн Санъа шукюр этемиз. Бизни чешит-тюрлю къаза-белялардан къорчалагъан яхшы эмирлеринъ ичюн Санъа шукюр этемиз! Исанынъ Адына. Амин.

Ялдагъан айванат багъчасы

Теврат: Башланув 6.9-9.17

НУХ АЛЛАНЫНЪ ЭМИРИНИ ДИНЪЛЕП, САНДЫКЪНЫ КЪУРДЫМЫ? Я ДА О, ЧЕВРЕСИНДЕКИ АДАМЛАР КИБИ, ЯШАМАГЪА КЪАРАР ЭТТИМИ?

Алла яраткъан дюньяда чешит-тюрлю адамлар яшадылар. Адамларнынъ чокъусы бири-бирине ярамай бакъа эдилер ве Алланынъ сёзюни динълемедилер. Бу ал оларнынъ Яратыджысынынъ юрегини пек къырды.

Амма ер юзюнде ады Нух олгъан инсафлы адам яшады. О ве къорантасы Алланы севип, разылыгъыны къазанмагъа тырыша эдилер. Озь багъчасыны суварып, эвдеки айванларыны ашата эдилер. Алла Нух ве онынъ къорантасынен разы эди.

Бир кунь Рабби Нухкъа буюк сандыкъ киби олгъан гемини къурмагъа буюрды. Сандыкъ балабан ве къавий олмакъ керек, деди. Бу хусусий геминиңъ ичине сув кирмесин деп, бутюн тешик-араларыны яхшы этип тыкъатмагъа керек.

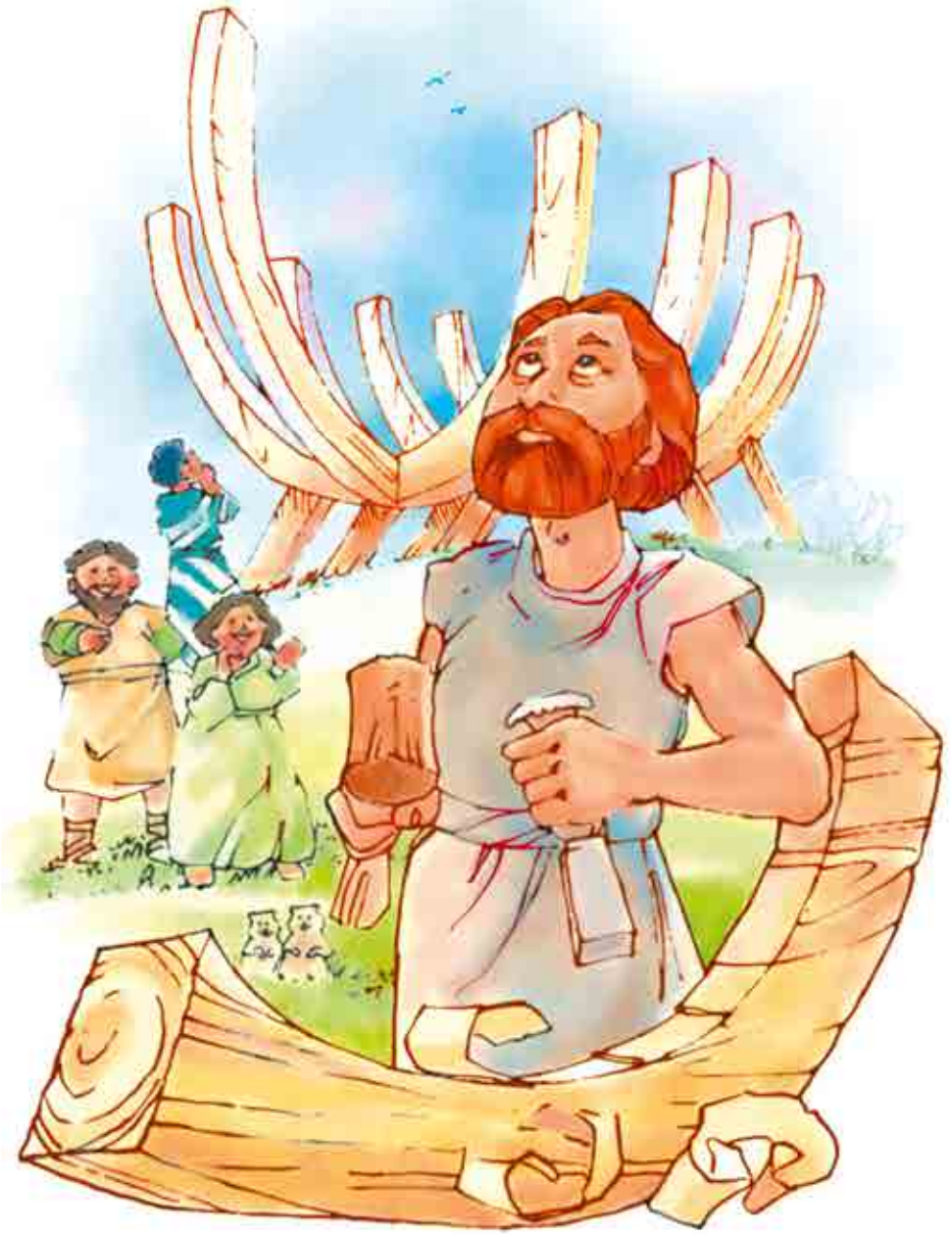
Нух эвине, этрафындаки бир къач зейтюн терегине ве сонъсуз сахрагъа козь ташлады. Амма балабан геми ялдап оладжакъ сувны корьмеди.

О заман Алла Нухкъа озь ниетини айтты: О, ер юзюне ягъмур ягъдыраджакъ. Бу ягъмур, дюнья сувгъа баткъандже, эп ягъаджакъ, ягъаджакъ, ягъаджакъ. Тек Нух озь къорантасынен берабер сандыкъныңъ ичинде хавфсызлыкъ астында къаладжакълар.

Нухны онынъ къорантасы акъкъында Алланыңъ къайгъырув вадеси севиндирди. Гъалиба, онъа уфакъ бир геми къурмагъа керек оладжакъ. Амма Нух буны тюшюнгендже, Алла сандыкъкъа айванларнынъ чешит сойларындан чифтини алмагъа буюрды. Демек, пек балабан гемини къурмакъ керек!

Нух кокке бакъты, амма бир булут биле корьмеди. О, сандыкъны къурмагъа башлагъанда, эльбетте, халкъ устюнден кулер.

Нух муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. О, Аллагъа: «Эбет, мен сандыкъны къураджагъым.

Кокте бир булутчыкъ олмаса ве ер юзюне бир тамчы ягъмур ягъмаса биле, оны къураджагъым», – деп ола эди. Я да Нух вазгечип, Аллагъа: «Ёкъ, сандыкъны къурмайджагъым. Ёкъса къомшулар устюмден кулерлер», – деп ола эди.

Нух исе не япты? Агъач азырлап, алетлерини алды ве сандыкъны къурмагъа башлады. Алланынъ истегине коре, пек балабан гемини къурды. Эм де сандыкънынъ ичи къуру олсун деп, бутюн ара-тешиклерни яхшы этип тыкъатты. Сонъра Нух эр айван союндан чифтини алды. Сандыкъкъа узун бойлу зурафелер ве къыскъа тикенли кирпилер кирди. Чабик маймунлар ве ельаякъ атлар. Сонъкилери яваш арекетли къаплыбакъалар эди. Нух ве онынъ къорантасы сандыкъкъа киргенлеринен, Алла артларындан къапуны япты. О вакъыт Нух кучюк пенджереге бакъып, ягъмур ягъмагъа башлагъаныны корьди.

Къыркъ кунь ве къыркъ гедже ягъмур ягъды. Алла айткъаны киби, сув бутюн ер юзюни басты. Амма сандыкънынъ ичи къуру эди. Адамлар ве айванлар онынъ ичинде хавфсызлыкъ астында эдилер.

Ниает ягъмур токътады, ве кунеш чыкъты. Ер къуругъан сонъ, сандыкънынъ сакинлерине ондан чыкъмагъа ич бир телюке кедер этмеди.

Алла оны ве къорантасыны сагъ къалдыргъаны ичюн, Нух Онъа шукюр этти. Алла исе кок къушагъыны кокке чыкъарып, башкъа ич бир вакъыт ер юзюне сув ташкъыны кельмейджегини ваде этти.

Алла эр заман Нухны севди ве бу адам догъру къарар чыкъаргъанына пек мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Не ичюн Алла тек Нухкъа ве къорантасына мерамет косьтерди?
Нух насыл къарар чыкъарды?
Къарар догъру я да янълыш эдими?
Алла башкъа ич бир вакъыт ер юзюне сув ташкъыны кельмейджегини ваде этип, кокке нени чыкъарды?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Санъа телюкеге огърамамакъ ичюн, сувукъта бузламамакъ ве ягъмур ягъгъанда сыланмамакъ ичюн, Алла санъа къорантанъны къысмет этти. Сен ярамай авада тышарыгъа чыкъкъанда, санъа насыл кийинмеге айталар? Бельки, достларынънынъ къоранталарында сизинъ къорантанъыздан фаркълы къаиделер бардыр? Сен ана-бабанънынъ сёзюни эр вакъыт динълейсинъми?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Янынъа эписи оюнджакъ айванчыкъларынъны отурт да, санки сен Нухсынъ, сенинъ ятагъынъ исе о къурулгъан сандыкъ олгъаныны козь огюне кетир. Нух киби, Алланынъ эмирини беджермеге истер эдинъми? Я да Алланынъ разылыгъыны къазанмагъа ашыкъмагъан адамларгъа ошамагъа истер эдинъми?

Этрафтаки адамларнынъ япкъан шейлерни япмагъа вазгечювимиз Аллагъа итаат эткенимиз киби сайыла.

Дува этейик

Я Раббим, биз догъру къарар чыкъарып олгъанымызда, башкъа адамлар башкъаджа япсалар да, Санъа итаат эткенимизде не къадар бахытлымыз! Бизни чешит-тюрлю бозгъун авада къорчалагъанынъ ичюн Санъа шукюр этемиз! Исанынъ Адына. Амин.

«Оны даа да юксек къурунъыз!»

Теврат: Башланув 11.1-9

АЛЛА ЭР ШЕЙНИ ИДАРЕ ЭТКЕНИНИ АДАМЛАР АНЪЛАДЫЛАРМЫ? Я ДА АЛЛАГЪА ТЕНЪ ОЛМАГЪА ИСТЕДИЛЕРМИ?

Бир кунь, чокъ заман эвель, сайысы эсапсыз толаны япмакъ ичюн пек чокъ къуруджу топланды. Толаларны саба, куньдюз, акъшам, гедже биле яптылар.

Адамлар о къадар толаны япып олды, чюнки бир-бирини пек яхшы анъладылар. Олар айны шейлерге бир тюрлю айта эди. Балчыкъ керек олгъан къуруджы «Балчыкъны кетиринъ!» айтып, эр бир адам онынъ истеген шейини анълап, онъа балчыкъ кетирдилер.

Сув истеген адам «Сувны беринъ!» айтып, эр бир адам не акъкъында лаф олгъаныны анълап, сув кетирди. Тобан истеген адам «Тобан керек!» айтып, эр бир адам онынъ истеген шейини анълап, тобан кетирди.

Не ичюн бу адамлар гедже-куньдюз тола япа эдилер? Олар пек балабан бир шей къурмагъа ниетлендилер. Шеэр къурып, башы кокке тийген юксек ве сагълам къуллени де япмагъа къарар чыкъардылар.

Къуруджылыкъны битирген сонъ, адамлар къулле ярдымынен кокке чыкъмагъа ве Алла киби къудретли олмагъа истедилер.

Амма Алла къуруджылардан разы дегиль эди. Бойле къуветни догъру идаре этмеге адамларгъа акъыл етмейджегини, чокъ янълышып, бир-бирине дерт-беля кетиреджеклерини О яхшы бильди.

Къуруджылар муим бир къарар чыкъармакъ керек эдилер. Къулле къурмакъны девам этип, Аллагъа тенъ олмагъа тырышаджакълармы? Я да къуруджылыкъны

токътатып, эр шейни Алла идаре эткенини хатырларларымы?

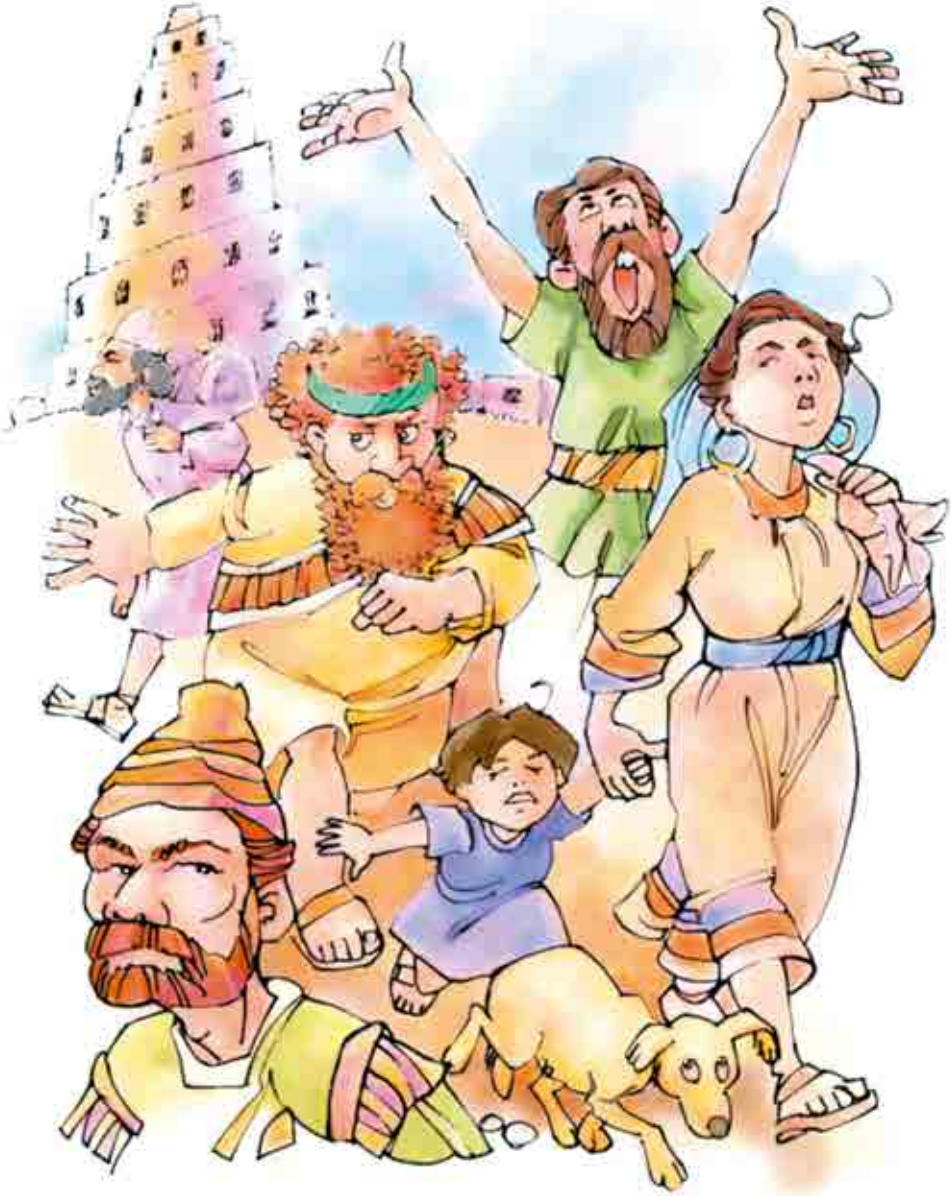
Адамлар къуллени даа да юксек къурмагъа девам эттилер.

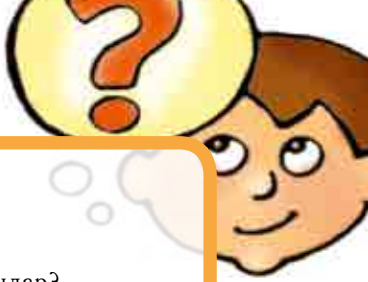
Адамларнынъ иши Алланы къувандырмады. О ойле япты ки, къуруджылар чешит тиллерде лаф этип башладылар. Энди, къуруджылардан бириси балчыкъ сорагъанда, бирилери онъа тобан, башкъалары исе сув кетире эдилер. Адамларнынъ тиллери къарышты, ве олар тола башкъа япып оламадылар.

Тиллер къарышкъаны ичюн, башы кокке тийген къулле къурулгъан шеэрнинъ адыны «Вавилон» къойдылар.

Адамлар Вавилондан кетип, башкъа шеэрлер къурмагъа башладылар. Эр биринде озь тилинде лаф эттилер. Тезден Вавилон бус-бутюн харап олды, Вавилон къуллеси де бир оба къырылгъан толагъа чевирильди.

Алла Вавилонда яшагъан адамларны севе эди. О, олар Аллагъа тенъ олмагъа истеп, ойле къарар чыкъаргъанларына пек языкъсынды.

Хатырлайыкъ

Адамлар не себептен къуллени къурдылар?
Вавилоннынъ къуруджылары догъру я да янълыш къарар чыкъардылармы?
Алла къулле къуруджылыгъыны насыл этип токътатты?
Адамлар Вавилондан не ерге кеттилер?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Къорантанъызнынъ башы ким ола? Я мектебинъизнинъ? Я биз буюклернинъ сёзюни динълемесек, не ола?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Озь оюнджакъ айванчыкъларынъ ичюн яхшы бир шей яп. Сонъ бир де бир истегинъни ерине кетирмеге риджа эт. Олар сени динълегенде, сен не дуясынъ? Я олар сени динълемеген вакъытта не дуясынъ?

Алла эр шейнинъ башы олып, бизим ичюн энъ яхшысы не олгъаныны биле!

Дува этейик

Я Раббим, омрюмизнинъ башында ол, догъру къарар чыкъармакъ ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Эвини ташлап кеткенде

Теврат: Башланув 12.1-8; 13.2

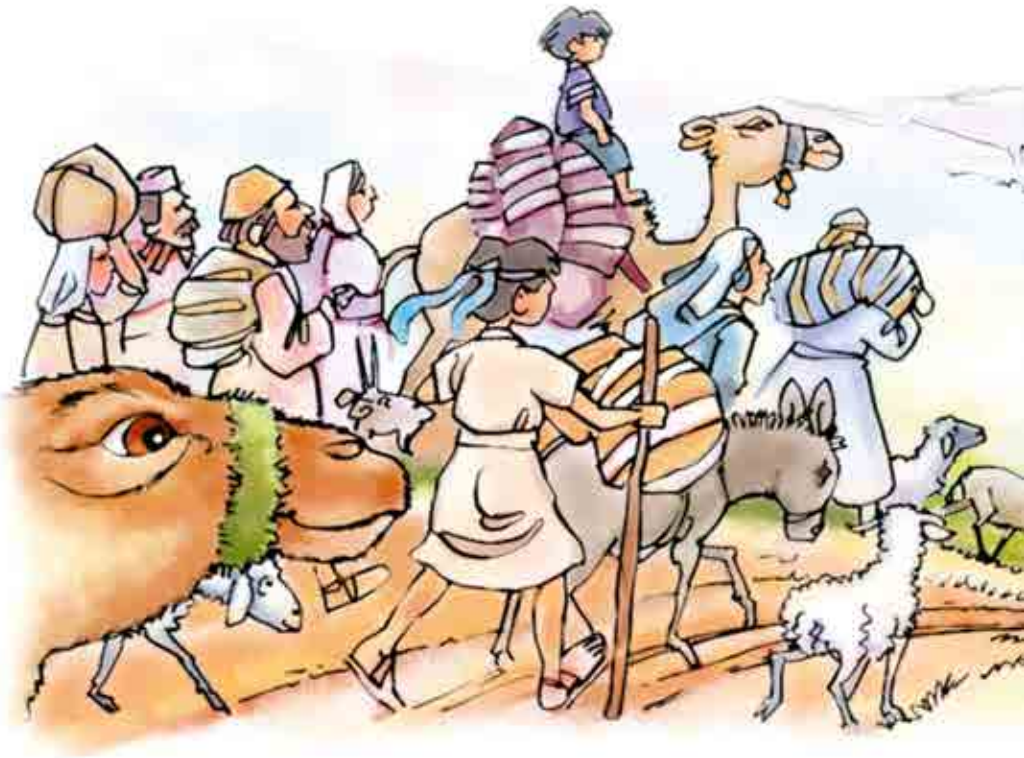
АЛЛАНЫНЪ БУЮРГЪАНЫНЫ БЕДЖЕРИП, ИБРАИМ УЗАКЪ МЕМЛЕКЕТКЕ КЕТТИМИ? Я ДА ЭСКИ ЕРДЕ КЪАЛДЫМЫ?

Ибраим апайы Саренен берабер чадырда яшап, балабан оджакъ атешинде аш пиширдилер, талдалы тереклер тюбюнде раатландылар. Ибраимнинъ къой ве эчкилери чайырда от ашап отлады. Девелери чокъракътан сув ичтилер. Эви олгъан чадырда Ибраим пек бахытлы эди.

Ара-сыра Ибраим эски ерден узакъ олмагъан бир янъы ерге кочьти. Чайырда от къалмагъанда ве чокъракъта сув биткенде, Ибраим Саренен шейлерини

джыйып, хызметчилерини алып ве айванларынен берабер башкъа ерге кочьтилер.

Бир кунь Алла Ибраимге даима яшап оладжакъ бир ерни бермеге истеп, онъа узакъ мемлекетке кетмеге буюрды. О, Ибраимнинъ балабан къорантасы оладжагъыны ве къорантасында эписи Алланы озь Раббиси киби севип шуретлейджеклерини истеди. Алла Ибраимге: «Озь эвинъни къалдыр да, Мен санъа косьтереджек ерге кет. Анда Мен сени бакъарым. Бу ерни сенинъ эвлятларынъа береджегим», – деди.

Ибраим озь дюльбер чадырына ве тынч отлагъан айванларына бакъты. Мында от ве сув етерли эди. Бу ерден кимсе кетмеге истемез эди.

Ибраим муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ сёзюни динълеп, озь эвини къалдырып, Алла онъа буюргъан ерге кетип ола эди. Я да озь чадырында зевкъланып ола эди.

Алланынъ ёлунен кетмек ичюн, Ибраим озь шейлерини джыйды; Саре урба богъчаларыны ве ашайт малларынынъ тайларыны топлап, Ибраим

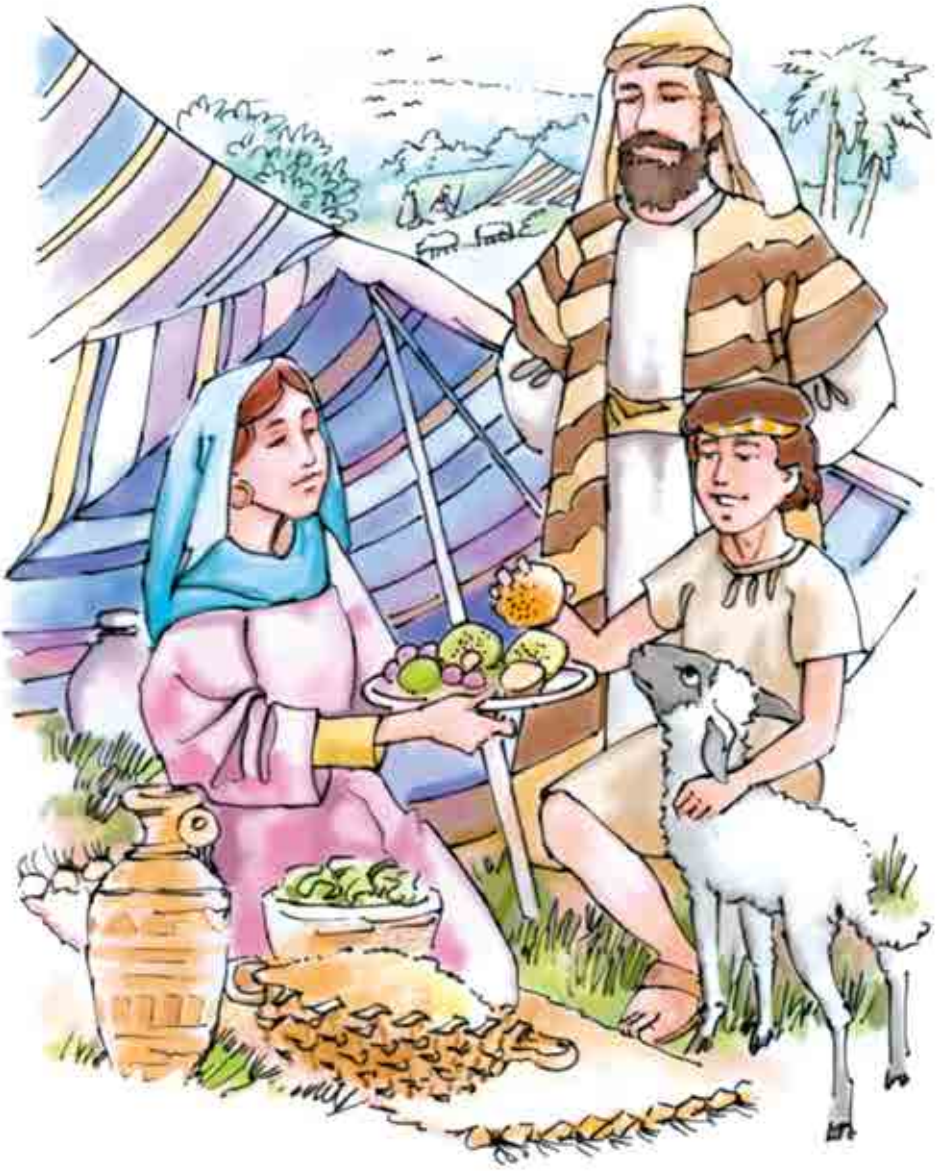
оларны эшеклерге ве девелерге юкледи. Эписи къой ве эчкилерини бир ерге топлап, сыгъыр ве бугъаларгъа сув ичирди. Сонъ чадырны джыйып, атешни сёндюрди ве ёлгъа чыкъты.

Алла кетмеге буюргъан ерге кетип, Ибраим эски ерине къайтмайджагъыны бильди.

Ёлу узун эди. Ибраимнен берабер бу ёлны къадыны Саре ве къардашынынъ огълу Лут кечтилер. Ниает олар эвель ич бир вакъыт корьмеген ерге барып чыкътылар. Мында къой ве эчкилерни отлатмакъ ичюн чокъ сувлу от бар эди. Сыгъыр ве бугъаларыны сувгъа тойдурмакъ ичюн чокъ чокъракълар бар эди. Астында чадыр къоймакъ ве сыджакътан талдасында сакъланмакъ мумкюн олгъан балабан терек осе эди.

Ибраим, Саре ве Лут озь янъы эвинде бахытлы эдилер. Олар Алланы шуретледилер, ве оларнынъ эвлятлары буюк халкъ олды.

Ибраим янъы ерге кеткени ичюн Алла пек мемнюн эди. Ибраимден разы олып, онъа эписи керекли шейлерни, ондан да зияде биле берди.

Хатырлайыкъ

Ибраим чадырда яшамакъны бегендими?
Алла онъа не буюрды?
Ибраим догъру къарар чыкъарды я да ёкъмы?
Алла Ибраимге Озь разылыгъыны насыл косьтерди?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен ве къорантанъ янъы ерге кочькенинъизни Алла истейми я да истемейми? Эски эвинъизни къалдыргъанда, янынъызгъа нелер алырсынъыз? Алла Ибраимнен насыл берабер олгъан олса, айны ойле сизнен де эр вакъыт оладжакъ!

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Къорантанъыз янъы ерге насыл кочькенини айтып бер. Я да достларынъ кеткен вакъытта нени дуйгъанынъны айт. Эски эвинъиз олгъан ресимлерге бакъ да, янъы ерге насыл шейлерни алгъанынъызны айт. Алла насыл этип, сизге ярдым этти?

Алла бизге Онынъ артындан кетмеге къарар чыкъармагъа ярдым эте.

Дува этейик

Я Рабби, биз янъы ерге кочькенде биле, Сен бизнен олгъанынъ не де яхшы! Бизни къайда алып бармасанъ да, Сенинъ артынъдан кетмеге бизге джесарет бер. Исанынъ Адына. Амин.

Топракънен пайлашмакъ

Теврат: Башланув 13.5-18

ИБРАИМ ЛУТКЪА ИСТЕГИНЕ КОРЕ ТОПРАКЪНЫ СЕЧМЕГЕ ИМКЯН БЕРДИМИ? Я ДА О ОЗЮНЕ ЭНЪ ЯХШЫ КЪЫСМЫНЫ АЛДЫМЫ?

Ибраим Алланы севе эди ве Онынъ артындан янъы ерге кетти. Бу ер отлакъ ве чокъракъларнен зенгин эди. Ибраимнинъ чокъ къой ве эчки, сыгъыр ве бугъасы олгъаны ичюн, онъа чокъ от ве сув керек эди.

Лутта да, эмджесинде киби, от ве сув керекли олгъан чокъ къой, эчки ве сыгъыр бар эди.

Ибраимнинъ ве Лутнынъ айванларыны бакъкъан ярдымджылары бар эди. Бир кунь олар озь ара дава этмеге башладылар. Бирилери, эписи отлакълар ве

чокъракълар Ибраимнинъ оладжагъыны истедилер. Башкъалары исе, бутюн от ве сувлар Лутнынъ сюрюлерине тюшеджегини истедилер.

Ибраим янъы топракъны козьден кечирди. Алла бу топракъны онынъ къорантасына эбедиен береджегини айтты.

Ибраим муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. О, агъа къардашынынъ огълуна топракънынъ бир къысмыны алмагъа разылыкъ берип ола эди. Не ичюн Лут озь истегине коре оны сайлап оламай? Я да Лутны къувып, Ибраим бутюн топракъны озюне къалдырып ола эди.

Ибраим бильди ки, Алла бу бутюн топракъны онынъ къорантасына берип, Ибраимнинъ сою Онынъ

сайлагъан халкъы оладжагъыны, къорантасында эр кес къавгъа япмайып, Алланы шуретлейджегини истеди. Ибраим Луткъа:

– Мында топракъ чокътыр. Сен истеген къысымны ала билесинъ, – деди.

Лут энъ гурь отлар ве чокъ чокъракълар олгъан ерни сайлап алып, кетти. Ибраим озь топрагъыны кене козьден кечирди. Шу арада Алла онъа деди:

– Ибраим, Мен санъа балабан къоранта беририм. Бу топракъ эбедиен эвлятларынъки оладжакъ.

Сонъра Ибраим юксек тереклер оськен ерге ёл алды. Анда дува этип, Алланы шуретледи. Алла онынъ эвлятларыны даима къайгъыраджагъына Ибраим къуванды.

Хатырлайыкъ

Ибраимнен берабер янъы ерге ким кетти?
Луткъа топракънынъ бир къысмы неге кереги бар эди?
Ибраим догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Лут ондан кеткен сонъ, Ибраим не япты?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен, бельки, Алла истеген киби, башкъа адамларнен насыл шейлернен пайлашыр эдинъ? Эр кунь мытлакъа бахшышлары ичюн Аллагъа шукюр эт.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Икяенъе мелеген къойларнынъ, эчкилернинъ ве мунъреген сыгъырларнынъ сеслерине ошагъан давушларны къошып, Мукъаддес Китаптаки Ибраим акъкъында икяени айтып бер.

Ибраим япкъаны киби, Алланынъ бахшышларынен башкъаларнен болюшкенимизде, Алла севине.

Дува этейик

Я Раббим, Сен бизге берген бахшышларынен башкъаларнен болюшмек ичюн къарар чыкъармагъа ярдым эт. Башкъа адамларда оларгъа мухтадж олгъан шейлери олсун деп, къолумыздан кельгенини эписини япмагъа истеймиз. Исанынъ Адына. Амин.

Саренинъ баласы

Теврат: Башланув 18.1-15; 21.1-7

АЛЛА БЕРГЕН СЁЗЮНИ ЕРИНЕ КЕТИРЕДЖЕГИНЕ САРЕ ИНАНДЫМЫ? Я ДА АЛЛА ИМКЯНСЫЗ ШЕЙНИ ВАДЕ ЭТКЕНИНИ ТЮШЮНДИМИ?

Ибраимнинъ апайы Саре гузель чадырда яшай эди. Куньдюз балабан оджакъ атешинде аш пиширди, гедже исе кокте парылдагъан йылдызларнен зевкъланмагъа бегенди.

Амма Саре онда олмагъан шейни истей эди. О, бала истеди. Оны къучакъта ташымакъ ве коксюне басмакъ, айнени айтмакъ ве аджайип Алланынъ дюньясы акъкъында айтмакъ истеди.

Алла Ибраимге огъул бермеге сёз берди. Йыллар кечти, ве Саре энди тамам бита я да къартбабанынъ анасы биле оладжакъ яшкъа кельди. Амма баласы аля даа ёкъ эди.

Алла Ибраимге ве Сареге бала бермеге сёзюни унутмады ве буны косьтермек ичюн Ибраимнинъ янына мелек олгъан учь акъайны ёллады. Алланынъ мелеклеринден бири Ибраимге:

– Келеджек йылы тамам бу вакъыт Саре бала догъаджакъ, – деди.

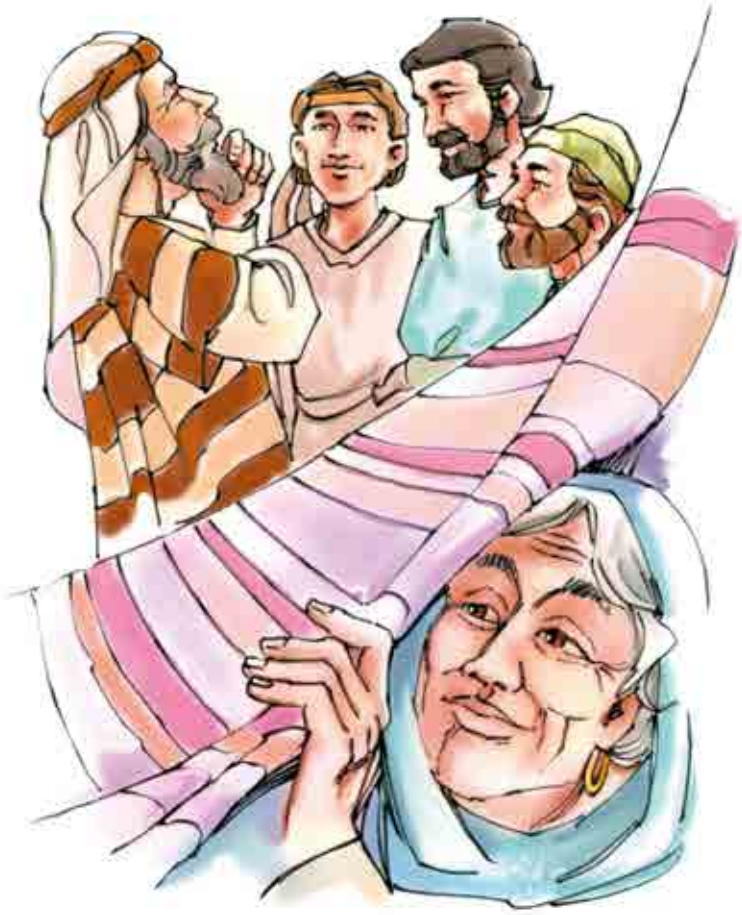
Чадырда отургъан Саре буны эшитти ве ичинден кулип: «Энди бала догъып оламам. Мен энди пек къартым», – деп тюшюнди.

Алланынъ мелеги кене Ибраимге:

– РАББИ ичюн къыйын ве япып оламайджакъ шей ёкъ. Келеджек йылы Саре огълан бала догъаджакъ, – деди.

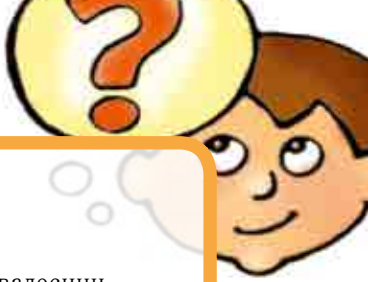
Саре муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Аллагъа инанып, онда бала догъулгъаныны беклеп ола эди. Я да Алла онъа энди бала бермез, деп тюшюнип ола эди.

Саре не япты? Алланынъ вадесини ерине кельмесини беклеп башлады. Бир йылдан сонъ, яшы аман-аман юзге толгъанда, Саре огъул догъды ве

«кулькю» анълаткъан Исхакъ адыны къойды, чюнки огълу догъулгъанда, Ибраим ве Саре джан-гонъюльден кульдилер. Бу Алланынъ махсус бир бахшышы эди. Энди озьлеринден сонъ ер юзюнде къаладжакъ мирасчысы бар эди.

Алла имкянсыз киби корюнген шейни биле ерине кетире. Аллагъа ишанып, ваде этильген баланы беклегенде, Саре пек догъру къарар чыкъарды.

Хатырлайыкъ

Ибраимге ве Сареге Алланынъ насыл вадесини акъылда тутмакъ керек эди?
Не ичюн Сареге Аллагъа инанмагъа къыйын эди?
Саре догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Догъулгъан баланынъ адыны не къойдылар?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Адамлар санъа насыл ваделер бере? Олар озь сёзюни тутаджакъларына инанасынъмы? Не ичюн? Алла сени севмек ве къорчаламакъ сёз бере. Онъа инанып оласынъмы? Не ичюн?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Сени севмек ве къорчаламакъ вадесини Алла ерине кетиргени акъкъында айт. Алла ваде этильген шейини ерине кетирген вакъытта чырайынъ насыл денъише? Онынъ ресмини чыз.

Алланынъ ваделерине инанув даима бахыт кетире.

Дува этейик

Я Раббим, Сенинъ ваделеринъни ерине кетирильмесини беклемек ичюн бизге сабыр бер. Бутюн ваде этильген шейлеринъ ерине келеджегине инанмагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Берджимек шорбасы

Теврат: Башланув 25.19-34

ИСАВ КЕЛЕДЖЕКТЕ СОЮНЫНЪ БАШЫ ОЛМАГЪА ИСТЕДИМИ? Я ДА О ТЕК БУГУНЬКИ КУНЬДЕ КЕРЕК ШЕЙНИ ТЮШЮНДИМИ?

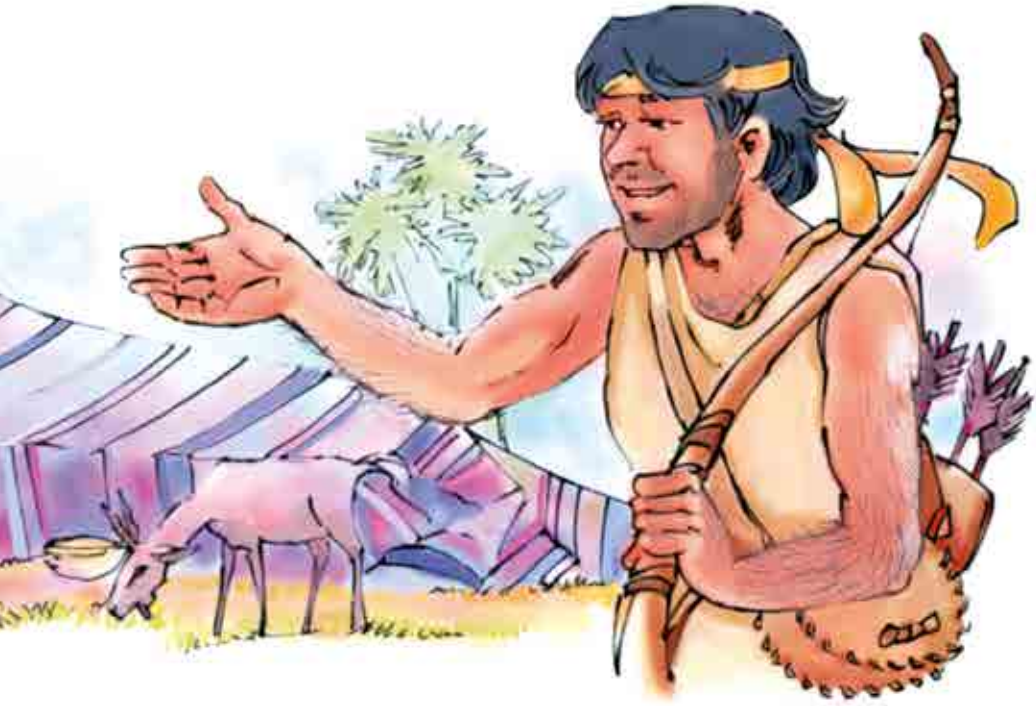
Ибраимнинъ ве Саренинъ огълу Исхакъ буюди ве Рефикъагъа эвленди. Бир куньде Исхакънынъ эки огълу догъды. Огъуллар эгиз эди, амма корюниши ве табиатлары бир-бирине ошамады.

Догъулгъан вакътында Исхакънынъ бир огълунынъ устю-башы юнь толу эди. Онынъ адыны Исав къойдылар. О, къардашындан бир къач дакъкъа эвель дюньягъа келип, биринджи догъгъаннынъ акъкъыны алды ве келеджекте союнынъ башы олур эди. Исав

буюген сонъ, къуветли адам олды ве чокъ вакъыт авгъа кетти.

Исхакънынъ экинджи огълунынъ адыны Якъуп къойдылар. О, агъасынынъ аягъына къолчыгъынен япышып дюньягъа кельди. Якъуп буюген сонъ, эвден узакъ кетмемеге тырышты. Исав эвге кетирген ав этинден ве балыкътан Якъуп аш пиширмеге бегенди. Пиширильген ашны агъа-къардашлар бераберликте ашадылар. Якъуп Исавдан тек бир къач дакъкъа кучюк олса да, бир кунь биринджи догъгъан акъкъынынъ саиби олмагъа пек истей эди.

Бир кунь Исав тарладан пек ач олып къайтты. Якъуп исе бутюн кунь балабан къазанда берджимек шорбасыны пиширди. М-м-м-м! Онынъ къокъусы о къадар гузель эди! Берджимекнинъ къокъусы эр ерге даркъалды. Исав онынъ гузель къокъусыны ичине чекти ве озюни пек ач олгъаныны дуйды. Бир чанакъ берджимек шорбасы ичюн Исав Якъупкъа эр бир шей бермеге азыр эди.

Якъуп айнеджилик япмагъа истеди. Агъасына:

– Санъа берджимек шорбасындан беририм. Амма онынъ ерине манъа биринджи догъгъан акъкъынъны

бер. Вакъты кельгенде, манъа союнынъ башы олмагъа разылыкъ берирсинъми? – деди.

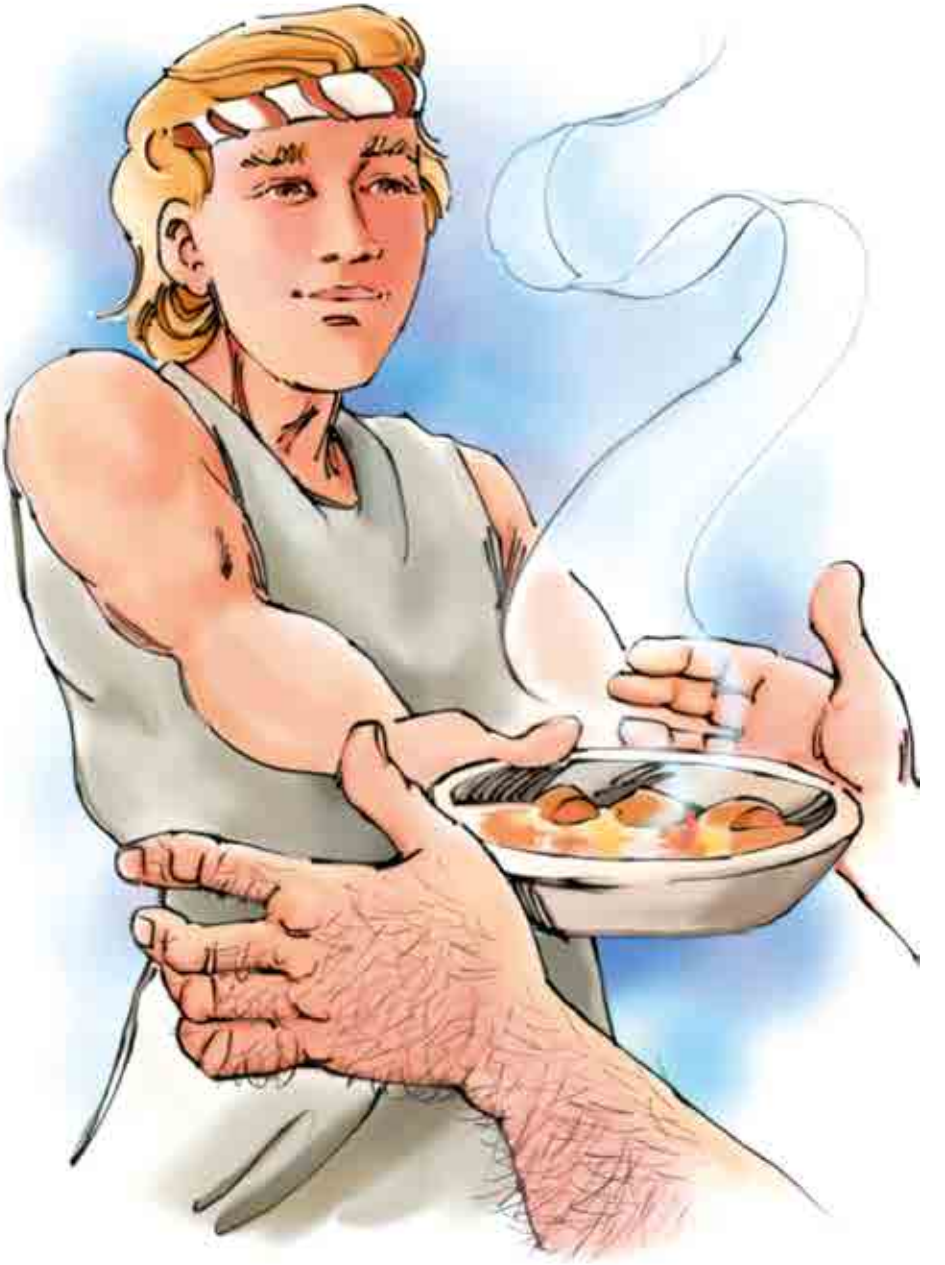
Исав муим къарар чыкъармакъ керек эди. Бираз беклеп, башкъа бир шей ашап олур эди. О заман келеджекте союнынъ башы олур эди. Я да берджимек шорбасындан шимди ашап олды. О заман исе озь биринджи догъгъан акъкъыны Якъупкъа бермеге керек олур эди.

Исав керчектен де пек ач эди. Бунынъ ичюн Якъупкъа шай деди:

– Биринджи догъгъан акъкъы сенинъки олсун. Вакъты-саати кельгенде, союмызнынъ башы ола билесинъ. Шимди исе манъа берджимек шорбасындан бер.

Якъуп агъасынынъ риджасыны ерине кетирди. Ач Исав ашай-ашай ич токътап оламады. О, япкъан шейни, биринджи догъгъаннынъ акъкъыны бир чанакъ берджимек шорбасы ичюн саткъаны акъкъында ич тюшюнмеди.

Алла, Исав ойле сабырсыз ве ахмакъ олгъанына языкъсынды. Онынъ Якъуп къардашына исе О, союнынъ акъыллы башлыгъы олмагъа ярдым этер.

Хатырлайыкъ

Якъуп Исавдан нени истеди?
Не ичюн Исав озь бириндже догъгъан акъкъыны къардашына берди?
Исав догъру къарар чыкъарды я да ёкъмы?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Бир шей япмакъ ичюн даянылмаз бир истекни дуйдынъмы? Бельки де, бир вакъыт бир къуту къанфетини ашап ташладынъ. Я да, буюклер айткъаны киби, эвге кетмек ерине, достунънен ойнадынъ. Бундан сонъра нелер олды?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Къайсы шейни япмагъа тюшюнип бакъ. Не сайлайджакъсынъ? Ананъа ярдым этеджексинъ я да онъа тиль къайтараджакъсынъмы? Уйлеликни ашайджакъсынъ я да ашнен чанакъны четке чекип, телевизор бакаджакъсынъмы? Эр кунь Мукъаддес Китаптаки икяелерни окъуйджакъсынъ я да тек тышта ойнайджакъсынъмы?

Бугунь сайлагъан шейлеримиз келеджекте джанымызны денъиштире биле.

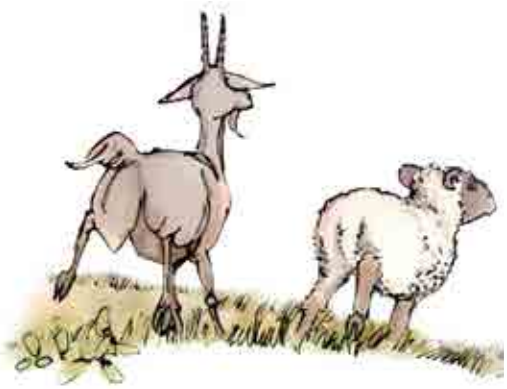
Дува этейик

Я Раббим, биз ичюн энъ муим олгъан шейлерни бизге эр вакъыт япмагъа ярдым эт. Санъа хызмет этмек ве Сени севмек энъ муим шей олгъаныны акъылда тутмагъа да ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Юньлю къоллар

Теврат: Башланув 27

ЯКЪУП ОЗЬ БАБАСЫНА КЕРЧЕКНИ АЙТТЫМЫ? Я ДА О, БАБАСЫНЫ АЛДАТТЫМЫ?

Якъуп озь союнынъ башлыгъы олмагъа пек истеп, айнеджиликнен Исавны озь биринджи догъгъаннынъ акъкъыны сатмагъа меджбур этти. Амма даа бабасынынъ разылыгъыны алмагъа керек эди. О вакъыт бабасы Исхакъ пек къартайгъан эди. Онынъ къулакълары агъыр эшитип башлады ве козьлери де ярамай корьди.

Бир кунь Якъупнынъ анасы Рефикъа огълуна:

– Якъуп, мени тюшюнип тапкъан шейимни динъле.

Исав агъанынъ къоллары юньлюдир. Улакъ терисини алып, къолларынъа сар да, озюнъни яландан Исав косьтер. О заман бабанъ санъа яхшылыкъ тилейджек.

Якъуп озь союнынъ башлыгъы олмагъа пек истегени ичюн разы олды. Къолларыны улакъ терисинен сарып, бабасынынъ чадырына кельди. Янына анасы пиширген ашны алды.

Исхакъ этли ашнынъ гузель къокъусыны дуйды. Бу, Исав авдан кетирген ав этинден пиширильген ашнынъ къокъусыдыр, деп тюшюнди. Якъуп исе бабасына акъикъатны айтмады. Исхакъ эписи ашны ашап:

– Буюк огълум Исавгъа яхшылыкъ тилейим. Исавнынъ къоллары юньлюдир. Сен меним огълум Исавсынъмы? – деди.

Якъуп муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. О, акъикъатны айтып ола эди. О вакъыт бабасы эвельден Исавгъа бельгиленген яхшылыкъны онъа тилемез эди. Я да ялан айтып, озь адыны Исав киби танытмакъ да, бабасынынъ яхшылыкъ тилегенини алмакъ. О вакъыт союнынъ башлыгъы олур эди.

Якъуп не япты? Улакъ терисине сарылгъан къолларыны бабасына тутып бакъмагъа берди. Исхакъ

огълуны яхшы корип оламады, огюнде Исав олгъанына инанды.

Бойле этип, Якъуп союнынъ башлыгъы олды. Буны билип, Исав пек ачувланды. О ойле ачувланды ки, къардашыны тапкъанынен, оны ольдюрмеге акълына къойды.

Якъупнынъ анасы онъа ёлгъа азырланмагъа ярдым этти. Эбет, Якъуп союнынъ башлыгъы эди, амма олгъан шейден сонъ озь эвинде къалып оламады. О, Исавдан къачмагъа меджбур олды.

Алла, Якъуп ялан айткъанына языкъсынды. Амма О оны эп бир севе эди ве, о къайда барса барсын, эр ерде янында эди.

Хатырлайыкъ

Якъуп бабасыны насыл этип алдатты?
Якъуп янълыш къарар чыкъаргъаны ичюн онен не олды?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Ялан, къуртарув ичюн ялан, уйдурма ве къарардан зияде гузеллештирильген икяенинъ арасында насыл фаркъ бар? Санъа акъикъатны айтмагъа къыйын олгъан алларны хатырлап оласынъмы? Къуртарув ичюн ялан ве уйдурмалар айткъанда, нелер ола?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Якъуп агъасы Исавдан къачып къуртулгъан узун ёлны кубиклерден къур. Якъупнынъ ерине олгъанынъны козь огюнъе кетир де, озь эвинъден эп узакълашкъан вакъытта нени дуйгъаныны айтып бер.

Ялан айтмакътан даа яхшысы – эр вакъыт акъикъатны айтмакътыр.

Дува этейик

Я Раббим, ялан айткъан вакътымызда бизни багъышла. Сенинъ багъышлавынъ ве Сенинъ бизге олгъан севгинъ ичюн Санъа шукюр этемиз. Исанынъ Адына. Амин.

Агъа-къардашлар

Теврат: Башланув 32-33

ИСАВ ЯКЪУПНЫ БАГЪЫШЛАДЫМЫ? Я ДА О, КЪАРДАШЫНА ЭП ДАА АЧУВЛЫ ЭДИМИ?

Чокъ йыллар Якъуп ана топрагъындан узакъ яшады. Бабасынынъ эвини ташлап кеткенден берли чокъ вакъыт кечти. Энди онынъ буюк къорантасы бар эди. Онынъ чокъ къой, деве, эчкиси бар эди. Амма агъасы Исав янында дегиль эди. Якъуп ватангъа къайтмагъа пек истеди, амма къоркъа эди. О, эвини ташлап кеткенде, Исав пек ачувлы эди. Бельки, о аля даа къардашынынъ ольгенини истей. Бельки, Исав Якъупнынъ бутюн къорантасыны ольдюрмек истер.

Якъуп о къадар ана-бабасыны сагъынды ки, ахыр сонъу эвге къайтмагъа къарар чыкъарды. Алла оны Исавнен барышыр, деп умют эте эди.

Якъуп бутюн къорантасы ве эв айванларынен берабер ёлгъа чыкъты. Эвине якъынлашкъанда, о, Исавгъа адамларны ёллады, агъасына эвге къайткъаны акъкъында хабер этеджек олды. Эльчилерден исе Исавнынъ къаршысына кельгенини бильди. Эм де бир озю дегиль – янында дёрт юз адамы бар эди!

Бу хаберден пек къоркъып, Якъуп Аллагъа дува этип ялвады:

– Манъа эвге къайтмагъа буюрдынъ. Меним акъкъымда къайгъырмагъа сёз бердинъ. Мени эр вакъыт севдинъ ве манъа яхшылыкъ яптынъ. Санъа ялварам, мени Исавнынъ къолундан къуртар.

Эртеси куню Якъуп озь айванларындан бир къач данени агъасы Исавгъа бахшыш оларакъ ёллады. Онъа эчки, къой, деве, эм де сыгъыр ве эшеклерни ёллады.

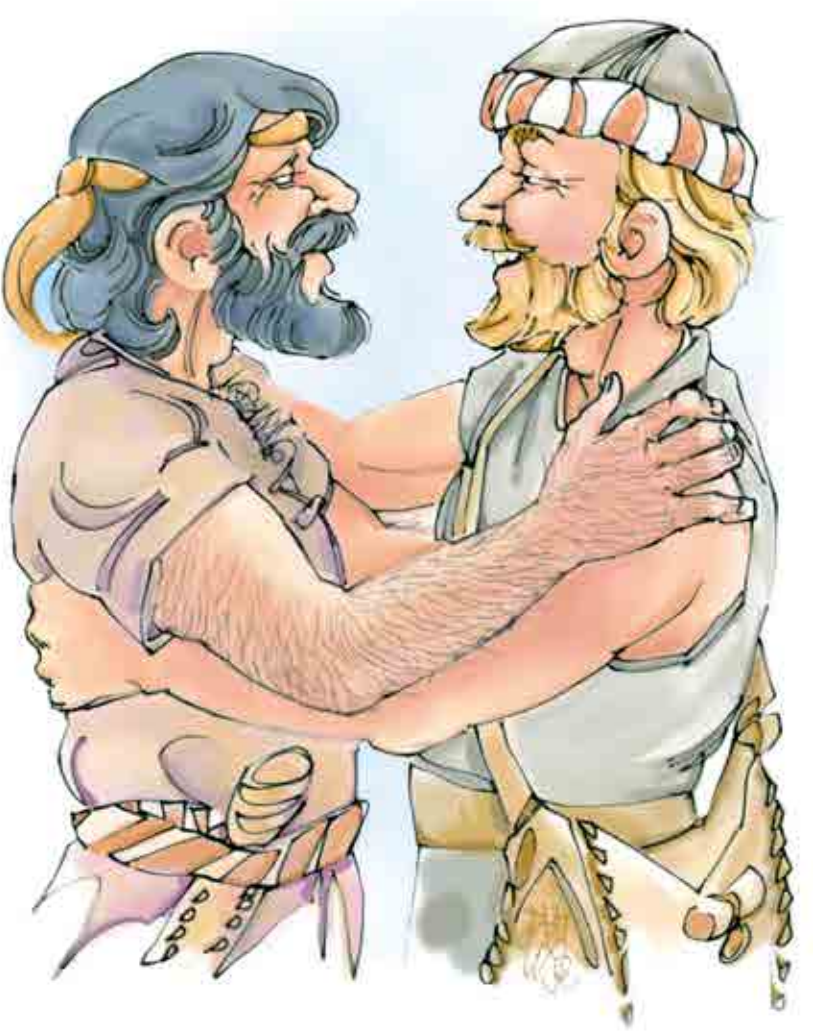
Бир куньден сонъ Якъуп Исавны ве онынъ янындаки адамларны корьди. Эльчилер Исавгъа бахшышларны берип, бу эр шей онынъ тувгъан къардашындан олгъаныны айттылар.

Якъуптан? Амма о къадар йыл кечти! Бир вакъытлары Якъуп оны биринджи догъгъаннынъ акъкъындан айнеджиликнен вазгечмеге меджбур этти. Шимди исе эвге къайта.

Исав муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. О, Якъупны ольдюрмек ве бутюн къорантасыны ёкъ этмек ичюн дёрт юз адам ёллап ола эди. Я да Якъупны багъышлап, озю янълыш къарар чыкъаргъаныны танып ола эди. Ич олмадым, биринджи догъгъаннынъ акъкъыны бир чанакъ берджимек шорба ичюн сатмакъ керекмей эди.

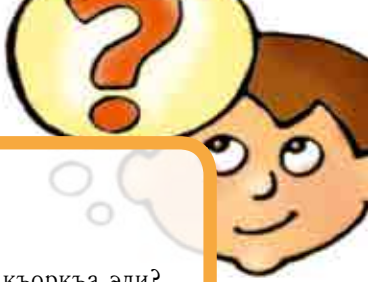
Исав къорантасы, айванлары ве аскерлеринен берабер огге, Якъупнынъ къаршысына чыкъты. Якъуп бир топ адам ве онынъ башлыгъында тургъан Исавны корип къоркъты. Амма арткъа къайтмады. Къорантасына токътамагъа буюрып, озю ёлуны девам этти. Якъуп яваштан Исавнынъ янына келип, оны джан-юректен селямлады.

Исав къардашына къолларыны узатып, оны къучакълады. Олар эм кульдилер, эм агъладылар, эм бир-бирини гурь сеснен селямладылар. Кене берабер олмагъа не къадар гузель! Агъа-къардашлар Алла

араларында муаббетлик ве барышыкъ олгъаныны пек истегенини бильдилер.

Алла бутюн ёл Якъупнынъ янында эди. Союнынъ башлыгъы олсун деп, Алла Якъупны эвге алып кельди.

Хатырлайыкъ

Не ичюн Якъуп озь эвине къайтмагъа къоркъа эди?
Якъупны корьгенде, Исав не япты?
Исав догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Агъа-къардашлар кене де берабер олгъанына къувандылармы?
Сен буны насыл бильдинъ?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Къорантанъызнынъ бир де бири башкъаларнынъ багъышлагъаныны истеген вакътыны хатырла. Оны багъышламагъа адамларгъа къолай я да къыйын эдими? Барышыкътан эвель ве ондан сонъ эр кес насыл дуйгъуларны ис эттилер?

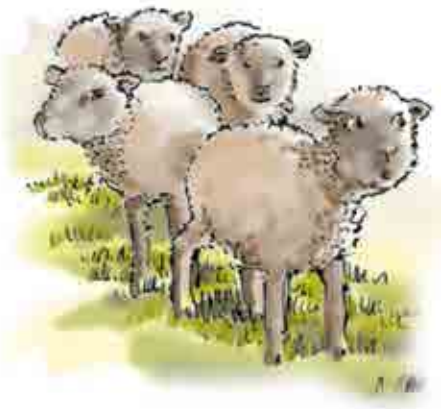
Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Бир кягъытта уфачыкъ чиркин бир махлюкънынъ ресмини чыз. О, мемнюнсизликнинъ тимсали олсун. Къорантанъда бирев ачувланмагъа башласа, бу ресимни онъа бер. Чызылгъан чиркин махлюкъны корьген адамнынъ ачувы башкъа чыкъмаз олса керек! Инан, мемнюнсизликтен къуртулмакъ ве багъышламакъ не къадар гузельдир.

Мемнюнсизлик косьтерметтен эр вакъыт яхшысы багъышламакътыр.

Дува этейик

Я Рабби, бизни алдаткъан ве джанымызны агъырткъан адамларны багъышламагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Чукъур ичинде

Теврат: Башланув 37.12-35

АГЪАЛАРЫ ЮСУФКЪА ЯХШЫ БАКЪА ЭДИЛЕРМИ? Я ДА ОНЪА КЪАРШЫ МЕРАМЕТСИЗЛИК ЯПТЫЛАРМЫ?

Якъупнынъ он эки огълу бар эди. Кимерде олар достане чалыштылар. Кимерде исе, эписи агъа-къардашлар киби, къавгъа эттилер.

Якъупнынъ бир огълунынъ ады Юсуф эди. О энъ кучюк эди ве эр вакъыт бабасынынъ янында эди. Якъупнынъ буюк огъуллары тарлада чалыштылар ве айван отлаттылар. Юсуф буюген сонъ, оларгъа ярдым этип башлады.

Якъуп кимерде, эписи бабалар киби, де бир огълуна, де башкъасына бахшышлар эте эди. Амма бир кунь о, Юсуфкъа хусусий бир шей багъышлады – янъы ве пек дюльбер урба. Якъупнынъ эр бир огълу белли бир ренкли урба кийди: боз, ешиль, къаверенки. Амма бабасы Юсуфкъа багъышлагъан урбасы чешит ренкли эди. Анда кок къушагъынынъ бутюн ренклери бар эди: сары, къырмызы, мавы, мор, эм де алтын ве кумюш. Бу урба пек гузель эди. Юсуф бирден оны кийди. О пек бахытлы эди! Агъалары исе бабасы ойле дюльбер урба багъышлагъан Юсуфны пахылладылар.

Бир кере гедже Юсуф аджайип бир тюш корьди. Юкъудан уянып, оны агъаларына айтып берди:

– Тюшюмде санки сиз он бир богъдай багъы олгъанынъызны корьдим. Мен исе он экинджи багъ эдим. Сиз эпинъиз манъа седжде эттинъиз, чюнки мен башлыкъ эдим.

Амма агъалары къорантада энъ кучюкнинъ огюнде седжде этмеге истемедилер. Онынъ тюшлери акъкъында башкъа бир шей эшитмеге истемедилер. Бунынъ ичюн Юсуф даа бир тюшюни оларгъа айтып бергенде, олар пек ачувландылар. Бу сефер онъа кунеш, ай ве он бир йылдыз седжде эттилер. О вакъыт бабасы ондан:

– Аджеба, мен ве ананъ бир кунь санъа келип седжде этеджекмизми? Он бир агъанъ да сенинъ къаршынъа келип санъа седжде этеджеклерми? – деп сорады.

Юсуфнынъ агъалары пек куньджю эдилер. Бабасы оларнынъ къардашына япкъан о гузель бахшышны ич унутып оламадылар. Эм де энди Юсуф оларнынъ седжде этмек керек оладжагъыны айтты.

Агъалары муим бир къарар чыкъармагъа керек эдилер. Юсуфкъа раатлыкъ берип, озь ишлеринен огърашып ола эдилер. Бабасы насыл гузель бахшышлар оларгъа да бергенини хатырлап ола эдилер. Я да олар Юсуфтан чешит ренкли урбасыны тутып алып, оларнынъ къаршысына башкъа чыкъмасын деп, оны ольдюрип ола эдилер.

Агъалар не яптылар? Юсуф бабасынынъ риджасына коре тарлагъа келип, ишлери насыл олгъаныны сорагъанда, олар онынъ устюне атылдылар.

Агъаларнынъ ишлери яхшы эди, Юсуфнынъ иши исе тезден феналашты. Агъалар онынъ устюндеки чешит ренкли урбасыны йыртып алып, озюни терен бир чукъургъа аттылар. Юсуфны ольдюрмеге истедилер, амма ёлда Мысыргъа кеткен керванны корьдилер.

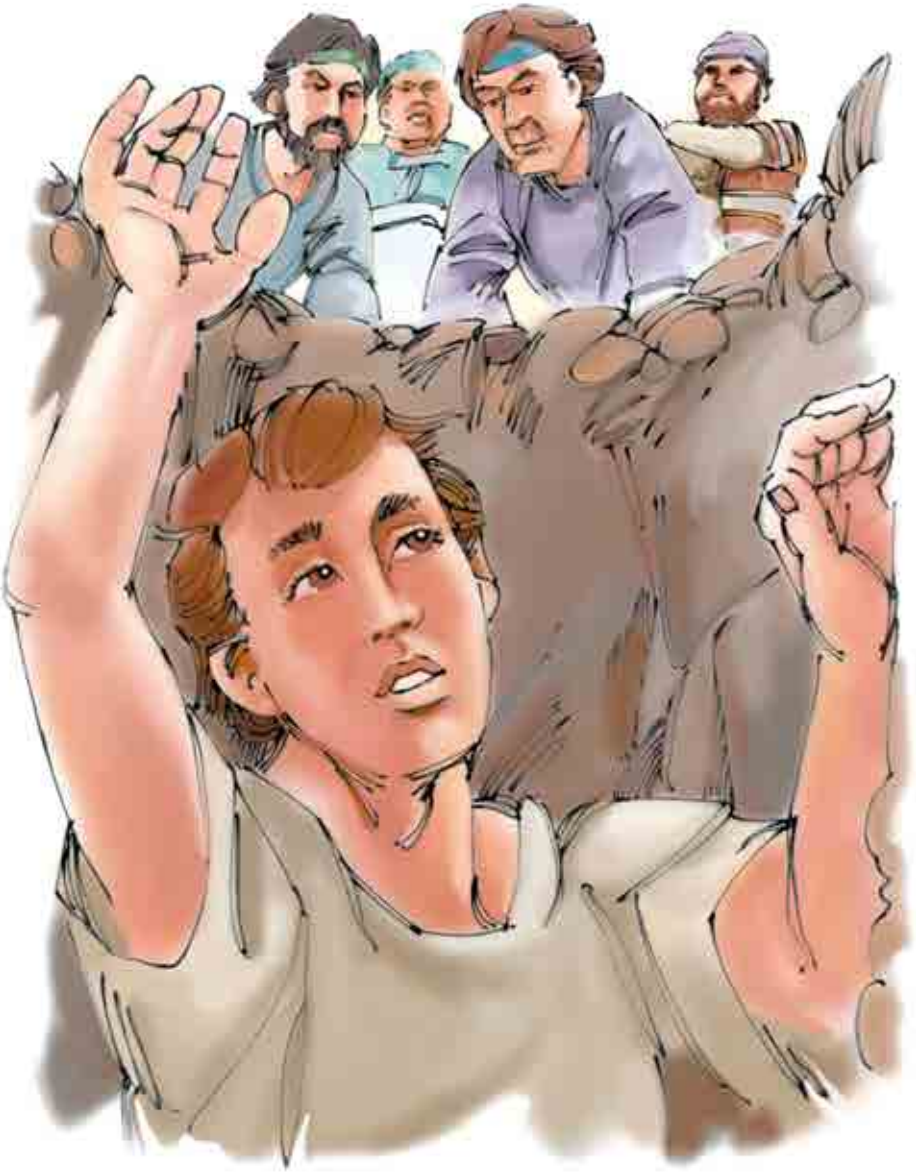
О вакъыт агъаларнынъ бири:

– Келинъиз, Мысыргъа керваннен кеткен алышверишчилерге оны сатайыкъ, – деди. Ойле де яптылар.

Сонъ агъалар Юсуфнынъ урбасыны къангъа булаштырып, оны йырттылар. Энди урба санки Юсуф кийик айваннен курешкен киби корюнди. Йыртыкъ урбаны бабасына алып кеттилер ве, кийик айван кучюк къардашыны парчалагъан, деп къандырдылар.

Якъуп озь севимли огълунынъ артындан яныкълап агълады. Башкъа бир вакъыт оны корьмем, деп тюшюнди.

Агъаларнынъ Юсуфкъа ойле мераметсизлик япкъанлары Алланынъ джаныны пек агъыртты. Амма О, Юсуфны Мысырда унутмады, эр вакъыт онен эди.

Хатырлайыкъ

Агъалар Юсуфнынъ янъы урбасына насыл бакътылар?

Къардашынынъ тюшлерини билип, агъалары не дуйдылар?

Юсуфнынъ агъалары оны насыл джезаладылар?

Олар догъру я да янълыш къарар чыкъардылармы?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Не ичюн кимерде агъаларынъны, таталарынъны я да достларынъны пахыллайсынъ? Бу дуйгъу сени бутюнлей къаплап алмагъандже, ондан насыл этип къуртулып оласынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Юсуфнынъ урбасында олгъан айны ренклер олгъаны киби, бир япракъ кягъытны бояла. Боялагъанда, адамларгъа яхшы бакъмакъ не демек олгъаныны тюшюн. Сонъра озюнъе истеген шейи олгъан бир адамгъа эйилик яп.

Алла шейлеримизге къувангъанымызны ве башкъаларны пахылламагъанымызны истей.

Дува этейик

Я Раббим, бизге башкъа адамларгъа мерametли олмагъа ярдым эт. Оларда биз озюмизге истеген шейлери олса биле, олар ичюн къуванмагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

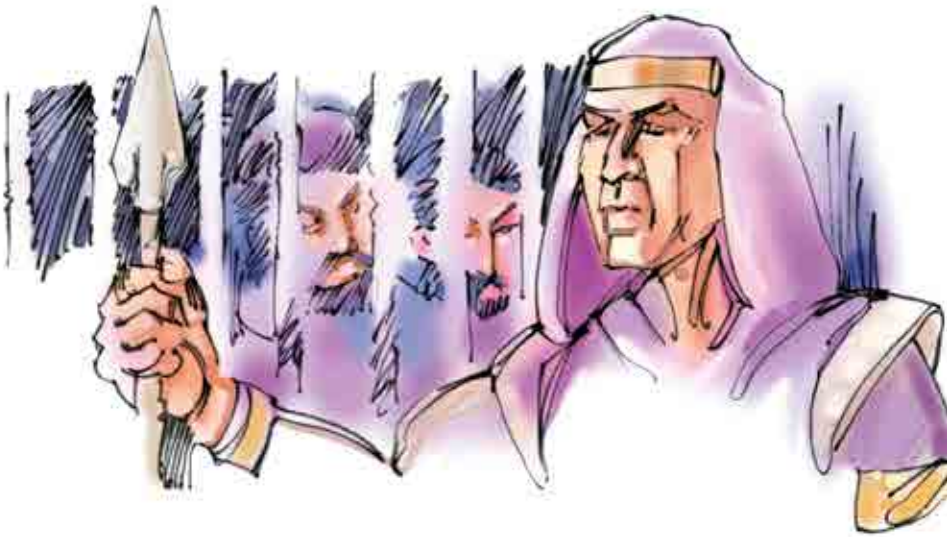
Сюрекли беклев

Теврат: Башланув 39-41

ЮСУФ ЭР ШЕЙДЕ АЛЛАГЪА ИШАНДЫМЫ? Я ДА ЭР ШЕЙ АЛЛАДАН ОЛГЪАНЫНА ШУБЕЛЕНДИМИ?

Юсуф озь эвинден узакъ яшады. Юсуфны сатып алгъан алышверишчилер оны Мысыргъа алып кетирдилер. Анда о бир зенгин мысырлынынъ эвинде чалышмакъ керек эди. Юсуф яхшы ишчи эди ве онъа буюргъан эр бир ишни беджерди. Амма бир кунь саипнинъ апайы Юсуфкъа пек ачувланды. Ялан айтып, акъайыны яш хызметчини зиндангъа ташламагъа меджбур этти.

Энди Юсуф азатлыкъта учкъан къушларны корип оламады, бетине ягъгъан ягъмур тамчыларыны дуйып

оламады. О, зинданда отурмагъа ич бегенмеди. Кунь-куньден о, Алла онъа зиндандан чыкъмагъа ярдым этеджегине умют багълады. Амма вакъыт кече эди, огъланнынъ омрюнде исе ич бир шей денъишмеди.

Юсуф муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ ярдымыны беклемейип, озь кучюнен зиндандан чыкъмагъа тырышып ола эди. Бельки де, къаравулларнынъ бирисинен анълашып ола эди. Бельки, анахтарларны хырсызлап, азат олур эди. Я да Аллагъа ишанып, онен олгъан бутюн шейлер Алладан олгъанына инанып, онъа не япмагъа керек олгъаныны Алла ачаджагъыны беклеп ола эди.

Юсуф Аллагъа ишанмагъа къарар чыкъарды. О, зинданда чокъ вакъыт отурды. Бир кунь онынъ янына бир адам кельди. О адам фыравуннынъ ярдымджысы

эди. Мысырнынъ падишасы Юсуф тюш тарифлемеге бильгенини эшитти. Мысырлыларнынъ падишасы исе аджайип бир тюш корьген. Ве энди о, Юсуф онъа бу тюшни тариф этсин деп, онынъ артындан адам ёллады.

Фыравуннынъ ярдымджысы Юсуфны сарайгъа алып кельди. Анда огълан фыравуннынъ аджайип тюшюнде еди дане шишман ве семиз, эм де еди дане азгъын ве арыкъ сыгъыр корьгенини бильди.

Алла Юсуфкъа фыравуннынъ тюшю нени бильдиргенини ачты. Юсуф:

– Еди семиз сыгъыр – еди бол-берекетли йылдыр.

Тарлалардаки богъдайнынъ берекети бол оладжакъ, ве халкъ ачлыкъ чекмез. Еди арыкъ сыгъыр – еди берекетсиз йылдыр. Тарладаки богъдай ёкъ оладжакъ, ве мемлекетте ачлыкъ оладжакъ, – деди.

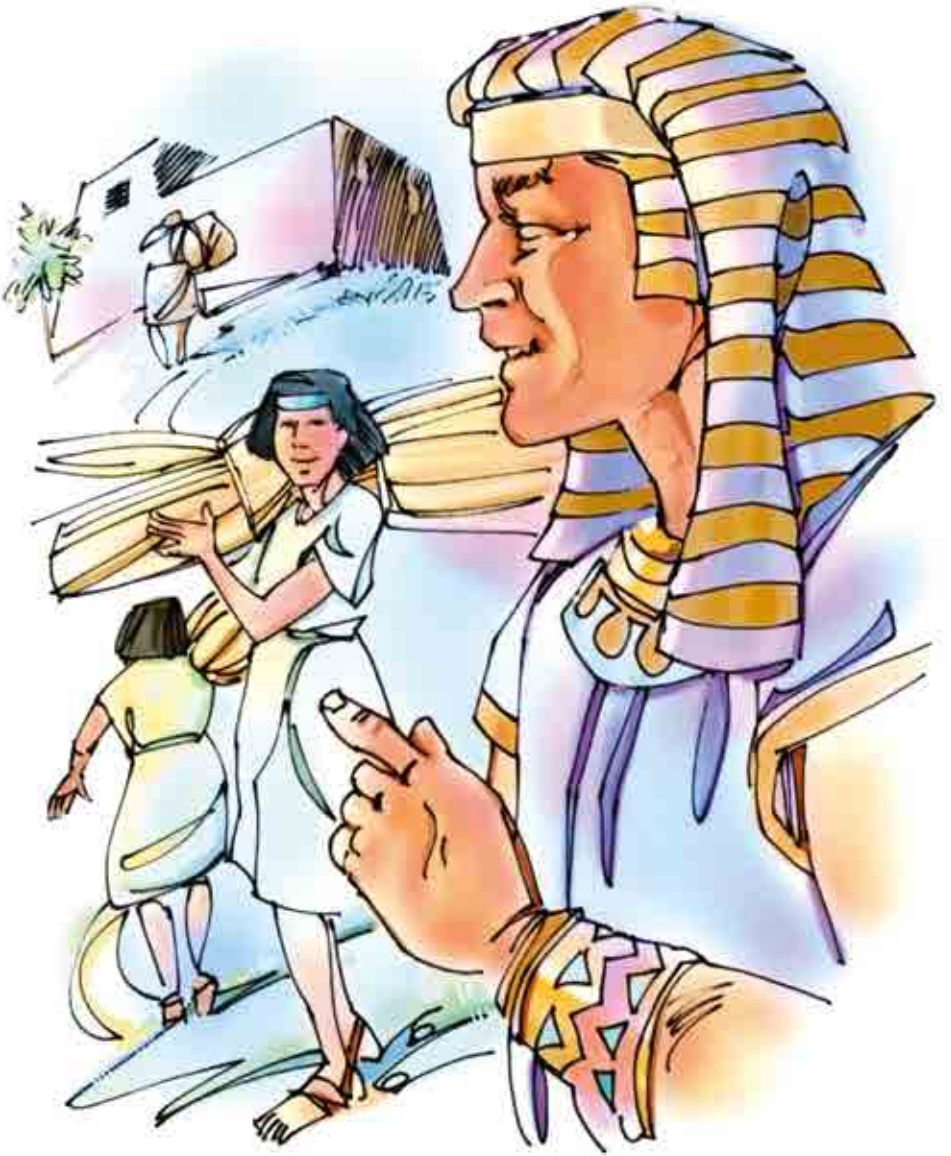
– Я биз не япмалымыз? – деп сорады фыравун.

– Берекет бол вакъытта, арткъач ашлыкъны балабан анбарларгъа джыймакъ керек, – деп джевап берди Юсуф.

Юсуф фыравуннынъ баш ярдымджысы олды. Мысырда топлангъан бутюн ашлыкъны эсапламагъа вазифесини онъа бердилер. Бол-берекетли йылларда Юсуф арткъач ашлыкъны балабан анбарларгъа джыйып сакълады.

Сонъра къургъакълы йыллар башланды, о вакъыт бутюн берекет ягъмурсыз гъайып олды. Мысыр топрагъында ачлыкъ башланды. Амма Юсуфнынъ анбарлары ашлыкъ толу эди. Топлангъан ашлыкътан о, бутюн мухтадж олгъанларгъа захире берди. Мысырлылар захире алып, эвлерине къайтып, озьлерине аш пиширдилер.

Юсуф Аллагъа ишанып, Ондан эр вакъыт ярдым бекледи. Алла бунъа мемнюн эди. Алладан олгъан шей акъикъатен де пек яхшы эди! Алла Юсуфкъа Мысырнынъ акимдары олмагъа ярдым этти.

Хатырлайыкъ

Зинданда отургъан вакъытта Юсуфнынъ кейфи насыл эди?

Юсуфнынъ озь кучюне ишанып зиндандан чыкъувы не ичюн догъру къарар олмаз эди?

Юсуф фыравунгъа ве эписи мысырлыларгъа насыл ярдым этти?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Озь дуванънынъ джевабыны чокъ беклемеге сыра олдымы? Бельки, сен джевапны шу дакъкъасы алмагъа тюшюндинъ. Юсуф киби ола билесинъми? Юсуф киби Аллагъа ишанып беклеп оласынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Озюнъни оджа, эким, ашчы, дюльгернинъ ерине къойып бакъ. Сен буюген сонъ, насыл зенаат саиби олмагъа къысмет эткенини анълямагъа Алла санъа ярдым этер.

Алланынъ джевабыны беклемек – догъру къарардыр.

Дува этейик

Я Раббим, Санъа шукюр этемиз! Дуваларымызгъа Сен бельгилеген вакъытта джевап бересинъ! Эр биримизге олгъан ниетинъ ичюн Санъа тешеккюр этемез! Исанынъ Адына. Амин.

«Мен Юсуфым!»

Теврат: Башланув 42-45

ЮСУФ ОМРЮНДЕ ОЛГЪАН ЯХШЫЛЫКЪ АКЪКЪЫНДА ТЮШЮНДИМИ? Я ДА ТЕК ЯРАМАЙ ШЕЙНИ АКЪЛЫНДА ТУТТЫМЫ?

Агъалар Юсуфны Мысыргъа кеткен алышверишчилерге сатып, бабасына къайттылар ве кучюк огълу ольген, деп оны къандырдылар.

Агъалар, эбет, Юсуф сагъ олгъаныны бильдилер. Амма оны башкъа ич корьмезлер, деп тюшюндилер.

Бир берекетсиз йылнынъ артындан экинджиси кельди, ве тарлаларда кене захире олмады. Келеджек йыл да айны эди. Ачлыкъ тап еди йыл девам этти.

Ахыр-сонъу къурсакъны тойдурмакъ ичюн, кимседе бир захиречик къалмады. Бу къара хаберлер эди.

Амма сонъ Якъуп яхшы хаберни эшитти. Отьмек Мысырда бар! Бу мемлекетте акъыллы бир адам буюк захире тутумыны топлагъан.

Якъуп огъулларыны чагъырды. О оларгъа Мысыргъа кетмеге буюрды. Анда алынгъан захирени кетирген вакъытта, ондан чокъ аш пиширип, ачлыкъны унутырлар.

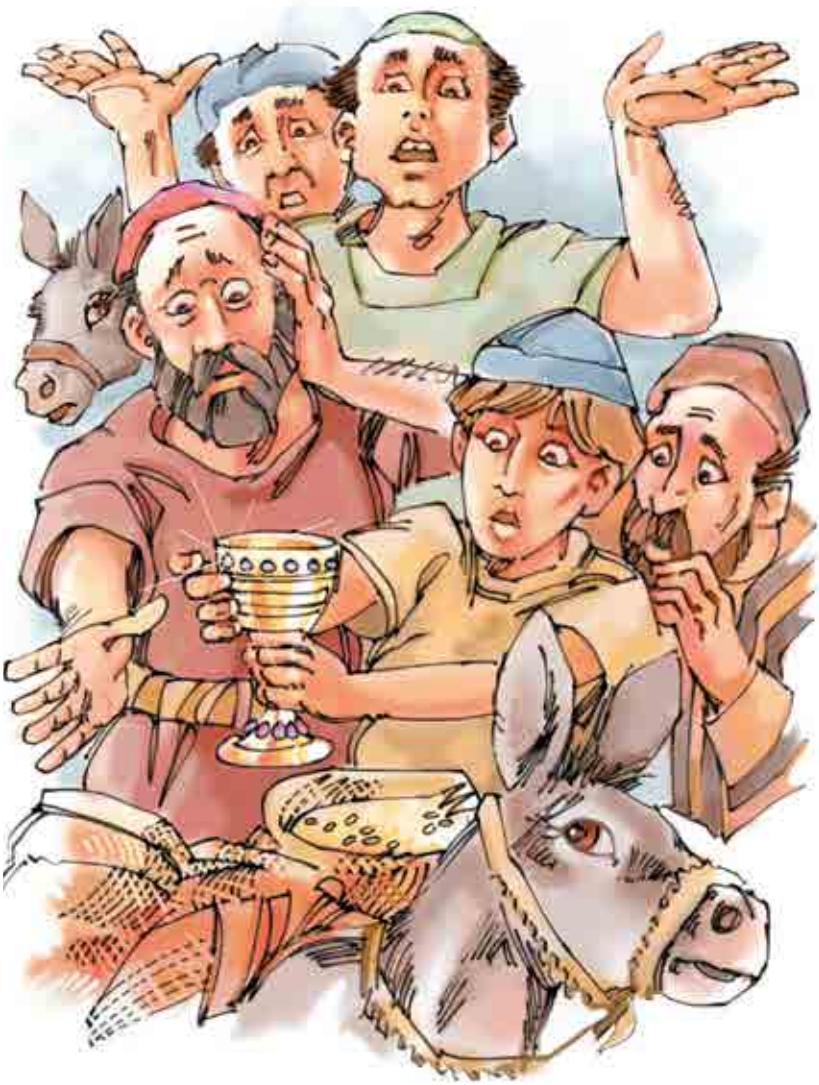
Агъалар деве устюнде ёлгъа чыкътылар. Ёллары пек узун эди. Ниает, олар Мысыргъа келип чыкътылар. Анда олар чокъ захире сакълап къалгъан буюк адам акъкъында сораштырып бильдилер. Онынъ янына барып, озьлерини пек эдепли туттылар. Онынъ огюнде баш эгип, захире сатмагъа риджа эттилер. Якъупнынъ огъуллары озь къардашынен лаф эткенлерни бильмедилер.

Амма Юсуф агъаларыны таныды. Олар оны чокъ йыл эвель алышверишчилерге саткъанларыны акълында тутты. Агъаларындан даа бильди ки, бабасынынъ эвинде кучюк къардашы Биньямин къалгъан. Юсуф оны ич бир вакъыт корьмеген. Онынъ ичюн Юсуф бир агъасыны янында къалдырды, къалгъанларны исе эвге йиберди. Олар арткъа къайтып, онъа Биньяминни кетиреджеклер, деп, олардан сёз алды. Юсуф агъаларнынъ чувалларыны захиренен толдурды, ичине тёленген акъчаларны да къойды.

Агъалар бу акъчаларны тапкъанда, не тюшюнмеге бильмедилер. Юсуф оларны джезалар, деп къоркътылар. Амма Якъупнынъ огъуллары эп бир Мысыргъа къайтып, Биньяминни де янларына кетирдилер. Юсуф оларгъа бир софра донатты ве эвине давет этти.

Агъалар тезден отьмек толу чувалларынен кери ёлгъа чыкътылар. Амма шеэрден бираз узакълашкъанларынен, Юсуф къулуна ёлджуларнынъ артларындан кетип, оларны къайтармагъа буюрды. О, Биньяминнинъ чувалына озь кумюш къадесини сакълагъан эди, ве шимди кумюш къадени хырсызлагъанында Биньяминни къабаатлады ве Мысырда къалдыраджагъыны айтты. Агъалары Биньяминни къалдырып оламагъанларыны

айттылар, чюнки бу хабер бабасыны пек кедерлер. Энди Юсуф агъаларынынъ не къадар мераметли олгъанларыны анълады.

Юсуф муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Мысыргъа тюшкен сонъ омрюнде олгъан яхшылыкъ акъкъында тюшюнип ола эди. Анбарларда сакъланнгъан захире ве бу себептен ачлыкътан ольмеген адамлар акъкъында тюшюнип ола эди. Агъаларынынъ огюнде ачылып, олар япкъан яманлыкъны багъышлап ола эди. Я да оларнынъ оны алышверишчилерге сатып, яманлыкъ япкъанларыны хатырлап ола эди. Оларны джезаламакъ ичюн оларны зиндангъа ташлап ола эди.

– Мен Юсуфым! Сизинъ къардашынъыз! – деп къычырды Юсуф.

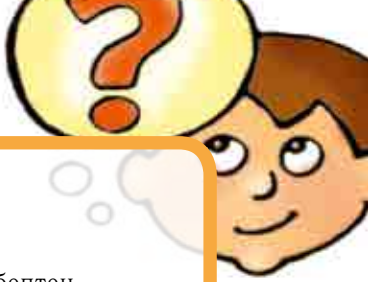

Якъупнынъ огъуллары къоркъудан титредилер. Амма Юсуф:

– Билем ки, сиз мени ольдюрмеге истединъиз. Амма къорантамны къорчаламакъ ичюн, Алла мени Мысыргъа кетирди. Мында аш пиширмек ичюн баягъы захире бар, ачлыкътан кимсе ольмез. Меним бабамны мында алып кетиринъиз, ве биз кене эпимиз берабер оладжакъмыз! – деп оларны тынчландырды.

Юсуф анълады ки, омрюнде олгъан бутюн яманлыкъны Алла хайыргъа чевирген. Юсуф буны анълагъаны ве агъаларыны багъышлап, къорантасына ярдым эткени ичюн, Алла мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Юсуфнынъ агъалары Мысыргъа не себептен кельдилер?

Агъаларыны корьгенде, Юсуф оларнынъ насыл япкъан яманлыкъларыны хатырладымы?

Юсуф агъаларнынъ онъа тек яманлыкъ япкъанларыны акълында туттымы?

Юсуф догъру къарар чыкъардымы я да чыкъармадымы?

Юсуфнынъ омрюнде бутюн олгъан яманлыкъны Алла насыл этип хайыргъа чевирди?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Къорантанъыз ичюн насыл зорлукълар хайыргъа чевирильди? Сен тек ярамай шейлер акъкъында тюшюнгенде, кейфинъ насыл ола? Яманлыкъ хайыргъа чевирильгенини корьгенде, кейфинъ насыл денъише?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

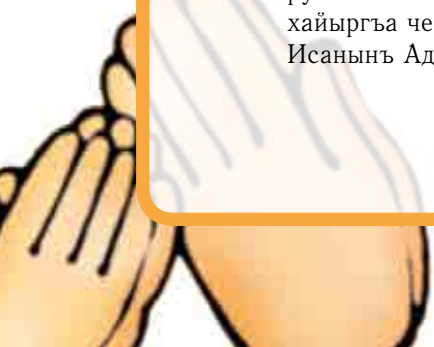
Яманлыкътан башлангъан бир икяени тюшюнип чыкъар. Сонъра икяенинъ яхшы шейлернен биткен сонъуны тюшюнип тап.

Омрюмизде бир де бир яманлыкъ олса биле, Алла бизге тек яхшылыкъ япмагъа ниетлене. Бунъа инанмакъ керекмиз.

Дува этейик

Я Раббим, огъурсызлыкълар юзь бергенде, бизге рухтан тюшмемеге ярдым эт. Сен яманлыкъны хайыргъа чевирип олгъанына инанмагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Ялдагъан сепет

Теврат: Чыкъыш 1.6-2.10

МЕРЬЕМ ОЗЬ ОГЪЛАН КЪАРДАШЫНА ЯРДЫМ ЭТТИМИ? Я ДА ЭВГЕ КЪАЧЫП КЕТТИМИ?

Юсуф ве агъалары Мысырда ерлешкен сонъ, чокъ вакъыт кечти. Энди Мысырда башкъа фыравун падишалыкъ япа эди. О, Алланынъ халкъыны севмеди ве озь адыны намлы этмек ичюн, оларны буюк къуруджылыкъта чалышмагъа зорлады. Иш пек агъыр эди: балчыкътан тола ясамакъ, сув ташымакъ, пек балабан ташларны чекмек.

Алланынъ халкъы онъа къаршы чыкъар, деп къоркъты фыравун. Бунынъ ичюн исраиллилернинъ

сайысы артмамасына бир чаре тапты. Фыравун Алланынъ халкъына огъул догъмагъа ясакъ олгъаныны айтты.

О арада бир къадын огъулны догъды. Озь огълуны пек севген ана оны къуртармагъа бир чаре тапты. Онынъ ниети, акъикъатен де, пек яхшы эди. Учь ай баласыны эр кестен гизледи. Сонъра сагълам бир сепетчикни орип, сепет сувда ялдап олсун деп, онынъ бутюн аралыкъларыны тыкъатты, тюбюне йымшакъ чул тёшеди. Огълу ичюн гузель бир кичкене бешичик олды.

Сонъра къадын сепетнен огълуны Нил озенине алып кетти. Буюк къызы Мерьем онынъ артындан гизли кетти. Ана озеннинъ янында огълуны опип, сепетке къойды. Бундан сонъ сепетни яваштан сувгъа тюшюрди. Сепет батмады! Балачыкъ ичюн анда къуру ве онъайтлы эди. Ана эвге кетти.

Мерьем исе къардашынен не оладжагъыны корьмек ичюн ялыда къалды. Тезден къызчыкъ биревлернинъ сеслерини эшитти. Ялынынъ янындаки къамышларны ачып, озенге ювунмагъа кельген фыравуннынъ къызыны корьди. Бельки, о сепетни корип, ичиндеки баланы тапар? Мерьем не япсын?

Къызчыкъ муим къарар чыкъармакъ керек эди. Ялыда къалып, къардашына ярдым этип ола эди. Я да эвге къачып ола эди.

Мерьем эр шейни корьмек ве эшитмек ичюн ялыда къалды. Фыравуннынъ къызы сепетни

корьди ве хызметчилеринынъ бирине оны кетирмеге буюрды. Сепетнинъ тюбюнде яткъан балачыкъкъа бакъкъанынен, фыравуннынъ къызы оны севди. Огъланчыкъкъа «Муса» адыны берип, балачыкъ онынъ огълу оладжагъыны айтты.

О вакъыт Мерьем фыравуннынъ къызынынъ янына келип:

– Баланы эмиздирип бакъмакъ ичюн бир къадын тапайыммы? Буны япмагъа манъа разылыкъ бересизми? – деп сорады.

– Эбет! Бала бундан тек файда корер, – деп джевапланды фыравуннынъ къызы. Хайырлы хаберни анасына бермеге ичюн Мерьем эвге ашыкъты: оларгъа кучюк Мусаны фыравуннынъ къызы ичюн алып бакъмагъа разылыкъ бердилер! Бу оны олюмден къорчалар. Бир вакъытлары Муса фыравуннынъ сарайында яшайджакъ!

Мерьем къорантасына ярдым эткени ичюн, Алла пек мемнюн эди. О, кучюк Муса хавфсызлыкъта олсун, деп къайгъырды. Бу шей Алланынъ ниетинде эди!

Хатырлайыкъ

Не себептен ана озь кичкене огълу ичюн сепетни орьди?

Татасы къардашына насыл ярдым этти?

Мерьем догъру къарар чыкъардымы я да чыкъармадымы?

Озь къарарынъ акъкъында тюшюн

Къорантанъа ярдым этмек ичюн насыл имкянларны къулланасынъ? Ярдым этмекнинъ ерине кимерде къачмагъа истейсинъми? Бойле алларда не япмалысынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Ичинде кичкене Муса олгъан сепет сувда насыл тургъаныны козь огюне кетирмек ичюн, сув устюне бир кягъыт япрагъыны къой. Бундан сонъ буюклернинъ ярдымынен сувда хавфсыз олмакъ ичюн къаиделерни тиз. Сен бу къаиделернинъ беджермек кереклигини эр кеске хатырлатып оласынъ!

Башкъа адамларгъа насыл ярдым этмеге Алладан сорамакъ мумкюнмиз.

Дува этейик

Я Раббим, башкъа адамларгъа къолумыздан кельгени къадар ярдым этмеге истеймиз. Къорантамызгъа куньде насыл ярдым этмек керек олгъанымызны бизге косьтер. Исанынъ Адына. Амин.

«Тек мен дегилим!»

Теврат: Чыкъыш 2.11-4.20

МУСА АЛЛАНЫ ДИНЪЛЕДИМИ? Я ДА АЛЛАНЫНЪ СЁЗЛЕРИНЕ ДИКЪКЪАТ ЭТМЕДИМИ?

Муса Мысырда шахзаде киби буюди, сарайда фыравуннынъ буюк огълу оларакъ яшады. Амма о, акъикъатта Алланынъ халкъындан олгъаныны бильди. Муса, фыравун онынъ халкъыны къуллар ерине агъыр иш этмеге зорлагъаныны корип, пек хошнутсыз эди. О, Алланынъ халкъына ярдым этмеге истеди, амма тюшюнмейип арекет этип башлады. Онынъ ярдым этмеге тырышкъан ёлу Алланынъ хошуна кетмеди.

Бундан да гъайры, Муса фыравуннынъ гъазабына огърады.

Бу себептен Муса Мысырдан къачмагъа меджбур олды. Чокъ йыллар чобанлыкъ япты. Бир кунь къой отлаткъанда, аджайип бир ярыкъ корьди. Чалы яна эди, амма атеш онынъ пытакъларыны якъмады. Муса якъынлашты ве янгъан чалынынъ ортасындан кельген Алланынъ сесини эшитти. Тургъан ери мукъаддес бир ер олгъаны ичюн, Муса аякъкъапларыны чыкъарды ве даа якъынджа кельди.

Алла Мусанынъ Мысыргъа къайткъаныны истеди.

– Халкъымны Мысырдан чыкъарып, оларны шахсий топрагъына алып кеткенини истейим, – деди.

Муса Алланынъ истегини ерине кетирмеге разы олдымы?

– Тек мен дегилим! Халкъынъны Мысырдан чыкъармагъа насыл этип фыравунны къандырырым? – деди Муса.

– Мен сеннен олурым, – деди Мусагъа Алла.

Бельки, Муса энди Алланы динъледими?

– Тек мен дегилим! – деди Муса Аллагъа. – Адамлар манъа инанмазлар. Олар Сенинъ Адынъны бильмеге истерлер. Мен оларгъа не айтайым?

– Мен Барым. Бу Меним адымдыр, – деди о заман Алла Мусагъа.

Амма Муса дегенинден къалмай эди:

– Мени ёллама! Халкъ меним Сени корьгениме инанмаз.

Джевап оларакъ Алла Мусагъа чобан таягъыны ерге ташламагъа эмир этти. Таякъ ерге тийгенинен, йылан олды. Алла Мусагъа йыланны къуйругъындан тутмагъа буюрды. Мусанынъ къолунда йылан кене таякъ олды.

– Буны Меним халкъымнынъ козю огюнде яп, – деди Алла. – О вакъыт олар сен Мени корьгенинъе инаныр.

Бу сефер Муса разы олдымы? Ёкъ, Муса кене дегенинден къалмай эди:

– Амма мен дюльбер лаф этип оламайым, тилим де къолайсыз.

Алла бу меселеде де Мусагъа ярдым этеджегини айтты ве Мысыргъа онен берабер дюльбер лакъырды эткен Харун агъасы кетеджегини ваде этти.

Муса муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ эмирини эшитип, Алла ондан нени истегенини энди бильди. Алланынъ эмирини ерине кетирип, Мысыргъа къайтып ола эди. Я да керексиз даваны девам этип ола эди.

Муса исе не япты? Алла онъа эмир эткен шейни япмагъа ве Мысыргъа къайтмагъа къарар чыкъарды. Муса Алланынъ сёзюни динъледи, ве Алла мемнюн эди. Муса озь кучюнде шубеленди, амма Алланынъ сёзлери онъа пек тесир этти. Алланынъ халкъыны къуртармакъ ичюн, Муса Мысыргъа кетти.

Хатырлайыкъ

Алла Мусадан не истеди?
Муса Алланынъ эмирини ерине кетирмемек ичюн насыл маначыкълар уйдурды?
Муса догъру къарар чыкъарды я да чыкъармадымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен бармагъа севмеген ерлеринден бирини хатырлап оласынъмы? Бу алда нени ис эткенини Аллагъа айтып бер. Мусагъа бир вакъытлары насыл ярдым эткен олса, Алладан санъа да ярдым этмеге исте.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Машинада кезген вакъытта Алла сенинъ янынъда олгъаны акъкъында тюшюн. Эр бир планлаштырылгъан я да меджбурий токътавда: «Алла мында, бизим янымызда (китапханеде, тюкянда ве иляхре)» – айтып оласынъ.

Эгер Алла бизден бир де бир шейни истесе, оны этмеге бизге ярдым этер.

Дува этейик

Я Раббим, кимерде Сен истеген шейни япмагъа къыйын ола. Эмирлеринъни беджермек ичюн бизге джесарет бер, Сен эр вакъыт ве эр ерде бизнен берабер олгъанынъа эминлик бер. Исанынъ Адына. Амин.

«Ёкъ!»

Теврат: Чыкъыш 7-10

ФЫРАВУН АЛЛАНЫНЪ КЪУДРЕТЛИ КУЧЮНЕ ИНАНДЫМЫ? Я ДА АЛЛАНЫНЪ КЪУДРЕТЛИ ОЛГЪАНЫНА ИНАНМАДЫМЫ?

Муса ве Харун агъасы Мысыргъа къайттылар. Фыравунгъа Алланынъ халкъыны йибермек эмир эткенини айтты, амма фыравун оларгъа инанмады. О заман Харун чобан таягъыны ерге ташлады, ве о, шу ань йылангъа чевирильди.

Амма фыравун эвельки киби оларгъа инанмады ве Алланынъ халкъыны йибермек лафыны биле эшитмек истемеди.

– Ёкъ! – деди о.

О заман Муса фыравунгъа бильдирди ки, екяне акъикъий Алла эписи мысырлы аллалардан къуветли эди. Фыравун озь аллалары акъкъында тюшюнди. Не ичюн о, Мусанынъ Алласынынъ къудретини танымакъ керек? Ве о кене:

– Оларны йибермем! – деди.

О вакъыт Алла мысырлыларгъа беляларны йиберди. Бу беляларнынъ ады – Алланынъ джезаларыдыр. Башта Алла озен сувуны къангъа чевирди, сонъра мысырлыларнынъ башына дешетли бакъаларыны йиберди. О заман Муса фыравундан, о, Алланынъ халкъыны йибереджекми я да ёкъ, деп кене сорады. Амма фыравун:

– Ёкъ! – деди.

Сонъра Алла мысырлыларнынъ башына уфакъ джан якъыджы тишлеген кёр чибинлерни, сонъра исе балабан чибинлерни йиберди, эв айванларны ольдюрген хасталыкъны йиберди. Башкъа хасталыкътан айванлар

ве адамларнынъ беденлеринде чибанлар чыкъты. Сонъра бурчакъ ве сарынчкъаны ёллады. Ниает Мысыр топрагъы зифт къаранлыкъ ичинде къалды. Фыравуннынъ хызметчилерини дешетли къоркъу къаплады.

– Энди Алланынъ халкъыны йиберирсинъми? – деп сорады Муса.

Фыравун муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Къудретли Алла Мусанынъ Алласы олгъанына инанып, Онынъ табиат кучьлери, адамларнынъ ве айванларнынъ устюнде укюмини танып ола эди. О заман Алланынъ халкъыны йибермек керек эди. Я да эвельки киби оны къуллукъта тутып ола эди. Амма фыравун кене:

– Ёкъ! – деди.

Фыравун Алланынъ къудретине инанмагъаны ичюн, Алла пек кедерленди. О, Мусаны Озь халкъыны къуртармакъ ичюн ёллагъан. Бир кунь олур, Алла Мусагъа буны япмагъа ярдым этер.

Хатырлайыкъ

Алла фыравундан нени истеди?
Алла Мысыргъа насыл беляларны йиберди?
Фыравун догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Алла къудретли кучь саиби олгъанына инанасынъмы? Унутма, О санъа ярдым этмеге истей. Сен хасталангъанда, кейфинъ бозукъ олгъанда я да боранлы ягъмур ягъгъанда, Алла санъа насыл ярдым эте?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Табиатнынъ къайсы адиселери эр шейни гъайып этмеге мумкюн? (Боранлы ягъмур, ер тепренюви, къасыргъа ве иляхре.) Бойле вакъытта биле Алла эр заман бизнен берабер олгъаныны анъламакъ не къадар теселли бере! Бир заман Озь халкъынен Мысырда насыл берабер олгъан олса, Алла бизнен де айны ойледир.

Алланынъ къудретли олгъанына ве бизни севгенине кесен-кес инанып оламыз!

Дува этейик

Я Рабби, Санъа ве Сенинъ къудретли кучюнъе инанмагъа ярдым эт. Сен бизни севесинъ, биз де Сени севемиз. Исанынъ Адына. Амин.

Песах Байрамы

Теврат: Чыкъыш 11-12

ХАЛКЪ, АЛЛА ОЛАРНЫ КЪУРТАРАДЖАГЪЫНА ИНАНДЫМЫ? Я ДА АЛЛА ОЛАРНЫ МЫСЫРДАН ЧЫКЪАРЫП ОЛАМАЙДЖАКЪ, ДЕП ТЮШЮНДИМИ?

Фыравун Алланынъ халкъыны Мысырдан йибермеди. Бу ичюн Алла бу мемлекетке дешетли беляларны ёллады. Эр бир белядан сонъ Муса фыравундан Алланынъ халкъыны йибереджекми, деп сорай эди, амма Мысырнынъ падишасы эр вакъыт онъа: «Ёкъ!» – деди. Мысырлыларны джезаламакъ ичюн Алла олюм кетиреджи мелекни ёллады. Амма башта Алланынъ халкъыны бу джезадан къорчаламагъа истеди. Онынъ

ичюн Алла Мусагъа не япмакъ керек олгъаныны башкъаларгъа анълатмагъа айтты:

– Эвлеринъизнинъ къапу первазларынынъ эки тарафына къозу къаныны сюртюнъиз. Олюм кетириджи мелекке бу къан бельги олур, ве о янынъыздан кечип кетер. Отьмек пиширинъиз, амма буны тездже япмакъ ичюн, хамырны маясыз басынъыз. Эм де къозу этини атеште къызартынъыз, ве оны ашагъанынъызнен, эвлеринъизден чыкъып кетмеге эр вакъыт азыр олунъыз.

Алланынъ халкъы муим къарар чыкъармакъ керек эди. Аллагъа ишанып, бутюн керекли шейлерни япып ола эдилер: эвлерининъ къапу первазынынъ эки тарафына къозу къаныны сюртмек, акъшамлыкъны тез-тез азырлап ашамакъ. Я да мысырлыларнынъ къуллугъында чекишмекни девам этип ола эдилер.

Адамлар исе буны яптылар. Олюм кетириджи мелек шеэрге кирмезден эвель, олар эвлерининъ къапу первазларына къозу къаныны сюрттилер. Къуллугъынынъ агъыр куньлери хатырасына маясыз хамырдан отьмек пиширип, адджы отларнен ашадылар. Олюм кетириджи мелек о заман энди шеэр сокъакъларында кете эди. Исраиллилер кечиктирмейип ёлгъа чыкъмакъ ичюн, усть урбаларыны чыкъармайып ашадылар. Олюм кетириджи мелек энди якъынлаша

эди. Амма къозу къаны исраиллилерни къорчалады. Мелек Алланынъ халкъы яшагъан эвлеринынъ янындан кече эди, лякин олардан ич бириси ольмеди. Мелек эр бир мысырлынынъ эвине кирип чыкъты ве, ниает, фыравуннынъ сарайына ёл алды. Фыравун Мусаны ве Харунны чагъыртып:

– Мысырдан чыкъынъыз! – деди.

Алланынъ халкъы азат эди! Адамлар Аллагъа ишанып, айткъаныны яптылар. Алла оларны къуртарды ве азат этти.

Хатырлайыкъ

Алла Озь халкъыны олюм кетириджи мелектен насыл этип къуртарды?

Халкъ Аллагъа ишанып инандымы?

Алланынъ халкъы догъру къарар чыкъардымы я да чыкъармадымы?

Фыравун о гедже Мусагъа не айтты?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Алла бизни эр бир белядан къорчалап ола. О бизни гунадан къуртарып ола. Алланынъ ярдымынен насыл шейден къуртарылмакъ истер эдинъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Маясыз питеден я да тузсуз крекерден ашап бакъ. Бириндж Песахтан башлап, еудийлернинъ софрасында даима маясыз отьмек ола. Бу оларгъа – эм де бизге – къуртарув Аллада олгъаныны хатырлата.

Биз Аллагъа инанып ве Оны динълеп оламыз. О, бизни эр бир яманлыкътан къорчаламакъ истей.

Дува этейик

Я Раббим, бизни тюрлю яманлыкътан къорчалагъанынъ ичюн тешеккюр этемиз. Бизни гуналардан къуртармакъ ичюн бизге Исаны йибердинъ. Санъа тешеккюримиз пек буюктир. Исанынъ Адына. Амин.

Денъиз ичинде къуру ёлда

Теврат: Чыкъыш 13.17-14.31

АЛЛАНЫНЪ ХАЛКЪЫ МУСАНЫНЪ ОЛАРНЫ ДЕНЪИЗДЕН КЕЧИРЕДЖЕГИНЕ ИНАНДЫМЫ? Я ДА АЛЛА ОЛАРГЪА ЯРДЫМ ЭТИП ОЛАМАЗ, ДЕП ТЮШЮНДИЛЕРМИ?

Муса ве Алланынъ халкъы Мысырдан къувана-къувана чыкъып кеттилер. Эшек ве эчкилерни, сыгъыр ве къойларны янларына алдылар. Алланынъ халкъындан ич бир адам Мысырда къалмады. Эписи Ибраим бабасынынъ топрагъына ёл алдылар. Буюклер ве балалар, яш ве къартлар кеттилер. Энди олар намуссыз фыравуннынъ къуллары дегильдир! Четтен санки олар буюк бир пикникке кеткенлери киби корюнди.

Фыравун исе Мысырда къалды. Къоркъусы кечкен сонъ, о къасеветке далды, сонъра исе гъазапланды. «Мени алдавнен исраиллилерни йибермеге меджбур этти», деп къабаатлады гъазаплы фыравун Мусаны. Фыравун алты юз аскер топлап, оларнен берабер къачакъларнынъ артына тюшти. Кескин мызракъларнен силяланып, тез сурьатлы арабаларда ёлгъа чыкътылар. Мусаны токътатып, Алланынъ халкъыны Мысыргъа къайтармагъа кесен-кес къарарда эдилер.

Алла Озь халкъыны эп узакъча алып кете эди. Куньдюз булут диреги ичинде адамларнынъ огюнден кетип, ёлны косьтерди, гедже исе атеш диреги ичинде кетип, ёлны

ярыкълатты. Ниает олар Къызыл денъизнинъ сонъсуз сувларыны огде корьдилер. Аркъаларына айланып, узакъта сахрада тоз котерильгенини корьдилер. Тоз булуты ичинде къачакъларнынъ артындан етишип, оларны Мысыргъа къайтармагъа ашыкъкъан фыравун ве онынъ аскерлерининъ арабаларыны корьдилер!

Алланынъ халкъы пек къоркъты. Огюнде денъизни, аркъасында исе фыравунны ве аскерлерини корьди. Адамлар Аллагъа ярдым сорап ялвардылар. Сонъра Мусагъа ачувланып:

– Бизни Мысырдан неге алып чыкътынъ? Эвельки киби мысырлыларнынъ къуллары ола эдик. Биз

ичюн мысырлыларгъа къуллукъ эткенимиз сахрада ольгенимизден бинъ къат яхшыдыр, – дедилер.

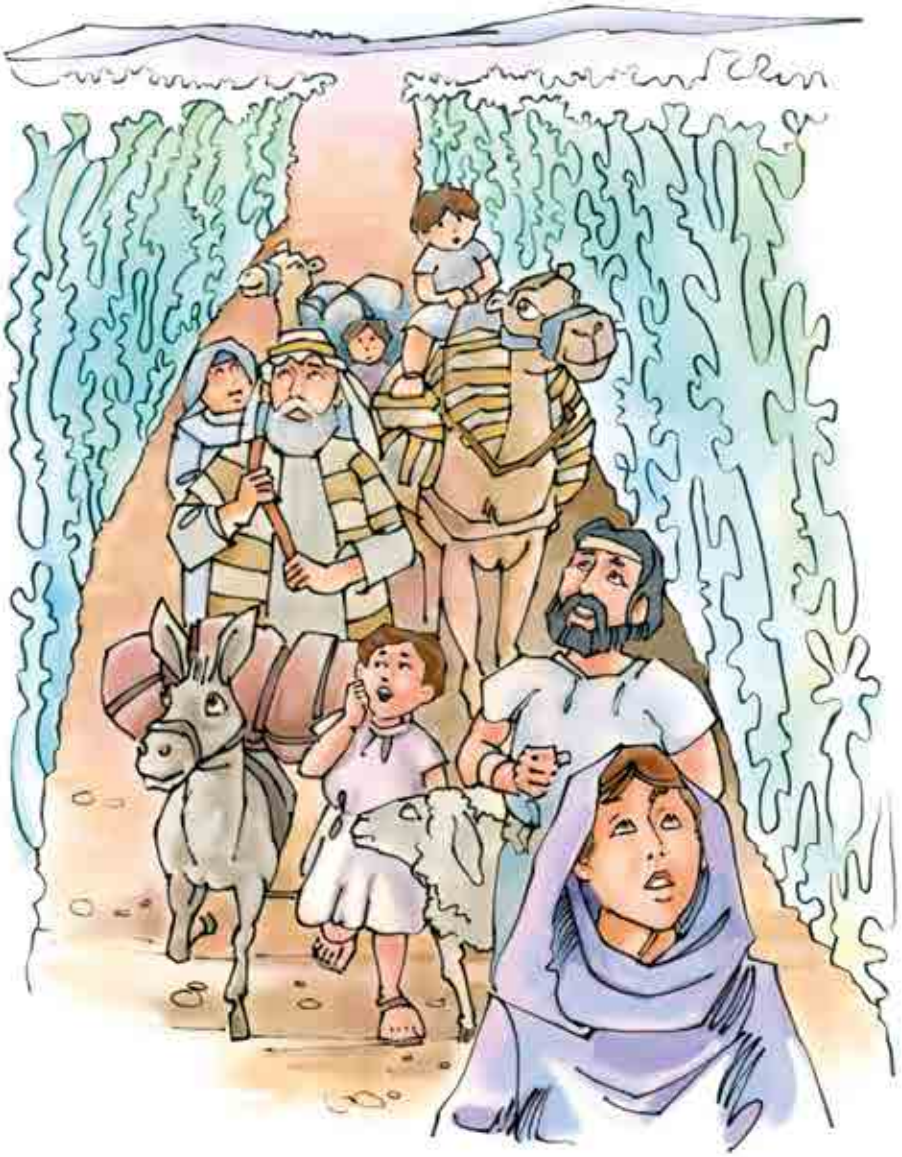
Муса халкъны сакинлештирмеге ве юреклендирмеге башлап:

– Къоркъманъыз. Алла сизни насыл къуртараджагъыны бекленъиз. О, фыравунны ве аскерлерини къырып, сизни къорчалайджакъ, – деди.

Алланынъ халкъы муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Муса-ёлбашчысына инанып, Алланынъ не япмакъ айткъаныны беклеп ола эдилер. Я да озь кучюне ишанып, илериде не япмакъ керек олгъаныны озьлери тюшюнип чыкъарып ола эдилер. Эгер адамлар Алла оларгъа ярдым этип оламагъаны акъкъында къарар чыкъаргъан олса эди, бельки де, Мысыргъа къайтар эдилер.

Алланынъ халкъы не япты? Олар Муса-ёлбашчысына бакъты. Муса шимдичик Алланен лаф этти ве энди Алланынъ истегенини япты. Таякънен къолуны денъизге къаршы узатты. Шу ань кучълю ель уфюрди ве денъиз сувларыны айдады. Ель бутюн гедже уфюрди, саба исе денъиз экиге болюнди, ве денъизнинъ ортасы топракъкъа чевирильди.

Алланынъ халкъы денъизнинъ о бир тарафына алып кеткен ёлгъа тез аякъ басты. Адамларнынъ янында

къой, эчки, сыгъыр ве эшеклер кетти. Ёлнынъ эки тарафындан далгъалар далгъаланды, сувлар шувулдады. Оларнынъ артларында келеяткъан фыравуннынъ арабалары гудюрдеди. Алланынъ халкъы денъизнинъ ортасындаки топракъта кетеяткъанда, озьлерини хавфсызлыкъта дуйды.

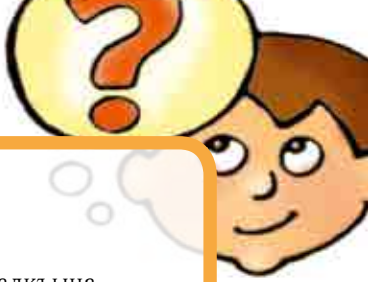
Сонъки къой ялыгъа чыкъкъанынен, Алла Мусагъа кене таякъны денъизге тараф узатмагъа буюрды. Муса

буны япкъанынен, сувлар арткъа озь ерине къайтып, ачылгъан топракъны къапатты. Далгъалар битишти ве фыравунны, бутюн ордусынынъ арабаларыны ве аскерлерини къапатты.

Алланынъ халкъы Мусагъа инангъанына пек севинди. Муса яхшы бир ёлбашчы эди. О, Алланынъ сёзюни динъледи, ве Алла онъа, имкянсыз киби корюнгенде биле, адамларны къорчаламагъа ярдым этти.

Хатырлайыкъ

Булут ве атеш дирекlери Алланынъ халкъына насыл этип ярдым этти?
Халкъ не ичюн къоркъты?
Алланынъ халкъы догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Муса не ичюн яхшы ёлбашчы эди?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Не вакъыт санъа Алланынъ ярдымы керек? (Биз агъыр алгъа тюшкенде, бирев джанымызны агъыртыргъанда, биз хаста олгъанда, ве иляхре.) Сенинъдже не япмакъ керек олгъаныны даа ким бизге огрете биле? (Ана-баба, оджалар, иманлы джемиетнинъ башы, башкъа иманлылар.)

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Ястыкъ, ёргъан ве силеджеклерни бир ерге обалап къой да, бу балабан обанынъ ортасында кечит яп. Алланынъ халкъы денъиз ортасындаки топракътан насыл этип кечкен олса, сен де айны ойле бу «ёлдан» тез-тез кеч.

Алланы севген адамларгъа ишанып ве бизге башлыкъ япмагъа разылыкъ берип оламыз.

Дува этейик

Я Раббим, эр шей Сенинъ къолларынъда олгъаны ичюн, Санъа шукюр этемиз! Бизге ярдым керек олгъанда, бизге башлыкъ япкъан адамларгъа ёлны косьтергенинъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Исанынъ Адына. Амин.

Алланынъ яхшы эмирлери

Теврат: Чыкъыш 19.16-20.21; 31.18; Текрар 5

МУСА АЛЛАНЫНЪ ЭМИРЛЕРИНИ ДИНЪЛЕДИМИ? Я ДА ОЛАРНЫНЪ АКЪКЪЫНДА ИЧ БИР ШЕЙ БИЛЬМЕК ИСТЕМЕДИМИ?

Муса ве Алланынъ халкъы Ибраимнинъ топрагъына озь ёлуны девам эттилер. Алла оларны къорчалай эди ве даима янларында эди.

Бир кунь Алла Мусагъа дагъ тёпесине чыкъмагъа буюрды. Алла Озь халкъына бир къач эмирни бермеге истеди. Амма адамлар Алладан къоркътылар, онынъ ичюн Алла бу эмирлерни Мусагъа динълемеге буюрды.

Алланынъ эмирлери адамларгъа озь яшайышында керек. Адамларгъа Алланы ве бир-бирини насыл

этип севмеге бильмек керек. Алла бу эмирлерни Мусагъа махсус бир бахшыш оларакъ бермеге истеди. О, адамларны о къадар севди ки, Озь эмирлерини оларнынъ эйилиги ичюн бермеге къарар чыкъарды. Адамлар Алланынъ эмирлерине бойсунып яшагъанда, оларнынъ бутюн ишлери онъундан келе.

Муса муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ эмирлерини динълеп, оларны насыл этип беджермек ве бахтлы олмакъ адамларгъа анълатып ола эди. Я да Алланы динълемеге кереги ёкъ, деп къарар чыкъарып ола эди.

Муса Алланы динълемеге къарар чыкъарды. Ве Алла онъа Озь эмирлерини берди:

1-инджи эмир: Алланы эр шейден зияде сев.

2-нджи эмир: Озюнъе башкъа аллалар ясама ве оларгъа ибадет этме.

3-юнджи эмир: Алланынъ Адыны буюк сайгъынен айт.

4-юнджи эмир: Афтанынъ бир кунюни Алланы шуретлемек ичюн айыр.

5-инджи эмир: Ана-бабанъны урьмет эт.

6-нджы эмир: Адамнынъ джаныны алма.

7-нджи эмир: Аиле садыкълыгъыны бозма.

8-инджи эмир: Хырсызлама.

9-ынджы эмир: Башкъа адамгъа къаршы ялан шаатлыкъ этме.

10-унджы эмир: Башкъа адамнынъ бир шейини истеме.

Озь эмирлерини Алла эки тегиз таш устюне язды. Тегиз ташлар устюндеки язылар пек муим эди. Эгер адамлар Алланынъ эмирлерини беджерселер, бахытлы олурлар. Ве Алла олардан мемнюн оладжакъ.

Хатырлайыкъ

Алла не ичюн Озь халкъына эмирлерини бермеге истеди?
Не ичюн Алла бу эмирлерни Мусагъа динълетти?
Муса догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Алланынъ эмирлери умумен къач дане эди? Бир я да бир къач данесини айта билесинъми?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Эки-учь эмирни сайла ве не ичюн оларны беджерип бахытлы оладжагъыны айтып бер.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Бир кягытта «Алланы ве бир-биринъизни севинъиз!» сёзлерини язып, оны къапу устюне такъ. Кирмек я да чыкъмакъ ичюн къапуны ачкъанда, бу сёзлерни сес чыкъарып окъу. Олар пек муимдир. Эгер сен бу сёзлерни тек айтмакъ дегиль де, айткъанынъны япсанъ да, о заман бутюн он эмирни беджереджексинъ.

Алланынъ эмирлерини ерине кетирюв бизни бахытлы япа!

Дува этейик

Я Раббим, бизге Озь яхшы эмирлеринъни бергенинъ ичюн Санъа шукюр этемиз! Олар бизни къорчалайлар, Сеннен ве адамларнен муаббет яшамакъ ичюн ярдым этелер. Бизге Сенинъ эмирлеринъни беджермеге ве эр вакъыт догъру къарар чыкъармагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

«Муса ёкъ олды!»

Теврат: Чыкъыш 32-34

ХАРУН БАШКЪАЛАРЫНЕН БЕРАБЕР МУСАНЫНЪ КЪАЙТКЪАНЫНЫ БЕКЛЕП, АЛЛАНЫНЪ ЭМИРЛЕРИНИ БЕДЖЕРДИМИ? Я ДА ОЛАРНЫ БОЗДЫМЫ?

Муса Алланен дагъ тёпесинде лаф эткенде, халкъ оны ашагъыда вадийде бекледи. Муса чокъ вакъыт ёкъ эди, сонъра адамларгъа къайтты, амма къыскъа бир вакъыткъа кене дагъгъа чыкъты. Бу сефер о пек чокъ вакъыт ёкъ эди, ве адамлар оларнынъ ёлбашчысы сагъ къалгъанында шубеленип башладылар.

Эгер Муса пек чокъ вакъыт олмаса, бельки, о башкъа ич бир вакъыт оларгъа къайтмайджакъ,

деп тюшюндилер адамлар. Муса олмаса, ким онынъ ерине Аллanен лаф этеджек?

Энди оларгъа башкъа бир алла керек, деп къарар чыкъарды Алланынъ халкъы. Олар мысырлыларда чокъ алла олгъаныны хатырладылар. Мысырлылар аллаларнынъ эйкеллерини, яни путларны таштан я да чамурдан яптылар. Базы путларны алтындан яптылар. Амма Алланынъ халкъы бу эписи аллалар сахте ве къуветсиз олгъаныны унутты.

Путларны хатырлап, адамлар озь алтын ильванларыны чыкъардылар ве Мусанынъ агъасы Харунгъа бердилер. Корип олгъан ве ибадет этип олгъан алланынъ эйкелини алтындан япмагъа ялварып башладылар.

Харун муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Адамлар озь алтынларны арткъа алсынлар, чюнки Муса мутлакъа къайтаджакъ, айтып ола эди, Алла Озь халкъыны къалдырмайджагъына ве, эльбетте, Ибраимнинъ топрагъына алып кетиреджегине инанып ола эди. Я да адамларнынъ алтынларыны иритип, эр кес кореджек путны япып ола эди. Бельки де, Муса асла къайтмаз, ве оларнынъ ерине Алланен лаф этеджек кимсе олмаз!

Харун не япты? О, алтындан балабан бузавны ясады. Эр кес оны алла дедилер ве инанды ки, бу пут оларны Мысыр топрагъындан чыкъаргъан.

Адамлар бу алтын бузавгъа ибадет эткен вакъытта, Муса къайтып кельди. О озь халкъына о къадар ачувлы эди ки, Алланынъ эмирлери язылгъан эки ташны ерге урып парлады.

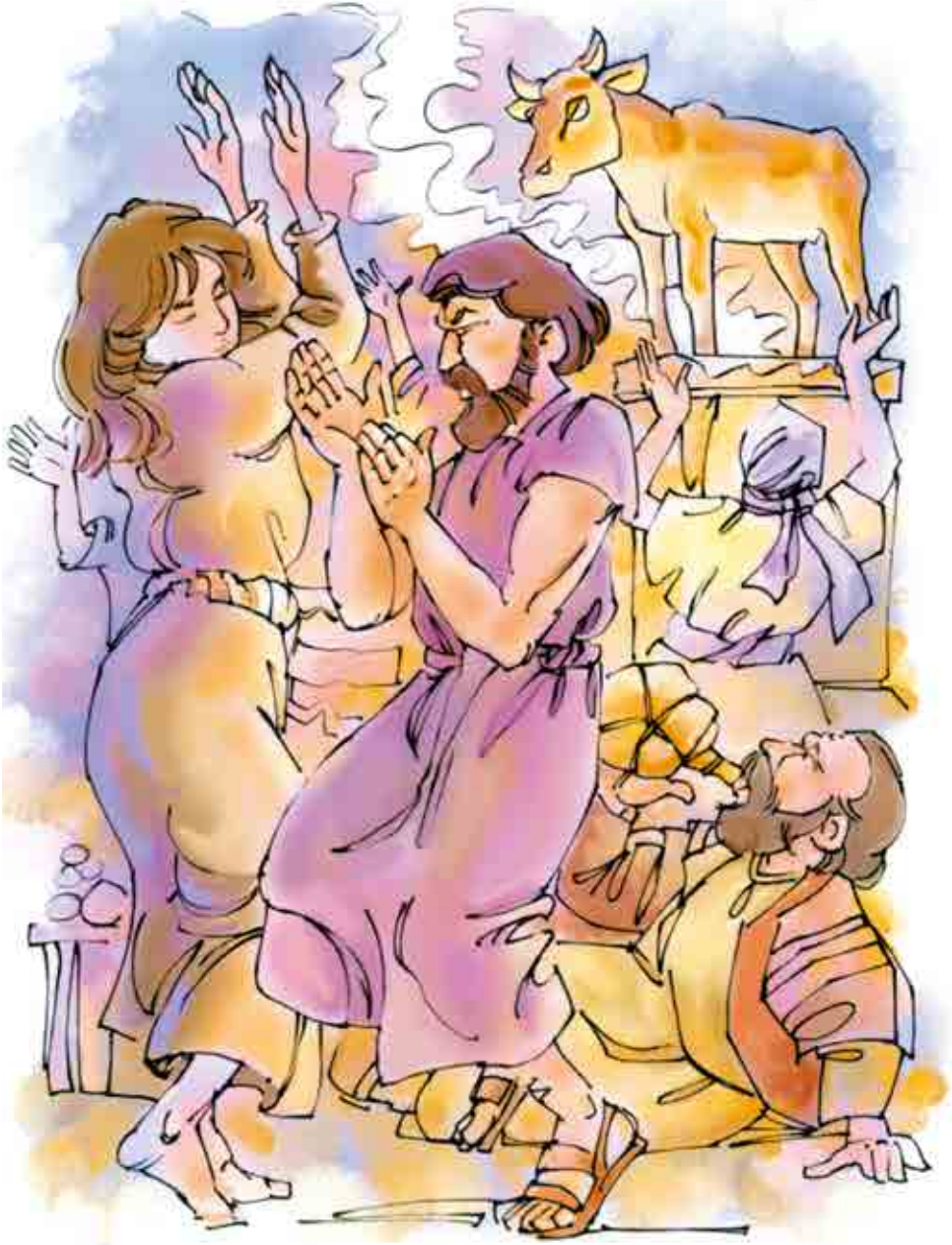
– Сен не яптынъ я? – деп сорады Муса Харундан.

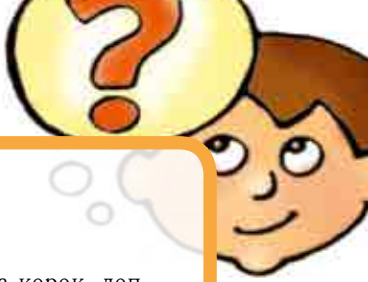
– Ачувланма, – деди Харун.

Муса Харунгъа анълатты ки, япкъанлары ичюн Алла онъа ве бутюн халкъкъа пек ачувланды.

Муса кене Аллагъа кетти, халкъыны джезаламамагъа ялварды. Къолунда башкъа эки тегиз ташны тутып, Муса дагъдан тюшти. Эвельки ташларда киби, янъы ташларда да Алланынъ эмирлери язылгъан эди.

Алла Мусадан мемнюн эди, онынъ ичюн истегини ерине кетирди. Алла Озь халкъыны Ибраимнинъ топрагъына алып кетирмек вадесинден вазгечмеди. Девамлы сеяттан сонъ Алланынъ халкъы Алла оларгъа ваде эткен топракъкъа киреджеклер.

Хатырлайыкъ

Не ичюн адамлар оларгъа башкъа алла керек, деп къарар чыкъардылар?
Харун догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Адамлар Харун япкъан алтын бузавнен не яптылар?
Алла Озь халкъына пек къызды, амма Мусанынъ риджасыны динълеп, О не япты?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Айт, кимни я да нени беклемеге меджбурсынъ (тиш экимини, тюкянда кассирни, ана я да бабанынъ эвге къайтувыны, дуваларынъа Алланынъ джевабыны). Беклеген вакъытта Аллагъа тюркю йырламакъ я да Мукъаддес Китаптаки сёзлерни текрарламакъ ишине насыл бакъасынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Беклеген вакъытта бир оюнны ойнап оласынъ. Эгер Алла сенинъ бир де бир арекет япкъанынъны (ялан айткъанынъны, сорамайып бир шейлер алгъанынъны, биревни ургъанынъны) истемегенине эмин олсанъ, ич бир сёз айтма. Башкъа вакъытта, Алла арекетлеринъден разы олгъаныны бильгенинъде, бойле айт: «Алла кулюмсиремеге айта», «Алла йырламагъа айта», «Алла биревни къучакъламагъа айта».

Беклемек къолай дегильдир, амма Алланынъ сёзюни динълесек, беклев ойле узун корюнмей!

Дува этейик

Я Раббим, Сенинъ сёзюнъни эр вакъыт динълемеге ярдым эт! Исанынъ Адына. Амин.

«Бору чалынъыз!»

Теврат: Текрар 34; Ехошуа 6

НУННЫНЪ ОГЪЛУ ЕХОШУА ЕРИХО АКЪКЪЫНДА АЛЛАНЫНЪ ЭМИРЛЕРИНИ БЕДЖЕРДИМИ? Я ДА ИСТЕГИНЕ КОРЕ ЯПТЫМЫ?

Къыркъ йыл Алланынъ халкъы сахрада юрди. Не къадар чокъ! Бу вакъыт ичинде балалар буюп, озь къоранталарыны къурдылар. Оларнынъ чокъусы бита-къартбаба олдылар. Олар буюген вакъытта, башкъалары къартайып сахрада ольдилер.

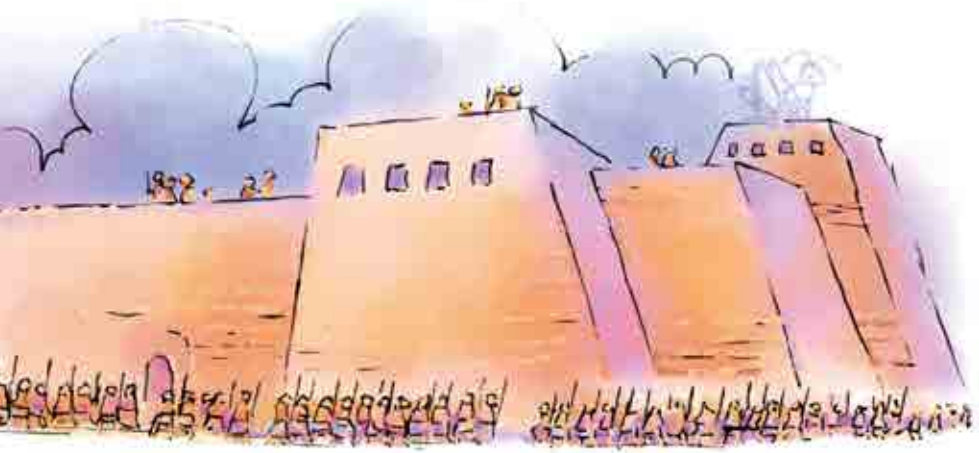
Ниает Муса ве Алланынъ халкъы Ибраимнинъ топрагъына кельдилер. Оларгъа озь янъы эвине кирмек ичюн тек Иордан озенинден кечмеге къалды.

О вакъытта Муса энди пек къарт олгъан. Алла онъа дагъгъа чыкъмагъа буюрды. Андан Муса Иорданнынъ башкъа тарафында ерлешкен топракъны козь этти, ваде этильген топракъны корип, джан берди.

Муса яхшы ёлбашчы эди, ве о ольген сонъ, Алла Озь халкъына башкъа, ондан ярамай олмагъан ёлбашчыны, Нуннынъ огълу Ехошуаны берди. Янъы ёлбашчы адамларны Иордандан кечирди. Сонъ олар чевреси къалын диварлы Ерихо шеэрине кельдилер. Шеэрде яшагъанлар озь топрагъыны Алланынъ халкъына бермеге истемедилер.

Нуннынъ огълу Ехошуа бильди ки, Алла бу топракъны Озь халкъына бермек ваде эткен. Онынъ ичюн Алланынъ ниетини дикъкъатнен динъледи. Алла Ехошуагъа бойле деди:

– Халкъым куньде бир кере, алты кунь девамында шеэрни айланып юрсюн, сен исе оларгъа ёлбашчылыкъ яп. Единджи куню шеэрни еди кере айланынъыз. Боруларны алып кетеджек адамлар юксек сеснен бору чалсынлар. Сонъ бутюн халкъ юксек сеснен къычырсын. О заман шеэр диварлары ерге йыкъылырлар.

Нуннынъ огълу Ехошуа муим къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ сёзюни динълеп, халкъыны топлап, оны Ерихо дивaрларынынъ этрафындан алып кетип ола эди. Базылары, бельки де, бундан ярайджакъ шей чыкъмаз, деп тюшюнирлер. Бундан да гъайры, Ерихода яшагъанлар, бельки, оларнынъ устюнден кулерлер. Амма Алла айтты ки, айны бу шей шеэрни запт этмек ярдым этеджек.

Я да Нуннынъ огълу Ехошуа озь адамларыны Иорданнынъ башкъа тарафына, арткъа къайтарып, ич бир вакъыт Алла оларгъа бермеге истеген топракъны запт этмеге арекет этмейип ола эди. Ерихонынъ къалын диварлары янына барылмаз киби корюне эди де!

Нуннынъ огълу Ехошуа не япты? Озь адамларыны топлап, куньде бир кере Ерихоны айланып юрди. Буны эм биринджи, эм экинджи, эм учюнджи, эм бешинджи, эм де алтынджы куню япты. Боруларны алып кеткенлер юксек сеснен бору чалдылар.

Единджи куню кене сырагъа тизилип, шеэрни еди кере айландылар. Боруларны алып кеткенлер юксек сеснен бору чалдылар. Шеэрнинъ диварларыны единджи кере айлангъанда, боруджылар даа юксек сеснен бору чалдылар. Сонъ Ехошуа халкъкъа бойле буюрды:

– Вакъыт кельди! Къычырынъыз!

Эр кес кучю олгъаны къадар юксек сеснен къычырды. Буны япкъан сонъ, Ерихонынъ диварлары йыкъылды! Энди Алланынъ халкъы ваде этильген топракъта яшап ола эди. Ехошуа Алланынъ эмирини беджергени ичюн Алла мемнюн эди. Алланынъ халкъы да мемнюн эди. Энди оларнынъ озь топрагъы бар эди, ве Алла оларнен берабер эди.

Хатырлайыкъ

Ким Мусанынъ олюминден сонъ Алланынъ халкъына ёлбашчылыкъ япып башлады?

Алла Ехошуагъа не буюрды?

Нуннынъ огълу Ехошуа догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Ерихонынъ диварлары неден йыкъылды?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Къорантанъызгъа бир де бир пейда олгъан меселе акъкъында дува этмек ве Аллада онынъ аджайип джевабы олгъаныны бильмек къысмет олдымы? Алланынъ эмирлерини ерине кетирмек къолай эдими?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Кягъыттан бир къач бору яп та, Ерихоны айлангъанынъ киби косьтер. Айлангъан вакъытта бутюн буюргъанларыны беджер!

Биз дува эткенде, Алла бизге не япмагъа айтаджагъына инанмакъ керекмиз.

Дува этейик

Я Раббим, Сенинъ ниетлеринъ эр вакъыт энъ яхшыдыр! Озь халкъына берген акъыллы огютлеринъ ичюн Санъа чокъ шукюр олсун! Бизге Сенинъ ёлунънен даима юрмеге ярдым эт! Исанынъ Адына. Амин.

«Берабер кетейик!»

Рут 1-4

РУТ НООМИЙНИ СЕВИП, ОНЪА ЯХШЫ БАКЪА ЭДИМИ? Я ДА О, НООМИЙНИ УНУТМАКЪ ИСТЕДИМИ?

Алла Озь халкъына береджек топракънынъ янында Рут адлы яш бир къадын яшады. Алланынъ базы адамлары онынъ топрагъына келип башлагъанда, о пек бахытлы эди. Бир кунь дёрт адамлы бир къоранта, оларнынъ мемлекетинде ачлыкъ башлагъаны ичюн, Рутнынъ мемлекетине кочьти. Бу къорантадан олгъан бир генч Рутнынъ акъайы олды.

Амма Рутнынъ бахты чокъкъа сюрьмеди. Чокъ кедерли вакъиалар олды. Къорантанынъ башы ольди.

Сонъ Рутнынъ акъайы ве къайыны ольди. Дёрт адамлы къорантада тек бир аналары къалды. Онынъ ады Ноомий эди.

Энди Ноомий тувгъан эвинден узакъ яшады. Бир кунь онынъ ватанында ашлыкъ берекети бол олгъаныны эшитип, озь тувгъан Вифлеем шеэрине къайтмагъа къарар чыкъарды. Ольген огъулларынынъ апайлары олгъан эки яш къадын да онен берабер кетмеге истегенлерини айтты. Къадынларнынъ бири Рут эди, экинджисининъ ады – Орпа.

Ноомий тюшюнди ки, келинлерине озь ватанында къалмакъ энъ яхшысы олур. Орпа Ноомийни акълы сайып, къайнанасыны опьти ве онен сагълыкълашты.

Рут муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, Ноомийнен берабер Алланынъ халкъынынъ топрагъына кетип, анда онен яшамакъ ве Ноомийнинъ Алласыны айны бу къадын севгени киби севип ола эди. Я да къайнанасындан озь эвине кетип, озь топрагъында яшап, Ноомий севген Алланы унутып ола эди.

Рут бойле джевап къайтарды:

– Ноомий, сен къайда кетсенъ, мен де анда кетеджегим. Сенинъ халкъынъ меним халкъым оладжакъ. Сенинъ Алланъ меним Аллам оладжакъ.

Къарт къадын ватанына бир озю къайтмайджагъына пек къуванды.

Вифлеемге олар пек ач олып ве узакъ ёлнен ёрулгъан кельдилер. Ады Боаз мерametли бир адам озь тарласында ашкъа мухтаджлар ичюн башакълар

къалдыра эди. Фукъарелер башакъларны джыйып, озьлерине къалдыра биле эдилер. Рут да бу тарлагъа башакъ джыймагъа кельди. Сонъ озюне ве Ноомийге отьмек пиширди.

Боаз Рутнынъ къарт къадынгъа яхшы бакъкъаныны корьди. Рут къайнанасыны озь анасы киби севди. Боаз бу эки къадынгъа яшайыш ичюн керекли шейлерни бермеге истеди.

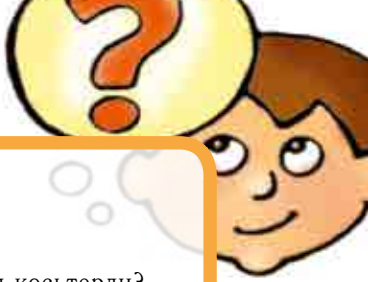
Боаз кунь-куньден Рутнынъ Ноомийни не къадар севип бакъкъаныны корьди. Айны бойле мераметли къадынгъа эвленмеге истеди. Бир вакъыт кечкен сонъ, Боаз ве Рут эвлендилер. Ноомий пек бахытлы эди! Энди Рут Ноомийнинъ баба-деделерининъ топрагъында яшайджакъ! Мында о, бахытлы оладжакъ!

Тезден Боаз ве Рутта огъул догъулды. Бала Овед Ноомийнинъ биринджи торуны эди!

Ноомий дюньяда энъ бахытлы бита эди. Боаз энъ бахытлы баба эди. Рут энъ бахытлы ана эди. Овед энъ бахытлы бала эди.

Алла да мемнюн эди. Алла Руткъа къоранта берди, ве мераметли Рут ойле бир севгинен оны къайгъырды.

Хатырлайыкъ

Рут Ноомийге олгъан севгисини насыл косьтерди? Рут догъру я да янълыш къарар чыкъардымы? Рутнынъ янъы къорантасы насыл эди?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Тувгъанларгъа олгъан севгинъден себеп насыл оларгъа яхшы ишлер япып олурсынъ? Къорантанъ озь шейлеринен мухтадж олгъан адамларнен насыл болюшип ола? Олар сен тюшюнгенинъден даа якъын яшайлар!

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Заман, узакълыкъ, кимерде давалар къорантаны бозгъунлыкъкъа сокъалар. Амма Алла эр къорантада эр кес бир-бирини севгенини истей. Бугунь энъ яхшы япыладжакъ ишке къарар чыкъар: сен севген адамларгъа мектюп язмакъ я да телефон ачмакъ.

Алла, къорантада эр кес бир-бирини севгенини истей.

Дува этейк

Я Раббим, къорантадаки сыджакълыкъ ичюн Санъа шукюр этемиз! Сен бизни севгенинъ киби къорантамызда эр кеске бир-бирини севмеге ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

«Санъа ялварам, манъа огъул бер!»

1 Падишалар 1.1-2.21

АЛЛА ОНЫНЪ ДУВАЛАРЫНЫ КЪАБУЛ ЭТЕДЖЕГИНЕ ХАННА ИНАНДЫМЫ? Я ДА О, ДЖЕВАПСЫЗ КЪАЛАДЖАГЪЫНЫ БЕЛЛЕДИ?

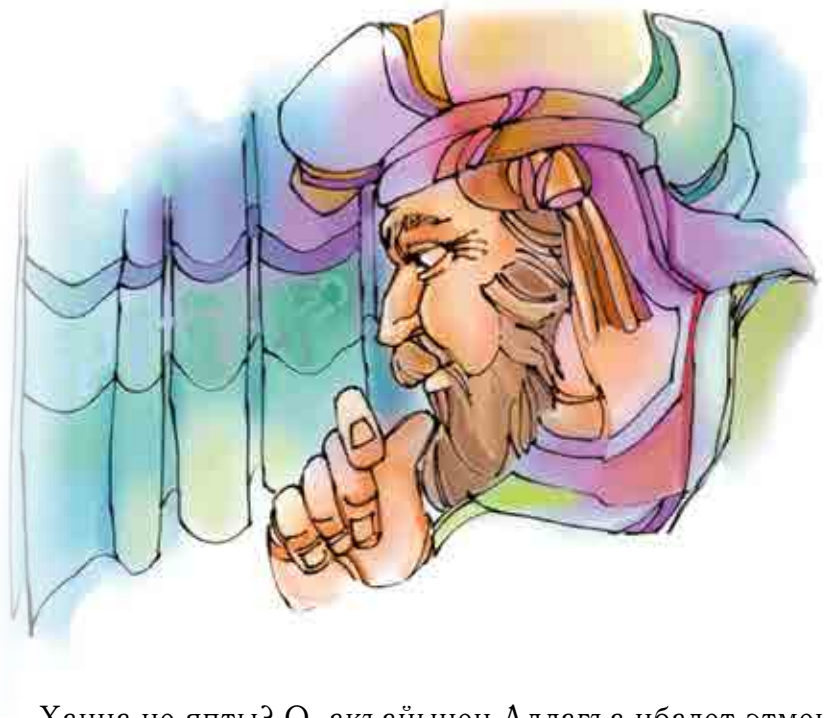
Къаарь-къасевет даима Ханнанынъ ёлдашы эди. Бу къадын гузель бир эвде яшап, оны темиз ве низамнен тутты. Онынъ акъайы кучьлю ве мераметли адам эди. Амма Ханнанынъ балалары ёкъ эди, ве бу оны пек къасеветлендирди.

Эр йыл Ханна акъайынен Аллагъа ибадет этмек ичюн айырылгъан бир ерге дува этмеге бардылар.

Олар бутюн халкънен берабер Алланынъ Чадырына кирип, анда Аллагъа ибадет этти.

Бир кунь анда бармагъа невбет кельди. Ханна муим къарар чыкъармакъ керек эди. Чадыргъа кирип, Аллагъа дува этип, озь къайгъысыны Онъа айтып берип ола эди. Алла дуваларыны эшитип, онъа джевап береджегине инанып ола эди. Я да эвинде къалып, къаарь-къасеветке берилип ола эди. О чокъ вакъыт Алладан бала ялварып истеди, лякин ич бир шей денъишмеди. Бельки, Алла онынъ дуваларыны эшитмедими?

Ханна не япты? О, акъайынен Аллагъа ибадет этмек ичюн айырылгъан ерге дува этмеге кетти. Чадыргъа кирип, дува этип башлады, Аллагъа озь буюк дердини анълатты, башкъа къадынлар озь балалары акъкъында лаф эткенде, озюни не къадар янъгъыз дуйгъаныны айтты. О, акъайы ве эви ичюн Аллагъа шукюр этти, амма эм де онъа бала бермеге Алладан ялварып истеди.

Ханна Аллагъа бойле сёз берди: эгер огъул догъса, Ханна оны омюрбилля Аллагъа береджек. Огълуны кокюстен кескенден сонъ, оны чадыргъа алып кетиреджек.

О кунь чадырда Эли хызмет эте эди. Ханна агълап дува эткенде, о шу ерге якъын отура эди ве эр шейни эшитти. О, Ханнагъа Алла онынъ дуваларына джевап берир, деди.

Къадын башкъа къасеветленмеди ве бахытлы алда эвге къайтты. Онынъ баласы даа ёкъ эди. Амма о бахытлы эди, чюнки Аллагъа дува этип, Онъа ичини тёкти ве къасевет онынъ гонълюнден ёкъ олды.

Бир йыл биле кечмеди, Ханна огъул догъды! Алла онынъ дуваларыны эшитти! Ханна огълуны пек севе эди ве адыны Смаил къойды. Онынъ къолчыкъларыны ве аячыкъларынынъ пармачыкъларыны опип, онъа айненилер йырлай, ювундыра ве ашата эди.

Смаил оськенинен, Алланынъ Чадырында хызмет этмек ичюн баягъы етишти. Онынъ ичюн Ханна ве акъайы оны Элиге алып кеттилер. Смаил Элиге Аллагъа хызмет этмеге ярдым этип башлады. Смаил пек яхшы ярдымджы эди.

Ханна эр йыл огълуны зиярет этип, онъа янъы урбалар кетирди. Алла онъа аджайип бир огъул бергени ичюн, Ханна Онъа болдурмадан шукюр этти.

Ханна оладжакъ баласы ичюн токътамайып дува этти. Алла Ханна ичюн къуванды, чюнки о, Алланынъ

джевап береджегине инанды. Алла кучюк Смаил акъкъында къайгъырды. Смаил буюди ве Ханна сёз бергени киби, омрюни Аллагъа хызметине багъышлады.

Хатырлайыкъ

Ханна не себептен къасеветленди?
О, дува этмеге къайда къатнады?
Ханна догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Алла Ханнанынъ дуваларына насыл джевапланды?
Смаил Аллагъа насыл этип хызмет этти?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Озь дуваларынъда Алладан нени истейсинъ? О эр вакъыт санъа джевап берип, сен истеген шейни береми? Кимерде Алла сени беклемек меджбур эте биле. Акълынъда тут, кимерде сенинъ дуваларынъны Алла ред эте биле.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Дост я да тувгъанларынънынъ арасындан сен эр кунь афта девамында оларгъа дува окъуйджакъ бир къач адамны сайла. Алладан олар мухтадж олгъан шейни оларгъа бермеге исте. Инан ки, Озь вакътында О, керекли джевапны берир.

Дува этмек – эр вакъыт догърудыр!

Дува этейик

Я Раббим, озь истеклеримиз ве дуйгъуларымыз акъкъында Санъа айтмакъ имкяныны бизге бергенинъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз! Сен бизни эр вакъыт динълегенинъ ве бизни тюшюнгенинъ ичюн Санъа шукюрлер олсун! Дуваларымызгъа не вакъыт ве насыл джевап бермеге бильгенинъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз! Исанынъ Адына. Амин.

Дев киби аскер

1 Падишалар 17

ДАВУТ ДЖЕСЮР АДАМ ЭДИМИ? Я ДА О, ШАУЛДАН КЪОРКЪТЫМЫ?

– Давут! Давут! – узакътан биревнинъ сеси чагъырды.

Давут чайырда отлагъан къойларнынъ арасында отура эди ве оны бирев чагъыргъаныны эшитмеди. Генч чобан сантыр чалып, Алланы шуретлей эди. Давут айванларына яваштан сакъланып якъынлашкъан арсланны насыл этип къувалагъаныны хатырлады. О, уфакъ сапанындан бир къач таш атты, ве арслан къачты.

Сес зияде эшитильди:

– Давут, эвге къайт!

Сантырнынъ сеси кесильди, ве Давут тез-тез эвге кетти. Анда оны бабасы беклей эди.

– Агъаларынъа бар, – деди онъа бабасы. – Олар башкъа аскерлернен берабер буюк орду сыраларында дженк этелер, оларнынъ ишлери насыл олгъаныны бильмеге истейим. Оларгъа отьмек, пенир ве базы башкъа ашайт алып кет.

Давут сантырыны ве чантасыны алып, агъаларыны къыдырмагъа кетти. О, бабасынынъ риджасыны ерине кетирмек керек эди.

Давут агъаларыны башкъа дженкчилернинъ арасында къыдыргъан вакъытта, аскерлернинъ джесарет рухундан тюшкенлерини дуйды. Эр вакъыт къоркъубильмез корюнген агъалары да, санки бир шейден къоркъкъан киби корюнди. Олар Давуткъа душман ордусында бир аскер олгъаныны айттылар.

Онен курешмеге ич кимсенинъ джесарети етмей. Бу аскернинъ ады Гольят, ве о акъикъий дев! Гольятнынъ эр мучесининъ буюклиги пек балабан эди! Пек балабан къоллары, пек балабан омузлары. Эм де о пек узун бойлу эди!

Давут муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. Эгер о, Гольятнен дженклешсе, Алла Озю онынъ тарафына тураджакъ, деп инанып ола эди. Я да о, эвге къайтып ола эди. Ич олмагъанда, Гольятнынъ сыфаты акъикъатен де пек къоркъутыджы эди.

Давид не япты? О, аскерлерге Гольятнен дженклешеджегини айтты, ондан сонъ падишагъа мураджаат этти:

– Мени арсландан къорчалагъан Алла девден де къорчалар.

– Дженклешмек ичюн сен даа генчсинъ, – деди Шаул падиша шубеленип.

Амма Давут насыл джесюр йигит олгъаныны падишагъа айтылгъан сонъ, о Давуткъа:

– Бар, Алла сени къорчаласын! – деди.

Падиша Давуткъа бакъыр башлыкъны киймеге берди, амма о ред этти. Давут къылычыны да алмады, чюнки оны такъып юрмеге алышмады. Генч аскер падишагъа:

– Мен озь урбаларымны кийип, яныма сапанны алырым, – деди.

Давут ирмакътан беш тегиз ташчыкъ чыкъарып, Гольяткъа къаршы чыкъты. Гольят душманны корьгенинен, чобаннынъ устюнден кулип башлады ве ойле бир куле эди ки, Давутнынъ къолундаки сапанына ташны насыл къойгъаныны корьмеди. Дев генч аскернинъ озь башы устюнде сапанны айландыргъанына ич къулакъ асмады. Сапандан атылгъан таш Гольятнынъ башына тарс этип келип урулмагъандже, о не олаяткъаныны асла да анълямады. Бундан сонъ о, ерге йыкъылды.

Давутнынъ агъалары ве башкъа аскерлер

Гольятнынъ енъильгенини корьгенден сонъ, оларгъа эвельки джесарет кене къайтты. Эгер Давут Гольятны енъип олгъан олса, олар да эр тюрлю душманнен дженклешип олурлар. О кунь Шаул падишанынъ ордусы гъалебе къазанды. Яшасын Давут!

Давутнынъ джесарети Аллагъа хош кельди. Давут да Алланынъ ярдым этеджегине умют джоймагъанына мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Аскерлер неден къоркътылар?
Не ичюн Давут Гольятны енъеджегине эмин эди?
Давут догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Гольяткъа не олды?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Къорантанынъ азалары тышарыда, мектепте, трен вагонында тербиесиз адамларгъа насыл этип къаршылыкъ косьтерелер? Алла Давутнынъ озь сапанынен къуллангъаныны ниетленди, амма бизим ичюн О бам-башкъа шейни назаргъа алып ола. Бельки, санъа бу тербиесиз адамларны корьмемезликке урмакъ, я да буюклернинъ дикъкъатыны оларгъа чекип, я да яман инсан ичюн дува окъумакъ керек.

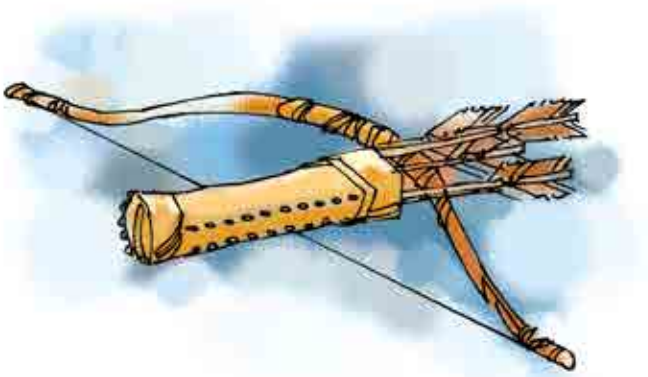
Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Китапханеде айванлар насыл этип душмандан къорчалангъанлары акъкъында китап тап (мисаль оларакъ, сыгъын, окълу кирпи, скунслар). Алла оларны, олар озьлерини къорчалап олсунлар деп, яратты. Эльбетте, О бизим акъкъымызда да къайгъыраджакъ!

Биз джесюр олып, Алла бизни къорчалайджагъына инана билемиз.

Дува этейик

Я Раббим, бизге юрекли олмакъ ве Санъа ишанмакъ ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Омюр бою достлар

1 Падишалар 18.1-4; 20

ЁНАТАН ДАВУТНЫНЪ АКЪИКЪИЙ ДОСТУ ЭДИМИ? Я ДА О, ДАВУТКЪА ЯРДЫМ ЭТМЕГЕ ИСТЕМЕДИМИ?

Ёнатан ве Давут эки бутюнлей бам-башкъа адам эди. Давут чобан эди, Ёнатан исе падишанынъ огълу эди. Чобан фукъаре, падишанынъ огълу исе зенгин эди. Бири сапанны беджерип къуллана эди, экинджиси исе окътан яхшы ата эди. Амма насылдыр олар энъ яхшы дост олдылар.

Бир кунь Шаул падиша, Ёнатаннынъ бабасы, Давуткъа ойле бир ачувланды ки, огълан падишанынъ гъазабындан къачмакъ меджбур эди. Ёнатан ве Давут

бойле гъазапнынъ себебини анълямадылар. Чюнки Давут ич бир ярамай шей япмады. Ёнатан досту акъкъында пек къасеветленди ве бабасы онъа зарар кетиреджегини истемеди.

Ёнатан муим бир къарар чыкъармакъ керек эди. О, бабасы не себептен Давуткъа ачувлангъаныны билип, достуны къуртармакъ ичюн план тизип ола эди. Я да бабасына Давутнынъ сакълангъан ерини айтып, чобаннен олгъан достлугъыны эбедий унутып ола эди.

Ёнатан не япты? О, Давутны къуртармакъ ичюн план тизди.

– Мен бабамнен лаф эткенде, – деди достуна Ёнатан, – тарлада балабан таш артында сакълан. Лафым биткен сонъ, яйдан учь окъ атып, хызметчи огъланны оларны джыймагъа йиберирим. Эгер онъа: окъларны манъа кетир, десем, демек, сенинъ ичюн телюке ёкъ ве бабам санъа зарар кетирмез. Амма

джыйылгъан окъларны шеэрге алып кет, десем, демек, сен телюке къаршысындасынъ ве санъа къачып къуртулмакъ керек.

Бабасынен лаф эткен сонъ, Ёнатан анълады, Давуткъа падишанынъ козюне корюнмеге олмай. Онынъ ичюн о, тарлагъа чыкъты ве бир-бири артындан учь окъны атты. Озь къулуна:

– Тез-тез чап! Токътама! – деди.

Огълан окъларны топлап, шеэрге къайтты.

Давут исе Ёнатаннен сагълыкълашмакъ ичюн, о сакълангъан балабан ташнынъ артындан чыкъты. Экисининъ юреги къаарь-къасеветке толды. Амма олар, не олса олсун, омюр бою дост къалмагъа сёз бердилер. Ве озь сёзлерини туттылар!

Алла Ёнатан ве Давут яхшы дост олгъанларына мемнюн эди. Ачувлы падиша Давутны къувалагъандже, Алла огълангъа ярдым этти.

Хатырлайыкъ

Давутнынъ досту ким эди?
Шаул падишанынъ Давуткъа мунасебети насыл эди?
Достуны къорчаламакъ ичюн, Ёнатан насыл план тюшюнип чыкъарды?
Ёнатан догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Эписи достларынънынъ адларыны айт. Насыл шейлерни берабер япмагъа севесиз? Сиз ошайсыз я да ёкъмы? Бири-биринъизге ярдым насыл этесинъиз?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Кягъытта бир адамчыкънынъ ресмини яп ве онъа акъикъий достта олгъан шейлерни язылгъан ишаретлерни япыштыр. Мисаль оларакъ, ишаретлерде буны язмакъ мумкюн: (адамларгъа ярдым этмек ичюн) къоллар; (севмек ичюн) юрек; (яхшы сёзлер айтмакъ ичюн) дудакълар ве иляхре.

Алла бизге дост бере, ве биз оларгъа яхшылыкъ япкъанымызны истей.

Дува этейик

Я Раббим, эписи достларымызны къорчала ве оларгъа яхшылыкъны насыл япмагъа ве файда кетирмеге бизге косьтер. Исанынъ Адына. Амин.

Падишалар биле янълышалар

2 Падишалар 11–12.10; Зебур 50

ДАВУТ ПАДИША ЯНЪЛЫШ ЯПКЪАНЫНА ПЕШМАН ОЛДЫМЫ? Я ДА О, ИЧ БИР ЯРАМАЙЛЫКЪ ЯПМАДЫМ, ДЕП САЙДЫМЫ?

Давут чокъ йыллар Шаул падишадан сакъланды. Амма Шаул ольди. Ве Давут падиша олды!

О, мерametли ве яхшы падиша олмагъа ве догъру япмагъа тырышты. О, Алланен сыкъ-сыкъ лаф этти ве къолундан кельгенини халкъкъа япты. Халкъ озь падишасыны севди.

Амма бир кунь Давут янълыш бир шей япты. О, бир аскеринынъ пек дюльбер апайыны корьди. Давут

оны озюне апай алмагъа ойле пек истеди ки, дюльбер апайнынъ акъайыны ольдюрип, онъа эвленди.

Алла Давуттан пек мемнюн дегиль эди, амма эпбир оны севе эди. Онынъ ичюн Натан адлы бир адамгъа падишагъа япкъан шейине козюни ачмагъа эмир этти.

Натан Давуткъа бир икяени икяе этмек ичюн кельди. Алланынъ ниетине коре, бу икяе Давуткъа япкъан яманлыгъыны анълямагъа ярдым этеджек эди.

– Бир фукъаре адамда, – башлады озь лафны Натан, – къойчыгъындан башкъа бир шейи ёкъ экен. Байнынъ исе пек чокъ къою бар экен. Бай адам фукъаренинъ къойчыгъыны тутып алды.

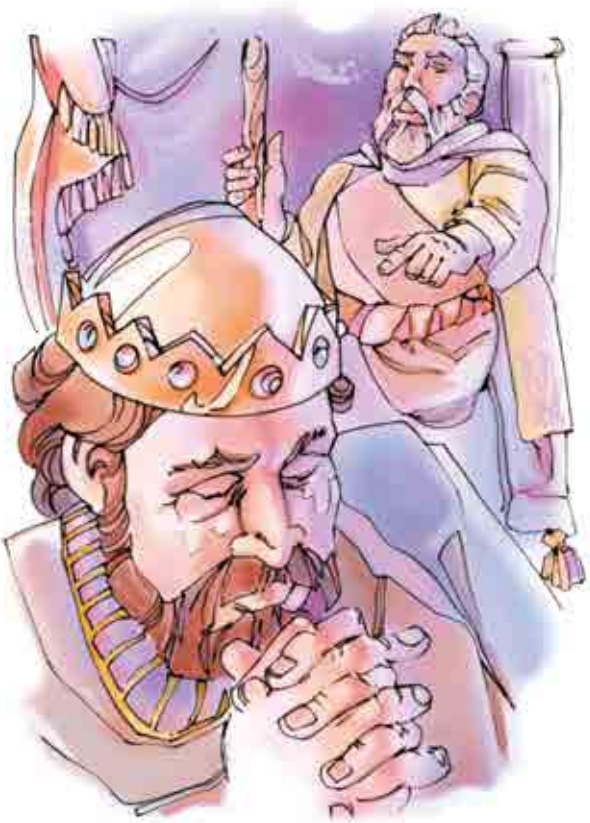
Буны эшитип, Давут пек ачувланды ве шу дакъкъасы байны джезаламагъа истеди.

– О, фукъареге къойчыкъ ичюн дёрт къат одемек керек! – айкъырды падиша.

Натан исе Давуткъа бойле деди:

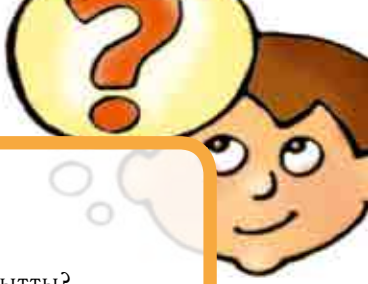
– Шу адам – сенсинъ, Давут. Алла санъа о къадар шей берди, амма сен башкъасынынъ апайыны озюне апай этип алдынъ.

Давут муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, яманлыкъ япкъаныны бойнуна алып, пешман этип ола эди. Я да озюни яманлыкъ япмагъан киби яландан косьтермек мумкюн эди.

Давут исе мына не япты. Биринджиден, ачувыны ятыштырды. О, япкъан яманлыкъ ичюн пек утанды. Аллагъа къаршы гуна япкъаныны анълады. Сонъ дува этип башлады. О, хатасына пешман олып, Алладан багъышлав истеди. Ве Алла Давутны багъышлады!

Падишанынъ яманлыкъ япкъаны ичюн Алла пек кедерленди. Амма Давут Натаннынъ сёзлерине къулакъ асты, ве Алла мемнюн эди. Давут тёвбе этип, энди кене мерамметли падиша ола биле эди.

Хатырлайыкъ

Давутнынъ къайсы иши Алланы ынджытты?
Алла Натангъа нени япмагъа буюрды?
Натан айткъан икяе Давуткъа насыл ярдым этти?
Давут догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Кимерде гизли ишлеринъни сакъламагъа истейсинъ. Амма Алладан бир шей гизлемек мумкюнми? Сен Алланынъ огюнде хаталарынъа не къадар тез тёвбе этсенъ, о къадар тез О сени багъышлар!

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Бояларны ал да, яманлыкъ япкъан сонъ дуйгъуларынъны (Алланынъ дуйгъуларыны да) косьтерген ренклерге бир кягъытны бояла. Башкъа кягъытны исе Алланынъ огюнде тёвбе эткенинъден сонъ кейфинъни догъру кельген ренклерге бояла.

Алланынъ огюнде хаталарымызгъа тёвбе этсек, О бизни багъышлай.

Дува этейик

Я Раббим, эр биримиз – баладан падишагъа къадар – кимерде янълышамыз. Бугунь мени багъышла, деп Санъа ялварам. Санъа тешеккюр этем! Исанынъ Адына. Амин.

Бахшышларнынъ энъ яхшысы

3 Падишалар 3

СУЛЕЙМАН АЛЛАДАН ИКМЕТ СОРАДЫМЫ? Я ДА О, КЪЫЙМЕТИ АЗДЖА ОЛГЪАН БАХШЫШНЫ САЙЛАДЫМЫ?

Давутнынъ Сулейман адлы огълу бар эди. Бир кунь Сулейман падиша олды.

Янъы падиша Алланы севе ве Онъа ибадет эте эди. Бир гедже Алла Сулеймангъа тюшюнде корюнди ве онъа:

– Санъа не берейим, сора, ве Мен оны санъа беририм, – деди.

Бельки, башта Сулейман бай олмагъа яхшы олур, деп тюшюнди. О, истеген эр шей онда оладжакъ. Акъчанъ чокъ олгъанда, омюр не де яхшы!

Сонъ, гъалиба, Сулейман икмет саиби олмагъа яхшы олур, деп тюшюнди. Тек акъыллы ве чокъ бильгили дегиль де, догъру къарар чыкъараджакъ акъыллы адам олмакъ. Бойле къабилиет олса, адамларгъа ярдым этмек ве Алланы мемнюн этмек мумкюндир.

Сулейман догъру къарар чыкъармакъ керек эди. Адамларгъа хызмет этмек ве Алланы мемнюн этмек ичюн Ондан акъыл сорап ола эди. Я да истеген эр шейи онда олсун деп, байлыкъ сайлап ола эди.

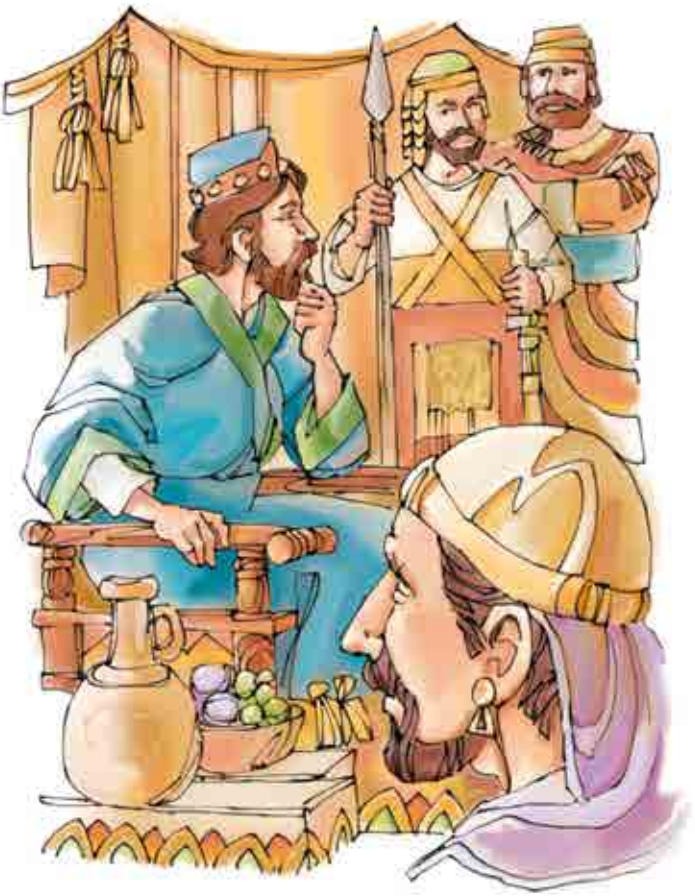
Сулейман, аджеба, не япты? О, Аллагъа:

– Сен мени чокъ сайылы халкъынъа падиша къойдынъ. Амма онъа насыл этип ярдым этмеге бильмейим. Манъа яхшылыкъны яманлыкътан айырмагъа огрет. Буны манъа тек Сен ача билесинъ, – деди.

Байлыкъ дегиль де, акъыл сорагъан Сулейманнынъ къарарыны Алла бегенди. О, Сулеймангъа:

– Мен санъа акъыл беририм, – деди. Сонъ исе къошты: – Бундан да гъайры, санъа байлыкъ беририм.

Сулейман не де гузель къарар чыкъарды! Икметли къарар чыкъармакъ къабилиетининъ саиби олып, о,

Алланы насыл мемнюн этмек ве насыл этип догъру япмагъа адамларны огретти. Падиша чыкъаргъан бутюн къарарлар акълы эдилер.

Бираздан Сулейман пек зенгин адам олды. Аллагъа ибадет этмек ичюн, о, халкъкъа гузель бир сарай, озюне исе аджайип эв къурды.

Алла Сулейман Ондан икмет сорагъанына мемнюн эди. О, падишанынъ истегини ерине кетирип, онъа даа чокъ берди!

Хатырлайыкъ

Алла Сулеймангъа не теклиф этти?
Сулейман Алладан не истеди?
Падиша догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Алла Сулеймангъа не берди?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Алла санъа насыл къабилиетлер бергенини тюшюнип бакъ. Бельки, сен тез чапасынъ? Бельки, яхшы йырлайсынъ, ресим сызасынъ я да янъы шейлерни тез менимсейсинъ? Бу къабилиетлерни адамларгъа ярдым этмек ичюн насыл къуллана билесинъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Бу афта насылдыр бир меселелер чыкъса, Алладан икметли къарар чыкъармагъа ярдым исте. Афтанынъ сонъунда Алла ярдымынен чыкъарылгъан къарарларынъ акъкъында ана-бабанъа айтып бер.

Алла икметлидир, ве О бизге де икметли олмагъа ярдым этмеге истей.

Дува этейик

Я Раббим, Сулейман падиша киби икметли ве мерametли олмагъа бизге де ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

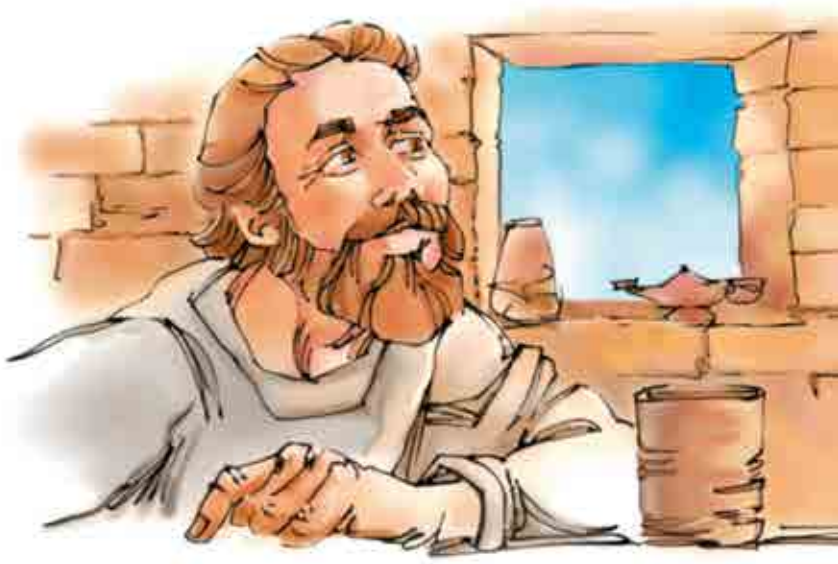
Бир авуч ун

3 Падишалар 17.7-16

КЪАДЫН ИЛЬЯСНЕН ОТЬМЕКНЕН БОЛЮШТИМИ? Я ДА О ОЗЮНЕ ОТЬМЕКНИ КЪАЛДЫРДЫМЫ?

Кунеш Ильяснынъ башыны амансызджа якъты, ве о, ачлыкътан ве сувсузлыкътан чекишти. Чокътан берли бу топракъкъа ягъмур ягъмады. Чокъракълар ягъмурсыз къурып къалды. Богъдай ягъмурсыз осьмеди. Зейтюн ягъмурсыз пишмеди, демек, ягъ да ёкъ эди.

Алла Ильяскъа узакъ шеэрге кетмеге буюрды ве оны анда бир къадын ашатып оладжагъыны онъа айтты.

Ильяс о шеэрге ёл алды. Ёлунда о къуру пытакъ джыйгъан къадынны расткетирди. Ильяс ондан:

– Манъа бираз сув ве бир кесек отьмек де алып кетирсе! – деп сорады.

Къадын исе:

– Эвимде бир авуч унум ве азачыкъ зейтюн ягъым къалды. Бу тек огълумнен озюме отьмек пиширмеге етеджек, – деди.

Ильяс тынчландырды оны:

– Манъа бир пите пиширмеге къоркъма. Алла манъа ачты ки, ягъмур ягъмагъандже, унунъ эксильмез ве зейтюн ягъынъ битмез.

Къадын муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, Ильяскъа бир пите пиширип, Алла оны ве огълуны

ашсыз къалдырмайджагъына ишанып ола эди. Я да Ильясны къувып, сонъки авуч унундан озюне ве огълуна пите пиширип ола эди.

Бу къадын исе мына буны япты. О, пите пиширип, оны Ильяскъа берди. Ильяс питени ашады ве къадынгъа даа бир пите озюне ве огълуна пиширмеге айтты. О, сёз бергени киби, онынъ эм уну, эм де ягъы етти.

Къадын эр кунь учь адам ичюн пите пиширди. Амма уну ве ягъы азлашмады. Топракъкъа ягъмур ягъмагъандже, Алла ун ве ягъны эксильтмеди. Сонъ исе богъдай башакъланды, зейтюн пишти, ве ачлыкъ битти.

Къадын Ильяснен отьмекнен болюшип, Алла оны, огълуны ве Ильясны къайгъыраджагъына инанып, Алланы къувандырды.

Хатырлайыкъ

Ильяс не себептен ачлыкъ чекти?
Алла онъа не эмир этти?
Шубеленген къадынгъа Ильяс не айтты?
Къадын догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Алла къадын, онынъ огълу ве Ильясны къайгъырдымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Эвинъизде бир шей биткенде (ун, бензин, акъча ве иляхре), Алла сизге мухтадж олгъан шейни бергени олдымы? Сенинъдже, сен биревнен ашайт маллары, урба, китап, оюнджакъларнен болюшкенинъни Алла истейми?

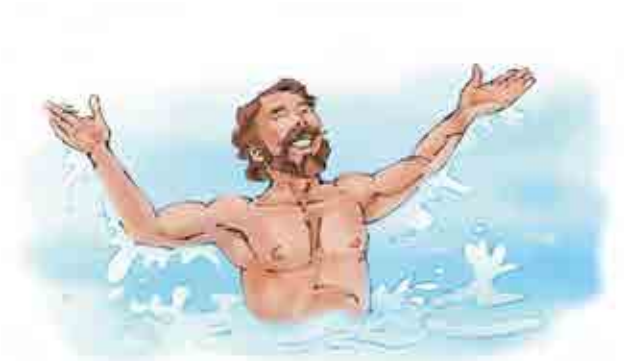
Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Джемаатта бир шейнен болюшип олгъан адамлар акъкъында хабер ал. Я да сеннен бир шейнен болюшкен адамгъа сагъ ол айт.

Биз башкъаларнен бизде олгъан шейлернен болюшкенде, Алланы мемнюн этемиз.

Дува этейик

Я Рабби, Сен бизге берген шейлернен башкъаларнен болюшмеге ярдым эт. Бизге керекли шейлерни эр вакъыт бергенинъ ичюн Санъа тешеккюр этемиз. Исанынъ Адына. Амин.

Бир куньде еди кере ювунув

4 Падишалар 5

КИЧКЕНЕ КЪЫЗЧЫКЪ НААМАНГЪА ЯРДЫМ ЭТТИМИ? Я ДА КИМ ОНЫ ТЕДАВИЙЛЕП ОЛАДЖАГЪЫНЫ АЙТМАДЫМЫ?

Нааман буюк ордубашлыгъы эди. Эр кес оны джесарети ве гузель табиаты ичюн урьмет этти.

Амма бу джесаретли аскернинъ шифасы олмагъан агъыр хасталыгъы бар эди. Нааманнынъ баш-устюни беденини чиркинлештирген ве адджы агъырлар кетирген яралар къаплады. Нааман онъа бирев ярдым эткенини пек истеди.

Нааманнынъ эвинде ордубашлыгъынынъ апайына хызмет эткен кучюк къызчыкъ яшады. О, Алланынъ халкъы яшагъан топракъта догъгъан. Къызчыкъ

Алланы севди ве Оны севген адамларны да бильди. Бойле адамлардан бири Эль-Яса адлы Алланынъ пейгъамбери эди.

Нааман ве апайы озь кучюк хызметчисине пек яхшы бакъты. Онынъ ичюн къызчыкъ Нааманнынъ хасталыгъы акъкъында эшиткенде, пек кедерленди. О, Эль-Яса пейгъамберни хатырлады ве о, эфендисине насыл ярдым этмеге биле, деп тюшюнди.

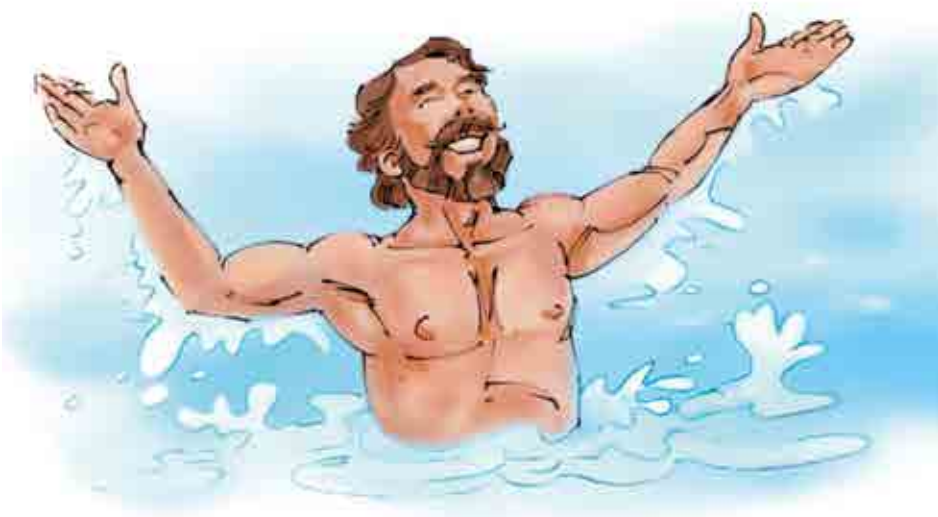
Бир кунь Нааманнынъ апайы кучюк хызметчини янына чагъырды. Къызчыкъ ханымы не истегенини бильмек ичюн онъа кельди.

Къызчыкъ муим къарар чыкъармакъ керек эди. Нааманнынъ апайына Эль-Яса Алланы севгенини ве адамларгъа ярдым эткенини айтып ола эди. Я да пейгъамбер акъкъында айтмамагъа ола эди. Къызчыкъ кичкене эди, эм де башкъа мемлекеттен эди. Нааман киби буюк адамнынъ хызметчиси озь эфендисине ярдым этип олгъаныны ич бир кимсе акълына биле кетирип оламаз эди.

Къызчыкъ исе не япты? О, Нааманнынъ апайына бойле деди:

– Мен Алланы севген бир адамны билем. Онынъ ады Эль-Яса. Акъайынъыз онен корюшип ола. О, эфендимни тедавийлейджегине эминим.

Нааман оны тедавийлеп олгъан адам акъкъында эшитмеге не де бахытлы эди! О ве ярдымджысы арабагъа энъ чабик атларны ектилер. Атлар оларны Эль-Яса яшагъан ерге пек тез алып кеттилер.

Пейгъамбер Наамангъа бойле деди:

– Санъа еди кере Иордан озенинде ювунмакъ керек. Бундан сонъ беденинъ яралардан темизленир.

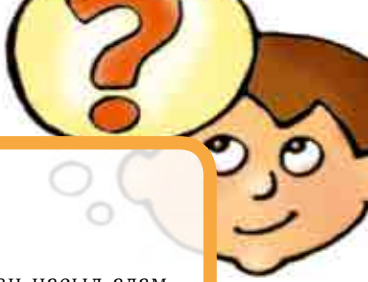
Бойле тевсие Нааманны ачувлатты. О чокъ кере беденини ювды ве ич бир эйилешювни корьмеди. Амма ордубашлыгъынынъ ярдымджылары бойле дедилер:

— Эгер Эль-Яса санъа къыйын бир шей япмагъа айткъан олса, сен къувана-къувана айткъаныны япар эдинъ. Иорданда еди кере далып чыкъсанъ, сенден не кетер? Бельки керчектен де файдасы олур.

Нааман озенге барып, биринджи кере далып чыкъты. Бир шей денъишмеди. Экинджи кере далып чыкъты. Бир шей денъишмеди. О, беденини учюнджи, дёртюнджи, бешинджи, алтынджы кере ювды. Теринде яралар азлашты. О заман единджи кере далып, ялыгъа чыкъты. Кене къолларына бакъты. Ич бир яраны корьмеди! Не аякъларында, не омузларында, не де башында. Нааман тедавийленди!

Кучюк къызчыкъ озь ханымына Эль-Яса акъкъында айткъанына Алла мемнюн эди. Ордубашлыгъы да чокъ севинди ве пейгъамберге тешеккюр бильдирди. Кучюк къызчыкънынъ япкъаны нетиджесинде Нааман Алланы севди.

Хатырлайыкъ

Къызчыкъ Нааманны тедавийлеп олгъан насыл адам акъкъында бильди?

Къызчыкъ догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Эль-Яса Наамангъа насыл тевсие берди?

Бу къызчыкънынъ япкъаны нетиджесинде насыл яхшы адиселер олды?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Генчлик чагъынъа бакъмадан, адамларгъа Месих акъкъында бильмеге ярдым этип оласынъ. Сен Исаны, Алланынъ Огълуны, не къадар пек севгенини оларгъа айтып оласынъ! Сен оларгъа Мукъадес Китаптан икяелер олгъан китапчыгъыны косьтерип, я да огренген тюркюни йырлап оласынъ, я да Мукъадес Китаптан энъ севимли сёзлеринъни айтып оласынъ. Эм де оларгъа дува япып оласынъ. Бу афта Алла акъкъында бильмеге ярдым этеджек адамларнынъ адларыны айт.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Юкъарыдаки усуллардан бирини сечип, бу афта девамында биревлерге Месих акъкъында айтмагъа тырыш.

Балалар Алланынъ акъкъында башкъаларгъа бильмеге ярдым эткенде, О, мемнюн ола.

Дува этейик

Я Раббим, Сени яхшы бильмеге кимге ве насыл ярдым этип олгъанымызны бизге косьтер. Исанынъ Адына. Амин.

«Динъленъиз!»

4 Падишалар 22-23

ЁШИЯ АЛЛАНЫНЪ КЪАНУНЫНЫ ОЗЬ ХАЛКЪЫНА ОКЪУДЫМЫ? Я ДА БУ КЪАНУН МУИМ БИР ШЕЙ ОЛМАГЪАНЫНЫ ТЮШЮНДИМИ?

Ёшия еди яшында олгъанда, айретте къалдырыджы бир шейнен огърашмагъа меджбур эди. О, падиша олды! Огъланчыкъ яхшы падиша олмагъа ве хата япмамагъа истеди. О, онъа догъру корюнген ишлерни дегиль де, Алланынъ огюнде догъру олгъан ишлерни япмагъа истеди. Бутюн омюр айны ойле япмагъа тырышты.

Ёшия генч олгъанда, Алланынъ Сарайыны тюзетмеге керек, деди. Андан керексиз шейлерни

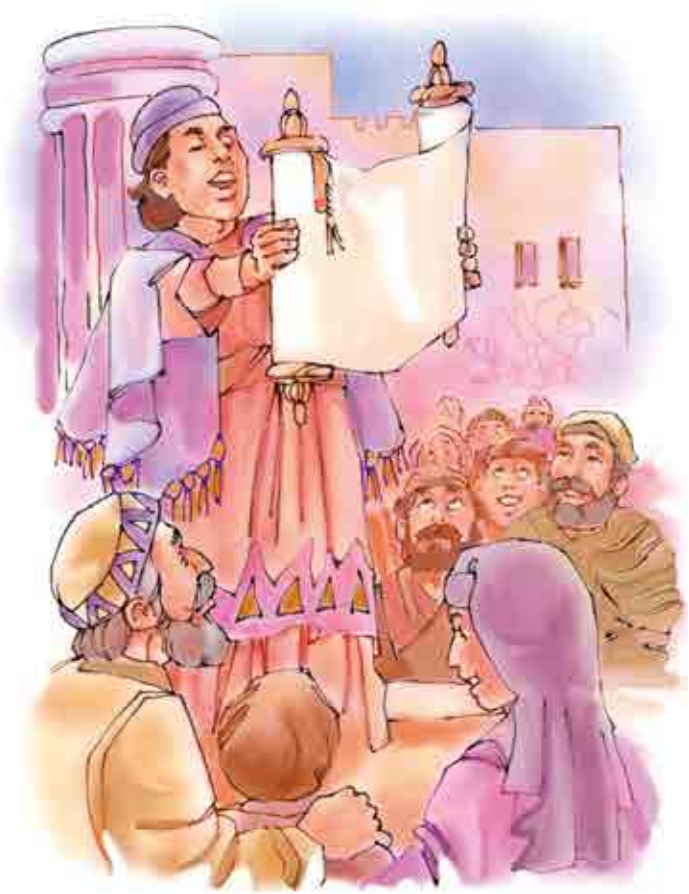
алып ташламагъа да тюшюнди. Бу себептен Сарайны тюзетмек ве керексиз шейлерни алып ташламакъ ичюн ишчилерни топлады.

Сарайны тюзеткенде, ишчилер бир къач бурулгъан кягъыт таптылар. Олар чокъ йыллар Сарайда тура эди, амма кимсенинъ хабери ёкъ эди. Бурулгъан кягъытларда Алланынъ чокътан Мусагъа берген Къануны язылгъан эди.

Ёшиянынъ ярджымджыларындан бири бурулгъан кягъытларны падишанынъ сарайына кетирди, ве бир къач данесини сесини чыкъарып падишагъа окъуды. Ёшия пек кедерленди. О, халкъы Алланынъ Къануныны йыл-йылдан бозгъаныны анълады.

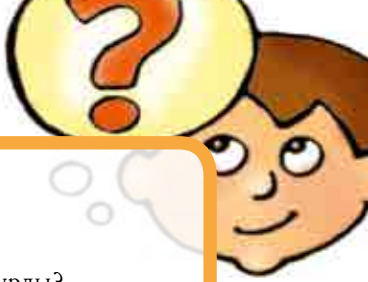
Ёшия муим къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ Къануныны насыл беджермек ичюн бурулгъан кягъытларны сонъунадже окъуп ола эди. Бундан сонъ халкъыны топлап, Алланынъ Къануныны оларгъа окъумакъ, сонъ исе эр кеске оларны беджермеге огретип ола эди. Я да Ёшия ярдымджысына бурулгъан кягъытларны алып кетмеге ве бу Къанун муим бир шей олмагъаныны айтып ола эди.

Падиша нени сечти, аджеба? О, халкъыны Сарайгъа чагъырып, юксек колоннанынъ янына турды ве сесини чыкъарып, бурулгъан кягъытларны окъуп башлады.

Ёшияны динълеген адамлар Алланынъ Къануны, Онынъ севгиси ве ваделери акъкъында бильдилер. Ве анда, Алланынъ Сарайында, падиша ве халкъ сёз бердилер: олар Алланы севеджеклер ве Онынъ къанунларыны беджереджеклер.

Яхшы ки, адамлар Алланы севмек ве кене Онынъ сёзюни динълемек истедилер. Яхшы ки, Ёшия Алланынъ Къануныны тапты ве халкъындан сакъламады.

Хатырлайыкъ

Чокъ йыллар девамында Сарайда не турды?
Ёшия не себептен кедерленди?
О, догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Адамлар Алланынъ Къануныны эшиткен сонъ, насыл сёз бердилер?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен Мукъаддес Китаптаки икяелерни не къадар сыкъ динълейсинъ я да окъуйсынъ? Алланынъ Сёзюни динълегенде, не япмагъа истейсинъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Бу икяеде анълылгъан бурулгъан кягъытнынъ айнысыны яса. Башта бир къач кягъытны бири-бирине япыштыр ве устълеринде Мукъаддес Китаптан бир я да бир къач энъ севимли сёзлеринъни яз. Эм де бурулгъан кягъытта Мукъаддес Китаптан севимли икяени яза ве онъа багълы ресимни япа билесинъ. Сонъ бу бурулгъан кягъытны къорантанъа окъу.

Алланынъ Сёзюнинъ окъувы Алланы насыл севмек ве Онъа насыл итаат этмек анълямагъа ярдым эте.

Дува этейик

Я Раббим, Мукъаддес Китап ве Сенинъ Сёзюнъни динълеп ве окъуп олгъанымыз ичюн Санъа тешеккюр этемиз. Биз Сени севемиз! Исанынъ Адына. Амин.

Арсланлардан ким къоркъа?

Даниял 6

ДАНИЯЛ АЛЛАГЪА ДУВА ЭТМЕГЕ ДЕВАМ ЭТТИМИ? Я ДА О, ДУВА ЭТМЕКТЕН ВАЗГЕЧТИМИ?

Р-р-р! Арсланларнынъ ырылдамасы шеэр сокъакъларында джайрады. Ач арсланлар ким олса олсун, оны ашамагъа азыр эди.

Даниял да озь достларынен арсланларнынъ ырылдамасыны эшитти. Олар шеэрде арсланлар толу чукъур олгъаныны ве онъа къабаатлы адамларны аткъанларыны биле эдилер. Энъ чокъ падишагъа къаршы чыкъкъанларны анда ата эдилер.

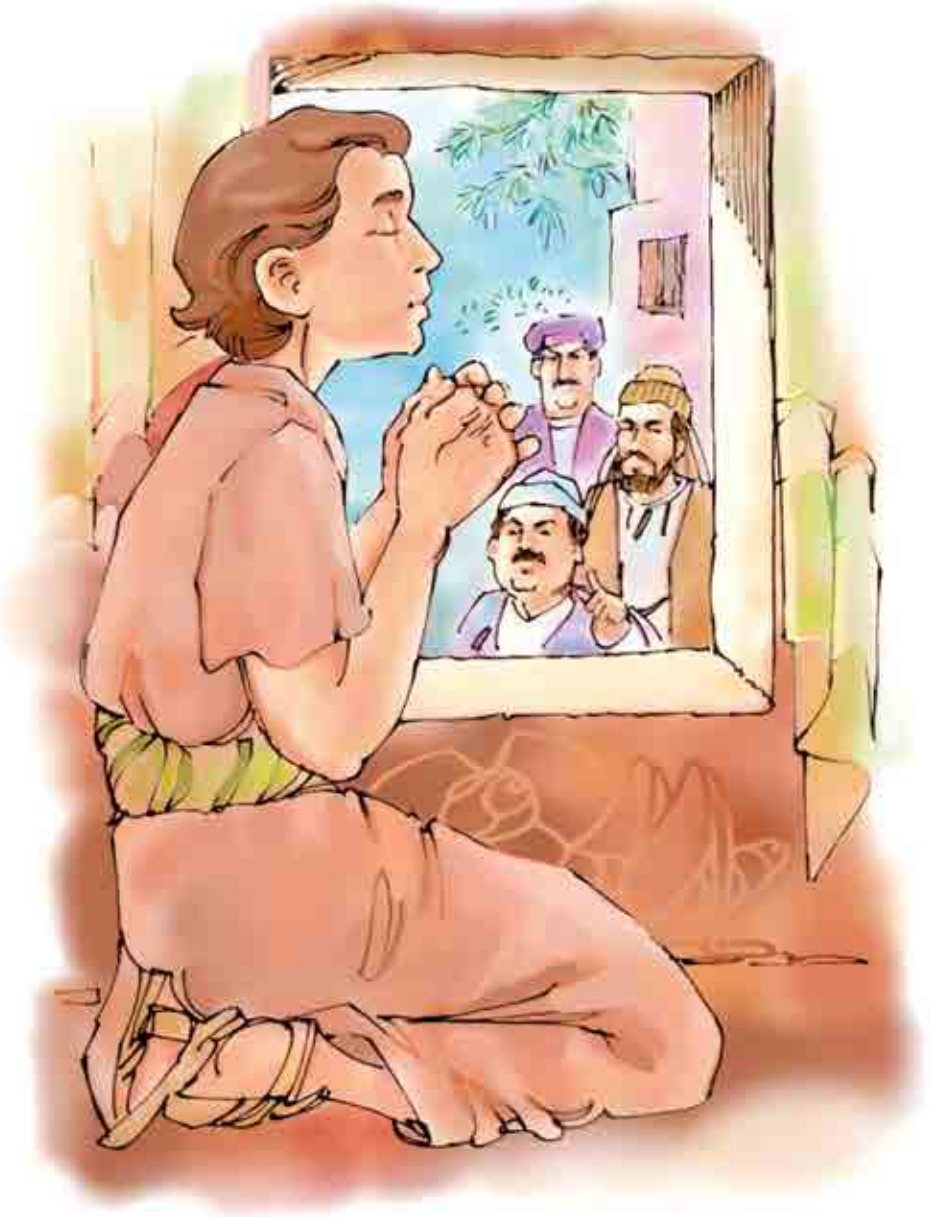
Даниял падишанынъ якъын досту ве буюк ярдымджыларындан бири эди. Бундан гъайры, падиша Даниялны бутюн озь ярдымджыларынынъ устюне къоймакъ акъкъында тюшюне эди!

Падишанынъ ярдымджылары исе Даниялны севмедилер. Олар Аллагъа инанмадылар ве Даниял киби Онъа ибадет этмедилер. Эм де олар падишанынъ досту онынъ энъ буюк ярдымджысы оладжагъыны истемедилер. Бу себептен сарайда Даниялгъа къаршы фитне яптылар.

Падишанынъ башкъа ярдымджылары падишагъа келип, янъы къанунны къабул этмек керек, деп оны къандырып башладылар. Олар падишагъа бойле дедилер:

– Падиша, биз яхшы къанун тюшюнип чыкъардыкъ. Бу къанунгъа коре, эписи адамлар бир ай ичинде тек санъа ибадет этеджеклер. Бу вакъыт ичинде оларгъа насылдыр бир аллагъа я да адамгъа ибадет этмеге ясакътыр. Тек санъа ибадет этмеге мумкюн. Эгер бирев бу къанунны бозса, арсланлар толу чукъургъа ташлансын.

Падиша, бельки де, бу яхшы бир къанун деп тюшюнди. Онынъ ичюн оны къабул этмеге разы олып, оны имзалады.

Даниял падишанынъ янъы къануны акъкъында эшитти. Амма бу къанунны беджермеге мумкюн олмагъаныны бильди, чюнки тек Аллагъа ибадет этмек керек. Эм де чокъ йыллар эвель Алла Озю Мусагъа Озь Къанунны берген эди. Оны беджермек керек эди. Даниял биле эди ки, эгер бир де бир къанун Алланынъ эмирлерини бозмагъа меджбур этсе, демек, бу къанун ярамайдыр.

Даниял муим къарар чыкъармакъ керек эди. Эр вакъыт япкъаны киби, Аллагъа дува этип ола эди.

О вакъыт, итимал, оны арсланлар толу чукъурда бутюн геджеге къалдырырлар. Ач айванлар онен не япаджакъларыны акъылгъа биле кетирильмез! Я да о, падишанынъ эмирине бойсунып ола эди. О вакъыт Аллагъа дегиль де, падишагъа ибадет этмек керек оладжакъ. Бельки, падишагъа ибадет эткенини яландан косьтерип, озю исе Аллагъа гизли ибадет этсинми?

Даниял не япты? О, догъру япты ве эр кунь Аллагъа ибадет этмеге девам этти. Эр кунь о, бир кере дегиль, эки кере де дува этмеди. О, куньде учь кере дува этти! Ве дува эткен вакътында сакъланмады. Аслында,

ачыкъ пенджере янында буны этти. Эр бир адам оны коре биле эди!

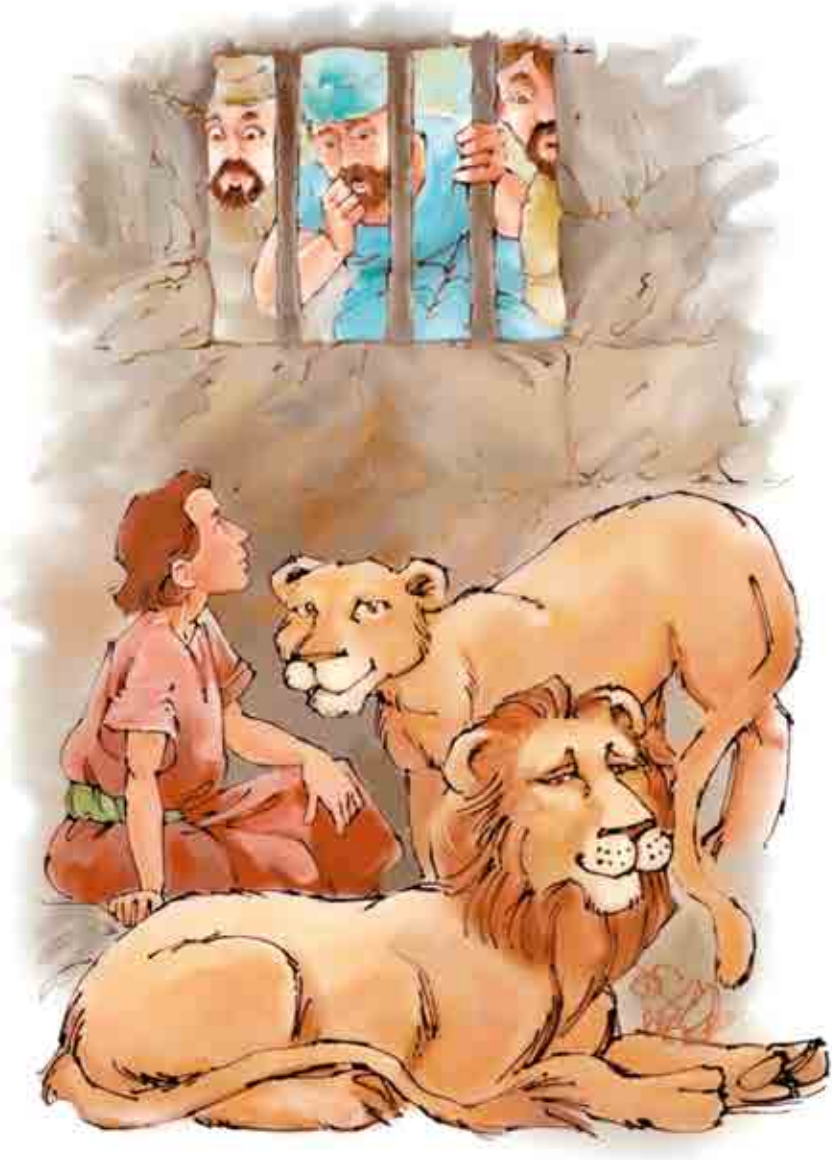
Эбет, падишанынъ башкъа ярдымджылары Даниял дува эткенини корьдилер. Ве буны падишагъа айттылар. Падиша пек къасеветленди. О, энъ буюк ярдымджысыны арсланларгъа парчалатмагъа бермеге истемеди. О, достуны насыл этип къуртармакъ мумкюн олгъаныны тюшюнди. Амма имзалангъан эмирни ёкъ этмек мумкюн дегиль эди. Шунынъ ичюн падишанынъ ярдымджылары Даниялны якъалап, арсланлар толу чукъургъа ташладылар.

Бутюн гедже падишанынъ козюне юкъу кирмеди. О, бутюн гедже Даниялны тюшюнди. Сабасы исе падиша арсланлар толу чукъур янына ашыкъып барды. Чукъургъа якъынлашып, аджыныкълы сеснен:

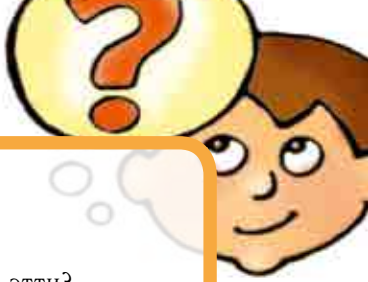
– Даниял, Алланъ сени йыртыджы арсланлардан къуртарып олдымы? – деди.

Падиша чукъур ичине бакъты. Сонъ козьлерини сюртип, кене ашагъы бакъты. Анда, йыртыджыларнынъ арасында сагъ-селямет Даниял отура эди!

– Алла мелекни ёллады, – деди падишагъа Даниял. – О, арсланларнынъ агъзыны къапатты, ве олар манъа зарар кетирмедилер. Алла, мен ич бир ярамай шей япмагъанымны бильди.

Падиша Даниялнынъ сагъ олгъанына пек къуванды! Алла да Даниялнынъ Онынъ къанунларыны беджергенине ве догъру япкъанына пек къуванды.

Хатырлайыкъ

Падиша насыл янъы къанунны къабул этти?
Бу къанун не ичюн ярамай эди?
Даниял догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Чукъурда насыл айванлар бар эди?
Алла Даниял акъкъында насыл этип къайгъырды?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен Аллагъа не къадар сыкъ дува этесинъ? Сен истемейип, дува эттинъми? Кимерде дува этмеге унутасынъмы? Буны акъылда тутмагъа Алладан истеп оласынъ!

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Даниял дува этти, ве Алла оны ач арсланлардан къуртарды. Тюшюнип бакъ, сен дува эткенде, Алла сени насыл этип къуртарып ола (сен аякъмашинада кеткенде, ярамаз копектен къачкъаныны козь огюне кетир).

Дува эткенде, биз Алланынъ къанунларындан бирини беджеремиз – ве бу яхшыдыр!

Дува этейик

Я Раббим, Сенинъ къанунларынъны даима беджермек ве Сени дюньяда эр шейден зияде севмеге ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Балабан балыкънынъ къурсагъында сеяат

Юнус 1-2

ЮНУС АЛЛАНЫНЪ ЯРДЫМДЖЫСЫ ОЛМАГЪА ИСТЕДИМИ? Я ДА БУ ИШТЕН ЧЕТЛЕНМЕГЕ ТЫРЫШТЫМЫ?

Бир кунь Алла Юнускъа: «Менде сен ичюн бир иш бар. Ниневе шеэринде яшагъанларгъа ярдым эт. Олар чокъ хата япалар. Бу адамлар Мени севгенлерини ве сёзюмни динълегенлерини истер эдим. Эм де оларнынъ бири-бирине севгинен бакъкъанларыны истейим».

Юнус муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, Ниневеге кетип, Алла буюргъан шейни япа биле эди. Бу шеэрде яшагъанлар, бельки, оны корьмеге истемезлер, амма о эп бир Алла истегенини япаджакъ.

Я да Алланынъ буюргъаныны япмамагъа къарар чыкъарып ола эди.

Юнус исе не япты? О, сакъланмагъа къарар чыкъарды! О, тез-тез денъиз тарафына чапты ве Ниневеге кетмеген гемиге минди. Геми бам-башкъа тарафкъа кете эди. Бельки, къачакъ Алла оны ачыкъ денъизде тапмаз, деп умют эттими? Амма Алла, Юнус къайда олгъаныны яхшы биле эди.

Алла кучьлю ельни ёллады, ве денъизде фуртуна башланды. Пек буюк далгъалар гемиге урула эди. Эвель денъизджилер бойле далгъаларны ич корьмеген эдилер. Юнус бу къоркъунчлы фуртунаны Алла ёллагъаныны анълады. Ве о онъа не япмакъ керегини яхшы бильди.

Юнус денъизджилерге деди:

– Мен Алладан сакъланам. Бу фуртунаны О ёллады. Эгер мени сувгъа ташласанъыз, фуртуна битер.

Денъизджилерден ич кимсе буны япмагъа истемеди. Амма буны япмакъ керек олгъаныны анълай эдилер, онынъ ичюн Юнусны сувгъа ташладылар. Далгъалар ятышты, ве денъизджилер къуртулдылар.

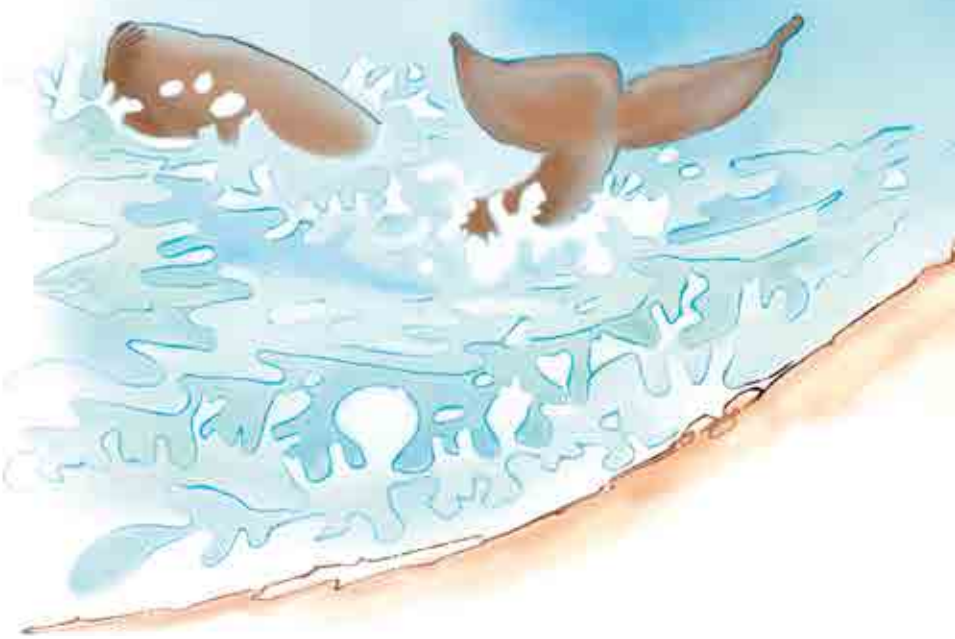
Амма Юнус онен не оладжагъыны бильмеди. О, чевре-четинде сув ве денъизнинъ аджайип сакинлерини корьди: уфакъ аллы-гуллю балычыкъларны, ортаджа сары балыкъларны ве бир дане пек балабан балыкъны. О ойле бир балабан эди ки, чевреде ялдагъан эписи балычыкъларны ве Юнусны биле ютты!

Балыкънынъ къурсагъына тюшип, Юнус дува этип

башлады. О, Алла бу махлюкъны оны къуртармакъ ичюн ёллагъаныны анълады. Онынъ ичюн Аллагъа шукюр этип, Онъа итаат этмеге сёз берди.

Сонъра исе не олды? Пек балабан балыкъ ялыгъа ялдап кельди ве, агъзыны ачып, чешит-тюрлю балычыкъларны тюкюрип чыкъарды. Оларнен берабер Юнус да ялыгъа чыкъты. О пек бахытлы эди!

Алла кене Юнускъа Ниневе шеэрине кетмеге буюрды. Бу сефер Юнус насыл къарар чыкъармагъа керек олгъаныны бильди. Аллагъа бойсунып, буюргъан ерге кетти.

Ниневеде яшагъанлар Юнусны динълеп, эвель янълыш япкъанларына пешман эдилер. Олар озь омюрини денъиштирмеге къарар чыкъардылар. Олар бири-бирини севеджеклер. Ве эр шейден зияде Алланы севеджеклер.

Алла Юнуснынъ ниает Онынъ сёзюни динълегени ве Онынъ ярдымджысы олгъаны ичюн мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Алла Юнускъа къайда кетмеге буюрды?
Юнус догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Юнус балыкънынъ къурсагъындан чыкъып, насыл къарар чыкъарды?
Ниневеде яшагъанлар Юнусны динълеп не яптылар?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Бельки, сен де кимерде Алланынъ сёзюни динълемеге истемейсинъ. Бельки, сен кимерде дува этмеге ве мерametли олмагъа истемейсинъ. Я да ана-бабанъны динълемеге истемейсинъ. Бунынъ нетиджеси не олгъаныны айтып бер.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Акъшам, юкъламаздан эвель, баштан аякъ ёргъаннен ортюль. Балыкънынъ къурсагъында да айны къаранлыкъ эди. Тёшекте саллан ве Юнус киби кеткенинъни козь огюне кетир. Сонъ ёргъанны устюнден алып ташла да, кене ярыкъта олмагъа не къадар гузель олгъаныны корь! Аллагъа итаат этсек, кунешнинъ астында я да ярыкъ одада дайын турамыз ве озюмизни хавфсызлыкъта дуямыз.

Алланынъ сёзюни динълемек догъру япмакъ вазгечмектен яхшыдыр.

Дува этейик

Я Раббим, бизге яхшы ишлер япмакътан вазгечмемеге ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Алланынъ аджайип ниети

Инджиль: Лука 1.26-50

МЕРЬЕМ АЛЛА ОНДАН ИСТЕГЕН ШЕЙНИ ЯПМАГЪА РАЗЫ ОЛДЫМЫ? Я ДА ВАЗГЕЧТИМИ?

Мерьем уфакъ Назарет шеэрчигинде анасынынъ эвинде яшады. Башкъа къызлар киби о, къуюдан сув ташыды, аш пиширмеге ве тикмеге огренди. О, айванларны севе эди ве эр вакъыт отьмек уфакъларынен къушларны ашатты.

Къыз буюди ве акъикъий келин олды! Тезден Юсуф онынъ акъайы оладжакъ. Онынъ дюльбер устаханеси бар. Мерьемнинъ не де гузель эви оладжакъ! О, озь

тою ве бу себептен япыладжакъ зияфет акъкъында энди тюшюне эди.

Бир кунь, Мерьем полны ювгъанда, одада апансыздан таныш олмагъан бир адам пейда олды. Онынъ устюнде къамаштырыджы беяз урбалар эди, олар санки парылдай эди. Мерьем омрюнде бойле шей корьмеген эди ве пек къоркъты.

Бу таныш олмагъан адам акъикъатта Джебраиль мелек эди. Оны Мерьемге Алла ёллады.

Мелек онъа:

– Къоркъма, Мерьем! Санъа эйи хабер кетирдим! – деди.

Мерьем, бу хабер Юсуф нишанлысы ве тойлары акъкъында, деп белледи.

Мелек девам этти:

– Алла бу дюньягъа Къуртарыджыны ёлламагъа истей. О, адамларгъа Алланынъ севгиси акъкъында хабер этеджек. Алланынъ истегине коре, сен бу энъ аджайип баланы догъаджакъсынъ ве онынъ адыны Иса къояджакъсынъ.

Мерьем утанып:

– Бойле шей олурмы? Мен даа Юсуфкъа акъайгъа чыкъмадым! – деди.

Мелек онъа:

– Бу бала Алланынъ Огълу оладжакъ. О, адамларны гуналарындан къуртараджакъ.

Мерьем муим къарар чыкъармакъ керек эди. Алла истеген шейни япып ола эди. Юсуф оны анъламаса биле, Алла онынъ акъкъында къайгъыраджагъына инанып ола эди. Я да Алланынъ ниетини ерине кетирмеге истемегенини мелекке айтып ола эди. Алла Озь Огълуна башкъа ана къыдырсын.

Мерьем не япты? О мелекке:

– Мен Алланынъ ниетини къувана-къувана ерине кетиририм,– деди.

Мелек кеткен сонъ, Мерьем озь тувгъаны Элизабетке ёл алды. О, Мерьемнен олгъан шейни бирден анълады. Алла Элизабетке Мерьемде аджайип бала оладжагъыны ачты.

О вакъыт Мерьем:

– Меним джаным Раббини шуретлей! О, муджизелер япа. О, дюньягъа Озь Огълуны ёллай. Ве О, бу баланынъ анасы олмакъ ичюн мени сайлады.

Мерьем Алланынъ ниетини ерине кетирмеге разы олгъаны ичюн Алла мемнюн эди. Мерьем Онынъ Иса Огълунынъ анасы оладжакъ!

Хатырлайыкъ

Мерьемнинъ нишанлысы ким эди?
Мелек Алланынъ насыл ниети акъкъында Мерьемге хабер этти?
Мерьем догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Мелек кеткен сонъ, Мерьем не япты?
Алла азырлагъан шейге Мерьем насыл бакъты?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сенинъдже, Алла сенден не беклей? О сен ана-бабанъны ве оджаларынъны динълегенинъни истей. О сен янъы бир шейни огренгенинъни истей. О сен мерametли олгъанынъны истей. Онынъ истеклерини ерине кетирмеге азырсынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Кягъытта бугунь япаджакъ шейини, Алла истеген шейни чыз. Чызгъан вакъытта тюшюнип бакъ: сен буюген сонъ, Алла сени насыл адам олгъаныны истер эди?

Биз Алланынъ истегине къаршы чыкъмагъанда, Алла къувана.

Дува этейик

Я Раббим, биз Сенинъ сёзюнъни динълемеге, эр кунь Сеннен лаф этмеге истеймиз. Озь ниетлеринъни ач бизге. Исанынъ Адына. Амин.

Мерьем ве Иса акъкъында къайгъырув

Инджиль: Матта 1.18-25

ЮСУФ ОЗЬ БОЙНУНА ИСА ВЕ МЕРЬЕМ АКЪКЪЫНДА КЪАЙГЪЫРУВНЫ АЛДЫМЫ? Я ДА О, АЛЛАНЫНЪ БУЮРГЪАНЫНЫ БЕДЖЕРМЕДИМИ?

Назаретте Юсуф дюльгернинъ озь устаханеси бар эди. Эр кунь, къолуна пычкъы ве чёкючни алып, адамлар истегенине коре агъачтан бир шейлер япа эди. Кимерде маса ве скемлелер япты. Кимерде иш алетлерини тюзетти. Юсуфнынъ иши чокъ эди, ве о озюни пек бахытлы дуя эди.

Энди, тоюнынъ арфесинде, даа зияде бахытлы эди. Мерьем онъа яхшы апай ве гузель ярджымджы

оладжагъыны бильди. Мерьем онынъ эвине келеджеги не де гузель! Юсуф озь эви ве оладжакъ апайы ичюн насыл бир маса япаджагъыны тюшюнди.

Бир кунь Мерьем Юсуфкъа аджайип бир хабер айтты! Онъа мелек кельгенини ве юклю олгъаныны айтты. Юсуф не тюшюнмеге бильмеди. Не айтаджагъыны да бильмеди.

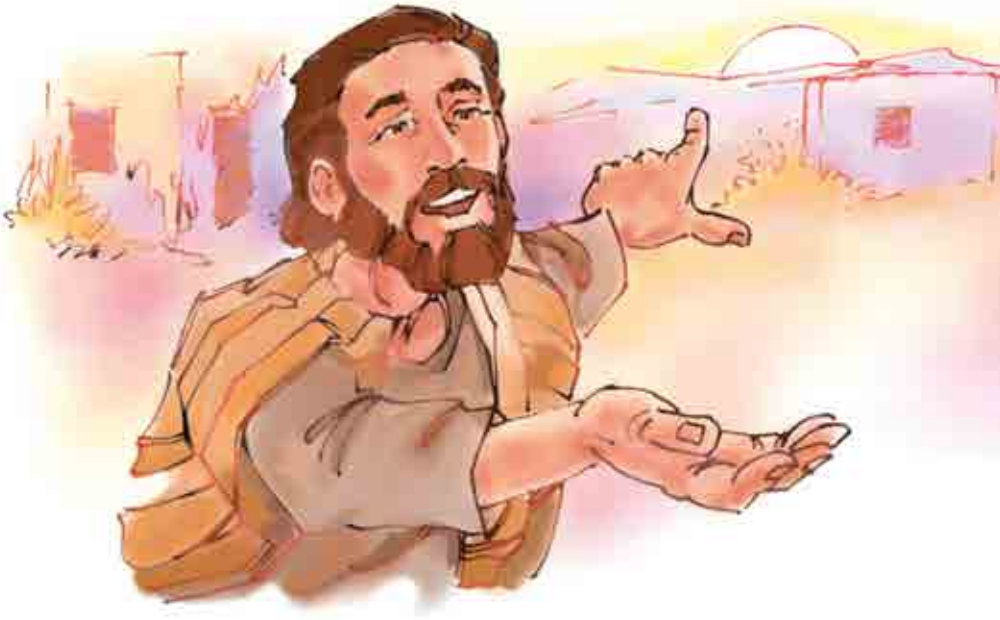
Эвге кеткенде, бельки де, Юсуф келеджегинен багълы планлары акъкъында тюшюнгендир. Онынъ Мерьемге эвленмек ниети бар эди. Амма энди...

Гедже Юсуф эвинде бир озю эди. Мерьем энди онынъ апайы оламаз, деп тюшюнди. Дюльгер юкъламагъа яткъанда, онынъ бутюн умютлери кесильгенини дуйды.

Амма о гедже Юсуф аджайип тюш корьди. Тюшюнде онен мелек лаф этти. О, Юсуфкъа Алла акъкъында муим хабер кетирди.

– Сен Мерьемге эвленмектен къоркъма, – деди мелек. – Мерьем ве бала акъкъында къайгъырувыны бойнунъа ал. Мерьем догъаджакъ огъул – Алланынъ Огълудыр. О догъулгъанда, Онынъ адыны Иса къой. О, халкъны гуналардан къуртараджакъ.

Кунеш чыкъкъанынен уянып, Юсуф муим къарар чыкъармакъ керек эди. Иса Алланынъ Огълу олгъаныны билип, Мерьемге эвленип ве сабийни осьтюртип ола эди. Я да Мерьемни яваштан башкъа койге ёллап ола эди. Баланы озю бакъсын. Ич олмадым, о тек бир дюльгердир. Эм де бойле аджайип баланы осьтюрмеге пек месулиетли бир иштир.

Юсуф не япты? О тез кийинди ве Мерьемнинъ эвине ашыкъып кетти. О тез-тез чапты. Озь нишанлысына тюшюнде мелекни корьгенини ве мелек онъа Мерьем

ве бала акъкъында къайгъырмагъа буюргъаныны айтты.

Демек, Юсуф ве Мерьем, арзу эткенлери киби, эвленеджеклер. Олар бераберликте устаханеси олгъан эвчикте яшайджакълар. Бераберликте Иса сабийни осьтюреджеклер.

Юсуф озь бойнуна Мерьем ве бала акъкъында къайгъырувны алгъаны ичюн, Алла мемнюн эди. Юсуфнынъ янында Алланынъ Огълу хавфсызлыкъта оладжакъ.

Хатырлайыкъ

Юсуф не иш япа эди?
Эвленмеге ниет эткенде, о бахытлы эдими?
Мерьем Юсуфкъа насыл аджайип хаберни айтты?
Мелек Юсуфкъа тюшюнде не айтты?
Юсуф догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Алла къорантанънынъ эр бир азасына насыл вазифелер берди? Сен беджерген вазифелеринъ санъа пек къыйын корюнмейми? Акълынъда тут, эгер Алла сенинъ бир иш япаджагъынъны истесе, О санъа оны беджермеге ярдым этер.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Сонъки вакъытларда къорантанъ акъкъында къайгъыргъан адамлардан бирлерине телефон ачып (бита ве къартбабагъа, оджагъа, экимге), оларгъа тешеккюр бильдир.

Алла адамларгъа вазифелерини беджермеге эр вакъыт ярдым эте.

Дува этейик

Я Раббим, биз ичюн къайгъырмагъа Санъа ярдым эткен эписи адамлар ичюн тешеккюр этемиз. Эм де бизге берильген вазифелеримиз ичюн тешеккюр этемиз. Исанынъ Адына. Амин.

«Къоркъманъыз!»

Инджиль: Лука 2.8-20

ЧОБАНЛАР МЕЛЕКНИНЪ СЁЗЛЕРИНЕ ИНАНДЫЛАРМЫ? Я ДА ОНЫНЪ СЁЗЛЕРИНЕ КЪУЛАКЪ АСМАДЫЛАРМЫ?

Эр кунь чобанлар байырларда Вифлеем янында къойлерини къаравулладылар. Бир кере, къойларны бакъкъанда, чобанлар римли аскерни корьдилер.

О, шеэрге алып баргъан ёлнен ат устюнде кете эди. Чобанлар о, Вифлеемде эписи догъулгъанларны джедвельге чекмек ичюн кеткенини бильдилер. Бутюн кунь шеэрге язылмакъ ичюн сонъсуз акъымнен адамлар кете эдилер.

Акъшамнынъ кеч маалинде ёлда акъай-апай корюнди. Ёрулгъан апай эшек устюнде кете эди, акъай да онынъ янында раатсыз эди. Акъшам шеэрге о къадар чокъ адам кельди ки, шеэр диварлары эписини сыгъдырмаз киби корюнди. Чобанлар, адамлар юкъламагъа ер къайдан тападжакълар, деп айретте къалдылар. Бутюн Вифлеемде о къадар ятакъ тапылмаз. Иште бу себептен акъай да ойле раатсыз эди.

Къаранлыкъ тюшкенинен, чобанлар къойларны сайып, раатланмагъа азырланып башладылар. Бу арада, къойлар юрген байырда сессиз, тынч гедже чёкти. Акъшамлыкъны битирип, чобанлар яваштан ава акъкъында лаф этип, гедже атеш сёнмесин деп, бир къач одун даа аттылар. Къойлар байырда юкълап

къалдылар. Базы чобанларнынъ да козю юкъугъа кетти.

Апансыздан парлакъ бир ярыкъ кокни айдынлатты! Гъалиба, бу ярыкъны эр кестен эвель бир яш чобан корьди. Ве о эписини уятты. Чобанлар коктеки парылды кеткен сайын эп ярыкълашкъаныны бакътылар. Орталыкъ куньдюз киби ярыкъ олгъан сонъ, мелек пейда олды. Аджеба, бу не демектир? Чобанлар башларыны ягъмурлыкънен къапаттылар. Бельки де, олардан базылары ташлар артына сакъланды.

Муим хаберни кетирген мелек чобанларгъа:

– Къоркъманъыз! Мен сизге къуванчлы хаберни кетирдим. Вифлеемде Къуртарыджы догъулды.

Барынъыз да Балагъа бакъыныз. О, ашлавда къундакъта ята.

Шу ань кокте чокъ мелек пейда олды. Олар Алланы шуретлеп:

– Юкъары коклерде Аллагъа шан-шурет! – деп йырладылар.

Сонъ мелеклер апансыздан насыл пейда олгъан олсалар, айны ойле де ёкъ олдылар. Мелеклер ёкъ, йырламалары эшитильмей, кокте парылдагъан ярыкъ да ёкътыр. Тек байырларда юкълагъан къойлар къалды. Ниает, чобанлардан базылары таш артындан чыкъмагъа джесаретлендилер. Олар энди не япмалылар?

Чобанлар муим къарар чыкъармакъ керек эдилер. Мелекке инанып, онынъ айткъаныны япып ола эдилер. Вифлеемге барып, ашлавда къундакъта яткъан Баланы тапып ола эдилер. Я да бу гедже башкъа геджелерден ич фаркъланмагъаны киби озьлерини тутып ола эдилер. Олар къойларны бакъмагъа къалып ола эдилер, санки ич бир мелеклерни корьмеген киби.

Чобанлар исе мына не яптылар. Оларнен олгъан шей акъкъында эеджанлы лаф этип башладылар ве бу, Алла ёллагъан мелеклер олгъаныны анъладылар. Бунынъ ичюн чобанлардан бири:

– Айды, Вифлеемге барайыкъ да, анда Баланы тапайыкъ. Алла бизге буюргъаны киби, Онъа бакъайыкъ, – деди.

Олар, гъалиба, бир я да эки достуны къойларны къаравулламагъа къалдырдылар, озьлери исе тез-тез Вифлеемге ёл алдылар. Энъ яш чобан да, эльбетте, оларнен кетти.

Олар айванлар яткъан уфакъ бир ахырны таптылар. Акъай, апай ве Бала да анда эдилер. Эписи мелек айткъаны киби чыкъты. Чобанлар яваштан Баланынъ

янына келип, Онъа бакътылар. Аджайип Бала тынч юкълай эди.

Чобанлар озь къойларына аман къайтмадылар, чюнки Вифлеемден кеткенде пек эеджанлы эдилер. Ёл бою олар расткельген эр бир адамны токътатып, онъа мелекнинъ къуванчлы хаберини – Иса Къуртарыджы догъулгъаныны айта эдилер!

Чобанлар мелекке инандылар, Иса Баланы, Алланынъ Огълуны биринджи корьдилер. Алла бунъа къуванды.

Хатырлайыкъ

Чобанлар яры геджеде не корьдилер?
Мелек оларгъа не акъкъында айты?
Чобанлар догъру я да янълыш къарар чыкъардылармы?
Чобанлар ашлавда яткъан кимни таптылар?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Мукъаддес Китапта Алла, Иса эр вакъыт бизнен олгъаныны айта! Сен бунъа инанасынъмы? Сен Оны севгенини шу дакъкъасы Онъа айтып оласынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Устюне амам халаты ве папучларны кий – бойле сен бираз чобангъа ошарсынъ. Памучыкълардан къойчыкъларны яп. Мелеклерден чыкъкъан ярыкъны козь огюне кетирмек ичюн, джеп фенерчигини якъ. Озюнъни чобанлардан биринин ерине къойып, оларнынъ къуванчыны косьтермеге тырыш.

Чобанлар мелекке насыл инангъан олсалар, айны ойле биз де Мукъаддес Китапнынъ Иса акъкъында айткъанына инана билемиз.

Дува этейик

Я Раббим, чобанларгъа ве бизге Исаны ёллагъаны ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Сен эр вакъыт бизнен олгъанынъа ве биз истеген вакъытта Сеннен лаф этип олгъанымызгъа инанмагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Янъы йылдыз

Инджиль: Матта 2.1-11

ТЫЛСЫМДЖЫ АЛИМЛЕР АЛЛА ОЗЮ ОЛАРГЪА ЁЛ КОСЬТЕРГЕНИНЕ ИНАНДЫЛАРМЫ? Я ДА ОЛАР ЭВДЕ КЪАЛДЫЛАРМЫ?

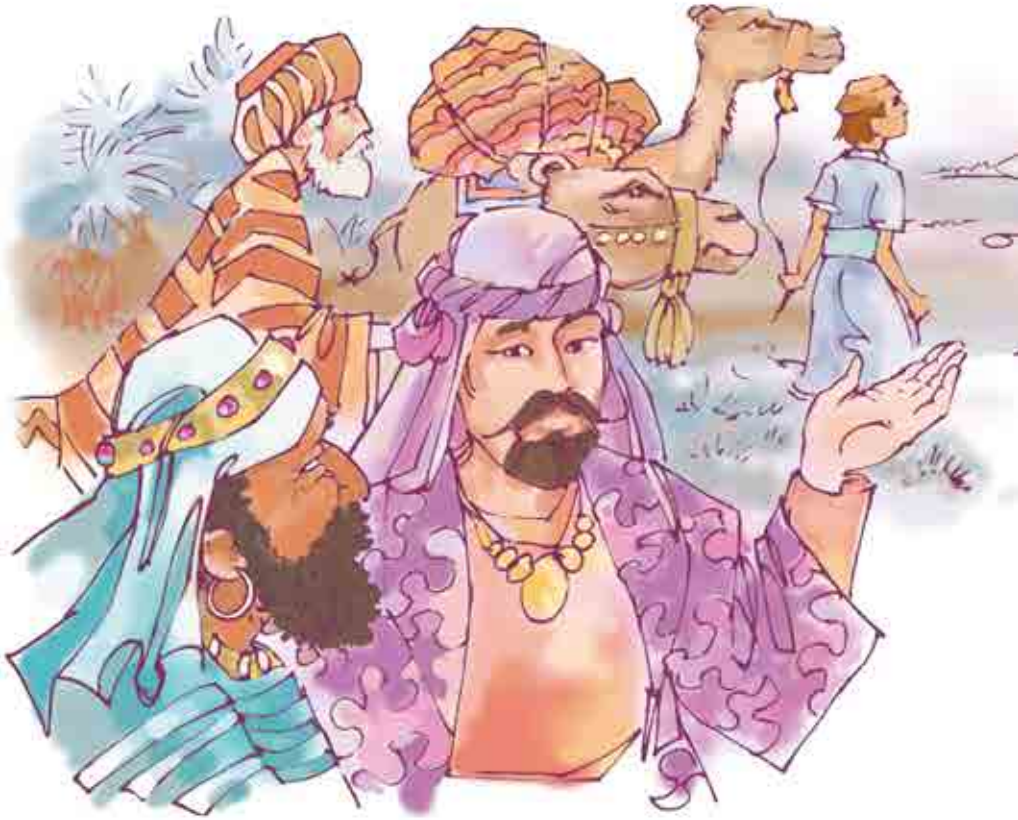
Иса Вифлеемде догъды. Бу уфакъ шеэрчикте Баланынъ догъулувы акъкъында аз адам бильди. Амма узакъта шаркъ тарафында яшагъан тылсымджы алимлер аджайип шей олгъаныны бильдилер.

Эр гедже тылсымджы алимлер коктеки йылдызларны сейир эттилер. Бир кере олар башкъа йылдызларгъа коре энъ ярыкъ парылдагъан янъы дюльбер йылдызны корьдилер. Бир ерде янъы падиша догъгъаныны анъладылар. О, эписи адамларнынъ, узакъта шаркъ

тарафында яшагъан тылсымджы алимлернинъ биле падишасы оладжакъ.

Йылдыз янъы эди ве кокнинъ гъарбий тарафында парылдады. Тылсымджы алимлер тек буны биле эдилер. Олар падишанынъ не адыны, не де оны къыдыраджакъ ерини бильдилер.

Тылсымджы алимлер муим къарар чыкъармакъ керек эдилер. Аджайип йылдызнынъ артындан кетмек ве, тек Аллагъа умют этип, О оларгъа янъы падишагъа

ёлны косьтереджегине ишанып ола эдилер. Я да ич бир ерге бармайып, эвельки киби коктеки йылдызларны сейир эте биле эдилер. Корьген янъы йылдыз акъкъында китап язып ола эдилер, амма бу янъы падиша ким олгъаныны ич бир вакъыт бильмез эдилер.

Девамы бойле эди. Тылсымджы алимлер узакъ сеяткъа азырландылар. Янына ёлда бутюн керек оладжакъ шейлерни алдылар. Емек, урба ве улу падиша ичюн пек яхшы бахшышлар алдылар. Гъарпта парылдагъан йылдызгъа бакъып, ёлгъа чыкътылар.

Тылсымджы алимлерге янъы падишаны тапмакъ ичюн чокъ вакъыт керек олды. Куньдюз олар юкълай эдилер, гедже исе йылдызнынъ артындан кетмеге девам эттилер.

Йылдыз санки кокте ерини денъиштирип, алимлерни озь артындан алып кете эди.

Тылсымджы алимлер Ерусалимге киргенде, падиша, эльбетте, бу буюк шеэрде догъулмакъ керек, деп тюшюндилер. Онынъ ичюн олар:

– Янъы догъгъан Падиша къаерде? Онынъ йылдызы бизни мында алып кетирди, – дедилер.

Ирод падиша янъы догъулгъан падиша акъкъында бир шей эшитмеген эди, онынъ ичюн энъ акъыллы адамларны топламагъа къарар чыкъарды. Олар озь языларына чокъ вакъыт бакъып, ниает:

– Вифлеемде, – деп джевап бердилер.

Ирод падиша тылсымджы алимлерден йылдызнынъ пейда олгъан вакътыны билип, баланы Вифлеемде къыдырмагъа ёллады.

Тылсымджы алимлер Ерусалимден чыкътылар. Энди йылдыз оларны Вифлеемге алып кетти. Анда, уфакъ эвчикте, Исаны ве Онынъ анасы Мерьемни корьдилер.

Тылсымджы алимлер Баланы корип, Онъа бель буктилер. Сонъ Онъа кетирген бахшышларыны –

парылдагъан алтын, къокъулы ягъ ве сакъызны Онъа багъышладылар. Тылсымджы алимлер Мерьемге аджайип йылдыз акъкъында ве догъулгъан Падишаны тапмакъ ичюн оларнынъ япкъан узакъ ёлу акъкъында айттылар.

Алла тылсымджы алимлернинъ Исаны корьмеге истегенлерине мемнюн эди. Олар кокке чыкъарылгъан йылдызнынъ артындан кеткенлери ичюн де мемнюн эди. Оларнынъ Падишасы Иса оладжакъ!

Хатырлайыкъ

Тылсымджы алимлер кокте не корьдилер?
Олар насыл къарар чыкъардылар?
Йылдыз тылсымджы алимлерни къаерге кетирди?
Исаны тапкъан сонъ, олар не яптылар?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Бизде артындан кетип олгъан йылдызымыз ёкъ, амма Алладан эр вакъыт бизге догъру ёлны косьтермек истеп оламыз. Алла сени къайда алып кетсе кетсин, Онынъ артындан кетерсинъми?

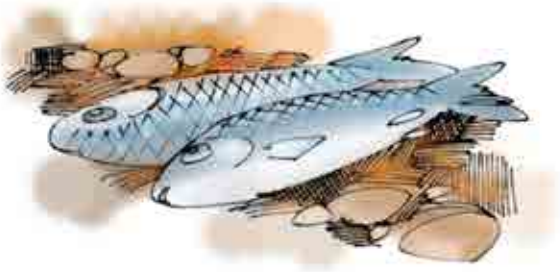
Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Тувгъанларындан биринен булутсыз кокте йылдызларны сейир эт. Не чокъ йылдыз, догърумы? Тылсымджы алимлер янъы йылдызны насыл корьдилер? Оларгъа Алла ярдым этти олса керек.

Алла бизни къайда алып кетсе кетсин, Онынъ артындан кетмеге къарар чыкъарып оламыз.

Дува этейик

Я Раббим, Исагъа алып кетирген йылдызны тылсымджы алимлерге ёллагъанынъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Сенинъ артынъдан кетмеге бизге ярдым эт. Тылсымджы алимлер киби, биз эр шейден зияде Сенинъ Огълунъа бель букмек истеймиз. Исанынъ Адына. Амин.

«Агъларынъызны къалдырынъыз!»

Инджиль: Марк 1.16-20

СИМОН, АНДРЕЙ, ЯКЪУП ВЕ ЮХАН ИСАНЫНЪ АРТЫНДАН КЕТТИЛЕРМИ? Я ДА БАЛЫКЪ ТУТМАКЪНЫ ДЕВАМ ЭТТИЛЕРМИ?

Сабанынъ саарь вакъты эди, кунешнинъ биринджи нурлары корюнди. Галилея денъизнинъ тегиз сувунынъ устюнде балыкъчыларнынъ къайыкълары сессиз таялар. Биринде – эки агъа-къардаш, Симон ве Андрей, башкъасында да эки агъа-къардаш, Якъуп ве Юхан эдилер. Бутюн гедже олар балыкъ тутты. Дёртю де теджрибели балыкъчылар эди ве денъизге бутюн

геджеге сыкъ-сыкъ кете эдилер. Саба эрте тутулгъан балыкънен ялыгъа къайта эдилер.

Акъайлар балыкъны балабан сачмаларнен туттылар. Башта олар сачмаларны къайыкъкъа топлап, сонъ денъизге чыкъа эдилер. Анда сачмаларны уджуларындан къатты тутып, денъизге ташлай эдилер. Балыкъ сачмаларгъа кирип къарыша эди. Балыкъ толу сачмаларны агъа-къардашлар сувдан чыкъарып, тутулгъан балыкънен эвге къайта эдилер. Бу балыкъны олар ашай эдилер. Амма отьмек ве мейва алмакъ ичюн, эсасен оны сата эдилер.

Сачмаларны денъизге атып, балыкъчылар беклей эди. Кимерде юкъусырай эдилер. Кимерде къайыкълары устюнде айланып учкъан чагъалалардан зевкълана эдилер. Кимерде ялыда кезген адамларны сейир эте эдилер.

Бир кунь олар ёлдашсыз кеткен адамны корьдилер. О Иса эди! О оскен ве буюк олды. Иса Симон ве Андрейге бойле деди:

– Меним артымдан юрюнъиз. Сиз балыкъ дегиль де, инсан тутаджакъсынъыз, – деди.

Сонъ О, Якъупны ве Юханны да Онынъ артындан кетмеге чагъырды.

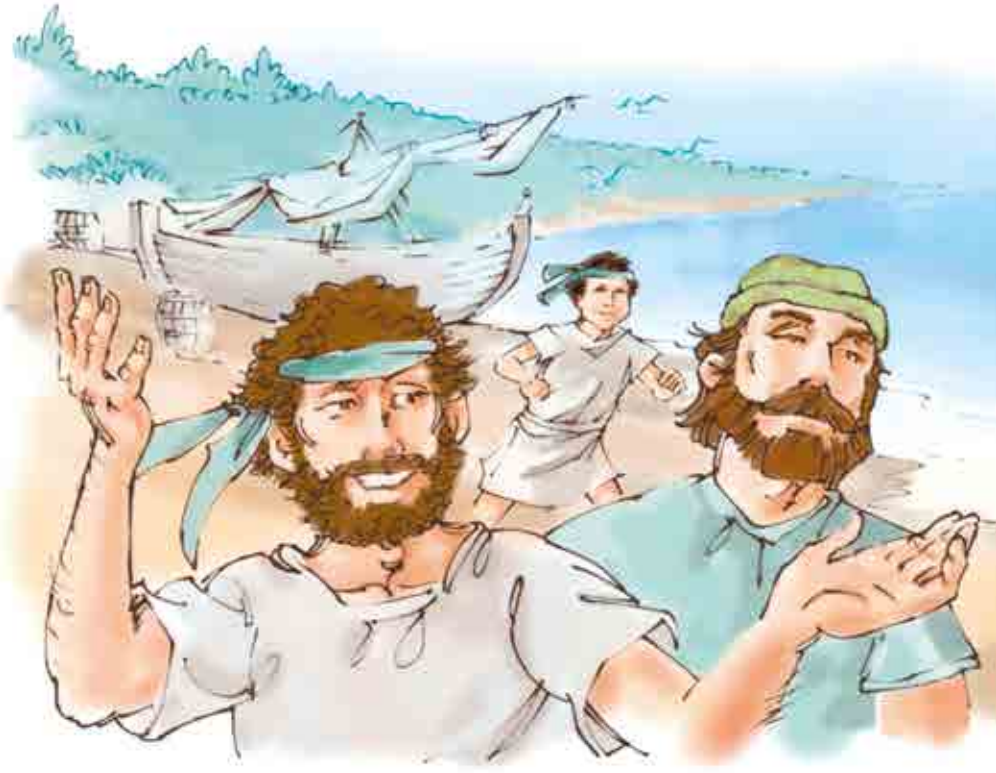

Агъа-къардашлар бир-бирине бакътылар. Олар «инсан тутмакъ» не дегенини анълямадылар.

Амма балыкъчыларгъа насылдыр бир шей косьтерди ки, Алла Озю оларны Исанынъ артындан кетмеге чагъыра эди. Буны олардан Алла беклегенини дуйдылар.

Симон, Андрей, Якъуп ве Юхан муим къарар чыкъармакъ керек эди. Олар, Алланынъ сесине къулакъ асып, Исанынъ артындан кетмек ве Онынъ шегиртлери ола биле эдилер. Я да къайыкъларында къалып, балыкъ тутмакъны девам этип ола эдилер.

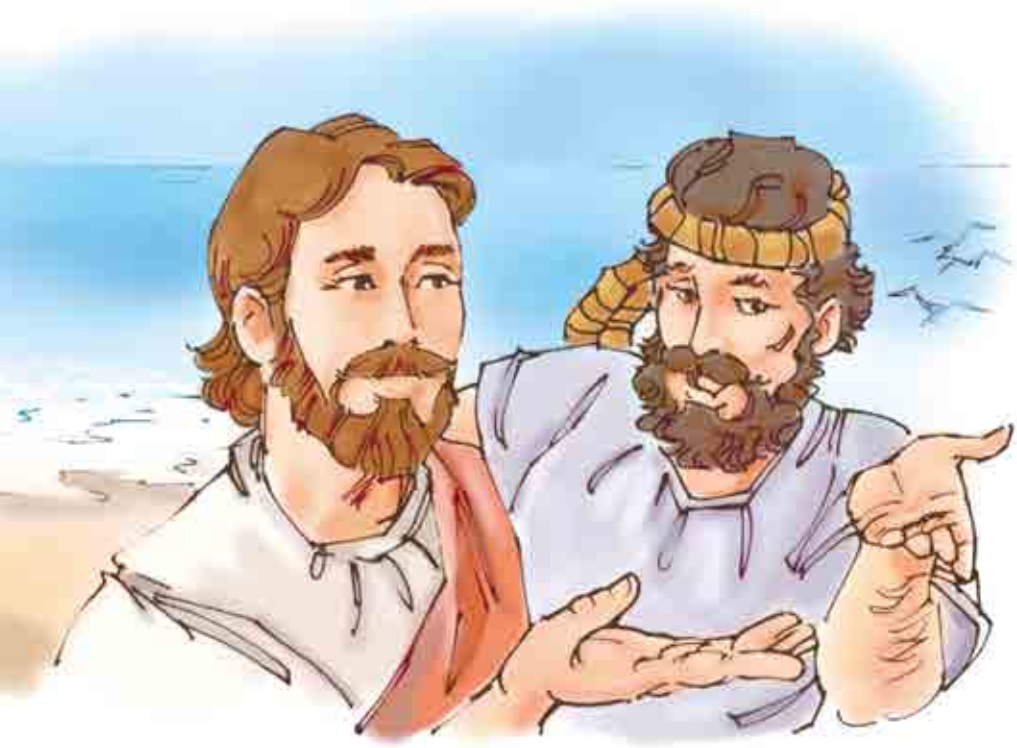
Балыкъчылар исе не яптылар? Симон ве къардашы Андрей сачмаларны элинден ташладылар. Бутюн тутулгъан балыкълары денъизге кетти. Якъуп ве агъасы Юхан да сачмаларны къалдырдылар. Дёрт балыкъчы бар кучюнен ялыгъа таба курек чектилер.

Ерге аякъ басып, олар Исанынъ янына кельдилер.

Симон ве Андрей, Якъуп ве Юхан Исагъа Онен кетмек ве Онынъ энъ яхшы достлары оладжакъларына сёз бердилер. Олар Ондан огренип, Онынъ шегиртлери оладжакълар. Дёрт балыкъчы «инсан тутаджакъ» ве адамларгъа Алланынъ севгиси акъкъында айтаджакълар.

Симон ве Андрей, Якъуп ве Юхан Исанынъ артындан кетмеге истедилер, ве Алла бунъа пек къуванды. Олар Исанынъ садыкъ шегиртлери оладжакълар.

Хатырлайыкъ

Эр къайыкъта къач агъа-къардаш бар эди?
Балыкъчылар ялыда кимни корьдилер?
Иса оларны неге чагъырды?
Дёрт балыкъчы догъру я да янълыш къарар чыкъардылармы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Иса сен де Онынъ ярдымджысы олгъанынъны истей. Амма башта санъа, дёрт балыкъчы япкъаны киби, Онынъ шегирти олмакъ керек. Сен огренген сонъ, ярдымынъ неде оладжакъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Кягъытта денъиз ве сув устюнде саллангъан къайыкъларны чыз. Шакъа олсун деп, кягъытнынъ ашасына бираз туткъал якъ ве устюне къум сеп – бу денъиз ялысыны анъдыраджакъ. Я да балыкъ шеклинде олгъан бир къач дане крекер аша!

Биз де Исанынъ шегиртлери олмакъ мумкюнмиз.

Дува этейик

Я Раббим, Сен бизни Исанынъ шегиртлери олмагъа чагъырдынъ. Бунынъ ичюн не япмагъа керек олгъаныны косьтер. Исанынъ Адына. Амин.

Къую янында

Инджиль: Юхан 4.4-30, 39

КЪУЮ ЯНЫНДА ИСАНЫ РАСТКЕТИРГЕН КЪАДЫН ОЗЬ ТАНЫШЛАРЫНА ОНЫНЪ АКЪКЪЫНДА АЙТТЫМЫ? Я ДА БУНЫ ЯПМАГЪА КЪОРКЪТЫМЫ?

Энди Исанынъ он эки шегирти бар эди. Олар эр ерде Онынъ янында эдилер.

Бир кунь Иса Озь шегиртлеринен эджнебий мемлекетке кельди. Олар уфакъ бир шеэрге якъын ерде токътадылар. Иса къую янына раатланмагъа отурды, шегиртлери исе бираз аш сатын алмакъ ичюн шеэрге кеттилер.

Иса сабадан ёлда эди ве уйлеге таба пек сувсады. Амма къуюдан сув алмакъ ичюн Онынъ савуты ёкъ эди.

Шу вакъыт къую янына бир къадын кельди. О, уйле сыджагъында сувгъа кельди, ве бу пек айретте къалдырыджы шей эди. Бу къадын башкъа шеэрли къадынлар сувгъа кельген вакъытта, къую янында корюнмеге истемеди. О, базы арекетлеринден утанды, адамлардан четленди. Амма Исаны бильмеди. Бу Адам онынъ аяты акъкъында бир шей бильмей, деп тюшюнди. Демек, Ондан сакъланмамакъ мумкюн эди.

Иса апайдан сув ичмеге сорады.

– Сен не ичюн менден сув сорайсынъ? – айретленди о. – Сенинъ халкъынъ бизни севмей де.

Иса къадынгъа джевап берип:

– Мен Ким олгъанымны бильмейсинъ. Эгер бильсе эдинъ, сен озюнъ сувны Менден истер эдинъ ве бундан сонъ онъа ич мухтадж олмаз эдинъ, – деди.

Сонъ Иса бойле деди:

– Барып акъайынъны бу ерге чагъырып кель.

– Акъайым ёкъ, – деди къадын.

– Догърусыны айттынъ. Сен чокъ кере акъайгъа чыкътынъ. Шимди сеннен яшагъан адам исе акъайынъ дегиль.

Къадын айретте къалды. Иса онынъ акъкъында эр шейни бильди. Амма О онъа эвель расткельген

адамлардан энъ мераметли адам киби корюнди. О, бу адам аджайип олгъаныны анълады.

Иса ве къадын Аллагъа ибадет акъкъында лаф эттилер. Иса онъа, О – Алланынъ Огълу, дюньянынъ Къуртарыджысы олгъаныны айтты.

О вакъыт къую янына Исанынъ шегиртлери къайтты. Амма бу эки адам не акъкъында лаф эткенлерини сораштырмадылар.

Къадын муим къарар чыкъармакъ керек эди. Шеэрге кетип, эписи танышларына Иса акъкъында айтып ола эди. Эльбетте, о вакъыт о, утангъаны себебинден корьмеге истемеген адамларнен корюшир эди. Я да о, ич кимсеге Иса акъкъында айтмайып, эвге кетип ола эди.

Къадын не япты? Шеэрге чапып кетти. Энди адамларнен корюшмеге къоркъмады. Иса онъа ярдым этти. О, Аллагъа насыл ибадет этмек керек олгъаныны онъа айтты.

Бу къадын ёлда эр бир расткетирген адамгъа:

– Мен япкъан бутюн ишлеримни бильген Адамны корьмеге ашыкъынъыз! Бельки О, Месихтир! – деди.

Адамларнынъ чокъусы уйле сыджыгъына бакъмадан, къую янына келип, Исаны динъледилер. Къадын айткъан Иса оларнынъ шеэрине кельгенине къувандылар.

Алла да къуванды. Эписи шеэр сакинлери Иса акъкъында бильдилер, чюнки бу къуванчлы хаберни оларгъа къадын айтты. Адамлар Иса акъкъында хаберни эшитмек ичюн, бирев Онынъ акъкъында айтмакъ керек!

Хатырлайыкъ

Иса къадындан не истеди?
Бу къадын адамлардан не себептен четленди?
Не ичюн къадын эвель корьмеге истемеген адамларнен лаф этип башлады?
Къадын догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Танышларынъа Иса акъкъында не айта билесинъ? Оларгъа Иса акъкъында озь севимли тюркюнъни йырлап олурсынъмы? Ресимге бакъып, Мукъаддес Китаптан бир икяени оларгъа айтып олурсынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Китап, меджмуа ве каталогларны саифелеп, чешит-тюрлю миллет олгъан адамларнынъ ресимлерини тап. Алла эр кесни севе! Биз башкъа адамларгъа озь севгимизни насыл косьтере билемиз?

Иса биз Онынъ акъкъында бутюн бильгенимизни танышларымызгъа айтып бергенимизни истей.

Дува этейик

Я Раббим, бизим акъкъымызда эр шей бильсенъ де, бизни севгенинъ ичюн Санъа тешеккюр этемиз. Бу къуванчлы хабернен озь танышларымызнен насыл болюшмек мумкюн олгъаныны бизге косьтер. Исанынъ Адына. Амин.

Месафеде тедавийлев

Инджиль: Матта 8.5-13

РИМЛИ ЮЗБАШЫ ИСАНЫНЪ УЗАКЪТА ТЕДАВИЙЛЕВ КУЧЮНЕ ИНАНДЫМЫ? Я ДА О, ИСА МЫТЛАКЪ ХАСТАНЫНЪ ЯНЫНА ОЛМАКЪ КЕРЕК, ДЕП ТЮШЮНДИМИ?

Иса эр бир кельген еринде адамларгъа Алланынъ севгиси акъкъында айта эди. Эм де хасталарны къол тийдирип тедавийлей эди.

Исанынъ севгиси ве Онынъ шифалы кучю акъкъында эшиткен адамлар Онъа узакътан биле келе эди. Иса пейда олгъан эр бир шеэрге топ-топ адам кельди. Чокъ вакъыт О зорнен огге кече эди, чюнки Онынъ этрафыны адамлар къалабалыгъы сармакъта эди.

Бир кунь римли юзбашы Исанен лаф этип башлады. Юзбашынынъ эвинде садыкъ хызметчиси къалды. Бу хызметчи пек хаста эди, ве ич кимсе оны тедавийлеп оламай эди. О озюни о къадар алсыз дуя эди ки, Исанынъ янына келип оламай эди. Онынъ ичюн Онъа эфендиси кельди. О, бельки, Иса адамларны насыл яхшы эткени акъкъында чокъ икяелерни эшитти. Адет узьре Иса хаста не истегенини сорай, ве сонъ онъа къол тийдирип тедавийлей эди.

Юзбашы Исагъа:

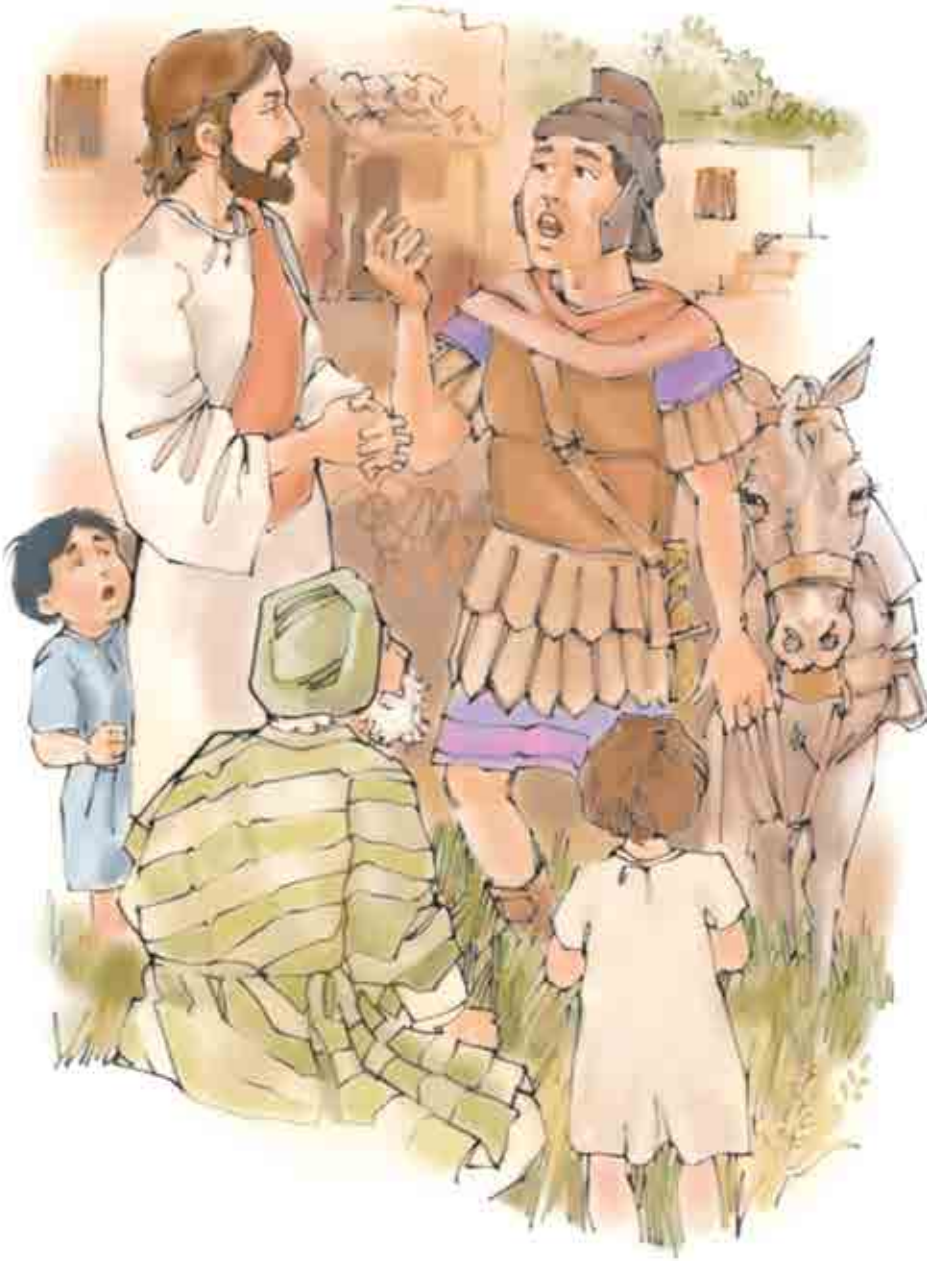
– Эвимде хаста хызметчим бар. О, тёшекте къыйналып ята, оны паралич урды. О пек агъыр, – деди.

– Мен эвинъе барып, хызметчинъни тедавийлерим, – деди Иса онъа.

Римли юзбашы муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, Исадан адамларны къалдырып, онен кетмек истеп ола эди. Бельки де, хаста хызметчиге ярдым этмеге даа кеч олмаз. Я да Исанынъ месафеде тедавийлев кучю олгъанына инанып ола эди.

Римли юзбашы Исагъа бойле деди:

– Меним эвиме келип киргенинъе ляйыкъ дегилим.

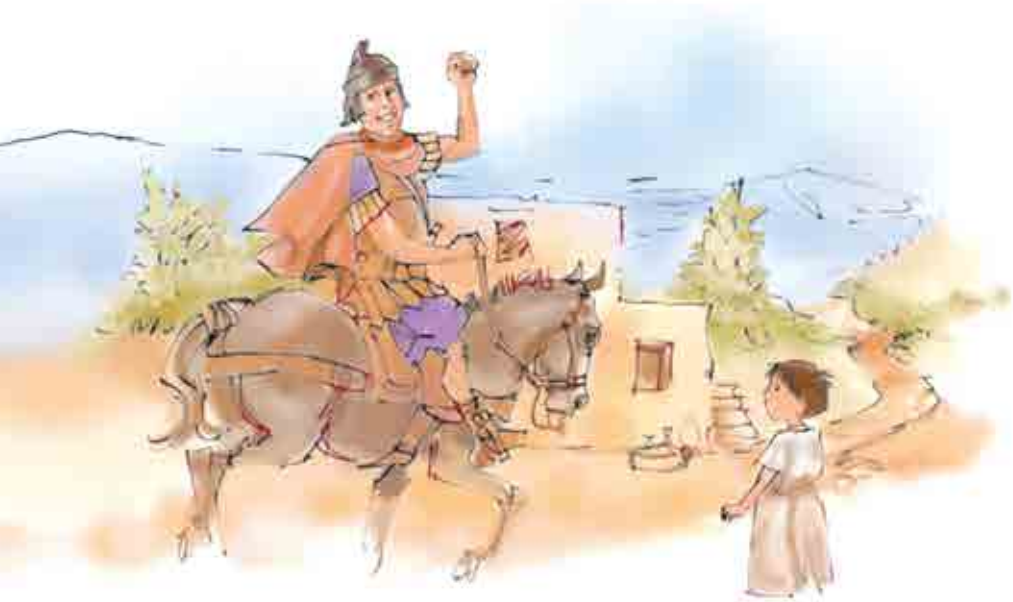

Мен билем, Сен бир сёзнен буюрсанъ биле, хызметчим тедавийленир. Мен буны юзбашы оларакъ айтам. Мен аскерлериме: «Кетинъиз», – десем, олар кетелер. Мен Сенинъ тедавийлев кучюнъе инанам. Эгер Сен хызметчиме: «Яхшы ол», – десенъ, о мытлакъ тедавийленир.

Иса айкъырды:

– Не де буюк сенинъ иманынъ! Эвинъе бар, хызметчинъ тюзельди!

Юзбашы эвге ашыкъты. Кельгенинен, тёшектен тургъан ве ишке азыр олгъан хызметчисини корьди. О, хаста дегиль эди! Иса хызметчиси тюзельди, деп айткъан вакъытта, о тюзельди.

Иса римли юзбашында Онынъ кучюне о къадар чокъ иманы олгъанына къуванды. О, бу адамнынъ хызметчисини тедавийлеп олгъанына мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Римли юзбашы Исанынъ шифалы кучюне инандымы?
Юзбашы догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Хызметчининъ алы не олды?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Бугунь биз Исаны корип оламайыкъ. Амма биз Онынъ кучюне инанмакъ ве Онынъ ярдымына ишанып оламыз. О кимге керек? Эгер де Исанынъ ярдымы шу ань кельмесе де, О санъа ярдым этип оладжагъына инанасынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Биревнен шу оюнны ойна: бирinджи оюнджы бир одада, экинджи оюнджы башкъа одада олсун. Экинджи оюнджы бирinджисининъ буюргъаныны беджерсин. Меселя, бирinджи оюнджы экинджисине: «Секир, кет, чырайынъны денъиштир», – айтмакъ мумкюн. Экинджиси исе шуны беджерсин. Сонъ бирinджиси: «Мени къучакъла!» – деп, экинджисинен къучакълашмагъа чап. Бундан сонъ узакъта олгъан ве Исанынъ «къучакълавына» мухтадж бир адам ичюн дува эт.

Иса эм бизим янымыздакилерге, эм де бизден узакъ олгъан адамларгъа ярдым этип олгъанына инанып оламыз.

Дува этейик

Я Раббим, къорантамызны хасталыкълардан ве къаза-белялардан къорчала. Биз севген эм янымызда, эм де бизден узакъ олгъан адамларымызнен ол. Исанынъ Адына. Амин.

Ярдым къолу

Инджиль: Матта 12.9-14

ИСА МЕРАМЕТЛИ ОЛМАГЪА ВЕ АДАМЛАРГЪА ЯРДЫМ ЭТМЕГЕ КЪАРАР ЧЫКЪАРДЫМЫ? Я ДА О, СЕВГИ ВЕ КЪАЙГЪЫРУВ АКЪКЪЫНДА ИЧ БИР СЁЗ ОЛМАГЪАН КЪАНУННЫ БЕДЖЕРДИМИ?

Иса Алланынъ эписи эмирлерини биле эди, ве Алланы – Озь Коктеки Бабасыны севгени ичюн, оларны беджерди. Амма адамлар башкъа къанунларны тюшюнип чыкъардылар. Бу къанунлардан базылары ярамай ве адалетсиз эди. Олар адамларны алдатмакъ ичюн сыкъ-сыкъ къулланыла эдилер.

Бир кунь Иса ве Онынъ шегиртлери синагогагъа Аллагъа ибадет этмек ичюн кельдилер. Джумаэртеси

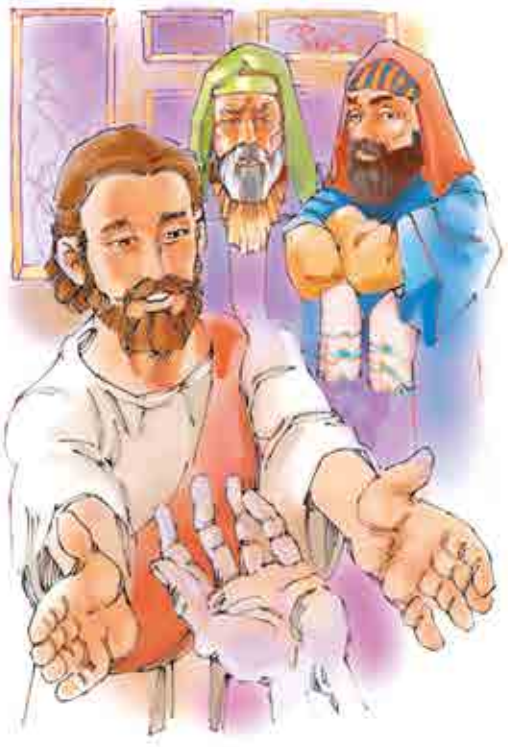
эди, раатлыкъ кунюдир. Адамлар Алланы шуретлеп, Онынъ бахшышлары ичюн шукюр эте эдилер. Исанынъ шегиртлери де Алланы шуретледилер.

Иса синагогада къолу къуругъан бир адамны корьди. О ич бир шей япып оламай эди. О язмакъ, ишлемек, озю кийинип биле оламай эди. Иса сакъатны тедавийлемеге истеди. Амма адамлар уйдургъан къанунгъа коре, бу ясакъ эди. Адамгъа ярдым этюв – иш оларакъ сайылды, ве раатлыкъ куню кимсенинъ чалышмагъа акъкъы ёкъ эди.

Иса муим къарар чыкъармакъ керек эди. О биле эди ки, Алланы, Онынъ Бабасыны мемнюн этиджи ёлларындан бири – мерametли олмакъ ве адамларгъа ярдым этмектир. Бу себептен Иса хастаны тедавийлемеге истеди. Буны шу дакъкъасы, эр кес Аллагъа ибадет эткен синагогада япмагъа истеди. Амма о вакъыт руханийлер Онынъ арекетлерини корип, Оны къабаатлар эди. Иса башкъа къарар да чыкъарып ола эди. Бираз беклеп, башкъа кунь бу акъайгъа ярдым этип ола эди. Амма О беклеп тургъан олса эди, акъай кетер эди.

Иса исе не япты? Оны токътатмагъа истеген руханийлерге айланып:

– Къоюнъыз къуюгъа тюшкен олса, не япар эдинъиз?

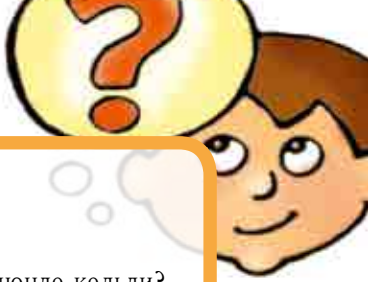

Раатлыкъ куню оны къуюдан чыкъарыр эдинъизми, я да келеджек кунюни беклер эдинъизми? Инсан исе къойдан не къадар чокъ къыйметлидир! Шунынъ ичюн адамларгъа ярдым этмеге раатлыкъ кунюнде биле пек догърудыр, – деди.

Бу сёзлеринден сонъ Иса адамгъа:

– Къолунъны узат! – деди.

Адам къолуны узатты, ве къуругъан къолу, экинджи къолу киби, аман сагълам олды! Алла Исанынъ акъайны тедавийлегенине мемнюн эди. О, Озь Бабасыны кокте шуретлемек ичюн энъ яхшы ёлны сайлады.

Хатырлайыкъ

Иса синагогагъа афтанынъ къайсы кунюнде кельди?
Иса анда корьген сакъат адам ичюн не япмагъа истеди?
Руханийлер Исанынъ акъайгъа ярдым эткенини не себептен истемедилер?
Иса догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Аллагъа ибадет этмек ичюн афтанынъ къайсы куню айырыла? Иманлыларнынъ джемиетине къатнап, сен Аллагъа озь севгинъни косьтересинъ. Башкъа адамларгъа ярдым этип, Аллагъа озь севгинъни косьтерип оласынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Келеджек сефер ибадетханеге машинанен кеткенде, мына бу шейни япып оласынъ: адамларгъа насыл ярдым этип олгъанынъны кягъытта яз. Бельки, къарт бир адамны зиярет этмек, я да хаста олгъангъа ачыкъ мектюп язмакъ истерсинъ.

Бу ичюн айырылгъан куньде яхшылыкъ япып ве адамларгъа ярдым этип, Алланы шуретлеп оламыз.

Дува этейик

Я Раббим, Сенинъ айры кунюнъде насыл этип адамларгъа мерамет косьтермек ве оларгъа ярдым этмек керек олгъаныны бизге косьтер. Биз Сени не къадар севгенимизни бильгенинъни истеймиз. Исанынъ Адына. Амин.

«Мен биринджим!»

Инджиль: Марк 9.33-37

ИСАНЫНЪ ШЕГИРТЛЕРИ БИР-БИРИНЕ КЪОЛ ТУТТЫЛАРМЫ? Я ДА ОЛАРДАН ЭНЪ БУЮГИ КИМ ОЛГЪАНЫ АКЪКЪЫНДА ДАВАЛАШТЫЛАРМЫ?

Исанынъ шегиртлери аман-аман эр вакъыт берабер эди. Олар берабер ашадылар ве берабер кездилер, балабан къоранта киби яшадылар. Исаны динълеп, башкъа адамларгъа Алланынъ севгиси акъкъында айттылар. Шегиртлер чокъ вакътыны яхшы достлар киби кечирип, бири-бири акъкъында къайгъырдылар. Амма кимерде, балабан къорантада олгъаны киби, олар Исанынъ эписи огреткен шейлерини унуттылар.

Кимерде олар мерамети олмагъа ве бир-биринен болюшмек керек олгъаныны унуттылар. Кимерде севгини де унуттылар.

Бир кунь Исанынъ шегиртлери берабер бир шеэрге кете эдилер. Ёл бою лаф эте эдилер. Бельки, ава акъкъында лаф эте эдилер. Бельки де, бир къач саат эвель Исадан эшиткен икяелерни хатырладылар. Апансыздан олардан бири ёлдашларына Иса оны эр кестен зияде севгенини, о, Исанынъ энъ яхшы ве энъ буюк шегирти олгъаныны айтты.

Бойле сёзлерни эшиткен башкъа шегиртлер кедерленди. Олар муим къарар чыкъармакъ керек эдилер. Олар достуна Иса ичюн олар эписи къыйметли

олгъаныны хатырлатып ола эдилер. О вакъыт дава чыкъмаз эди. Я да олар дава чыкъарып ола эди. Эр бири айны о, Месихнинъ энъ яхшы ве энъ буюк шегирти олгъаныны тасдыкълап ола эди.

Шегиртлер исе не япты? Олар давалашып башлады. Олардан бири Иса ичюн о энъ къыйметли олгъаныны айтты, чюнки Онынъ махсус вазифелерини беджере эди. Башкъасы Исанен эр кестен эвель таныш олгъаныны айтты, онынъ ичюн о энъ буюктир. Бирев яшы эр кестен энъ буюк олгъаныны айтты, демек, о энъ буюк сайыла. Къавгъаджыларнынъ бириси озюни энъ буюк деп айтты, чюнки Иса онынъ анасынен таныш эди. Олар давалашып, къавгъалашып ве бир-биринен чекишип кетмекте эдилер.

Ниает Иса олардан не акъкъында лаф эткенлерини сорады. Он эки шегирттен кимсе Онъа джевапланмады. Олар Иса оларнынъ не акъкъында лаф эткенлерини билир, деп къоркътылар. Амма Иса эпбир бильди!

Иса шегиртлерине:

– Эр биринъиз Меним козюмде биринджи олмагъа истегенинъизни билем. Биринджи олмагъа истеген эр бир эр кеске ярдым этмек керек, – деди.

Иса къолуна кичкене бир баланы алып:

– Хусусан балаларгъа мерамет косьтеринъиз. Балагъа яхшылыкъ япсанъыз, Манъа яхшылыкъ япкъанынъыз киби оладжакъ. Манъа япылгъан яхшылыкъны Аллагъа, Меним Коктеки Бабама япасынъыз, – деди.

Шегиртлер кедерленди, чюнки Иса араларында дава олмасын деп, истегенини бильдилер. Олар бильдилер ки, О, олардан эр бири озюни башкъалардан устюн косьтермек ерине бири-бирлерине ярдым эткенлерини истей. Оларгъа бири-бирине къол тутмакъ ве атта уфакъ балаларгъа ярдым этмек керек эди.

Иса шегиртлерининъ бир-бири акъкъында къайгъыргъанларыны истеди. Амма олар энъ буюги ким олгъаны акъкъында давалашкъанлары ичюн,

Онынъ оларгъа севгиси азлашмады. Алланынъ Огълу Иса оларны багъышлап, олар Онынъ энъ яхшы ярдымджылары насыл этип оладжакъларыны косьтерди.

Хатырлайыкъ

Шегиртлер не акъкъында давалаштылар?
Олар догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Месихнинъ фикрине коре, Онынъ ичюн ким энъ къыйметлидир?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен Исанынъ досту ола билирсинъми? Сен адамлардан кимге ярдым этесинъ? Бельки, къорантанъда эр кес биревге ярдым эте. Айны ойле бир-биринъизге ярдым этип оласынъыз!

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Буздолапнынъ къапусына «Мен Исанынъ достум. Мен _____ япып, башкъаларгъа ярдым этип олам» сёзлери язылгъан кягытны ас. Кягытта ер къалса, адамларгъа насыл ярдым этеджегинънинъ ресмини чыз.

Адамларнынъ огюнде озюни къопайлы тутмакътан яхшысы – олargъа ярдым этмектир.

Дува этейик

Я Раббим, башкъа адамларнынъ огюнде озюни къопайлы туткъанымыз ичюн бизни багъышла. Сен эпимизни бир севесинъ ве бир-биримизге ярдым эткенимизни истейсинъ. Санъа чокъ шукюр! Исанынъ Адына. Амин.

Иса балаларны севе

Инджиль: Матта 19.13-15

ИСАНЫНЪ ШЕГИРТЛЕРИ БАЛАЛАРГЪА ОДЖАСЫНЫНЪ ЯНЫНА КЕЛЬМЕГЕ ИМКЯН БЕРДИЛЕРМИ? Я ДА ОЛАР БАЛАЛАРГЪА ИСАНЫНЪ ЯНЫНА БАРМАГЪА ЁЛ БЕРМЕДИЛЕРМИ?

Бир кере аджайип баарь куню бир адам шеэрге къуванчлы хаберни кетирди! Иса шеэр сакинлерине келе! О бугунь де мында оладжакъ!

Эписи къоранталарнынъ бабаларына, гъалиба, бу шеэрде тез иш тапылды. Бельки де, олар ёлны таш ве пытакъларындан темизлемеге башладылар. Бельки, олар Исагъа онъайтлы бир ер азырламагъа башладылар. О анда раатланып оладжакъ. Сонъ,

акъайлар Онынъ келювини сабырсызлыкънен беклеп башладылар, олса керек.

Бу шеэрде эписи аналар да, гъалиба, озьлерине иш таптылар. Бельки, олар торбаларгъа аш джыйдылар. Бельки де, балаларыны ювундырдылар. Сонъ апайлар энъ дюльбер урбаларыны кийдилер. Эр бири Исаны корьмек ичюн даянып олмай эди.

Ниает, бирев къычырды:

— Иса шеэр диварына якъынлаша!

Эр кес сокъакъларгъа чыкъып, ёлгъа бакъты. Исаны беклеп, ана ве бабалар, бельки де, бири-биринен лаф эте эди. Олар, Иса оларнынъ балаларыны къолгъа алып, эр бирине, энъ кучюклерине биле, башларына

къолларыны къойып дува окъугъан олса эди, не къадар яхшы олур эди, дедилер. Иса эр вакъыт эр кесни севгенини айта эди. Эльбет, балаларны да.

Иса шеэрге кирди ве Онъа азырлангъан ерге отурды. Анда бутюн саба шеэр сакинлеринен лаф этти. Адамлар Оны дикъкъатнен динъледи. Балалар биле бугунь башкъа бир Адам кельгенини анъладылар. Оларгъа, Иса оларны кореми-ёкъмы меракълы эди.

Уйле ашынынъ вакъты кельгенде, апайлар ашларыны чыкъардылар. Эр кес от устюне къапынмагъа отурды. Исанынъ шегиртлери Онъа якъынджа отурып, озьара яваштан лаф эттилер. Олар Оджанынъ раатлыгъыны бозмагъа истемедилер.

Апансыздан бир къач ана-баба балаларыны къолгъа алып, Исагъа догъру кеттилер.

Амма шегиртлер оларны корип, балалар Исанынъ раатлыгъыны бозгъанларыны истемедилер. Гъалиба, олар, балалар Исанынъ дикъкъатына ляйыкъ дегиль, деп тюшюндилер.

Исанынъ шегиртлери муим къарар чыкъармакъ керек эдилер. Ана-бабаларгъа озь балаларыны Оджанынъ янына кетирмеге имкян берип ола эдилер. Я да оларны балаларынен берабер къувып, Исагъа балалар акъкъында ич бир шей айтып ола эдилер.

Шегиртлер исе буны яптылар. Балаларгъа Оджаны раатсыз этмеге бермезлер, деп айттылар. Исанынъ балаларгъа вакъты ёкъ. Онынъ чокъ иши бар ве оларны корьмеге истемей. Иште мына буны айттылар.

Ана-бабалар пек кедерленди. Аджеба, Иса балаларны севмейми?

Амма Иса Озь шегиртлерини эшитип:

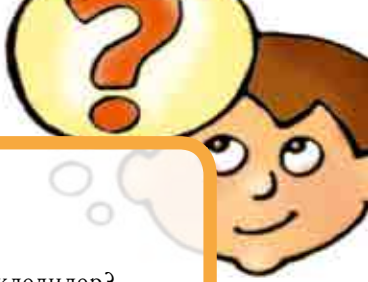
– Балаларгъа Манъа кельмеге ёл ачынъыз. Олар Падишалыгъымда энъ буюклер, – деди.

Балалар Исанынъ янына кельдилер. Энъ кучюклерни О, тизлерине отуртты, оларгъа меракълы икяелерни айтып берди. Сонъ Иса эр бирине, энъ кучюклерине биле, башларына къолларыны къойып, дува окъуды.

Эписи балалар пек бахытлы эди! Эписи ана-бабалар да бахытлы эди!

Шегиртлер озь янълыш япкъан ерини анъладылар. Исанынъ балаларгъа дикъкъат айырмамакъ ичюн о къадар иши олмай. Иса балаларны севе, ве балалар Оны севе!

Хатырлайыкъ

Не ичюн эр бир къорантада Исаны бекледилер?
Шегиртлер балаларнынъ ана-бабаларына не дедилер?
Шегиртлер догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Балаларны корип, Иса не деди?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен санки адам сенинъ дикъкъатынъа ляйыкъ олмагъан киби онен лаф эттинъми? Бельки де, сен достунъа, къыз я да огълан къардашынъа къулакъ асмадынъ? Иса ичюн эписи адамлар къыйметли, бу себептен сен ичюн де эр бир адам къыйметли олмалы.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Таныш балаларгъа бу Мукъаддес Китапнынъ икяелерини косьтер. Бойлеликнен, олар меракъланып, Иса акъкъында чокъча бильмеге истейджеклер.

Биз достларымызнынъ къыйметини бильмек керекмиз, чюнки Иса оларнынъ къыйметини биле.

Дува этейик

Иса, Сен мени севгенинъе ве Сен балаларнынъ къыйметини бильгенинъе къуванам. Мен де оларнынъ къыйметини бильгенимни оларгъа анълатмагъа ярдым эт. Сенинъ Адынъа. Амин.

«Ким ярдым этер?»

Инджиль: Лука 10.25-37

САМАРИЕЛИ АДАМ ОЛЮ АЛДА ОЛГЪАН ИНСАНГЪА ЯРДЫМ ЭТТИМИ? Я ДА ЯНЫНДАН КЕЧИП КЕТТИМИ?

Бир адам Исадан:

– Меним якъын адамым кимдир? – деп сорады.

Бу суальни берген адам Исанынъ джевабыны пек эшитмек истеди, чюнки Алланынъ эмирлеринде бойле язылгъан: «Рабби-Таалянъны бутюн юрегинънен сев. Якъын адамны да озюнъни севгенинъ киби сев».

Иса джевап бергенде, кинаели икяе айтып берди:

– Бир адам Ерусалимден Ерихон шеэрине адамсыз ёлдан кетти. О, айдутларнынъ къолуна тюшеджегини

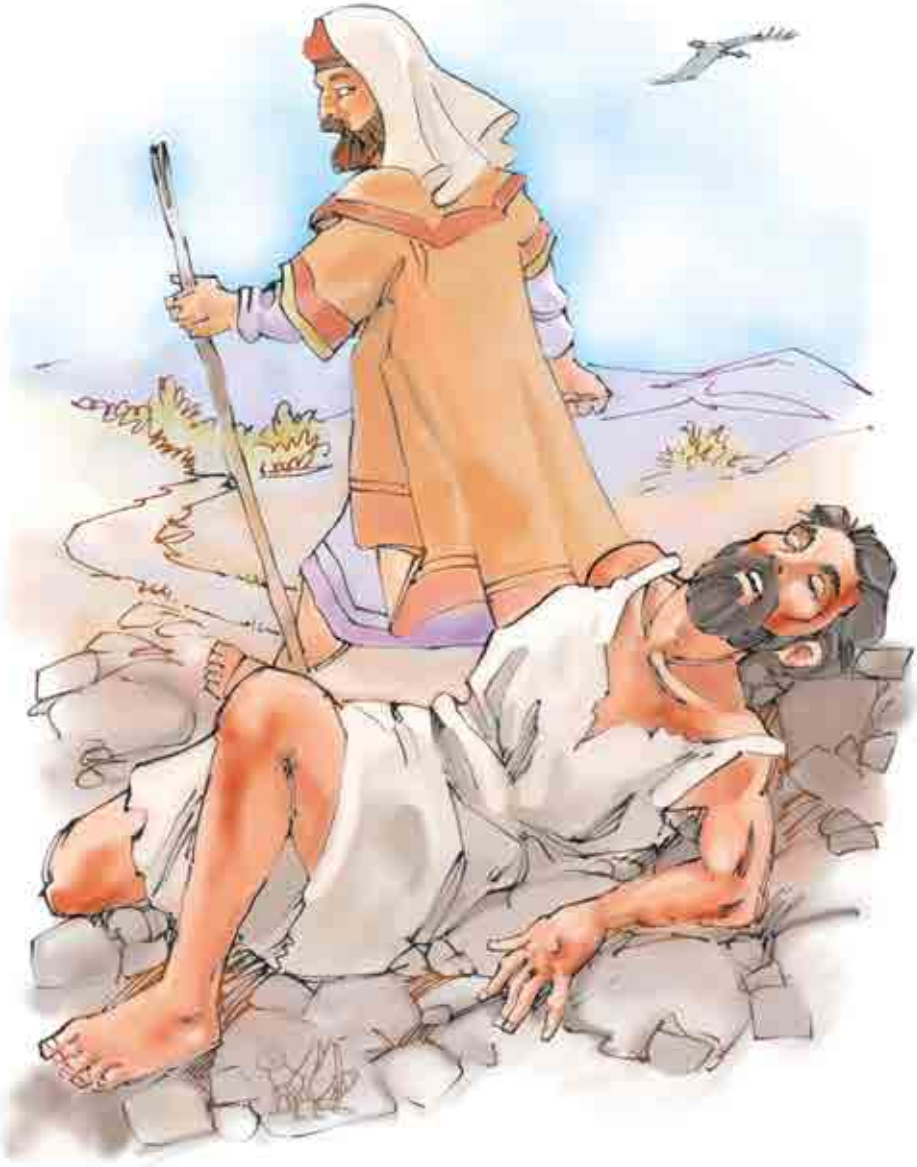
бильмеди. Олар апансыздан уджюм эттилер! Санки ер тюбюнден чыкъкъанлары киби олды. Айдутлар ёлджунынъ акъчасыны алып, оны котекледилер. Сонъ олю алында къалдырып кеттилер.

Тезден шу ёлдан ибадетханеде руханий олып чалышкъан бир акъай кете экен. О, гъарипни корип, онъа ярдым этмек ичюн токътамады биле, чюнки о адамны бильмеди. Бельки, руханий пек ашыкъкъан я да садедже онъа ярдым этмеге истемегендир.

Бундан сонъ шу ёлда даа бир акъай пейда олды. О, руханийнинъ ярдымджысы эди. О да, таныш олмагъан, яралы ве чайпангъан адамны корип, онъа ярдым этмек ичюн токътамады. Бельки, онынъ чокъ иши бар эди. Бельки де, чамургъа булашаджагъындан къоркъты.

Тезден шу ёлдан башкъа бир акъай кете экен. О, Самарие тарафындан келип, котекленген адамны корьди. Ёлджу бу гъарип ким олгъаныны бильмеди, амма онъа ярдым керек олгъаныны анълады.

Самариели адам муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, токътап, яралы ве чайпангъан адамгъа ярдым этип ола эди. Я да, башкъа ёлджулар киби, ёлуны девам этип ола эди.

Самариели исе бойле япты. О, эшегини токътатып, котекленген адамнынъ янына тез-тез барды. Яраларыны ювды ве озь урбасындан йыртып алгъан парчаларнен багълап къойды. Сонъ такъаты къалмагъан адамны озь эшегининъ аркъасына отуртып, оны яваштан шеэрге тараф алып кетти. Ниает, олар ёлджулар геджелемек ичюн къалгъан мусафирханеге келип чыкътылар. Анда самариели адам гъарипни бакъып турды.

Эртеси куню, бу мераметли адам ёлуны девам этмек керек эди. Мусафирхане саибине акъча берип:

– Бу адамны яхшы бакъ. Эгер бундан зияде масраф этсенъ, мен къайтып кельгенимден сонъ, санъа къайтарырым, – деди. Бу сёзлерини айтып, кетти.

Иса айткъан кинаели икяенинъ сонъу ойле эди.

Сонъ Иса сорады:

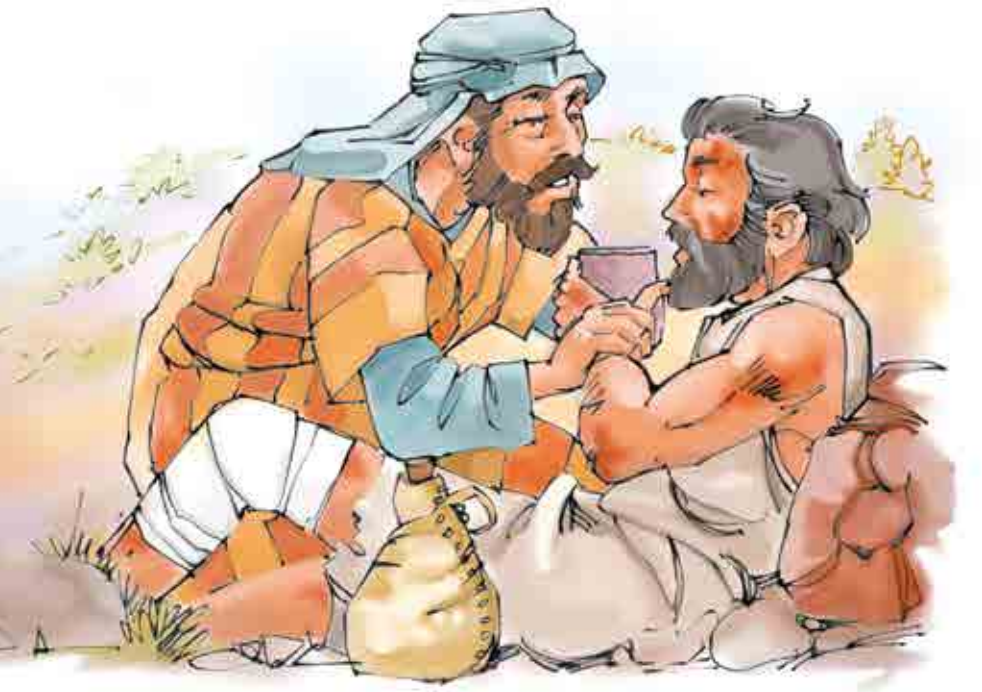
– Учевинден къайсы бириси айдутларнынъ къолуна тюшкен адамгъа якъын олды?

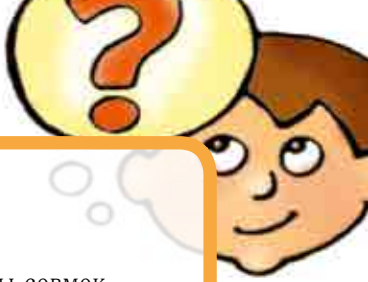
Исанынъ кинаели икяесини динълеген адам джевабыны энди бильди.

– Онъа мерамет эткен самариели адам, – деп джевап берди.

Иса онъа:

– Акълысынъ. Энди бар да, сен де бойле яп, – деди.

Хатырлайыкъ

Алланынъ эмирлеринде башкъа адамны севмек акъкъында не айтыла?

Ким Иса айткъан кинаели икяеде якъынларнынъ ярдымына мухтадж эди?

Самариели ёлджу яралы адамгъа насыл ярдым этти?

Самариели догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Бизим якъынларымыз – бизге таныш адамлардыр. Оларгъа насыл ярдым этип оламыз? Бизим башкъа якъынларымыз – бизге таныш олмагъан адамлардыр. Таныш олмагъан адамларгъа ярдым керек олгъанда, биз не япмалымыз?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Янынъда яшагъан адамларнынъ телефон номераларыны язып ал. Оларгъа ярдым керек олса, оларгъа телефон ач. Шимди исе оларгъа оюнджакъ телефонындан телефон этип бакъ.

Якъынларымызгъа насыл мерамет этип олгъанымызны анъламагъа Алла ярдым этип ола.

Дува этейик

Я Раббим, бизим якъынларымыз – мерametли ве яхшы адамлар ичюн Санъа шукюр олсун. Бизге мерametли насыл олмагъа косьтергенинъ ичюн Санъа тешеккюр этемиз. Исанынъ Адына. Амин.

Эвден узакъ ерде

Инджиль: Лука 15.11-24

ЁЛУНЫ ШАШЫРГЪАН ОГЪУЛ АКЪЛЫ ОЛМАГЪАНЫНЫ АНЪЛАП, ЭВГЕ КЪАЙТТЫМЫ? Я ДА ОНЪА ЭДЖНЕБИЙ МЕМЛЕКЕТТЕ КЪАЛМАКЪ ДАА ЯХШЫ ОЛГЪАНЫНА КЪАРАР ЧЫКЪАРДЫМЫ?

Адамлар Иса айткъан кинаели икяелерини динълемеге севдилер. Олар Оны анъладылар, чюнки олар киби адамлар акъкъында эшиттилер.

Бир кунь Иса эки огълу олгъан баба акъкъында кинаели икяени айтты. Буюк огълу бабасына эв ишлеринен япмагъа ярдым этти. Кучюк огълу исе дюньяны корьмек истеди. Оладжакъ мирастан, о,

озь пайыны бабасындан талап этип, акъчаларны шу дакъкъасы алмагъа истеди.

Не исе, бабанынъ мирасынынъ не заман къулланмагъа къарар чыкъармакъ онынъ акъкъы эди. Онынъ ичюн бабасы истегенини ерине кетирди, ве олар сагълыкълашты.

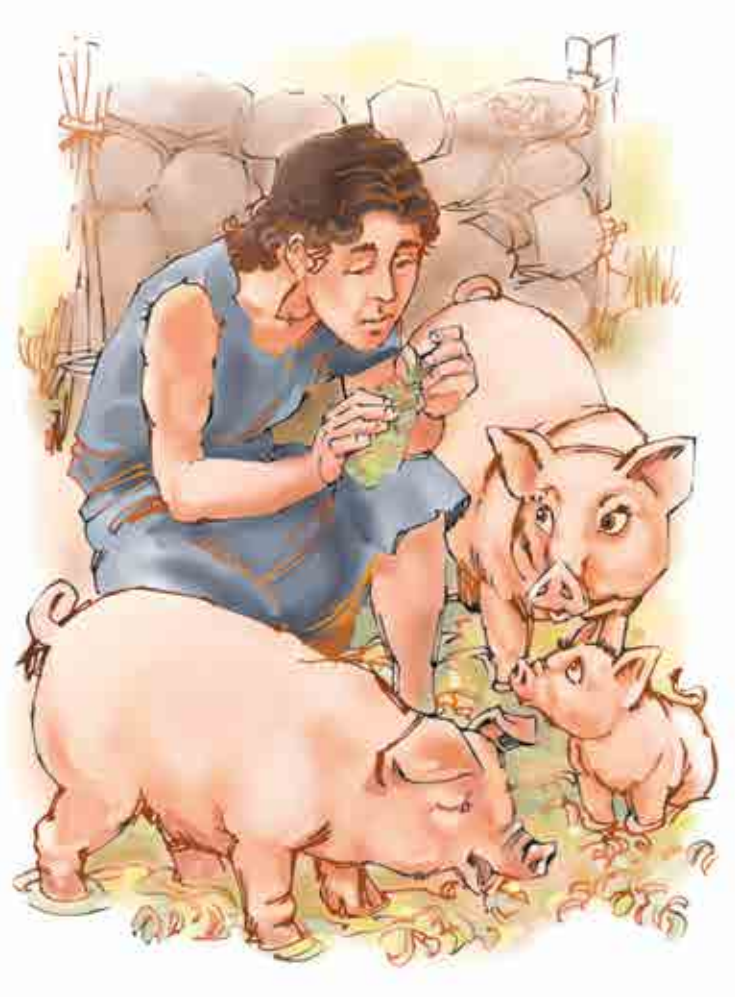
Огълан узакъ мемлекетке кельди. О ерде бозукъ ёлгъа тюшип, олгъан параларыны кокке савурып битирди.

Бабанынъ мирасындан ич бир шей къалмады, отьмекке биле акъчасы ёкъ эди. Ачлыкътан ольмемек ичюн, огълан бир адамгъа домузларыны бакъмагъа ишке кирди.

Огълан о къадар ач эди ки, домузларгъа азырлагъан емини ашады!

О вакъыт акъылына: «Бабамнынъ ыргъатлары тойгъанджe ашайлар. Мен исе ачлыкътан олем», – сёзлер кельди.

Кучюк огъул муим къарар чыкъармакъ керек эди. Эвине къайтып, бабасындан багъышлав сорап, бир тилим отьмек ичюн биле онъа ыргъатлыкъ япып ола эди. Я да домузлар янында къалып, ич бир ярамайлыкъ

япмагъаныны тюшюнип ола эди. О заман эвге къайтув фикирни унутмакъ керек эди.

Огълан исе не япты? О тез-тез домуз аранындан чапып чыкъты. Ёлуны шашыргъан огъул бабасына ашыкъты.

Бабасы оны бутюн вакъыт бекледи. Ниает, эвге алып кельген ёлда кучюк огълуны корьди. Ёлджулыкъ тозундан тозлангъан чул-чубурларыны корьди. Бабасы ачувландымы? Гъазапландымы? Ёкъ! О, огълуны не къадар севгенини тюшюнди ве эвге къайткъанына пек къуванды.

Бабасы огълунынъ къаршысына чапып, оны къучакълады. Огълу исе токътамайып, бабасы огюнде пек къабаатлы олгъаныны айтты. Ниает:

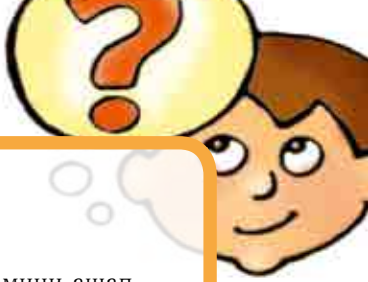
– Сенинъ огълунъ денильмеге ляйыкъ дегилим, – деди.

Бабасы не япкъаныны билесизми? Эвде тапылгъан энъ яхшы урбаларны онъа кетирип кийдирди. Сонъ эвге къайткъан огълуна келип бакъсынлар деп, бутюн къомшуларны чагъыртты, хызметчилерине байрам ашыны пиширмеге буюрды.

Иса бу кинаели икяени адамларгъа ярдым этмек ниетинен айтып берди. О, адамлар буны бильгенини истеди: бу икяеде баба кучюк огълуны насыл севген олса, Алла да адамларны айны ойле пек севе.

Иса бу кинаели икяени кучюк огъул киби ярамайлыкъ япкъан адамларгъа айтып берди. Амма олар ярамайлыкъ япкъанына пешман олсалар, багъышлав алырлар, Алланынъ къорантасына къайтып олалар. Ве Алла мытлакъ оларны къабул этер.

Хатырлайыкъ

Не ичюн кучюк огъул домузларнынъ емини ашап башлады?

Эвге къайтмакъ къарар чыкъаргъанда, о догъру я да янълыш яптымы?

Баба озь бозукъ огълуны насыл къаршылады?

Бу кинаели икяеде баба кимге ошай?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Санъа озь къабаатынъны танымакъ агъыр олгъан алгъа тюштинъми? Тувгъанларынъ бир-бирини багъышлагъаныны насыл бильдирелер? Сиз къучакълашып, берабер дува этип оласызмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Биревнен сакъланчакъ ойна. Сакълангъан адамны эр сефер тапкъанда, оны къучакъла ве «эвге» алып бар.

Аллагъа ярамай арекетлеримиз акъкъында айтып оламыз, ве О эпбир эвельки киби бизни севеджек.

Дува этейик

Я Раббим, биз эр сефер къабаатлы олгъанда, багъышлав сорамагъа ярдым эт. Бизни эр вакъыт севген Баба къалгъанынъ ичюн Санъа тешеккюр этемиз. Исанынъ Адына. Амин.

«Оны эр ерде къыдырынъыз!»

Инджиль: Матта 18.12-14; Лука 15.3-7; Юхан 10.11

ЧОБАН ДЖОЮЛГЪАН КЪОЙНЫ ИСРАРЛЫКЪНЕН КЪЫДЫРДЫМЫ? Я ДА ОНЫ ТАШЛАП КЕТТИМИ?

Иса даа бир кинаели икяени айтып берди.

Бир чобаннынъ чокъ къою бар экен. Йигирмиден зияде. Эллиден биле зияде. Онынъ юз къою бар экен!

Эр саба чобан къойларны чёльге йибере. Анда къойлар отлай ве тазе сув иче, кунеште секирип ойнай ве салкъын ерде раатланалар.

Эр акъшам къойлар эвге къайта ве чобан, олардан ич бири джоюлмагъанына эмин олмакъ ичюн, оларны сая. Докъсан еди, докъсан секиз, докъсан докъуз, юз... Эписи еринде. Чобан араба къапуны къапата, ве къойлар бутюн гедже хавфсызлыкътадыр.

Бир кунь акъшам чобан, адет узьре, койларны сайды – докъсан еди, докъсан секиз, докъсан докъуз... Бу не демек? Юзюнджи къой къайда? Бу сонъки уфакъ акъылсыз къайда? Джоюлгъан! Бельки, тикенли чалы ичинде я да къобада ташлар арасында тыкъылып къалгъан? Бельки, яралангъан ве кетип оламай.

Чобан муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, къаранлыкъ гедже озь къоюны къыдырмагъа кетип ола эди. Къоюны тапмагъандже, оны къыдырып ола эди. Я да эвде къалып ола эди. Ич олмагъанда, аранда даа докъсан докъуз къой бар эди. Эм де джоюлгъан къой, бельки де, эвге озю къайтмагъа истемеген.

Чобан исе не япа? О, къойлар аранда там хавфсызлыкъта олгъанына къана. Сонъра плащны кийип, таякъ ала да, джоюлгъан уфакъ къойчыкъны къыдырмагъа кете. Юксек байыргъа чыкъа. Амма къойчыкъны корьмей. Эписи къобаларны айланып чыкъа. Амма анда да оны тапмай. Сув янына къыдыра. Къой ич бир ерде ёкъ.

Ниает, чобан тикенли чалы оськен чёльнинъ узакъ кошесине кете. Онъа санки андан зайыф «бе-е, бе-е» сеси эшитильген киби келе. О, тикенли чалы арасындан кече ве анда озь къойчыгъыны коре!

Мераметли чобан оны къолгъа алып, коксюне баса. Сонъ къойчыкъны омузына отуртып, мукъайтлыкънен эвине алып кете.

Чобан эвине къайткъан сонъ, эписи достларыны чагъырмагъа башлай.

– Келинъиз де, меннен берабер къуванынъыз! Мен джоюлгъан къоюмны таптым! – дей.

Арандаки эписи къойлар да джоюлгъан достуна къувана. Чобан эр бири акъкъында тюшюнгени оларны къувандыра.

Бу икяеде чобан озь къойларыны насыл севген олса, Озюни Мераметли Чобан деп адландыргъан Иса айны ойле де эр биримизни севе.

Иса бизден ич бири джоюлгъаныны истемей. Биз эпимиз Онынъ артындан кеткенимизни истей. Мераметли Чобан Иса эр биримизге Алланынъ къорантасында хавфсызлыкъта олмагъа ярдым этип ола.

Хатырлайыкъ

Чобаннынъ къач къою бар эди?
Бир кунь акъшам оларны сайгъанда, не олды?
Чобан догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Къойны тапкъан сонъ, чобан не дуйды?
Мерамети Чобан деп, Кимни адландыралар?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Иса – сенинъ Чобанынъдыр. Онынъ артындан кетмек, Оны севмек ве Онъа итаат этмеге насыл огренип оласынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Сакъланчакъкъа башкъаджа да ойнамакъ мумкюн. Озюнъни мерамети чобан акъкъында икяеден кучюк джоюлгъан къойчыкъ киби косьтер. Чобан сени тапсын деп, оюн вакътында яваштан «бе-е, бе-е» сесини чыкъар.

Исаны севмеге ве Онъа итаат этмеге огренгенде, биз Исанынъ, бизим Мерамети Чобанымызнынъ артындан кетемиз.

Дува этейик

Я Раббим, бизим Мерамети Чобанымыз, Иса ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Сенинъ къорантанъда биз озюмизни там хавфсызлыкъта дуйып оламыз. Исанынъ Адына. Амин.

«Иса, Санъа тешеккюр этем!»

Инджиль: Лука 17.11-19

АКЪАЙ ИСАГЪА ОЗЮНИНЪ ТЕДАВИЙЛЕВИ ИЧЮН ТЕШЕККЮР БИЛЬДИРДИМИ? Я ДА ДОСТЛАРЫНЕН БЕРАБЕР КЪАЧТЫМЫ?

Шеэрден шеэрге юрип, Иса Алланынъ севгиси акъкъында динълемеге истеген чокъ адамны расткетирди.

Исаны корьмеге истеген базы адамлар хасталыкълардан чекиштилер. Олар О, хасталарны тедавийлегенини бильдилер.

Бир кунь Иса лепра хасталыгъына огърагъан он акъайны расткетирди. Къанун боюнджа, оларгъа

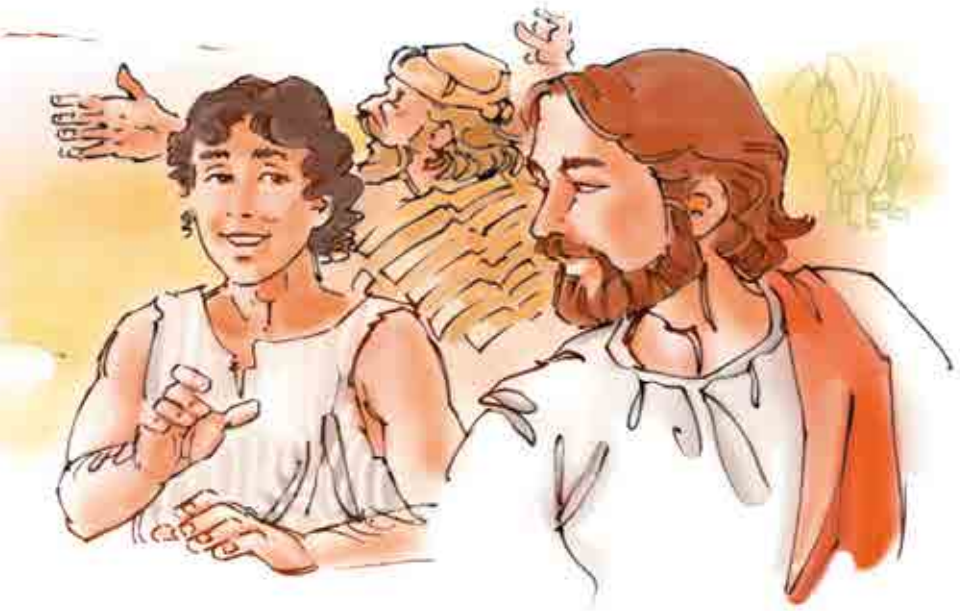
сагълам адамларнынъ янына кельмеге ясакъ эди. Эгер хаста адам башкъасынынъ янына кельсе, хасталыкъ башкъасына юкъа эди. Бу себепте къанун боюнджа лепра хасталыгъына огърагъан адамлар озь къоранталарындан узакъ яшамакъ керек эди.

Лепра хасталыгъына огърагъан он акъай ёл бою кеткен Исаны корип, Онынъ янына бармагъа джесарет этмедилер. Олар месафе къалдырмакъ керек олгъанларыны бильдилер. Амма Иса оларны тедавийлегенини пек истедилер. Онынъ ичюн кучьлю сеснен:

– Иса, бизге мерамет эт, ялварамыз! – деп къычырдылар.

Иса олар насыл ярдым беклегенлерини бильди. О оларгъа:

– Эвлеринъизге къайтынъыз. Сиз энди хаста дегильсинъиз, – деди.

Къуванчлары ичлерине сыгъмагъан алда лепра хасталыгъына огърагъанлар тургъан ерлеринден чапып кеттилер. Ёлда чапкъанда, бир-бирине бакътылар. Олар лепрадан темиз олгъанларыны корьдилер!

Апансыздан он акъайдан бириси токътады. Онынъ достлары чапкъан вакъытта, о, еринде къатып къалды. Иса онен бир муджизе япкъаны акъкъында фикир оны еринден къыбырдатмады.

Токътап къалгъан адам муим къарар чыкъармакъ керек эди. Исагъа къайтып, Онъа тешеккюр бильдирип ола эди. Бу пек догъру арекет олур эди. Я да башкъа докъуз тедавийленген акъайларнен берабер чапып

кетип ола эди. Къалгъанлары чапкъанда, бир ерде турмагъа не кереги бар? О да, олар киби, эвине тез-тез къайтмагъа истей эди.

Бу адам не япты? Озюнинъ огге япкъан эр бир адымыны хата сайды. Огге арекет этмезден эвель, о, артына къайтып, Исагъа тешеккюр бильдирмек керек. Онынъ ичюн лепра хасталыгъындан тедавийленген адам артына къайтып, Иса тургъан ерге чапты. Исанынъ аякъларына йыкъылып, тедавийленгени ичюн Онъа тешеккюр бильдирип башлады. Акъай Алланынъ тедавийлев кучюни шерефледи.

Иса ондан:

– Лепра хасталыгъына огърагъанлар он адам эди де? Мен тедавийлеген къалгъан докъуз адам къайда? Манъа тешеккюр бильдирмек ичюн тек сен къайттынъ, – деди.

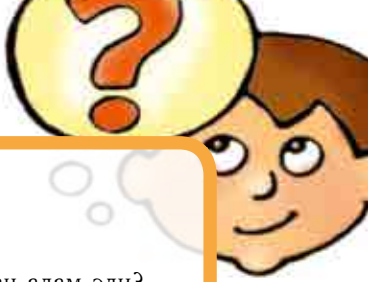
Акъай, къалгъанлары эвлерине чапып кеткенлерини бильди, амма бир шей айтмады. О тек, артына къайтып, Исагъа тешеккюр бильдиргенине къуванды.

Иса бу адамгъа кулюмсиреп:

– Еринъден тур да, эвине, къорантанъа кет. Мен сени тедавийлейджегиме инандынъ, ве сен тедавийлендинъ, – деди.

Сонъ акъай эвине кетти. Эвге къайткъанда, тувгъанлары оны къуванып къаршыладылар. О да кене оларнен берабер олгъанына пек къуванды. Исанен корюшюв онъа къуванч кетирди!

Хатырлайыкъ

Лепра хасталыгъына огърагъанлар къач адам эди?
Иса оларгъа насыл ярдым этти?
Акъайлардан бириси не ичюн къайтты?
Бу адам догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Адамлар санъа ярдым эткенде, оларгъа не дейсинъ?
Алла санъа насыл ярдым эте? О заман насыл тешеккюр сёзлерини айтасынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Алла бизге чокъ бахшышлар берди. Бизим достларымыз, сой-сопумыз, ашымыз, урбамыз, сагълыгъымыз, эв айванларымыз ве башкъа шейлеримиз бар. Тюшюнип бакъ, элифбенинъ эр бир арфине башлангъан Алланынъ бахшышыны айтып оладжакъсынъмы? Сен эр кунь олардан бир дане ичюн дувада Аллагъа тешеккюр этип оласынъ.

Аллагъа шукюр этмеге къарар чыкъаргъан эр бир адам бахытлы ола!

Дува этейик

Я Раббим, биз хаста ве яхшы олгъан куньлеримизде Сен бизнен олгъанынъ ичюн, Санъа тешеккюр бильдиремиз. Сен бизге эр бир бергенинъ ичюн Санъа эр вакъыт шукюр этмеге ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Къушларны корьмек

Инджиль: Марк 10.46-52

БАРТИМАЙ ИСАНЫНЪ ОНЪА ЯРДЫМ ЭТЕДЖЕГИНЕ ИНАНДЫМЫ? Я ДА ИСАНЕН ЛАФ ЭТМЕГЕ БИЛЕ ТЫРЫШМАДЫМЫ?

Бартимай эвде отурмагъа севмей эди. Тышарыгъа чыкъкъанда, бетинде енгиль ельчикнинъ эсмесини сезе эди. О, къушларнынъ йырлагъаныны эшите эди. Тазе пишкен отьмекнинъ къокъусыны дуя эди.

Амма Бартимай ич бир шей корьмей эди, эм де корип де оламай эди, чюнки догъувындан сокъур эди.

Сабадан акъшамгъадже садакъа сорап, ёл кенарында отура эди. Эр бир кечеяткъан адамдан къолуны узатып капик сорай эди. Бартимайгъа отьмеклигини

къазанмакъ ичюн бу екяне ёл эди. Базы кечкенлер аз акъча бере эдилер. Башкъалары чокъ. Базы кимселер асла ич бир шей бермей эдилер.

Бир кере Бартимай къуванчлы хабер эшитти. О, Иса акъкъында эшитти. Онъа Исанынъ эписи адамларны, догъувындан сокъур олгъанларны биле тедавийлегенини айттылар.

Бартимай, бельки, айретленди. Иса ким экен, аджеба? Онынъ козьлерини тедавийлеп олурмы?

Бир кунь Бартимай, эр вакъыттаки киби, ёл кенарында отура эди. О кунь онъа эр шей аджайип корюнди. Ёл кенарында топлангъан адамларнынъ сеслерини динъледи. Олар Иса акъкъында лаф эте эдилер. Бугунь О бу ёлдан кечмек керек! Ве энди селямлашувлар эшитильди! Иса Бартимай отургъан ерге догъру кете эди.

Бартимай муим къарар чыкъармакъ керек эди. Иса оны эшитеджегине умют этип, сес чыкъарып къычырып ола эди. Иса онъа ярдым этеджегине ве, бельки де, тедавийлейджегине инанып ола эди. Я да Бартимай, эвельки киби, садакъа сорап, ёл кенарында отурып ола эди. О куню пек къалабалыкъ эди, ве о, чокъ акъча джыйып ола эди. Бундан да гъайры, о, Иса

оны акъикъатен де тедавийлеп оладжакъмы-ёкъмы бильмеди.

Бартимай исе не япты? О:

– Иса! Манъа мерамет эт! – деп къычырды.

Амма чевре-чет къалабалыкъ эди, ве кимсе оны огге йибермеге истемеди. Аксине, янында тургъан адамлар онынъ агъзыны къапатмагъа истедилер.

Амма Бартимай сусмагъа истемеди ве даа бетер къычырды:

– Иса! Манъа мерамет эт!

Иса токътап, къычыргъан адамны Онынъ янына чагъырмагъа буюрды.

– Бар, – деди Бартимайгъа бирев. – О сени корьмеге истей.

Не бахт! Сокъур аякъкъа сычрап турды ве къалабалыкъ ичинден кечти. О, озю анъламаздан эвель, Иса огюнде пейда олды.

Иса ондан:

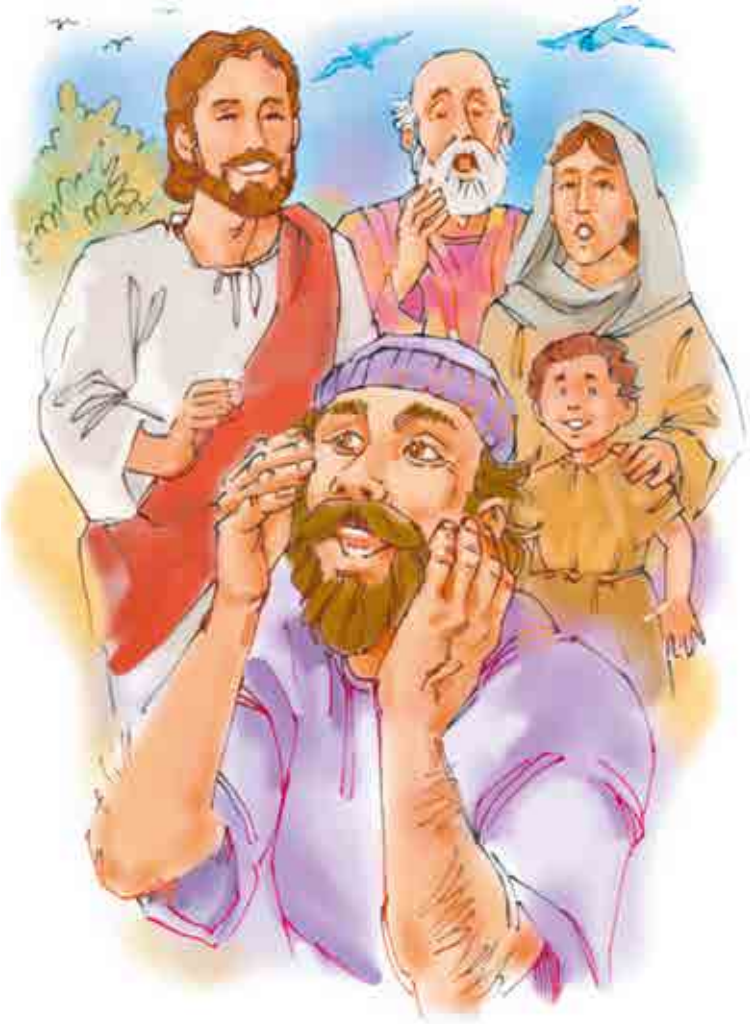
– Сен Менден не истейсинъ? – деп сорады.

– Козьлерим корьсюн!

Иса кулюмсиреди.

– Мен сени тедавийлейджегиме инандынъ. Ве сенинъ козьлеринъ кореджек!

Бартимай явштан козьлерини ачты. Козьлери коре! Бельки, Бартимай биринджи корьген шейи Исанынъ кулюмсиреви эди! Сонъ о, къушларны, коктеки булутларны, ёлны корьди. Къалабалыкъта эр бир адамны дикъкъатнен козьден кечирди.

Бартимай Исанынъ артындан кетти. Исаны чагъыргъанына пек къуванды. Энди о, кеткен ёлуны коре! Иса да Бартимай Онынъ шифалы кучюне инангъанына мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Бартимай Исадан не истейджек эди?
Бартимай догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Иса Бартимайгъа ярдым эттими?
Бу тедавийлев кимни къувандырды?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен озюнъе я да достунъа Исадан не сорамагъа истейсинъ? Иса адамларгъа ярдым эте, амма эр вакъыт башкъа тюрлю. О буны насыл этип япа? Сен тёшек хасталаргъа, зайыф эшиткен я да козю корьмеген адамларгъа насыл ярдым этип оласынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Таймерни ойле къой ки, куньде бир къач кере сеси чыкъсын. Таймернинъ сесини эшиткенинен, эр сефер юрип олгъанынъ (эшитип олгъанынъ, корип олгъанынъ) ичюн Аллагъа шукюр эт.

Алла сагълыгъымызгъа мукъайт оладжагъына ишанып оламыз.

Дува этейик

Я Раббим, эшитип ве корип олгъанымыз ичюн, Сен бизге эр шей бергенинъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Озь сагълыгъымызны тюшюнмек акъкъында къарар чыкъармагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

«Яныма отур!»

Инджиль: Лука 10.38-42

МЕРЬЕМ ИСАНЫ ДИНЪЛЕДИМИ? Я ДА ОЗЬ ИШЛЕРИНИ ДЕВАМ ЭТТИМИ?

Уфакъ бир Бетания шеэрчигинде эписи къадынлар насылдыр бир ишнен мешгъуль эдилер: бирлери къуюдан сув ташыдылар, башкъалары отьмек пиширмек ичюн богъдай чектилер, учюнджилери чамашыр ювдылар. Уфакъ бир эвчикте яшагъан эки тата-къардаш да ишнен мешгъуль эди. Марта ве Мерьем чамашыр ювдылар, эвини джыйыштырдылар, аш бакътылар, чюнки умумий досту Исаны къаршыламагъа азырландылар!

Тезден темизликтен эв парылдай эди, ве оджакъта къазан къайнай эди.

Иса Мерьем ве Мартанынъ эвине кельди. Олар Онынъ якъын достлары эди, онынъ ичюн О эвлерине кельмеге севе эди. Иса отурды ве Алланынъ севгиси акъкъында айтып башлады.

Марта о вакъыт ишлерини япып чапкъалай эди. Гъалиба, онъа уйлелик ашыны пиширип битирмек керек эди. Сонъ ашны табакъларгъа къойып, фильджанларны толдурмакъ. Иса ёлдан ичмеге истер. Ёкъ, бир озю эписини беджерип оламаз, Мерьемнинъ ярдымы керек.

Мерьем муим къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ севгиси акъкъында Исанынъ айткъаныны динълеп ола эди. О, пек яхшы Оджа, ве Мерьем Оны динълемеге севе эди. Я да татасынен берабер ишлернен огърашып ола эди. Иса онынъ иши биткенини беклемек меджбур олур эди.

Мерьем исе не япты? Исанынъ эр бир сёзюни эшитмек ичюн, Онъа якъынджа отурды. Иса бойле дикъкъатлы динълейиджини корип, кулюмсиреди.

Амма Мартанынъ баш къашытмагъа вакъты биле ёкъ эди. О, Исагъа:

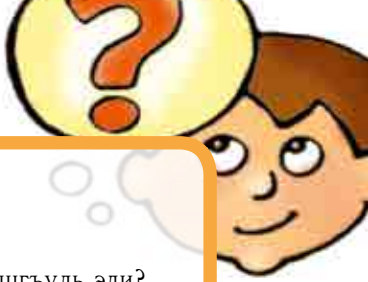
– Япыладжакъ ишим даа чокъ къалды. Айтса Мерьемге, манъа ярдым этсин! – деди.

Иса онъа джевап берди:

– Марта, Марта, къасевет этме. Мерьем Алланынъ севгиси акъкъында динълемеге истей. Бу энъ керек шейдир.

Исанынъ эки тата-къардашкъа айтмакъ истеген чокъ икяелери бар эди, амма О оларнынъ эвинде чокъкъа къалып оламай эди. Марта да Онынъ янында отурып, Алланынъ севгиси акъкъында динълегенини Иса о къадар истеди!

Хатырлайыкъ

Марта ве Мерьем насыл ишлернен мешгъуль эди? Оларнынъ эвине кельгенде, Иса не япты? Марта Мерьемден насыл ярдым бекледи? Мерьем догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Озюнъни дикъкъатлы динълейиджи киби адландырып оласынъмы? Даа дикъкъатлы насыл ола билесинъ? Алланынъ севгиси акъкъында насыл бильмек мумкюн? (Бирев Мукъаддес Китаптан окъугъан икяелерни динълемек; Мукъаддес Китаптан икяелернен багълы фильм ве телеяйынлар бакъмакъ; Иса акъкъында тюркюлерни динълемек ве иляхре.)

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Алла акъкъында айтмагъа севген адамны тап, о, санъа Алланынъ севгиси акъкъында айтып берсин. Бельки, бу ананъ я да бабанъ, битанъ, къартбабанъ, достунъ, иманлылар джемиетнинъ башы, дин оджасы олур. Оларны дикъкъатнен динълемеге тырыш!

Биз Алланынъ севгиси акъкъында айткъан адамларны динълегенде, Алла мемнюн ола.

Дува этейик

Я Раббим, бирев Сенинъ ве Огълунъ акъкъында айткъанда, бизге дикъкъатнен динълемеге ярдым эт. Амин.

Терек устюнде

Инджиль: Лука 19.1-10

ЗАКИ ИСАГЪА ОЗЬ ХАТАЛАРЫНЫ АЙТЫП, ОЛАРНЫ ЯПКЪАНЫ ИЧЮН ПЕШМАН ОЛДЫМЫ? Я ДА ЯНЪЛЫШ ЯПМАКЪТАН ВАЗГЕЧМЕДИМИ?

Кучюк бир шеэрде Заки адлы зенгин адам яшай эди. Зенгинлигине бакъмадан, о пек огъурсыз эди. Шеэрде яшагъанларны алдатып, олардан къанунгъа коре зияде салым топлады ве ойле байыды. Арткъач акъча онынъ джебине тюшти. Заки олардан акъча чыкъаргъаны ичюн, адамлар оны бегенмедилер, бу себептен онынъ достлары ёкъ эди. О ялынъыз эди.

Бир кунь Заки онынъ шеэрине Иса кельгенини бильди. Башта, бельки, о бу хаберге къулакъ асмады.

Сагълыгъы къавий эди, козю яхшы коре эди, онынъ ичюн Онынъ ярдымына мухтадж дегиль эди. Амма сонъ Заки Исанынъ эр бир адамгъа дост олмагъа истегени акъкъында тюшюнди. Бельки, не де олса, онъа бу Исагъа бакъмакъ керектир.

Заки Иса кечеджек ёлгъа чыкъты. Амма эписи шеэр сакинлери де Исаны къаршыламагъа чыкътылар. Пек чокъ адам топлангъанындан себеп, Заки Исаны корип оламады, чюнки пек алчакъ бойлу эди. Огге кечмек ичюн кимсеге риджа этип олмай эди биле, чюнки оны кимсе севмеди.

Шу арада Закининъ башына яхшы бир фикир кельди. Эгер о, Иса кечеджек сокъакънынъ четинде оскен терекке минсе, не олур? Заки шай да япты. О, гурь япракълар ичинде сакълангъан пытакъта ерлешти. Энди о эр кесни коре, оны исе кимсе корьмей эди!

Иса эп якъынлаша эди. Заки Онынъ бети мерамети олгъаныны корьди. Амма Иса айнеджининъ досту олмагъа истерми? Иса эп кетмекте эди, ве апансыздан... О, догъру Заки отургъан терекнинъ тюбюнде токътады! О, тёпеге бакъты ве пытакълар арасында Закини корьди. Иса онъа:

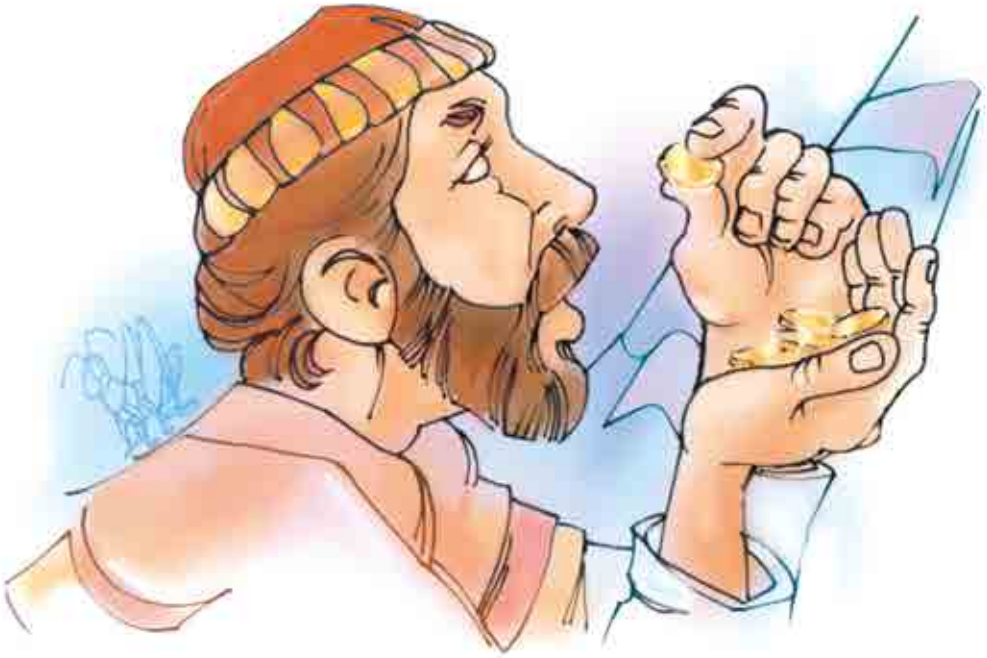
– Ашагъа тюш. Бугунь Мен сенинъ эвинъе келеджегим, – деди.

Заки зорнен бунъа инанды. Эвине тек дост келип ола эди. Демек, Иса онынъ досту олмагъа истей. Амма арам ёлунен топлангъан байлыгъынен не япмалы?

Демек, Заки муим къарар чыкъармакъ керек эди. Терактен тюшип, Исаны озь эвине кетирип ола эди. Исанен дост олмакъ мумкюн эди. Я да Исанынъ кеткенини беклеп ола эди. Бундан сонъ гузель ве зенгин эвине янъгъыз къайтып ола эди.

Заки исе не япты? Сансар киби тез-тез терактен тюшти ве Исаны эвине алып кетти. Анда олар лаф этип башладылар.

Заки Исанынъ янында отурып, арам ёлунен топлангъан байлыгъындан утанды:

– Барлыгъымдан ярысыны фукъарелерге береджегим. Эгер мен кимнидир алдаткъан олсам, оларгъа алгъанымдан дёрт къат къайтараджагъым, – деди.

Исанен дост олмагъа Заки ичюн бутюн акъчадан къыйметли эди.

Заки янълыш япкъанына пешман олгъаны ичюн Иса пек къуванды. О, Закининъ хаталарыны догъуртмакъ истегенине мемнюн эди. Иса Закиге:

– Мен сенинъ киби адамларны къыдырып тапмакъ ве къуртармакъ ичюн кельдим. Энди сен Алланынъ къуртулгъан баласынъ.

Хатырлайыкъ

Заки насыл этип бай олды?
О, терекке не себептен чыкъты?
Иса Закиге не деди?
Заки догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Иса онынъ мусафири олгъан сонъ, Заки насыл денъишти?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Иса сенинъ де достунъ олмакъ истей. О санъа насыл хаталарынъны башкъа ич бир вакъыт япмамагъа ярдым этип ола?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Маса тюбюнде отур да, андан, аякълардан гъайры, башкъа бир шей корьмегенинъе эмин ол. Сонъ скемле устюне тур ве, Заки теректен отурып бакъкъаны киби, этрафынъа бакъын. Уйлелик ашагъанда, софрагъа арткъач аш такъымыны къой, ве Иса янында отургъаныны козь огюне койып, Онен лаф эт. (О, акъкъикъатен де янында олгъаныны билесинъ!)

Иса бизге хаталарымызны тюзетмеге ве башкъа ич бир вакъыт оларны япмамагъа ярдым эте. Буны япмагъа Ондан ялвар.

Дува этейик

Я Раббим, Иса эр биримизге дост олмагъа истегенини бильмек не къадар къуванчлыдыр. Мен япкъаныма пешманым, ве энди догъру япмагъа истейим. Исанынъ Адына. Амин.

Иса ичюн бахшыш

Инджиль: Лука 7.36-50

КЪАДЫН ОНДА ОЛГЪАН ЭНЪ ЯХШЫ ШЕЙНИ ИСАГЪА БАГЪЫШЛАДЫМЫ? Я ДА ОНЫ ОЗЮНЕ КЪАЛДЫРДЫМЫ?

Иса адет узьре Озь достларынен ашады. Олар бераберликте ашады, кулюшти ве раатландылар.

Бир кунь Симон адлы намлы бир адам Исаны онен аш ашамагъа давет этти. Симон эвине чокъ адамны чагъырды. Амма бир къадын даветсиз кельди. О озю утангъан арекетлер япты. Эписи онынъ омрю акъкъында биле эдилер ве онынъ ичюн оны севмедилер.

Амма къадын Алланынъ севгиси акъкъында Исанынъ айткъанларыны эшитти ве Исанынъ оны

севгенине эмин эди. Онынъ ичюн Онъа аджайип бир бахшышны, онда олгъан энъ яхшы шейни – бир бардакъ къокъулы ягъны Исагъа багъышламагъа истеди. Исанынъ чокъ юргенини, ве эльбетте, юрген вакъытта аякъкъаплары Онынъ аякъларыны агъырткъаныны бильди. О багъышламагъа истеген ягъ исе Онынъ аякъ агърысыны къалдырыр.

Къадын муим къарар чыкъармакъ керек эди. Исанынъ аякъларына ягъыны тёкюп ола эди. Буны этип, къадын Исанынъ къайгъырувы ве Алланынъ багъышлавы акъкъында къуванчлы хабер ичюн миннетдарлыгъыны бильдирип олур эди. Я да бардакъ ичинде къокъулы ягъны озюне къалдырып ола эди. Бельки, Иса, къадын Оны къолунен тийгенини истемей. Бельки, О асла да оны севмей.

Къадын исе не япты? Башта о, Исанынъ аякъларына къокъулы ягъны тёкти, сонъ исе озюнинъ узун сачларынен Онынъ аякъларыны сюртти. Ягънынъ къокъусы оданынъ ичини толдургъан сонъ, мусафирлернинъ чокъусы айланып башлады ве къадынны корьдилер.

Эв саиби де чагъырылмагъан мусафирни корьди. О къадыннынъ аяты акъкъында эр шейни биле эди,

онынъ ичюн Исагъа къадын гуналы олгъаныны айтты. Бунъа джевап оларакъ Иса деди:

– Сенинъ эвинъе кельгенимде, Меним ичюн бир шей япмадынъ. Аякъларымны ювмадынъ ве Мени къаршылагъанда селямлашмадынъ биле. Амма бу къадын Манъа олгъан буюк севгисини гизлемеди.

Сонъ Иса гуналы къадынгъа бакъты. О да Онынъ козьлерине бакъты. Оларнынъ ичинде онъа сынъырсыз севгисини эди. Иса огюнде тургъан къадын гуналы олгъаныны, чокъ хата япкъаныны бильди. Амма о денъишмеге, башкъа олмагъа истегенини де бильди.

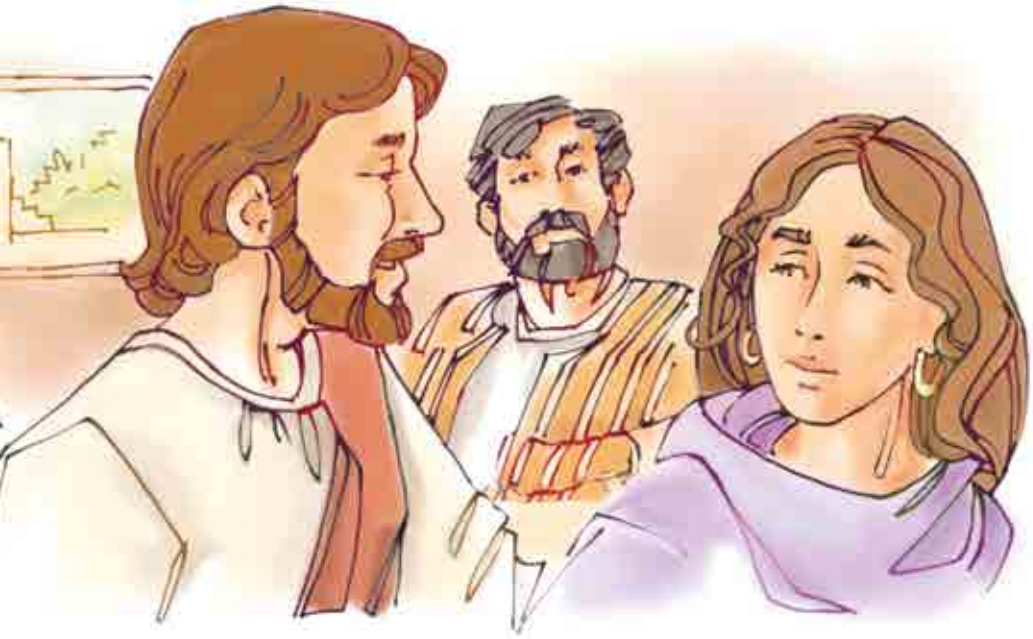
О, Алланынъ севгиси ве багъышлавы акъкъында динълемеге истеди.

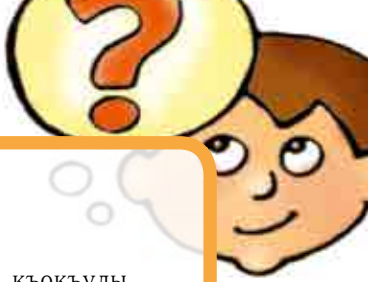
Къадын агълап башлады. Амма бу къаарь-къасевет козьяшлары дегиль эди, бу къуванч козьяшлары эди. О, Иса оны анълагъанына пек къуванды. О, Иса оны о къадар пек севгенине мемнюн эди.

Иса къадынгъа:

– Гуналарынъ багъышланды. Сени иманынъ къуртарды. Тынч олып бар, – айтты.

Къадын Исагъа энъ яхшы шейини багъышлагъанына пек къуванды! Иса да оны багъышлап олгъанына мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Не ичюн къадын Исанынъ аякъларына къокъулы ягъны тёкмеге истеди?
О, догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Къадын Исагъа энъ яхшы шейини багъышлагъанындан сонъ, О не деди?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен берген бахшышларынъдан энъ аджайип, яхшысы къайсы эди? Не себептен оны багъышламагъа истединъ? Сен Исагъа бахшыш япып оласынъ. О дей ки, биз башкъаларгъа бахшыш бергенде, Онъа бахшыш беремиз! Ве сен Исагъа Оны не къадар севгенинъни, ярамай арекетлеринъе пешман олгъанынъны айткъанда, О сенинъ айткъанларынъны бахшыш киби къабул эте.

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Кягъытта бардакъ чыз ве ресимге бир къач тамчы къокъулы мис тамыз. Сонъ, сен Исанынъ не къадар чокъ севгенинъни биревге косьтермек ичюн, озь ресминъни о адамгъа багъышла.

Адамларгъа бахшышлар бермек – биз Исанынъ севгенимизни косьтермек ичюн энъ яхшы ёлдыр.

Дува этейик

Иса, биз Сени севемиз. Бизге догъру япмагъа ве Санъа севгимизни косьтермеге ярдым эт. Сенинъ Адынъа. Амин.

Ерусалим шеэрине

Инджиль: Матта 21.1-11, 14-16; Лука 19.29-38

ИСАНЫНЪ ШЕГИРТЛЕРИ ОНЪА ЭШЕКНИ КЕТИРДИЛЕРМИ? Я ДА ОЛАРНЫНЪ ОДЖАСЫНА ЕРУСАЛИМГЕ БАРМАГЪА КЕРЕКМЕЙ, ДЕП КЪАРАР ЧЫКЪАРДЫЛАРМЫ?

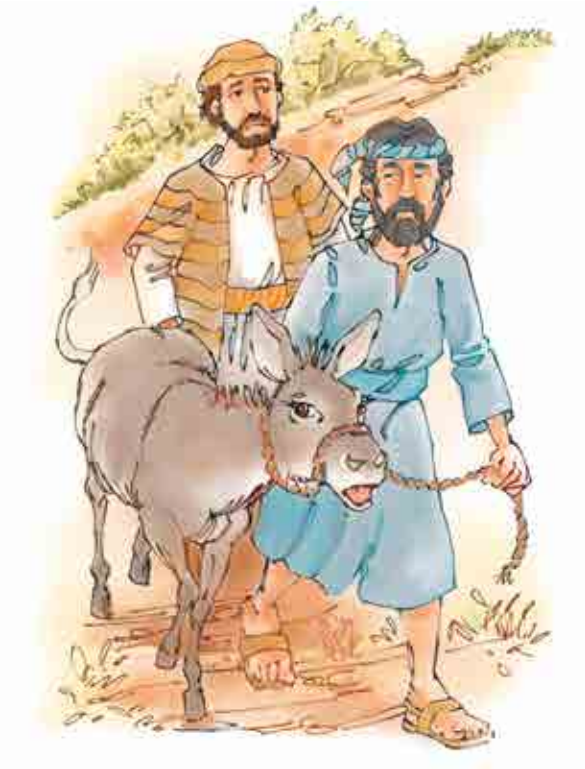
Иса Ерусалимге якъын тёпеликте турды. Учь йыл ичинде О аман-аман бутюн мемлекетни айланып чыкъты. О кельген эр бир ерде топ-топ адам топланды. Адамлар Алла оларны севгенини эшитмек истедилер. Хасталыкътан чекишкенлер Исанынъ оларны тедавийлегенини истедилер. Ярамай ишлер япкъанлар Онынъ багъышлавыны алмагъа истедилер. Чокъусы

Исанынъ ишлерини ве сёзлерини бегенди. Базы адамлар Оны озь падишасы биле япмагъа истедилер.

Амма Ерусалимде руханийлернинъ чокъусы Исаны севмедилер. Эгер Иса падишалыкъ япса, олар озь акимиетини гъайып этерлер, деп къоркътылар. Бу себептен олар Исагъа тюрлю суаллер берип, Оны къабаатламакъ истедилер. Амма Иса эр вакъыт догъру джевапны бильди. Олар Оны къанунлар бозувында къабаатламакъ истедилер, амма Иса даима догъру япты. Ниает, олар Ерусалимге къайтып, Оны анда беклемеге ве бир шейлер тюшюнип чыкъармагъа къарар чыкъардылар. Олар, не олса олсун, Исадан къуртулмакъ истедилер.

Иса аятында якъында фаджиалы вакъиалар оладжагъыны бильди. Амма Ерусалимге кетмеге керек олгъаныны да бильди. Бу себептен Ерусалимге якъын ерде токъталып, Озь эки шегиртине:

– Ерусалимге якъын уфакъ бир койге барып, анда яш эшекни тапынъыз. Онынъ янында устюнде ич бир вакъыт кимсе отурмагъан эшечик оладжакъ. Оны Меним алдыма кетиринъиз. Эгер бир кимсе, сизге бу эшечик не керек, деп сораса, эшек Оджанъызгъа керек, деп джевап беринъиз, – деди.

Шегиртлер муим къарар чыкъармакъ керек эдилер. Койге барып, анда эшекни тапып, Иса истегени киби, Онынъ алдына кетирип ола эдилер. Я да бу эшекни тапмагъанларыны яландан косьтермек мумкюн эдилер. Олар Исаны тутып, Онъа Ерусалимге кирмеге ёл бермемек мумкюн эдилер. Ич олмагъанда, шеэрде телюкели эди.

Исанынъ шегиртлери не яптылар? Койге барып, анда эшекни кучюк эшечикнен таптылар. Оларнынъ саибине:

– Эшек Раббиге керек, – дедилер.

Сонъ шегиртлер эшечикни Исагъа кетирдилер. Оджасына онынъ устюне отурмагъа онъайтлы олсун деп, айваннынъ аркъасына озь урбаларыны тёшедилер.

Эшечикнинъ устюнде юксек тёпеликтен тюшип, Иса Ерусалимнинъ араба къапусына кельди. Адамлар Оны къувана-къувана къаршыладылар.

– Осанна! Иса – бизим Падишамыз!

Олар озь урбаларыны ёлгъа джайды, терек пытакъларыны къолларында салладылар.

Иса халкъ къувангъаныны корип мемнюн эди. Шегиртлери Онъа эшечикни кетиргенлерине мемнюн эди. Шеэрге кирген сонъ, Иса хасталарны тедавийлеп башлады. Адамлар шаматасы ичинде балаларнынъ къуванчлы сеслерини де айырды.

Амма апансыздан Исанынъ чырайы денъишти. О, Оны севмеген руханийлерни корьди. О бильди, тезден олар юзь-юзьге корюшеджеклер. Амма онда да бир хайыр бардыр, чюнки О айны бу себептен дюньягъа кельди.

Хатырлайыкъ

Иса къайсы шеэрге якъын кельди?
Иса Озь эки шегиртинден не истеди?
Шегиртлер догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Халкъ Исаны насыл къаршылады?
Исанынъ чырайы не себептен денъишти?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Манасы анълашылмаз вазифелерни беджермеге кимерде меджбур эдинъми? Догъру я да янълыш япкъаныны насыл билип оласынъ? (Эгер бу ишнен Алланы мемнюн этсенъ, мисаль оларакъ, яхшы ишлер япасынъ, иман косьтересинъ, ана-бабанъны ве оджаларыны динълейсинъ, о вакъыт догъру япасынъ.)

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Исанынъ шегиртлеринден бири киби олгъанынъны козь огюне кетир. Сен эшечикни тапып кетирмек ве аркъасына урба ташламакъ керексинъ, сонъ терек пытакъларыны къолларында саллап, эр кеснен берабер Исаны селямлап къаршыла. Исаны базы адамлар севмеген шеэрге О не себептен кирмеге истегенини чырайынънен косьтермеге тырыш.

Алланынъ базы эмирлерини беджермеге не себептен керек олгъаныны анълямасакъ да, эпбир оларны япмагъа меджбурмыз.

Дува этейик

Я Раббим, бизге эр шей анълайышлы олмаса да, эр вакъыт догъру япмагъа истеймиз. Исанынъ Адына бизге ярдым эт. Амин.

Тек эки капик

Инджиль: Лука 21.1-4

ФУКЪАРЕ КЪАДЫН ОЗЬ АКЪЧАЛАРЫНЫ АЛЛАНЫНЪ ИШИНЕ БЕРДИМИ? Я ДА ОЛАРНЫ ОЗЮНЕ КЪАЛДЫРДЫМЫ?

Алланынъ Сарайында турып, Иса анда кельген адамларны козетти. Оларнынъ арасында къартлар ве яшлар бар эди. Къолларында паалы юзюклери ве устьеринде салтанатлы урбалар олгъан зенгинлер бар эди. Ич ильвансыз ве ипрангъан урбада фукъарелер де бар эди. Амма Алланынъ Сарайына эр кельген Алланы шуретледи.

Кельген адамлар акъчасыны Алланынъ ишине багъышламагъа истедилер. Ончюн Сарайда акъча

ичюн бир къутуны къойдылар. О куню Иса къутугъа якъын ерде турды. Онен берабер Онынъ шегиртлери эди. Олар паалы кийинген бир къач адам къутунынъ янына кельгенини корьдилер. Пара киселерини ачып, ярдым къутусына бир къач капик къойдылар. Амма пара киселеринде даа чокъ акъчалары къалды.

Бельки, озь капиклерини ташлап кетмезден эвель, зенгин адамлар этрафкъа бакъынып, оларгъа дикъкъат эткенлерни беклеп турдылар. Тек бундан сонъ къутугъа капиклерни ташладылар: бир, эки, учь, дёрт, беш, алты, еди, секиз, докъуз, он! Бойле бол багъышлавны корьген эписи адамлар, бельки,

кулюмсиредилер. Зенгинлер де кулюмсиреди. Оларнынъ пара киселеринде акъчалары даа чокъ. Бу себептен бойле багъышлав олар ичюн ич де замет дегиль эди.

Сонъ Иса шегиртлеринен ипрангъан урбада бир фукъаре къадыннынъ киргенини корьди. О, пара кисесини ачып, анда олгъан капиклерини сайды: бир, эки. Тек эки капик, бу онынъ эписи акъчасы эди.

Фукъаре къадын муим къарар чыкъармакъ керек

эди. О, эки капикни Алланынъ ишине берип, къутугъа къойып ола эди. Сонъ Алла онынъ акъкъында къайгъыраджагъына умют этмек. Я да сонъки акъчаларыны пара кисесинде къалдырып, бираз кечче озюнинъ файдасына масраф этип ола эди.

Бу къадын не япты? Къутунынъ янына келип, зенгинлер япкъаны киби, этрафкъа бакъынмады. Биревнинъ дикъкъат эткенини беклеп турмайып, тез-тез эки капигини къутугъа ташлады.

Амма бир адам эпбир онъа бакъа эди. О Иса эди! О Озь шегиртлерине бу фукъаре къадыннынъ Аллагъа берген бахшышы акъкъында айтты. Иса онынъ эки капиги зенгинлернинъ бахшышларындан баягъы чокъ олгъаныны айтты.

Шегиртлер Исанынъ айткъан сёзлерине айретленди. Зенгин адамлар озьлеринынъ буюк барлыгъынынъ кучюк бир къысмыны бахшыш оларакъ бердилер, анълатты Иса. Амма бу фукъаре къадын Алланы пек севди ки, бутюн акъчасыны багъышлады. Онынъ бахшышы баягъы чокъ.

Къадыннынъ Аллагъа бахшыш япмагъа истегенине Алла мемнюн эди. Алла оны акъкъында, эльбетте, къайгъырыр. Къадын да мемнюн эди, чюнки онынъ

акъчасы Алланынъ ишине кетеджек. Шубесиз, бу къадын догъру япкъаныны бильди, ве бу оны бахытлы этти.

Хатырлайыкъ

Сарайда къутуны не себептен къойдылар?
Не ичюн зенгинлер къутугъа озь капиклерини ташлагъанда, кулюмсиредилер?
Фукъаре къадын эки капигини бахшыш эткен сонъ, онда не къалды?
Фукъаре къадын догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Не ичюн къадыннынъ бахшышы зенгин адамларнынъ бахшышындан баягъы чокъ?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Озь акъчанъа не алмагъа истер эдинъ? Биринджи невбетте Алланынъ ишине бахшыш этеджегинъе эминсинъми? Акъчадан гъайры даа насыл башкъа бахшышларны Аллагъа берип оласынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Акъчаны насыл ёлнен къазанып олгъанымызны тюшюнип бакъ. Мисаль оларакъ, азбардаки ишни беджереджексинъ я да эв ишни япаджакъсынъ. Сонъ бутюн къазангъан акъчаларынъны Алланынъ ишине – иманлыларнынъ джемиетине, хайрие ашханеге береджегинъе къарар чыкъар. Буны япкъанда, не дуяджакъсынъ?

Алланынъ ишине шейлеримизни бергенде, О мемнюндир.

Дува этейик

Я Раббим, бол бахшышлар япмагъа ярдым эт бизге, чюнки Сенден пек чокъ шей аламыз! Исанынъ Адына. Амин.

Хызметчи кимдир?

Инджиль: Лука 22.7-13; Юхан 13.1-17

ИСА АДАМЛАРГЪА ХЫЗМЕТ ЭТТИМИ? Я ДА ОЛАР ОНЪА ХЫЗМЕТ ЭТКЕНЛЕРИНИ ИСТЕДИМИ?

Бутюн афта Иса Алланынъ Сарайында я да Ерусалим сокъакъларында огретти. Топ-топ адам Оны динълемеге кельди. Базы адамлар Иса оларнынъ падишасы оладжагъыны истедилер. Амма акимиет адамларынынъ чокъусы Оны севмеди. Олар Ондан къуртулмакъ ичюн чаре къыдырдылар.

Бир кунь Иса Озь шегиртлерине Пётр ве Юхангъа эвнинъ юкъары къатында ода азырламагъа буюрды. О одада Иса шегиртлери ичюн махсус софра азырлап,

оларнен берабер махсус аш ашамагъа истеди. Бу аш оларгъа Мусаны ве Алланынъ халкъынынъ Мысырдан чыкъышыны анъдырыр эди. Бу махсус софра этрафында эписи ашайджакъ, бири-биринен лаф этеджек ве Муса акъкъында икяелер айтып береджеклер.

Акъшам эписи шегиртлер одада топланды. Олар, гъалиба, пек болдурып, ач олдылар, онынъ ичюн аман ашкъа буюрдылар. Олар ашагъан вакъытта, Иса легенге ве темиз эльбезге бакъты.

Къайд этмек керек ки, Исанынъ вакътында адамлар сандалетлер кийди. Онынъ ичюн тозлу ве чамурлы ёлда юргенде, адамларнынъ аякълары да кирлене эди. Аякъ ювмакъ оджаларнынъ ве руханийлернинъ

иши дегиль де, хызметчилернинъ иши эди. Иса буны бильди.

Иса муим къарар чыкъармакъ керек эди. Шегиртлеринин аякъларыны ювып, адамларгъа насыл хызмет этмек керек олгъаныны косьтерип ола эди. Шегиртлер Исанынъ хызмет этмеге кельгенини, олар да бири-бирине айны ойле хызмет эткенини анълямакъ керек эдилер. Я да Иса одада отургъан эр бир адамнынъ аякъларыны хызметчилерге ювмагъа эмир этип ола эди. Адет узьре бу оларнынъ вазифеси эди. О шегиртлерине мерамет ли олмагъа ве адамларгъа хызмет этмек керек олгъаныны садедже айтмакъ мумкюн эди.

Иса исе не япты? Устюнден урбаларыны ве аякъкъапларыны чыкъарып, легенге сув къойып, белине балабан эльбез багълап, шегиртлеринден бирининъ огюнде тиз чёкип, онынъ аякъларыны ювып башлады. Бириндженинъ аякъларыны ювып, башкъасына кечти.

Ниает, Иса Пётрнынъ янына кельгенде, о, Оджасына:

– Ёкъ! Сен ойле кирли ишни япмамакъ керексинъ! – деди.

Пётр Иса ичюн бу ишнинъ эмиети насыл олгъаныны тюшюнмеди. Ич олмадым, о тек Озь Оджасынынъ шегирти эди.

Амма Иса Пётргъа:

– Эгер Меним ярдымджым олмагъа истесенъ, башта Мен санъа ярдым этеджегиме разы олмакъ керексинъ, – деди.

О вакъыт Пётр итираз этмектен вазгечти.

Иса Озюнинъ эписи шегиртлерине аякъларыны ювып, кене усть урбаларыны кийди де, оларнынъ янына отурды. О деди:

– Сиз адамларгъа хызмет этмек не олгъаныны демин корьдинъиз. Мен сизинъ хызметчинъиз оларакъ эдим. Сизге бой-борджум ичюн дегиль де, сизни севгеним ве сизге хызмет этмеге истегеним ичюн буны

яптым. Айны Мен киби япынъыз, бир-биринъизге ве адамларгъа хызмет этинъиз.

Иса Озь шегиртлерине адамларгъа насыл хызмет этмек керек олгъаныны косьтергени ичюн, Алла мемнюн эди. Исанынъ шегиртлери якъынларгъа хызмет этювинде бахытлы оладжакъларыны да Алла бильди.

Хатырлайыкъ

Шегиртлер акъшамлыкъ ашагъанда, не ичюн махсус бир ашны ашадылар?

Иса Озь шегиртлерине хызмет этмек ичюн не япты?

Иса догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Не ичюн Пётр Иса онынъ аякъларыны ювгъаныны истемеди?

Иса Озь шегиртлерине хызмет этип, оларгъа нени огретти?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Эвинъде, мектепте, иманлылар джемиетинде насыл вазифелеринъ бар? Сен биревлерге кирли иш япмагъа ярдым этесинъми? Башкъа адамларгъа хызмет эткенде, озюнъни кимнен къыяслап оласынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

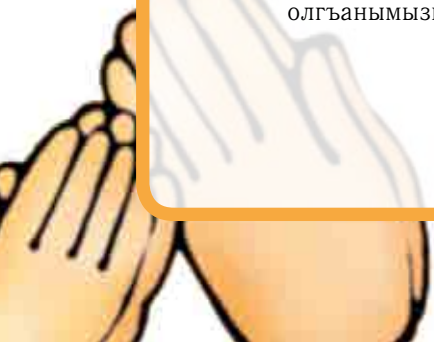
Бельки де, бизим аякъларымыз Исанынъ девринде яшагъан адамларнынъ аякълары киби ойле тез тозланып кирленмей. Амма къолларымыз пек тез булаша. Къорантанънынъ эписи азалары бир-бирине невбетнен къолларыны ювгъанларыны риджа эт.

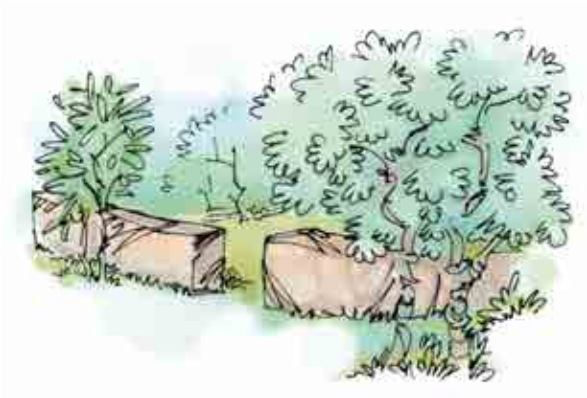

Башкъа адамларгъа хызмет этюв эр бир адамны бахытлы эте!

Дува этейик

Я Раббим, Сенинъ бизге косьтерген эр бир ярдымынъа къуванамыз. Биз адамларгъа насыл даа яхшы хызмет этип, ярдым этмек керек олгъанымызны косьтер. Исанынъ Адына. Амин.

«Уянынъыз!»

Инджиль: Марк 14.26-42

ИСАНЫНЪ ШЕГИРТЛЕРИ ГЕТСИМАНИ БАГЪЧАСЫНДА ОНЫНЪ САДЫКЪ ДОСТЛАРЫ ЭДИЛЕРМИ? Я ДА ИСА ИЧЮН ДУВА ЭТМЕК ЕРИНЕ, ЮКЪЛАП КЪАЛДЫЛАРМЫ?

Акъшамлыкътан сонъ Иса Озь шегиртлеринен берабер йырлады. Сонъ олар эвнинъ юкъары къаттаки одасындан чыкъып, Гетсимани багъчасына кеттилер. Бу тынч ерде Иса дува окъумакъ истеди. О, Онынъ башына агъыр белялар келеджегини бильди. Бу акъта О, Алланен лаф этмеге истеди ве энъ якъын достлары Онъа къол туткъанларыны истеди.

Гетсимани багъчасына кеткенде, Иса бир къач кере Оны беклеген шейлерни шегиртлерине айтты. Амма

олар инанмады. Оларнынъ Оджасына бирев зарар кетирип олурмы, аджеба? Олар бунъа ич бир вакъыт разы олмазлар!

Иса шегиртлерини багъча янында къалдырды ве янына тек Озюнинъ энъ якъын учь достуны – Пётрны, Якъупны ве Юханны алды. Иса оларгъа:

– Джаным сыкъылып, гъам-къасеветке толды. Мында къалынъыз ве Мен багъчанынъ ичинде дува окъугъандже, юкъламайып козь-къулакъ олунъыз, – деди.

Шегиртлерге оларгъа юкъламайып козь-къулакъ олмакъ не къадар муим олгъаныны бильмек керек эди. Иса багъчада дува окъугъандже, оларгъа дува окъумакъ керек эди.

Шегиртлер муим къарар чыкъармакъ керек эди. Исанынъ риджасыны ерине кетирип, юкъламайып ола эдилер. Тезден насыл агъыр вакъиалар юзь береджегини бильмеселер де, дува окъуп ола эдилер. Я да Исанынъ шегиртлери юкъламакъ истегине берилип ола эдилер. Олар якъында ашадылар, энди де баягъы кеч эди. Керчектен де, багъчада оларнынъ Оджасынен насыл ярамайлыкъ олмакъ мумкюн?

Тезден юкъу Исанынъ эписи шегиртлерини, Онынъ энъ якъын достларыны биле къаплап алды. Олар

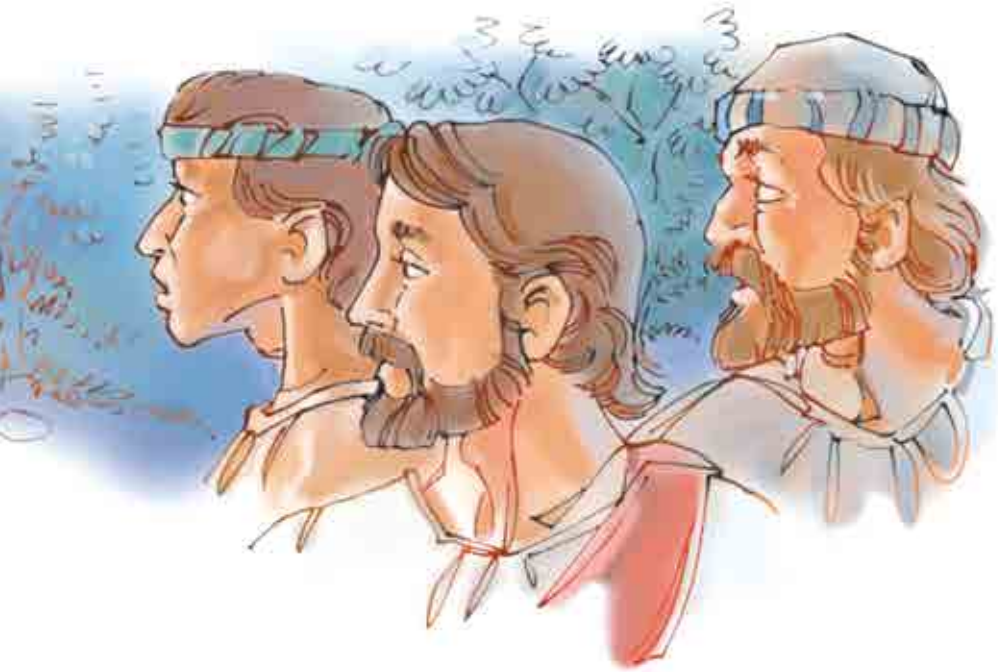
юкълагъандже, Иса Алланен, Озь Коктеки Бабасынен, лаф этти. О Онъа:

– Мумкюн олса, Мени келеджекте беклеген азаплардан къуртар. Мен олардан къачынмакъ истер эдим, амма Меним истегеним дегиль, Сенинъ айткъанынъ олсун, – деди.

Иса Озь шегиртлерининъ янына эки кере къайтып кельди. Амма эр сефер оларнынъ юкълагъаныны корьди.

– Сиз юкълайсынъызмы? – деп сорады О. – Козькъулакъ олып, дува окъумагъа кучюнъиз ёкъмы?

Иса учюнджи сефер шегиртлерининъ янына кельгенде, сабагъадже даа чокъ вакъыт олса да, олар энди уянгъан эдилер. Олар Исаны къыдыргъан

адамлар сюрюси пейда олгъаныны корьдилер. Акъайларнынъ къолларында мешъаль, кескин къылыч ве узун мызракълар бар эди. Акъайлар Исанынъ шегиртлеринынъ яныдан кечкенде, юкъулары бирден къачты. Бу юкъусыз гедженинъ башы эди.

Шегиртлер козь-къулакъ олып дува окъумагъанлары ичюн Алла пек кедерленди. Олар Онынъ Огълунынъ риджасыны ерине кетиргенлерини истеди. Амма къолларында мешъаль туткъан акъайлар Исаны алып кеткенде, Алла эпбир Онынъ ярдымджыларынен эди. Ве, эбет, бутюн о гедже Алла Исанынъ янында эди.

Хатырлайыкъ

Исанынъ шегиртлери акъшамлыкътан сонъ къайда кеттилер?
Иса олардан не бекледи?
Багъчанынъ ичине Исанен берабер ким кирди?
Иса Озь учь шегиртинден не истеди?
Шегиртлер догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Санъа ярдым керек вакътында кимге ишанып оласынъ? Башкъалар да санъа ишанып оламы? Иса сенден ярдым беклегенде, Онынъ истегенини ерине кетирип олурсынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Исагъа багъышланаджакъ ишлеринънинъ джедвелини тизмеге Исадан ярдым сора. Планлаштырылгъан эр шейни бир афтада япып битирмеге тырыш. Бельки, сен Исагъа Оны насыл пек севгенинъни айтаджакъсынъ. Бельки, Онынъ достларына яхшы бир шей япарсынъ. Эр акъшам, юкъламагъа кетмезден эвель, ярынки япыладжакъ ишлеринъни тюшюн!

Иса бизден беклеген ишлерни япмагъа тырышып, ич болдурмамакъ керекмиз.

Дува этейик

Я Раббим, Иса бизге буюргъан ишни ич бир вакъыт ташламамагъа бизге ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

Атеш янында

Инджиль: Лука 22.54-62; Юхан 13.37-38; 18.10-11, 15-18, 25-27

ИСАНЫНЪ ДОСТУ ОЛАРАКЪ ОЗЮНИ ТАНЫТМАГЪА ПЁТРНЫНЪ ДЖЕСАРЕТИ ЕТТИМИ? Я ДА О САНКИ ИСАНЫ БИЛЬМЕГЕНИ КИБИ ЯЛАН АЙТТЫМЫ?

Исанынъ шегиртлеринден бири Пётр Озь Оджасыны пек севе эди ве эр вакъыт Оны дикъкъатнен динъледи.

Иса Пётрнынъ Оны севгенини, эм де о, джесарет олмагъаныны бильди. Шегиртлернен берабер о махсус акъшамлыкъ биткен сонъ, Иса Пётргъа:

– Хораз къычырмаздан эвель, сен Менден учь кере вазгечеджексинъ, – деп хабер этти.

Оджасынынъ сёзлеринден айретленген Пётр:

– Ёкъ! Буны бир вакъыт япмам! – деп къычырды.

Пётр озюни джесюр адам сая эди. О озюнинъ энъ якъын Достундан ич бир вакъыт вазгечмейджегине эмин эди.

Гетсимани багъчасында къолларында мешъаль, къылыч ве мызракълар олгъан акъайлар пейда олгъанда, Пётр джесаретини косьтермеге истеп, олардан бирини ольдюрмек ниетинде къылычкъа япышты. Амма Иса ондан буны истемеди.

Бираз кечче, шегиртлер багъчадан кеткен сонъ, Пётр Исаны тапмагъа къарар чыкъарды. Онынъ ичюн

Оджасы булунгъан эвнинъ азбарына кетти.

Гедже сувукъ эди, ве азбарда атеш яна эди. Атеш янында адамлар къызынып, бир шей акъкъында яваш лаф эте эдилер. Пётр янларына кельди.

Апансыздан хызметчи къызлардан бири ондан:

– Сен Исанынъ шегирти дегильсинъми? – деп сорады.

Пётр муим къарар чыкъармакъ керек эди. Хызметчи къызгъа ве атеш янында топлангъан адамларгъа о, керчектен де, Исанынъ шегирти олгъаныны айтып

ола эди. Амма о вакъыт Пётргъа беля оладжакъ. Биревлер, бельки де, оны ольдюрмеге биле истер. Я да Пётр Исаны бильмегенини айтып ола эди. О вакъыт эр шей яхшы оладжакъ. Эм де Иса, бельки, онынъ яланы акъкъында ич бир вакъыт бильмез.

Девамы исе бойле эди. Пётр къоркъты ве онынъ ичюн ялан айтты. О, хызметчи къызгъа:

– Ёкъ, мен Онынъ шегирти дегилим,– деди.

Пётр атеш янында къызынмагъа девам этти. Ве башкъа бирев ондан кене сорады:

– Сен Исанынъ шегирти дегильсинъми?

Амма Пётр кене:

– Ёкъ, мен Онынъ шегирти дегилим,– деди.

Бундан сонъ даа башкъа бир адам:

–Акъикъатта сени Онен берабер корьдим, – деди.

Ве учюнджи кере Пётр:

– Ёкъ, мен Оны ич танымайым,– деди.

Шу ань хораз къычырды. Пётр бирден Исанынъ сёзлерини хатырлады. Эр шей Оджасы айткъаны киби олды. Пётр учь кере Ондан вазгечти.

Бираздан Иса Пётргъа бакъкъанда, Пётрнынъ юреги Исанынъ бакъышына даянмаз. Пётрнынъ алы бундан бетер башта ич бир вакъыт олмаз. О, ягъмурлыкънен

бетини къапатып, окюр-окюр агълап, озь Оджасындан узакъ ерге чыкъып къачар.

Исанынъ да алы ярамай эди, амма О бир кунь Пётрнен лаф этеджегини бильди. Бир кунь Пётр билир ки, Иса оны эвельки киби севе. Пётр акъикъатта джесюр адам олмагъа огренир.

Хатырлайыкъ

Исанынъ сёзлерине коре, хораз учь кере къычырмаздан эвель, Пётр не япмакъ керек эди?
Пётр Исадан къач кере вазгечти?
Пётр догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Пётр Исадан вазгечкенде, озюни насыл дуйды?
Иса Озюни насыл дуйды?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Озюнъни Исанынъ досту деп адландыргъанынъ ичюн биревлер устюнден кульгенде, сен не япасынъ? Иса санъа акъикъатны гизлемеге ярдым этмек ичюн Онъа ялварасынъмы?

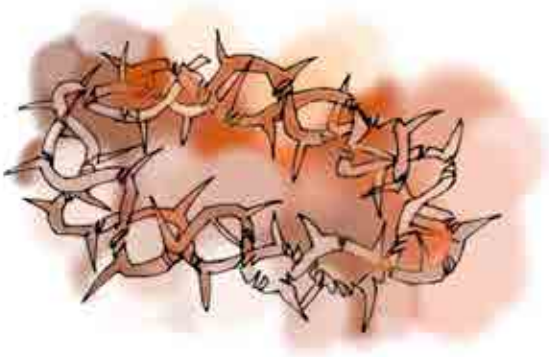
Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Къаранлыкъ тюшкен сонъ, одада ярыкъны сёндюр ве джеп фенерчигини якъ. Сонъ ярыкъ нурунынъ ичинде пармачыкъларыны къыбырдат. Бу, ялынларнынъ ойнашкъанына ошайджакъ. Бу «атеш» санъа Пётр киби япмагъа олмагъаныны хатырлатсын. Пётрнынъ хатасыны ич бир вакъыт япмамагъа тырыш.

Биз Исанынъ достлары олгъанымызны адамларгъа айтмагъа къоркъмамакъ керекмиз.

Дува этейик

Я Раббим, бизим эксикликлеримизге бакъмадан, Сен бизни севгенинъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Исанынъ достлары олгъанымызны айтмагъа ве джесюр олмагъа къоркъмамагъа ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

«О, Алланынъ Огълудыр!»

Инджиль: Матта 27.22-66; Лука 23.44-49; Юхан 19.1-30

РИМЛИ ЮЗБАШЫ ИСА АЛЛАНЫНЪ ОГЪЛУ ОЛГЪАНЫНА ИНАНДЫМЫ? Я ДА О, ИСАНЫ АДИЙ БИР АДАМ, ДЕП ТЮШЮНДИМИ?

Римли аким Иса къабаатлы олмагъаныны бильди. Амма адамларнынъ: «Оны хачкъа мыхла!» – деп къычыргъанларыны эшитти.

Адамлар Иса Алланынъ Огълу олгъанына инанмадылар. Онынъ ичюн Оны хачкъа мыхламакъ, Оны ольдюрмеге истедилер. Аким Оны азат этсе, исьян котериледжегини анълады. Бу себепте о, Исаны римли аскерлернинъ къолуна берди.

Олар Оны мераметсиз къыйнадылар. Оны акъаретлеп, эзип котекледилер. Сонъ тикенли тадж башына такъып, шеэрге якъын тёпеликке чыкъмагъа меджбур эттилер. Анда Оны эки агъачтан ясалгъан хачкъа мыхлап къойдылар.

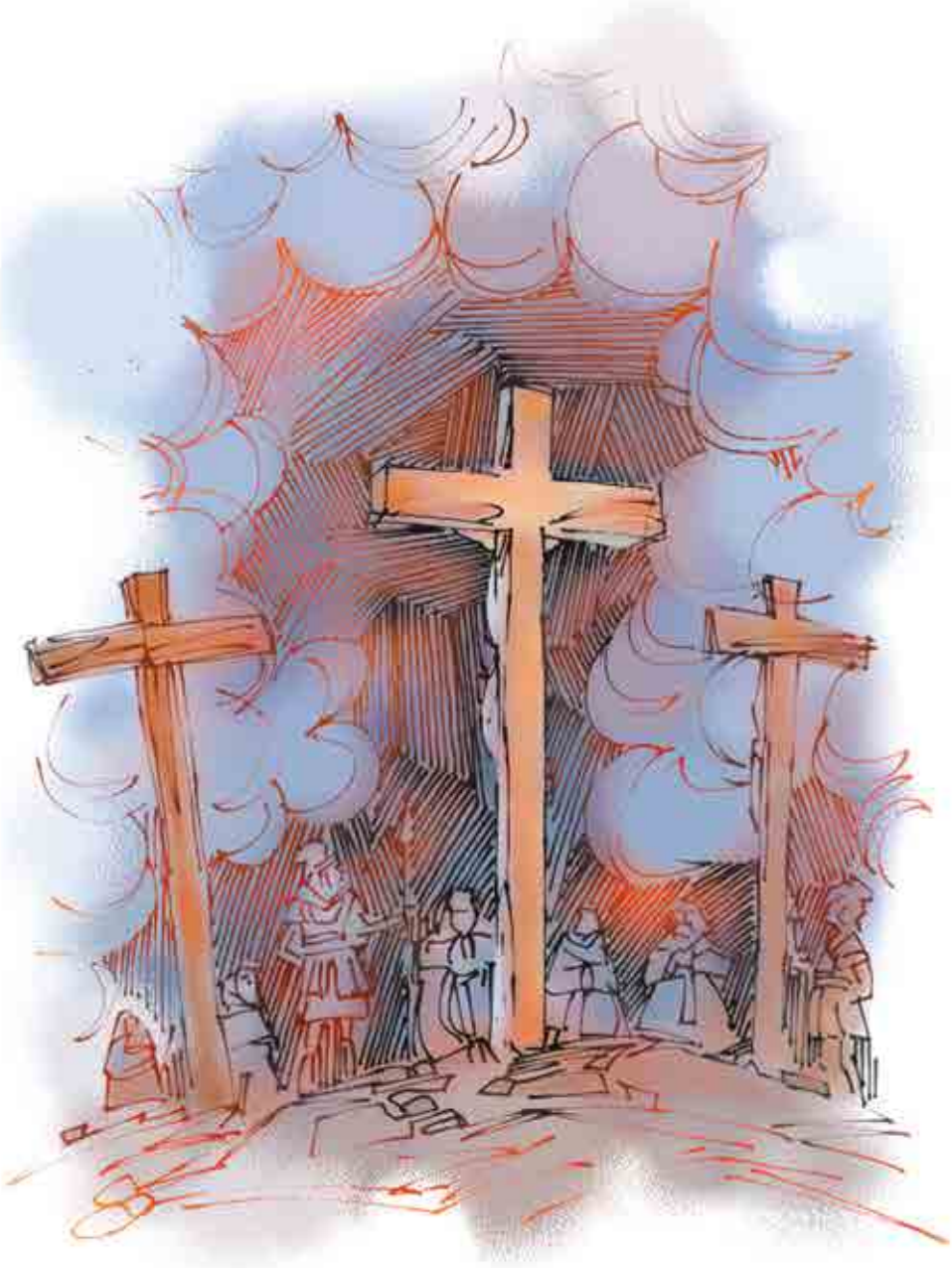
Иса аскерлерге буны япмагъа бир сёз биле айтмайып разылыкъ берди. Оны хачкъа мыхлап къойгъанлары Алланынъ ниетине коре япылды. Алланынъ Огълу адамларнынъ япкъан эписи гуналары ичюн джезаланмакъ керек эди.

Римли аскерлер Исаны къыйнамагъа эп девам эттилер. Онъа «Еудийлернинъ Падишасы!» деп, Онынъ урбалары ичюн джереп чекип, озьара пайлаштылар.

Исаны мыхлап къоюлгъан хачнынъ янында анасы Мерьем ве даа бир къач къадын тура эди. Юхан да, Онынъ шегиртлеринден бири, оларнен берабер эди. Оларгъа эписине Иса хачта чекишкенини корьмеге пек агъыр эди.

Апансыздан кунь ортасында бутюн кокни къаранлыкъ басты. Иса Озюни эр заманкинден даа янълыз дуйып, Алланы чагъырды. О, агъры ве сувсузлыкътан чекишти.

Акъшамгъа якъын Иса адджы сеснен:

– Эр шей ерине кельди! – деп къычырды.

Иса ольген сонъ, ер тепренди. Ве бу тепренюв адамларны къоркъутты.

Олюм джезасында баш олгъан римли юзбашы бутюн кунь Исаны незарет этти. О, Иса Ким олгъаныны бильмеди, амма онынъ козю огюнде аджайип шейлер олгъаныны эминликнен айтып ола эди.

Римли юзбашы муим къарар чыкъармакъ керек эди. Иса акъикъатен де Алланынъ Огълу олгъанына инанып, эр кеске бу шейде эмин олгъаныны айтып ола эди. Я да индемейип, козю огюнде олгъан шейлерни унутып ола эди. Вакъыт энди пек кеч эди, ве о, бугуньки эписи вакъиалар акъкъында эртеси куню тюшюнип ола эди.

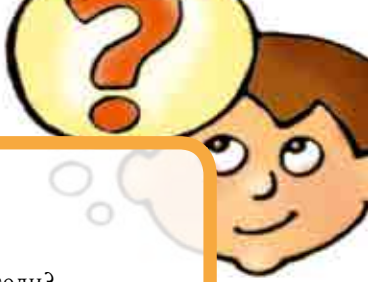
Юзбашы исе не япты? О, башыны котерди ве хачкъа бакъып:

– Акъикъатен, Иса Алланынъ Огълудыр! – деп къычырды.

Ариматеядан олгъан Юсуф адлы инсафлы бир адам Исанынъ тенини хачтан тюшюрип, багъчадаки уфакъ къобагъа яткъызды. Къобанынъ киришини балабан ташнен къапатылгъан эди. Сонъ аскерлер кельди. Кимсе Месихнинъ джеседини хырсызламасын деп, къабирни къорумагъа къаравул къойдылар.

Олюм джезасында баш олгъан римли юзбашы, гъалиба, олгъан шейден пек кедерленди. Алла да пек кедерленди. Амма О, Иса къабирде къалмайджагъыны бильди! Юзбашы Кимге инангъаныны Алла бильди. Юзбашы Алланынъ Огълуна инанды. Алла юзбашынынъ Кимге инангъаныны айткъаны ичюн мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Не ичюн халкъ Исаны ольдюрмеге истеди?
Куньдюз насыл аджайип шейлер олды?
Римли юзбашы Иса акъкъында не айтты?
О, догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Алла эр кес Онынъ Огълуна, Исагъа, инангъанларыны истей. Иса Алланынъ Огълу олгъаныны насыл бильдинъ? О сен ичюн ольгенине инанасынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Хачкъа мыхлангъан адамларнынъ ресмини чыз. Оларнынъ не дуйгъанларыны косьтермеге тырыш. Сонъ бетинъде дуйгъуларынъ тасвир этильген алда оларнынъ янына озюнъни чыз. О куню Исагъа не айтып олгъанынъ акъкъында биревлерге икяе эт.

Омрюмизде энъ яхшы япып олгъан къарарымыз – Иса Алланынъ Огълу олгъанына инанмакътыр.

Дува этейик

Я Раббим, биз Сенинъ Огълунъа – Исагъа инанып олгъанымыз ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Исанынъ Адына. Амин.

Саба эрте

Инджиль: Матта 28.1-10; Лука 24.9-10

МЕРЬЕМ ВЕ ОНЫНЪ ДОСТЛАРЫ ИСАНЫНЪ ШЕГИРТЛЕРИНЕ МЕЛЕКНИНЪ СЁЗЛЕРИНИ АЙТТЫЛАРМЫ? Я ДА САДЕДЖЕ ОЗЬ ЭВЛЕРИНЕ ДАРКЪАЛЫП КЕТТИЛЕРМИ?

Раатлыкъ куню саба эрте Исанынъ шегиртлери, Онынъ ярдымджылары пек кедерли эди! Олар озь Оджасынен берабер аш ашагъан, унутылмайджакъ джума акъшамындан чокъ вакъыт кечкен киби корюнди. Энди О оларнынъ ярдымына энъ мухтадж вакъытта олар Оны къалдыргъанларыны анъладылар. Джума куню Иса хач устюнде ольди. Энди олар озьлерини ялынъыз дуйып, пек къоркътылар.

О раатлыкъ куню саба Исанынъ досту Мерьем пек эрте уянды. О тез-тез кийинди ве сепетке къокъулы ягъларыны койды. Сонъ аякъ уджларында къара сокъакъкъа чыкъты. Анда оны достлары бекледи. Оларнен берабер Мерьем Ерусалимнинъ араба къапусындан тыш чыкътылар. Къадынлар багъчагъа, Иса яткъан къабирге кеттилер. Олар Онынъ тенини къокъулы ягъларнен сюртмек истедилер.

Ёл бою къадынлар къабирнинъ агъзыны къапаткъан ташны четке насыл сюрип ташлайджакъларны тюшюндилер. Амма бу шей акъкъында баш чокъ къаттырмакъ керек олмады.

Апансыздан ер тепренди, къанатлар сеси эшитильди, ве мелек пейда олды. О, къабирнинъ агъзыны къапаткъан ташны четке сюрип ташлады ве устюне отурды. Къаравуллар къоркъудан, олю алда киби, ерге йыкъылдылар.

Мерьем ве достлары да пек къоркътылар. Амма мелек къадынларны юреклендирди.

– Къоркъманъыз! Хачкъа мыхлангъан Исаны къыдыргъанынъызны билем. Сонъки кере Оны олю алда корьдинъиз. Сизлерге айткъаны киби, О тирильди. Келинъиз, яткъан еринде олмагъанына эмин олунъыз.

Онынъ шегиртлерине Иса тирильгенини айтынъыз. Олар Галилеягъа барып, Оны анда корерлер.

Мерьем достларынен тез чапып чыкътылар, амма сонъ токътадылар. Аджеба, оларгъа бирев инанырмы?

Къадынлар муим къарар чыкъармакъ керек эдилер. Олар шегиртлерге мелекнинъ сёзлерини, Иса тирильгенини ве олар Галилеяда Оны корип оладжакъларыны айтып ола эдилер. Я да, шегиртлер оларгъа инанмазлар, деп тюшюнип, садедже озь эвлерине даркъалып кетип ола эдилер.

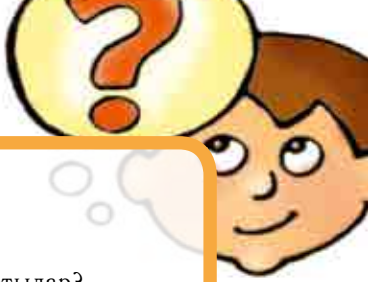
Къадынлар исе не япты? Олар тек бир дакъкъагъа токътадылар, ве шу ань Иса оларнынъ огюнде пейда олды. О оларгъа:

– Къоркъманъыз! Башкъаларгъа Галилеяда корюшеджегимизни барып айтынъыз, – деди.

Энди къадынлар ельден де тез чаптылар. Олар Пётргъа ве башкъа шегиртлерге бу эписи керчек олгъаныны айттылар! Иса тири! Ве олар Оны Галилеяда корип олалар.

Алла Исанынъ ольмегенине къуванды. Бош къабирни корьген къадынлар бу къуванчлы хаберни Исанынъ шегиртлерине айтып бергенлерине Алла мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Къадынлар багъчагъа не вакъыт къайттылар?
Мелек оларгъа не деди?
Къадынлар догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Олар Исанынъ шегиртлерине не айттылар?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Санъа ойле бир яхшы, керчекке ошамагъан киби корюнген къуванчлы хаберлерни эшитмеге къысмет олдымы? Сен биревлерге бойле хабер кетирдинъми? Олардан энъ яхшысы – Исанынъ тирилюви акъкъында хабердир! Сен биревлерге бу акъкъында айтмагъа истер эдинъми?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Саба эрте турып, кунеш чыкъкъанынен, Алланы шуретлемеге къарар чыкъар. Ава сыджакъ олса, якъын адамларынен берабер тазе авада гимнни йырламакъ ве дува этмек ичюн эвден чыкъ.

Биз башкъа адамларнен пайлашып олгъан энъ яхшы хабер – Исанынъ тирилюви акъкъында хабердир!

Дува этейик

Я Раббим, Иса тири! Буны бильгенимиз ичюн пек бахытлымыз. Биз буны эр кес бильгенини истеймиз. Биз Исанынъ Адына дува этемиз. Амин.

«Мен корьмек кереким!»

Инджиль: Юхан 20.19-31

ТОМА ИСА САГЪ ОЛГЪАНЫНЫ АЙТКЪАН ДОСТЛАРЫНА ИНАНДЫМЫ? Я ДА О ОЗЮ БУНЫ КОРИП ЭМИН ОЛМАГЪА ИСТЕДИМИ?

Иса керчектен де тирими? Исанынъ шегиртлери бу керчек олгъаныны бильсин деп, Иса тирильген куню акъшам оларнынъ янына кельди. Онынъ ярдымджылары уфакъ одада топланып, къапуны къапаттылар. Олар аля даа Исаны хачкъа мыхлагъан адамлардан къоркътылар. Къапуны кимсе ачмаса да, апансыздан янларында Оджасы пейда олды! Иса Озь шегиртлерине:

– Селям алейкум! – деди.

Шегиртлер Оны корьмеге не де бахытлы эдилер! Бу керчек эди! Эбет, Иса тири! Иса кельген вакъытта одада Тома адлы шегирт ёкъ эди. О эвге къайткъанда, достлары онъа:

– Биз Исаны корьдик! – деп, къуванчлы хаберни айттылар, Иса оларнен берабер олгъаныны ве Онынъ айткъанларыны Томагъа айтып бердилер.

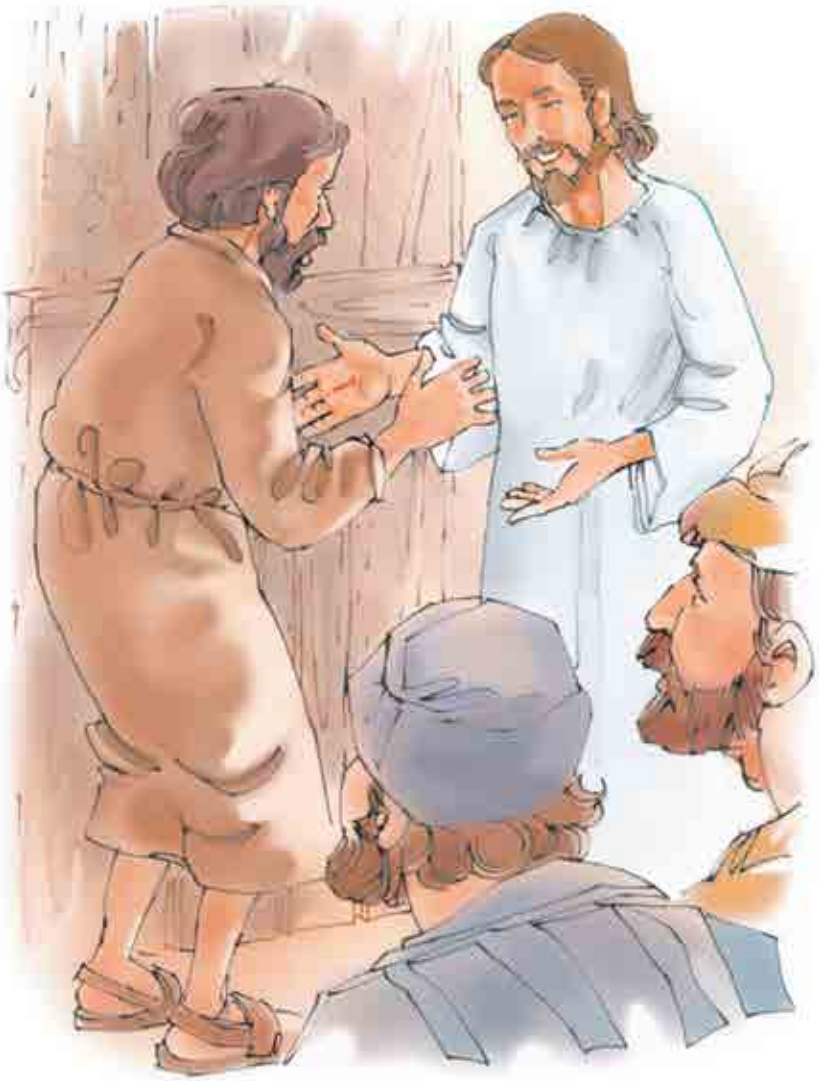
Тома муим къарар чыкъармакъ керек эди. Достларына инанып, Иса тири олгъанына къуванып ола эди. Я да бу къуванчлы хаберге инанмагъаныны айтып ола эди. Ич олмагъанда, о, Исаны корьмеди ве озь шубесини енъмеге агъыр эди.

– Мен Исаны озь козьлеримнен корьмегенимдже, бу керчек олгъанына инанмам, – деди Тома.

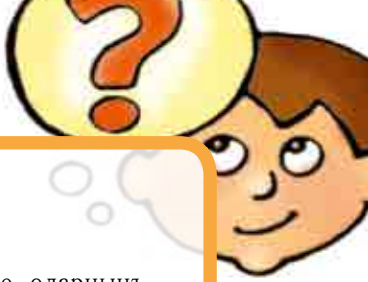
Бир афтадан сонъ шегиртлер кене айны о уфакъ одада топландылар. Бу сефер Тома оларнен берабер эди. Кене къапу къапалы олса да, Иса Озь шегиртлеринынъ янларында пейда олды. Иса оларгъа кене:

– Селям алейкум! – деди.

Иса Томаны янына чагъырды ве Онъа тек бакъмагъа дегиль де, Онъа къолуны тийдирмеге де айтты. Энди Тома Оджасынынъ акъикъатен де тири олгъанына инанды.

Тома озь козьлеринен корьмегендже, Исанынъ тирильгенине инанмагъаны ичюн Алла кедерленди. Амма Алла Томаны севе эди, ве о, ниает, озь шубелерини енъгени ичюн къуванды.

Хатырлайыкъ

Иса шегиртлерине бириндже кельгенде, оларнынъ арасында ким ёкъ эди?

Не ичюн Томагъа Исанынъ тири олгъанына инанмагъа агъыр эди?

Тома догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Иса Томагъа онынъ шубелерини енъмеге насыл ярдым этти?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Бизим куньлеримизде Исаны кимсе корип оламай, онынъ ичюн Исанынъ тирильгенине санъа инанмакъ ким ярдым эткенини тюшюнип айт (Мукъаддес Китаптаки икяелер, дувалар ве иляхре).

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Ачыкъ пенджере янында турып, ель уфюреми-ёкъмы бакъ. Бугунь ава еллими я да тынчмы? Ельни корип оласынъмы? Ель уфюргенини насыл билип оласынъ? Ель бар олгъанына инанып олмагъаныны козь огюне кетир, ве тувгъанларынъ ельнинъ бар олгъанына санъа инанмагъа ярдым этсинлер. Сонъ бир-биринъизге Иса тири олгъанына инанмагъа ярдым этинъиз.

Биз Алланынъ Огълу Исанынъ тири олгъанына инангъанымызда, Алла къувана.

Дува этейик

Я Раббим, Сенинъ Сёзюнъ бизге Исанынъ тири олгъаны акъкъында айткъаны ичюн мемнюнмиз. Бизим иманымызны къавийлештиргенинъ ичюн Санъа тешеккюр этемиз. Исанынъ Адына. Амин.

«Меним къойларымны отлат!»

Инджиль: Юхан 21.1-17

ПЁТР ИСАНЫ СЕВГЕНИНИ ОНЪА АЙТТЫМЫ? Я ДА ИНДЕМЕДИМИ?

Иса тирильген сонъ, шегиртлер насыл ишнен огърашып башламагъа бильмедилер. Бир кунь Пётр достларына балыкъ тутмагъа кетеджегини айтты. Олар да онен кетмеге истедилер. Гъалиба, Исанынъ шегиртлери кене балыкъчы олмагъа къарар чыкъардылар. Онынъ ичюн олар эски къайыкъларыны ве сачмаларыны чыкъардылар. Сонъ денъизге чыкъып, бир къач йыл эвель киби, сачманы сувгъа ташладылар.

Балыкъ гедже энъ яхшы тутула. Амма о гедже шегиртлер ич бир балыкъ тутамадылар. Саба эрте олар ялыда насылдыр бир адамны корьдилер ве оны танымадылар. Таныш олмагъан адам юксек сеснен:

– Балыкъ туттынъызмы я да ёкъмы? – деп сорады.

Исанынъ шегиртлери:

– Ёкъ! Ич бир шей тутмадыкъ, – деп джевап бердилер.

О заман ялыдаки адам оларгъа:

– Сачманъызны даа бир кере ташланъыз ве къайыкънынъ онъ тарафындан чыкъарынъыз. Чокъ балыкъ тутарсыз, – деди.

Шегиртлер айны ойле де яптылар. Сачмагъа о къадар чокъ балыкъ тюшти ки, оны сувдан чыкъарып алмагъа чаре ёкъ эди. О заман Юхан:

– О, Исадыр! – деди Пётргъа.

Пётр козьлерини котерди. Акъикъатен де о Иса эди! Пётр башы кокке тийген алда сувгъа секирип, ялыгъа таба ялдады. Къалгъан шегиртлер де къайыкъта онынъ

артындан кеттилер.

Иса Онъа таба ялдагъан Пётрны корип, о Ондан учь кере вазгечкен геджени хатырлады. Энди Иса Пётргъа Оджасыны севгенини учь кере айтмагъа имкяныны бермеге истеди.

Бу себептен ялыда шегиртлеринен беравер сабалыкъны ашап, Иса кене Пётрнен лаф этип башлады. Онъа учь кере айны бир суальни къойды, ве Пётр учь кере онъа джевап берди.

– Пётр, сен Мени севесинъми? – деп сорады Иса.

Пётр муим къарар чыкъармакъ керек эди. Исаны не къадар пек севгенини Онъа айтып ола эди. Буны

достларынынъ огюнде айтып ола эди. Я да индемейип ола эди. Бельки, Иса онъа инанмаз. Аджеба, Иса Ондан вазгечкен Озь шегиртини багъышлап оламы?

– Эбет, Раббим, мен Сени севгенимни билесинъ, – деп джевапланды Пётр.

О вакъыт Иса онъа:

– Къойларымны отлат! – деди.

Къойлар акъкъында айткъанда, Иса адамларны козьде тутты. Иса Пётргъа Алланынъ севгиси акъкъында адамларгъа токътамайып айтмагъа риджа этти.

Сонъ Иса экинджи кере Пётрдан:

– Пётр, сен Мени севесинъми? – деп сорады.

– Эбет, Раббим, Сен мен Сени севгенимни билесинъ, – деп джевапланды Пётр.

Иса текраралады:

– Къойларымны отлат!

Иса учюнджи кере Пётрдан айны шейни сорады:

– Мени акъикъатен севесинъми?

Пётр учюнджи кере:

– Раббим, Сен эр шейни билесинъ. Сен мен Сени севгенимни билесинъ, – деди.

Пётр кене Исанынъ чагъырувыны эшитти:

– Къойларымны отлат!

Пётр денъиз ялысында кечирген куню не къадар бахытлы эди! О, Исанынъ оны севгенини бильди. Иса Пётр Онынъ ярдымджысы оларакъ къаладжагъыны истеди.

Хатырлайыкъ

Иса Озь шегиртлерине балыкъ тутмагъа насыл ярдым этти?
Ким ялыгъа ялдап барып етти?
Иса Пётрдан не сорады?
Пётр насыл джевап берди?
Пётр догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сен джаныны пек агъырткъан адам сени бир вакъыт багъышлагъан эдими? О сени эвельки киби севгенини билип, сен не дуйдынъ? Сен янълыш япкъанда, Месих сени севеми? Сен Исагъа Оны севгенинъни айтасынъмы?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Исагъа озь севгинъни косьтермек ичюн, Онъа тюркю йырла. Бельки, сен янъы бир тюркюни язмакъ истерсинъ. Мисаль оларакъ, онынъ сёзлери бойле олмакъ мумкюн: «Иса, мен Сени севем, мен Сени севгенимни билесинъ». Эгер бир озюнъ йырламагъа севмесенъ, биревнен берабер башкъа тюркюни йырла. Онынъ сёзлери бойле олмакъ мумкюн: «Иса мени севе».

Эгер биз Исаны севсек, Онъа буны айтмакъ керекмиз!

Дува этейик

Иса, мени севгенинъ ичюн Санъа тешеккюр этем. Сен Пётр акъкъында эр шейни насыл бильген олса, меним акъкъымда да эр шейни билесинъ. Сен мени де, Пётрны киби, севесинъ. Мен де Сени севем! Амин.

«Эр бири анълап ола!»

Инджиль: Матта 28.16-20; Фаалиет 1–2

ПЁТРНЫНЪ ЧОКЪ АДАМЛАРГЪА ИСА АКЪКЪЫНДА АЙТМАГЪА ДЖЕСАРЕТИ ЕТТИМИ? Я ДА О БУНЫ БАШКЪА БИРЕВ ЯПКЪАНЫНЫ БЕКЛЕДИМИ?

Исанынъ Озь Коктеки Бабасына къайтмагъа меджбур олгъан вакъты кельди. Кетмезден эвель, О Озь шегиртлерине даима оларнен оладжагъыны ваде этти. Сонъ Иса олargъа:

– Еудиеде бекленъиз, ве Алла устюнъизге Мукъаддес Рух тюшюрир. О сизни кучь-къуветке толдураджакъ ве бутюн дюньянынъ кенарынадже Меним шаатларым олмагъа ярдым этер, – деди.

Бу сёзлерден сонъ Иса кокке котерильди ве шегиртлери Оны бир даа корьмеди. Олар ваде этильген Мукъаддес Рухны беклемеге къалдылар. Исаны севген адамларнен корюшип, оларнен берабер дува окъудылар.

Ниает, бир кунь саба олар ельнинъ сесине ошагъан бир сес эшиттилер. Эр бир адамнынъ башы устюнде атеш ялынларына ошагъан бир шей пейда олды. Амма бу атеш кимсени якъмады. Адамлар лаф этип башлагъанда, олар чешит тиллерде лаф эткенлери анълашылды! О куню шеэрге чешит ерлерден чокъ адам кельди. Ве эписи Месихнинъ шегиртлери не акъкъында айткъанларыны анълап ола эдилер.

Пётр пек буюк адам сюрюсине бакъты. Оларгъа Иса акъкъында айтмагъа тамам келишкен вакъыт эди!

Пётр муим къарар чыкъармакъ керек эди. О, джесарет косьтерип, топлангъан адамларгъа Иса акъкъында айтмагъа башлап ола эди. Чюнки Иса Пётргъа, халкъ Онынъ акъкъында бильмек керек, айткъан эди. Эгер о, шимди Иса акъкъында айтмагъа башласа, догъру япаджагъыны анълай эди. Я да о, энди бир кере япкъаны киби, Исаны бильмегенини яландан косьтерип ола эди. Ич олмагъанда, башкъа бирев Иса акъкъында айтмагъа башлагъаныны беклеп ола эди.

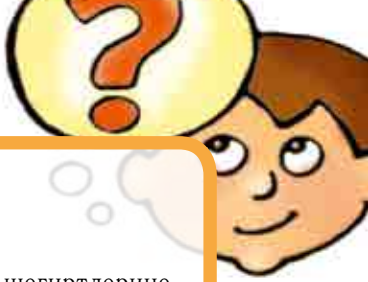
Пётр исе не япты? О, адам сюрюсине джесарет ве юксек сеснен мураджаат этти. Алланынъ Мукъаддес Руху оны юреклендирди ве керекли сёзлерини онъа берди.

Пётр халкъкъа Исанынъ омрю акъкъында эр шейни айтып берди. Сонъ Онынъ олюми ве тирилюви акъкъында айтып, оны динълеген эр кесни:

– Бутюн гуналарынъыз ичюн тёвбе этинъиз. Иса сизни багъышлар, – деп чагъырды.

Ве учь бинъге къадар адам Пётрнынъ Иса акъкъында айткъанына инандылар!

Пётрнынъ джесарет косьтергенине Алла къуванды. Пётр адамларгъа Месих акъкъында айткъаны ичюн Алла мемнюн эди.

Хатырлайыкъ

Кокке котерильмезден эвель, Иса Озь шегиртлерине не эмир этти?

Пётрнынъ устюне Мукъаддес Рух тюшкенде, о не япты?

Пётр догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Санъа Иса акъкъында айткъан бир къач адамнынъ адыны айтып оласынъмы? Сен озюнъ Иса акъкъында кимге айтып оласынъ? Санъа керекли сёзлерни ким огретир?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Бир де бир дюльбер ресим чыз ве буюк арифлернен устюне бойле сёзлерни яз: ИСА СЕНИ СЕВЕ! Истесенъ, арифлерни чешит ренкли яп. Бельки, сен айны сёзлерни башкъа тильде де язып олурсынъ. Бу тильни анълагъан адамгъа чызгъан ресминъни багъышла.

Иса адамларны севгенини оларгъа айтмакъ керекмиз!

Дува этейик

Я Раббим, Алланынъ Огълунынъ севгиси акъкъында адамларгъа айтмакъ ичюн керекли сёзлерни тапмагъа бизге ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

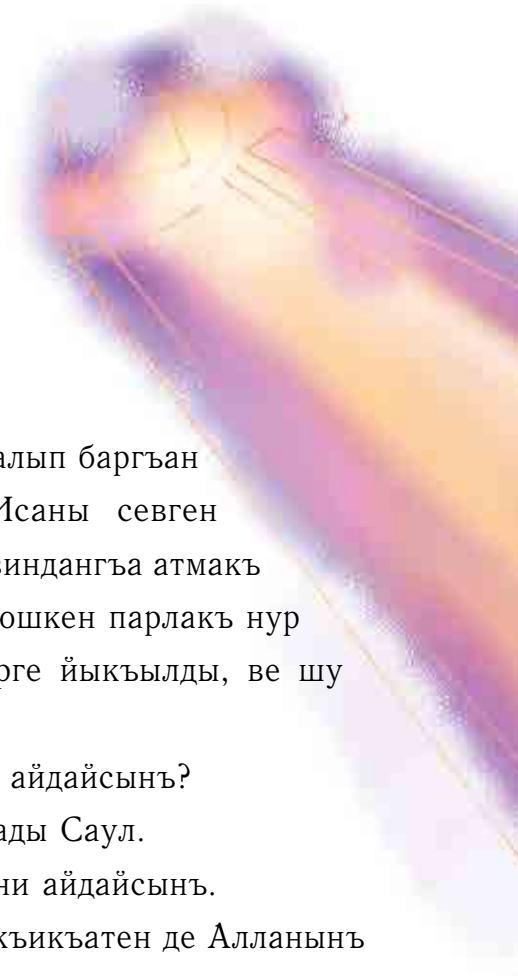
Дамаск ёлунда

Инджиль: Фаалиет 9.1-22

САУЛ ЯМАНЛЫКЪ ЯПМАКЪТАН ВАЗГЕЧТИМИ? Я ДА ЭВЕЛЬКИ ИШЛЕРИНИ ЯПМАГЪА ДЕВАМ ЭТТИМИ?

Саул Алланынъ Къануныны бильгенлерден бири эди. Амма о, Исаны бильмеди. О Онынъ акъкъында эшитти, амма Иса Алланынъ Огълу олгъанына инанмады. Онынъ ичюн Исаны севмек мумкюн деген фикирни акълына биле кетирмеди.

Саул эр ерде Исаны севген адамларны тапып, оларны зиндангъа ташлай эди. О, догъру япкъанына инана эди.

Бир кунь Саул Дамасккъа алып баргъан ёлдан кете эди. О анда Исаны севген адамларны тапып, оларны да зиндангъа атмакъ истеди. Ӏпансыздан коктен тюшкен парлакъ нур онынъ козюне урды. Саул ерге йыкъылды, ве шу арада бир сес эшитти.

– Саул, сен Мени не ичюн айдайсынъ?

– Сен кимсинъ? – деп сорады Саул.

– Мен Исадырым. Сен Мени айдайсынъ.

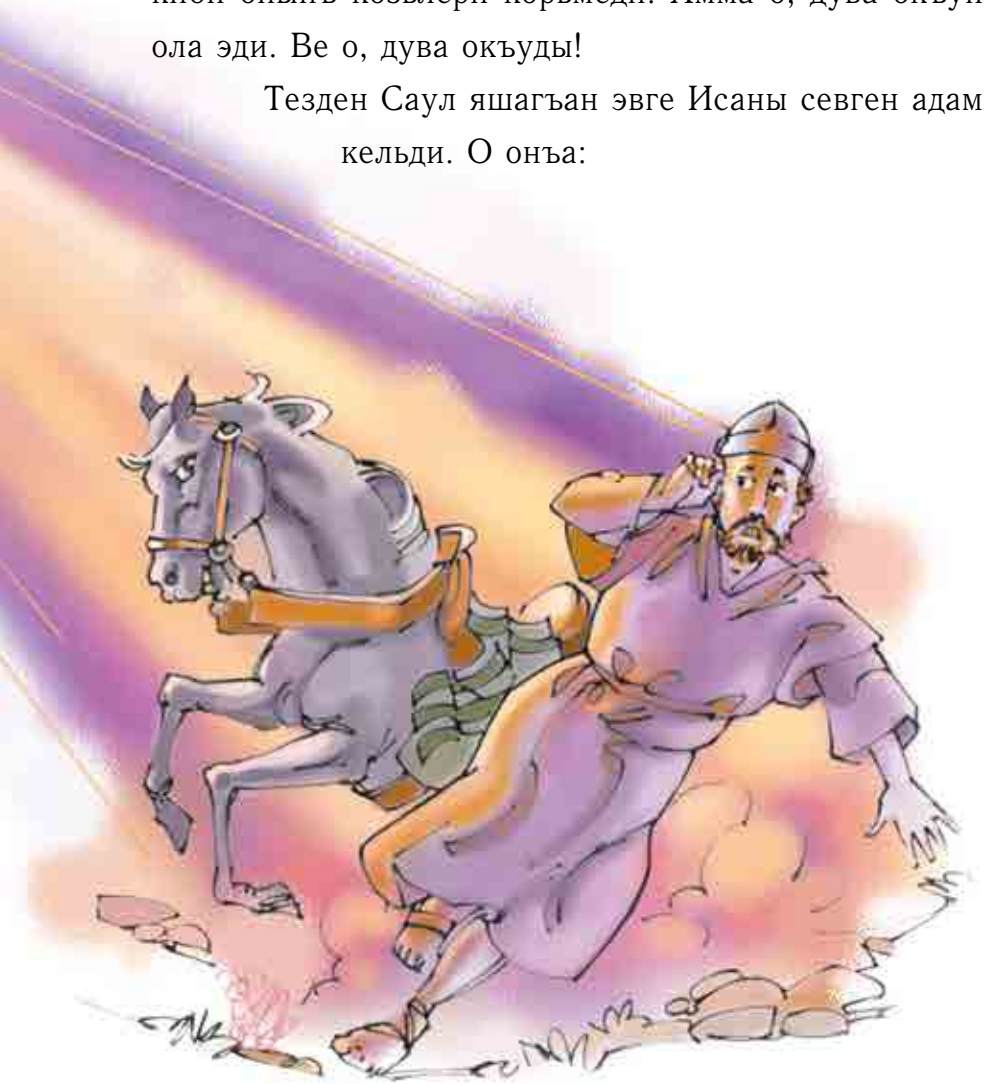
Иса кокке котерильди. О акъикъатен де Ӏлланынъ Огълу эди ве Саулнынъ буны биледжегини истеди. Исаны севген адамларны къувалагъан Саул Исанынъ Озюни де къувалай эди.

Саул ерден турып козьлерини ачкъанда, ич бир шей корьмегенини анълады. О вакъыт онен Дамасккъа

кеткен адамлар оны къолундан тутып, шеэрге алып бардылар.

Учь кунь девамында Саул эвде къалды. Эвельки киби онынъ козьлери корьмеди. Амма о, дува окъуп ола эди. Ве о, дува окъуды!

Тезден Саул яшагъан эвге Исаны севген адам кельди. О онъа:

– Мени санъа Иса ёллады. О, сенинъ козьлеринъ корьгенини истей!

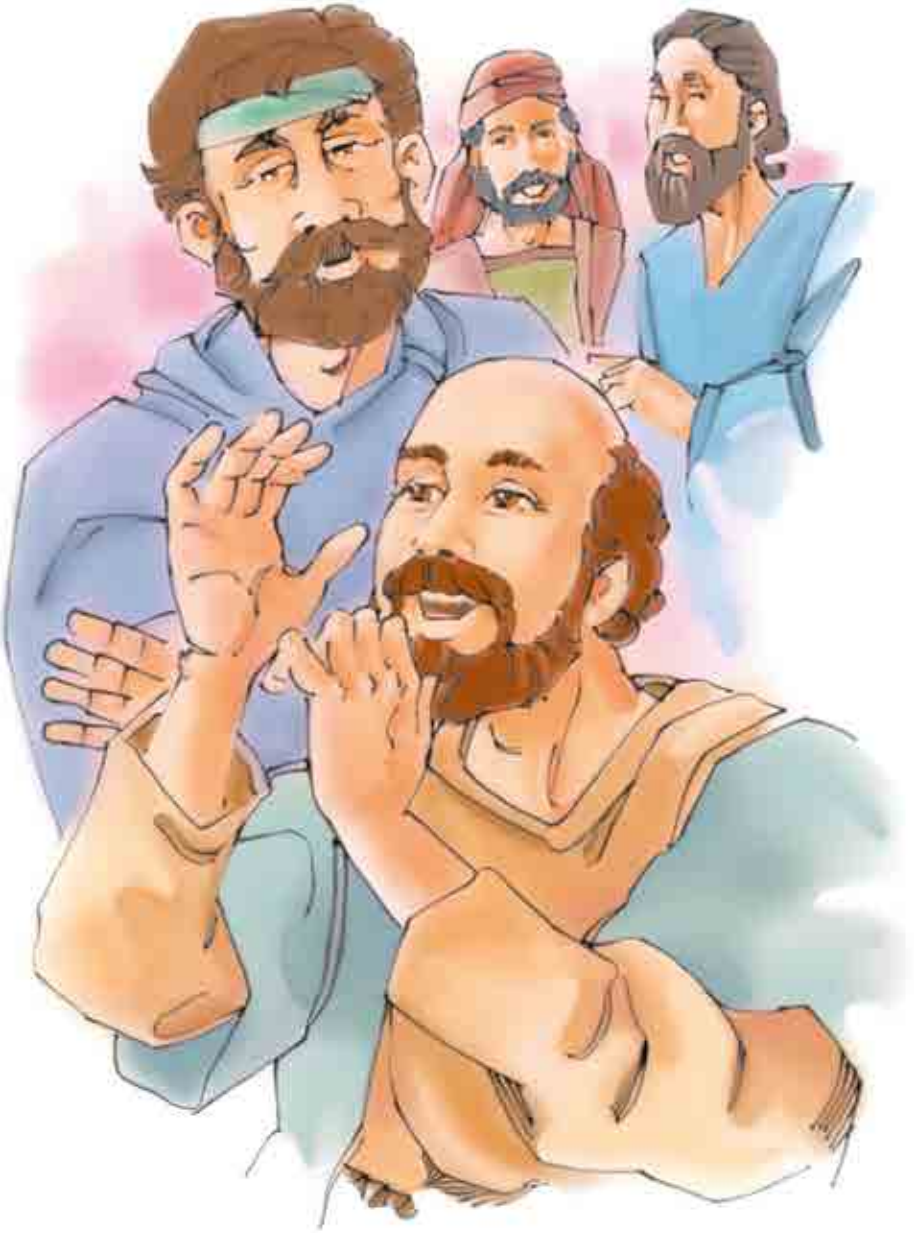
Таныш олмагъан адам Саулгъа элини тийдирди. Ве онынъ козьлери кене корип башлады!

Саул муим къарар чыкъармакъ керек эди. Иса Алланынъ Огълу олгъанына инанып, Исанынъ достларыны бошуна къапаткъаныны танып ве яманлыкъ япмакътан вазгечип ола эди. Я да Иса Алланынъ Огълу олгъанына инанмайып, Онынъ достларыны эвельки киби зиндангъа ташлап ола эди.

Саул исе не япты? О, Исанынъ ярдымджысы олмагъа къарар чыкъарды! О, Дамаскта бир къач кунь Онынъ достларынен лаф этти. Бундан сонъ Иса акъкъында Алланынъ Огълу киби озю айтып башлады.

Адамлар Саулнынъ не къадар денъишкенине эп айретлендилер. Саул Исанынъ достларыны эвельки киби зиндангъа ташламады. Энди о, Алланынъ Огълуна инанмакъ ве Оны севмек керек олгъанына адамларны текрар-текрар къандырды.

Алла Саулнынъ яманлыкъ япмакътан вазгечкенине къуванды. Саул да Иса Месих Ким олгъаныны бильгенине пек къуванды.

Хатырлайыкъ

Саул Исаны севген адамларнен не япты?
Коктен Кимнинъ сеси эшитильди?
Саулнынъ козьлерине не олды?
Саул догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?
Саул озь къалгъан омрюни неге багъышлады?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Бир де бир адам акъкъында фикринъни денъиштирмеге санъа сыра кельдими? Бунынъ себеби неде эди? Сен адамларны яхшы таныйсынъмы? Исаны насыл этип яхшы билип оласынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Козьлеринъни къапат ве озюнъни санки сен Саул киби тасавур эт. Биревге сени къолундан тутып, сен бир къач вакъыт янъгъыз къалып оладжакъ бир ерге алып кеткенини риджа эт. Энди Исагъа, О санъа янълыш япкъан арекетлеринъни «корьмеге» ярдым этсин деп, риджа эт. Бундан сонъ Исагъа, О санъа оларны ич бир вакъыт башкъа япмамагъа ярдым этсин деп, риджа эт.

Биз яманлыкъ япмакътан вазгечкенде, Исаны севгенимизни косьтеремиз.

Дува этейик

Я Раббим, бизге яманлыкъны яхшылыкътан айырмагъа ярдым эткенинъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Бизге догъру арекетлер япмагъа огрет. Исанынъ Адына. Амин.

Самимий къаршылав

Инджиль: Фаалиет 16.6-15

ЛИДИЯ АЛЛАНЫНЪ ИШЧИЛЕРИНЕ ЯРДЫМ ЭТТИМИ? Я ДА О ОЗЬ ИШЛЕРИНИ ЯПМАГЪА ДЕВАМ ЭТТИМИ?

Павел Иса Ким олгъаныны бильген сонъ, бутюн дюньяда кезип башлады. О, Иса акъкъында адамларгъа айтмагъа истеди.

Бир гедже Павел аджайип бир тюш корьди. Тюште онъа македониялы бир адам корюнди. О, Павелге Македониягъа келип, онынъ халкъына ярдым этмеге ялвара эди.

Бу себептен Павел келеджек куню Македониягъа кеткен гемиге минди. Павелнен берабер анда Исанынъ

бир къач досту: Тимотей, Лука ве Сила ёл алдылар. Келеджек куню олар балабан шеэрге кельдилер.

Шеэрге якъын бир ерде озен бар эди. Раатлыкъ куню – Алланынъ куню, Павел достларынен шеэрден чыкъып, озен ялысына кеттилер. Олар анда Алланынъ халкъындан олгъан биревлерини расткетирип, берабер дува окъумагъа умют эттилер.

Ялыда бир къач къадынны корип, ёлджулар янларына отурдылар. Павел Иса акъкъында айтып башлады. О, Алланынъ Огълу Иса оларны пек севгенини айтты.

Павелни динълегенлернинъ арасында Лидия адлы къадын бар эди. Онынъ озь иши бар эди: ачыкъ къырмызы тюсте паалы къумач сата эди. Лидия Аллагъа инанып, Онъа дува эте эди. Амма о, Иса акъкъында ич бир шей бильмеди. Павел къадынларнен лаф эткенде, Алла Лидиянынъ юрегини ачып, эшиткен шейге инанмагъа ярдым этти. Ве энди о, Иса Алланынъ Огълу олгъаныны бильди.

Башкъа адамлар да Исагъа инангъаныны бильсинлер деп, Лидия сувгъа батырылып чыкъты. Тезден онынъ къорантасында да эписи сувгъа батырылып чыкътылар!

Лидия муим къарар чыкъармакъ керек эди. Алланынъ хызметчилерине онынъ эвинде къалмагъа риджа этип ола эди. О заман Лидия шеэрнинъ башкъа

сакинлеринен Иса ве Онынъ севгиси акъкъында даа чокъ эшитип ола эдилер. Я да Лидия Павелнен ве онынъ достларынен сагълыкълашып, санки озь алыш-веришинен пек мешгъуль олгъаныны яландан косьтерип ола эди.

Лидия исе не япты? О, Павелни озь эвине давет этти. Лидиянынъ ярдымы нетиджесинде, бу шеэрде чокъусы адамлар Алланынъ севгиси акъкъында бильдилер.

Лидия Алланынъ хызметчилерини сыджакъ къаршылагъаны ичюн Алла пек мемнюн эди. Бундан сонъ Лидия да Алланынъ ярдымджысы олды. Бу оны пек бахытлы этти.

Хатырлайыкъ

Павел достларынен озен ялысына не себептен кеттилер?
Олар анда кимни къыдырдылар?
Лидия Павелден нени бильди?
Лидия Алланынъ ярдымджысы насыл олды?
Лидия догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Буюклер киби, кимерде балалар да, Алла олардан беклеген шейни япмакъ ичюн пек мешгъуль олалар. Сен насыл куньделик ишлернен огърашасынъ? Насыл севимли ишлеринъе сен даима вакъыт тапасынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Кягъытта куньде огърашкъан ишлеринънинъ джедвелини, эм де иштен бош вакъытта не япмагъа севгенинъни яз, я да ресмини чыз.

Исагъа ибадет этмек ичюн вакъыт тапмакъ – эр вакъыт догъру къарардыр.

Дува этейик

Я Раббим, Санъа ибадет этмек ичюн даима вакъыт тапмагъа ярдым эт. Биз Сени севемиз. Исанынъ Адына. Амин.

Алланы зинданда шуретлев

Инджиль: Фаалиет 16.16-36

ЭНЪ АГЪЫР ВАКЪТЫНДА, ПАВЕЛ АЛЛАГЪА ИШАНДЫМЫ? Я ДА О ЭР ВАКЪЫТ АЛЛАГЪА ИМАН ЭТМЕДИМИ?

Адамларнынъ чокъусы Павелнинъ огреткенини динълемеге бегене эдилер. О оларны Исагъа инанмагъа огретти. Амма зенгинликке ве акимиетке ынтылгъан адамлар Алланынъ севгисини анълап оламай эдилер. Павелнинъ огретюви оларнынъ ачувына тийди.

Бир кунь Павелни ве онынъ Сила достуны тутып, олар Иса акъкъында халкъкъа айтмасынлар деп, зиндангъа къапаттылар.

Павел ве Сила зинданда пек чекиштилер. Олар эсирликте омюрлик къалсынлар деп, къаравул къолундан кельгенини япты. Пенджере ве къапудаки пармакълыкълар оларнынъ азатлыкъкъа ёлуны кестилер. Махбюслернинъ аякъларына такъылгъан бугъавлар арекет этмеге ёл бермедилер. Олар эр вакъыт зинданнынъ пис полунда отурмагъа меджбур эдилер.

Павел ве Сила муим къарар чыкъармакъ керек эдилер. Олар рухтан тюшмейип ола эдилер, чюнки мында да, зинданда, Алла оларнен берабер эди. Олар Алланынъ къайгъыраджагъына умют этип ола эдилер. Я да умютсизликке далып, окюр-окюр агълап ола эдилер. Эки дост зиндандан озь кучюнен де чыкъып ола эдилер. Амма о вакъыт олар керчектен де олюм телюкесине огърап ола эдилер.

Павел ве Сила исе не яптылар? Олар эвельки киби Аллагъа ишанып, рухтан тюшмедилер. Гедже олар Аллагъа дува этмеге башлап, Оны шуретледилер! Оларны эписи махбюслер эшитти, ве олардан эр бири Алланынъ севгиси акъкъында зинданда бильди.

Апансыздан ер тепренмеси башланды, зинданнынъ къапулары ачылды. Махбюслерни багълагъан зынджырлар бошап къалдылар!

Къаравулны къоркъу къаплап алды. Лякин Павел:

– Къасевет этме, биз эпимиз шу ердемиз! – деп оны тынчландырды.

Бойле сёзлерден сонъ, къаравул гуналарындан къуртарылмакъ ичюн не япмакъ керек олгъаныны бильмеге истеди. Павелнинъ ве Силанынъ Аллагъа дува эткенини, Оны шуретлегенлерини эшитти. Олар онъа Алла акъкъында айтып оладжакъларыны бильди.

Павел ве Сила онъа:

– Исагъа инансанъ, къуртарыладжакъсынъ, – дедилер.

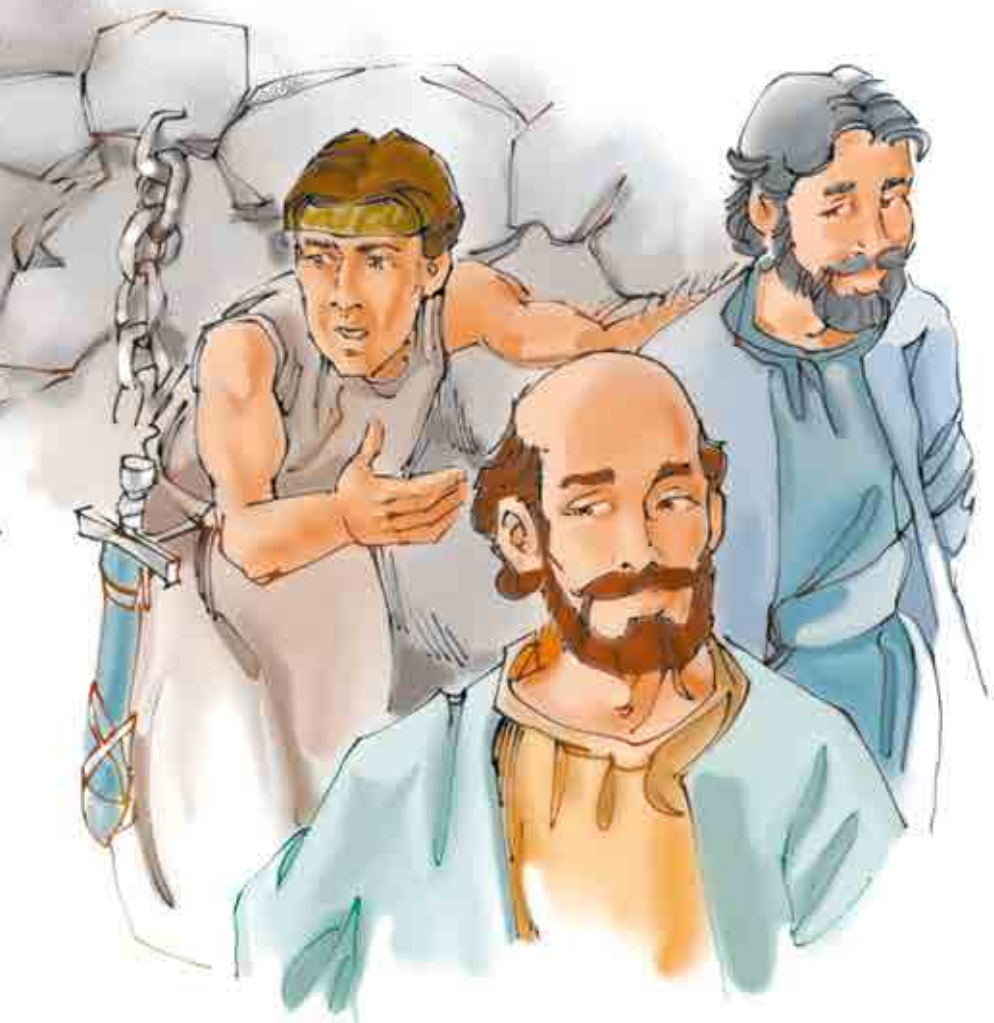
Ве къаравул инанды! Павелнен Силаны озь эвине давет этти. Анда сабыкъ махбюслер онынъ къорантасына Иса акъкъында айттылар, ве оларны динълегенлер эписи иман эттилер.

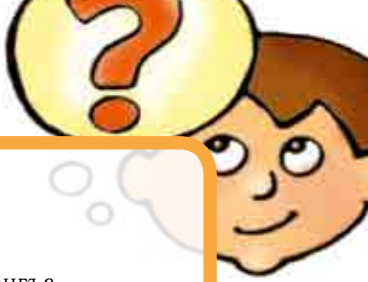
Къаравул Павелни ве Силаны ашатты. Саба оларгъа:

– Сиз азатсынъыз, барынъыз, – деди.

Алла Павел ве Сила Онъа иман эткенлерине пек мемнюн эди. Эки дост да зинданда Исагъа садыкълыгъыны сакълагъанлары ичюн мемнюн

эдилер. Олар энъ агъыр даянылмаз вазиетте биле рухтан тюшмеге мумкюн олмагъаныны бильдилер. Анълашылгъаны киби, бу аджайип бир гедже эди!

Хатырлайыкъ

Павелни ве Силаны не себептен зиндангъа ташладылар?

Олар зинданда рухтан тюшмедилер я да кедерлендилерми?

Павел ве Сила догъру я да янълыш къарар чыкъардылармы?

Олар къаравулгъа насыл ярдым этти?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Сенинъ эр шейинъ терсине кеткенини анълагъан куньлеринъ олдымы? Аллагъа иман этюв, тюркю йырлав ве дува этюв къыйынлыкълардан кечмеге санъа насыл ярдым эте? Келеджек сефер бир де бир себептен кедерленсенъ, не япаджакъсынъ?

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Тюшюнип бакъ, ана-бабанънен ёлда токътап я да тышарыда боранлы ягъмур тюбюне къалгъанда, сен не япасынъ? Бельки, сен месихчилернинъ тюркюлерини йырларсынъ. Бельки де, Мукъаддес Китаптаки икяелерни айтып берирсинъ.

Биз энъ агъыр вакъытларымызда биле Аллагъа иман этмек керекмиз.

Дува этейик

Я Раббим, бизнен энъ агъыр вакъытларымызда къалгъанынъ ичюн Санъа тешеккюр бильдиремиз. Бизге даима Санъа иман этмеге ярдым эт. Исанынъ Адына. Амин.

«Эр кесни огретинъиз!»

Инджиль: Фшаалиет 18

АПОЛЛОС ОЗЬ ОДЖАЛАРЫНЫНЪ СЁЗЮНИ ДИНЪЛЕДИМИ? Я ДА ИСА АКЪКЪЫНДА ОНЪА ИЧ БИР ШЕЙ БИЛЬМЕК КЕРЕКМЕЙ, ДЕП ТЮШЮНДИМИ?

Павел зиндандан азат этильген сонъ, озь сеяатыны девам этти. О бир ерден башкъа ерге кечип, адамларгъа Иса акъкъында икяе этти.

Бир кунь Павел бир шеэрге кельди, ве анда янъы достларны озюне тапты. Бу Акила ве онынъ апайы Прискилла эди. Павел янъы достларынынъ эвинде яшап, оларнен берабер чадырлар тикти.

Эр афта Алланынъ кунюнде Павел синагогагъа барды. Бу, Аллагъа ибадет этмек ичюн адамлар баргъан

ернинъ ады эди. Синагогада эр бир дува эткен адам Алланы севди. Амма Онынъ Иса Огълу акъкъында ич бир шей бильмедилер. Павел оларгъа Иса акъкъында айткъан сонъ, бирлери инанмады, башкъалары исе инанып, Алланынъ Огълуны севдилер.

Сонъ Павел башкъа эвге кочьти, ве анда бир йылдан зияде яшады. Бутюн бу вакъыт девамында адамларгъа Месих акъкъында айтып, оларны огретти.

Ниает Павелнинъ бу шеэрден чыкъып кетмек вакъты кельди. Алла онынъ башкъа шеэрлерге барып, адамларгъа Месих акъкъында айткъаныны истеди.

Акила ве Прискилла, Павелнинъ янъы достлары, онен берабер ёлгъа чыкътылар. Достлар башкъа шеэрге

кельди, ве Павел кене адамларны Алла акъкъында огретти. О, сеяатыны девам этмеге истегенде, Акила ве Прискилла бу сефер онынъ артындан кетмедилер.

Бир кунь Акила ве Прискилла синагогагъа кельдилер. Аллагъа ибадет этюв ери энди олар яшагъан шеэрде эди. Синагогада апай-акъай Алланынъ акъкъында огретювни динъледилер. Синагогада огреткен адамнынъ ады Аполлос эди. О яхшы оджа эди. Амма Павелнинъ достлары анъладылар ки, Аполлос Иса акъкъында бир шей бильмеди. Вааздан сонъ Акила ве Прискилла Аполлоснен лаф этмеге ондан разылыкъ

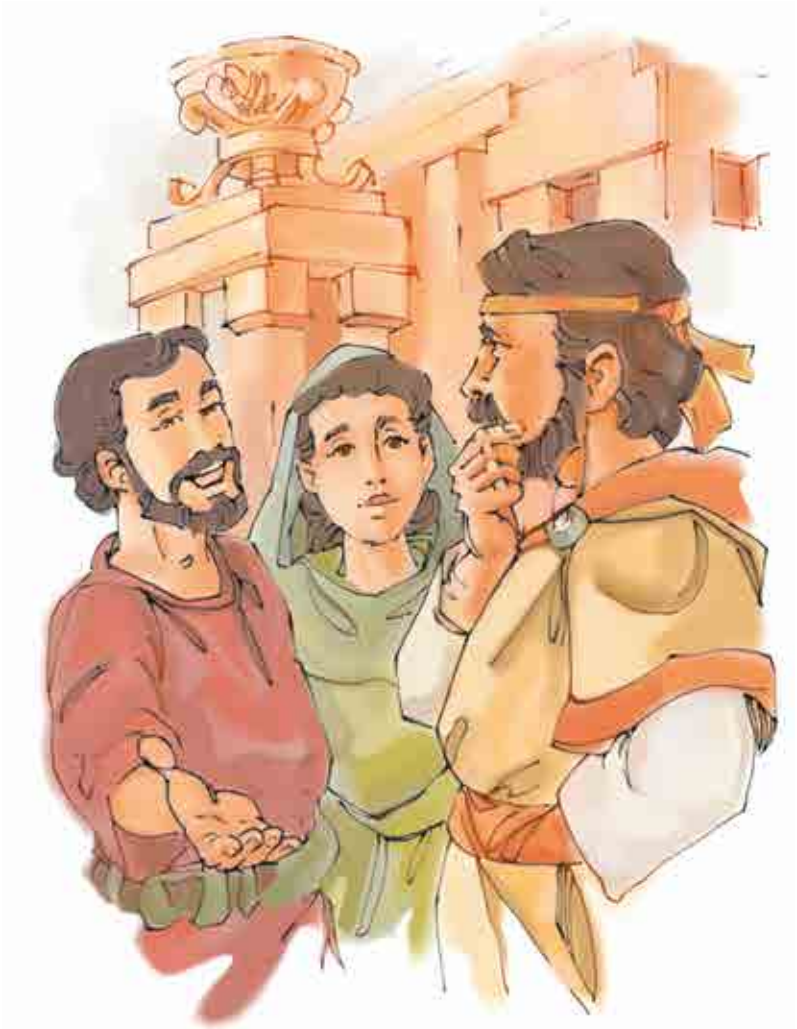
сорадылар. Разылыкъ алгъан сонъ, Павел оларгъа Иса акъкъында бутюн огреткен шейлерни Аполлоскъа айтып бердилер.

Аполлос муим къарар чыкъармакъ керек эди. Акила ве Прискилланынъ Иса акъкъында икяени динълеп ола эди. Бу апайнен акъайгъа бутюн бильген шейлерини онъа огретмеге имкян берип, сонъ башкъа адамларгъа Иса акъкъында айтып ола эди. Я да Акиланен Прискиллагъа оларны динълемеге истемегенини, Алла акъкъында керек олгъан шейлерни энди бильгенини айтып ола эди.

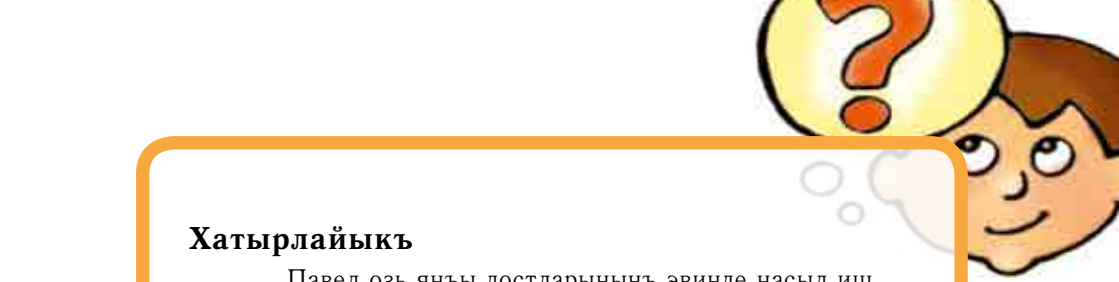
Аполлос исе не япты? О, Акила ве Прискилланынъ Иса акъкъында бутюн айткъан шейлерини дикъкъатнен динъледи. Бундан сонъ о, Алланынъ Огълу акъкъында айтмакъ ичюн, башкъа шеэрлерге барды. О, Иса Ким олгъаныны адамларгъа анълямагъа ярдым этти. О оларгъа:

— Сиз Алланынъ сизге биревни ёллагъаныны беклейсиз. Амма Алла энди сизге Исаны ёллады! О – Алланынъ Огълудыр! Иса – сиз беклеген Адамдыр! – деди.

Аполлоснынъ ярдымы нетиджесинде адамларнынъ чокъусы Иса акъкъында бильдилер.

Аполлос Акиланен Прискилланы динълегени ичюн Алла мемнюн эди. Олар пек яхшы айтып бердилер, ве о дикъкъатнен динъледи. О, Алланынъ Огълу Иса акъкъында эр шейни бильди. Бираздан Аполлос да яхшы ваиз олды!

Хатырлайыкъ

Павел озь янъы достларынынъ эвинде насыл иш япты?

Павелнен берабер башкъа шеэрге ким кетти?

Акила ве Прискилла Аполлоскъа ким акъкъында айтмагъа истедилер?

Аполлос догъру я да янълыш къарар чыкъардымы?

Бундан сонъ Аполлос башкъа адамларгъа ким акъкъында айтты?

Къарарынъ акъкъында тюшюн

Иса акъкъында не билесинъ? Онынъ акъкъында даа чокъ бильмеге истейсинъми? Эгер акълынъда олса, Аполлос буюк олса да, Месих акъкъында башкъа адамларгъа айтмакъ ичюн, онъа даа чокъ шей огренмек керек эди!

Догъру къарар чыкъармагъа огрен

Иса акъкъында севимли икяенъни сечип ал да, онда даа янъы бир шей тапмагъа тырыш. Сонъ къокълаларынъны я да оюнджакъ айванларынъны отуртып, бу икяени оларгъа айтып бер. Бундан сонъ бу икяени бир де бир адамгъа айтып оласынъ.

Иса акъкъында даа чокъ бильмеге къарар чыкъаргъанымызда, биз энъ догъру къарар чыкъарамыз!

Дува этейик

Я Раббим, бизге Иса акъкъында икяе эткен ве бизни огреткен Мукъаддес Китаптаки икяелер ичюн Санъа тешеккюр этемиз. Санъа оджаларымыз ичюн тешеккюр этемиз. Олар бизге Мукъаддес Китап не акъкъында айткъаныны анълямагъа ярдым этелер. Исанынъ Адына. Амин.

Озь къарарыны чыкъаргъан Мукъаддес Китаптаки базы шахыслар адларынынъ джедвели.

Теврат

Адем ве Ава **11**
Алланынъ халкъы **97, 101**
Вавилонлылар **23**
Давут **137, 147**
Даниял **169**
Ёнатан **143**
Ёшия **165**
Ибраим **29, 35**
Исав **43, 53**
Мерьем **81**
Муса **87, 109**
Нааман, онынъ апайы, оларнынъ хызметчи къызы **159**
Нуннынъ огълу Ехошуа **119**
Нух **17**
Рут **125**
Саре **39**
Сулейман **151**
Тул къадын ве Ильяс **155**
Фыравун **93**
Ханна **131**
Харун **113**
Юнус **177**
Юсуф ве онынъ агъа-къардашлары **59**
Якъуп **49**

Инджиль

Аполлос **361**
Бир бардакъ къокъулы ягъы олгъан къадын **283**
Ёлуны шашыргъан огъул **249**
Заки **277**
Къую янындаки къадын **215**
Лидия **351**
Мерьем, Исанынъ анасы **183**
Мерьем, Исанынъ досту **325**
Мерьем, Мартанынъ татасы **273**
Павел **345, 355**
Пётр, Андрей, Якъуп ве Юхан **209**
Римли юзбашы **221**
Самариели **243**
Тома **331**
Тылсымджы алимлер **203**
Чобанлар **195**
Джоюлгъан къойны къыдыргъан чобан **255**
Эки капиги олгъан фукъаре къадын **295**
Юсуф **189**

Джош ве Дотти Макдауэлл бу китапта «Яхшыны ямандан айырмакъ» арекетининъ гъаелерини балаларгъа анълайышлы шекильде косьтердилер.

Джош Макдауэлл «Яхшыны ямандан айырмакъ» ве «Неге беклемек» арекетлерининъ лидери оларакъ яхшы беллидир. О намлы ве кучьлю земаневий натыкълардан биридир. Онынъ чыкъышлары энъ аздан 84 мемлекетте кечти. Анда оны еди миллионгъа къадар генч – университет ве колледж студентлери динъледи. Джош Макдауэлл 50-ден зияде китапнынъ муэллифидир. Эм де о бир къач фильмде чыкъты, махсус телеяйынларында иштирак этти, телевизион ве радиода озь шахсий программаларыны алып барды.

Джош ве Дотти 27 йыл эвлилер, оларнынъ дёрт баласы бар. Муэллифдешликте язылгъан Мукъаддес Китаптаки икяелернинъ китабы балаларынъызгъа анда айтылгъан эбедий къыйметлерни менимсемеге ярдым этер.

Догъру Къарар

Бу китапта 60-тан зияде меракълы Мукъаддес Китаптаки икяелер джыйылгъан. Оларнынъ шахслары догъру я да янълыш ахлякъий къарар чыкъарып, нетиджесинде догъру я да яман арекетлер яптылар. Эр бир икяеде «Яхшыны ямандан айырмакъ» арекетининъ гъаелери ачыла. Бу гъаелер балаларынъызнынъ юреклерини уяндырып, сизге оларгъа эбедий къыйметлерни менимсемеге ярдым этер. Сизинъ балаларынъыз озь догъру къарарыны чыкъармагъа огренсинлер!

Эр бир Мукъаддес Китаптаки икяеде эр шахыснынъ къарары ачыкъ-айдын косьтерильген.

Эр бир икяенинъ ренкли саифесинде яш окъуйыджылар эр аздан бир сакълангъан чегерткини тапарлар.

Махсус саифе къорантанъызгъа невбеттеки шейлерни япмагъа ярдым этер:

- Мукъаддес Китаптаки икяелерни хатырламакъ;
- ошагъан алларда насыл япмакъ керек олгъаныны тюшюнмек;
- озь къарарыны чыкъармакъ;
- берабер дува этмек.

Балаларынъызгъа энди бугунь догъру къарар чыкъармагъа ярдым этинъиз!

Josh McDowell Ministry

Голос мучеников

EAST

ISBN 978-617-503-121-6

ССТ